

மாற்கு நற்செய்தியின் வேதாகம இறையியல்

(விளக்கவுரை, வேதாகம, மற்றும் இறையியல் ஆய்வு)

P. Satheesh Fernando, M.Div.

மாற்கு நற்செய்தியின் வேதாகம இறையியல் (விளக்கவுரை, வேதாகம, மற்றும் இறையியல் ஆய்வு)

P. Satheesh Fernando, M.Div.

விரிவான உள்ளடக்கப் பட்டியல்

முன்னுரை

- நூலின் நோக்கம்
- மாற்கு நற்செய்தியைப் படிப்பதன் முக்கியத்துவம்
- ஆய்வு முறை மற்றும் எல்லை
- வேதாகம இறையியலுக்கான மாற்குவின் பங்களிப்பு
- இன்றைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு பொருந்தும் மாற்கு நற்செய்தி

பகுதி I: மாற்கு நற்செய்திக்கான அறிமுகம்

அதிகாரம் 1: மாற்கு நற்செய்திக்கான அறிமுகம்

- புதிய ஏற்பாட்டு நூற்பட்டியலில் மாற்குவின் முக்கியத்துவம்
- முதலில் எழுதப்பட்ட நற்செய்தி
- நற்செய்தியின் நோக்கமும் மையக் கருத்தும்
- மாற்குவின் தனித்துவமான அம்சங்கள்
- மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் முக்கியத்துவம்

அதிகாரம் 2: ஆசிரியர் , காலம், மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி

- யோவான் மாற்குவும் ஆரம்ப சபை மரபும்
- மாற்குவின் ஆசிரியத்துவத்திற்கு ஆரம்ப சபைத் தந்தைகளின் சான்றுகள்
- மாற்குவுக்கும் பேதுருவுக்கும் உள்ள உறவு
- எழுதப்பட்ட காலமும் இடமும்
- ரோம உலகின் வரலாற்றுப் பின்னணி
- துன்புறுத்தல்களும் முதல் வாசகர்களும்

அதிகாரம் 3: மாற்குவின் இலக்கிய அமைப்பும் இறையியலும்

- நற்செய்தியின் கதையியல் அமைப்பு
- மாற்குவின் இரண்டு முக்கியப் பிரிவுகள்
- இலக்கிய அம்சங்களும் எழுத்து நடையும்
- முரண்பாட்டு நடை (Irony) மற்றும் மேசியா இரகசியம்
- கதையியல்யோட்டத்தில் காணப்படும் இறையியல் கருப்பொருள்கள்

பகுதி II: மாற்குவில் இயேசுவின் அடையாளம்

அதிகாரம் 4: தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு

- மாற்குவின் தொடக்க அறிவிப்பு
- நற்செய்தியில் தேவகுமாரத்துவம்
- ஞானஸ்நானத்தில் பரலோக உறுதிப்படுத்தல்
- குமாரத்துவமும் மேசியா பணியும்
- நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கை

அதிகாரம் 5: மேசியாவாகிய இயேசு

- பழைய ஏற்பாட்டின் எதிர்பார்ப்புகள்
- செசரியா பிலிப்பியில் பேதுருவின் அறிக்கை

- மேசியாவின் அடையாளமும் பணியும்
- மேசியாவைப் பற்றிய தவறான புரிதல்கள்
- பாடுபடும் மேசியா

அதிகாரம் 6: மனுஷகுமாரனாகிய இயேசு

- இந்தப் பட்டத்தின் பின்னணி
- மனுஷகுமாரனின் அதிகாரம்
- பாடுகளும் நிராகரிப்பும்
- வரப்போகும் மனுஷகுமாரன்
- இறுதிக்கால முக்கியத்துவம்

அதிகாரம் 7: தெய்வீக ஊழியக்காரராகிய இயேசு

- மாற்குவில் ஊழியக்காரர் கருப்பொருள்
- ஏசாயாவுடனான தொடர்புகள்
- சேவையும் தியாகமும்
- பணிவும் கீழ்ப்படிதலும்
- கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கான முன்மாதிரி

பகுதி III: மாற்குவில் தேவனுடைய அரசாட்சி

அதிகாரம் 8: தேவனுடைய அரசாட்சி

- வரையறையும் பொருளும்
- இயேசுவின் பிரசங்கத்தில் அரசாட்சி
- நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால பரிமாணங்கள்
- அரசாட்சியின் ஒழுக்க நெறிகள்
- இராஜ்யமும் சீடத்துவமும்

அதிகாரம் 9: உவமைகளும் அரசாட்சியின் இரகசியமும்

- உவமைகளின் நோக்கம்
- விதைப்பவன் உவமை
- அரசாட்சியின் வளர்ச்சி
- இராஜ்யத்திற்கான மனிதர்களின் பதில்
- இறையியல் விளைவுகள்

பகுதி IV: மாற்குவில் சீடத்துவம்

அதிகாரம் 10: சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு

- பன்னிரண்டு சீடர்களின் அழைப்பு
- இயேசுவைப் பின்பற்றுதல்
- சீடத்துவத்தின் விலை
- தன்னைத்தான் வெறுத்தலும் சிலுவையைச் சுமத்தலும்
- சீடத்துவத்தின் வெகுமதிகள்

அதிகாரம் 11: சீடர்களின் தோல்வியும் மீட்பும்

- ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை
- பேதுருவின் மறுதலிப்பு
- பயமும் அவிசுவாசமும்
- சீடர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் பாடங்கள்
- மீட்பின் நம்பிக்கை

பகுதி V: மோதலும் எதிர்ப்பும்

அதிகாரம் 12: இயேசுவும் மதத் தலைவர்களும்

- பரிசேயர், வேதபாரகர், மற்றும் சதுசேயர்

- ஓய்வுநாள் விவாதங்கள்
- அதிகாரத்தைப் பற்றிய கேள்விகள்
- போலித்தனமும் நியாயத்தீர்ப்பும்
- நவீன ஊழியத்திற்கான பாடங்கள்

அதிகாரம் 13: ஆவிக்குரிய போராட்டமும் பிசாசுகளின் எதிர்ப்பும்

- மாற்குவில் பிசாசுகளைத் துரத்துதல்
- பிசாசுகளின் மேல் இயேசுவின் அதிகாரம்
- இராஜ்யத்திற்கு எதிரான சாத்தானின் செயல்பாடு
- விடுதலையும் விடுவிப்பும்
- ஆவிக்குரிய போராட்டம் பற்றிய சமகாலக் கண்ணோட்டங்கள்

பகுதி VI: அற்புதங்களும் தெய்வீக அதிகாரமும்

அதிகாரம் 14: இயேசுவின் அற்புதங்கள்

- அற்புதங்களின் நோக்கம்
- சுகமாக்கும் அற்புதங்கள்
- இயற்கை அற்புதங்கள்
- மரித்தோரை உயிர்ப்பித்தல்
- அற்புதங்களின் இறையியல் முக்கியத்துவம்

அதிகாரம் 15: விசுவாசம், சுகமாக்குதல், மற்றும் இரட்சிப்பு

- மாற்குவின் கதையியல்யோட்டத்தில் விசுவாசம்
- இரத்தப்போக்கு நோயுடைய பெண்
- பர்த்திமேயுவும் ஆவிக்குரிய பார்வையும்
- விசுவாசமும் சீடத்துவமும்
- நடைமுறைப் பயன்பாடுகள்

பகுதி VII: கிறிஸ்துவின் பாடுகள்

அதிகாரம் 16: பாடுகளின் முன்னறிவிப்புகளும் சிலுவையின் பாதையும்

- பாடுகளைப் பற்றிய முன்னறிவிப்புகள்
- சிலுவையின் அவசியம்
- மீட்பின் விலை
- பாடுகளின் இறையியல் அர்த்தம்
- பாடுகளின் நடுவில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுதல்

அதிகாரம் 17: இயேசுவின் மரணம்

- கடைசி இராப்போஜனம்
- கெத்தெசெமனே
- விசாரணையும் சிலுவை மரணமும்
- மாற்குவின் பரிகார இறையியல்
- ஆலயத்திரை கிழிதல்

அதிகாரம் 18: இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்

- காலியான கல்லறை
- உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம்
- உயிர்த்தெழுதலின் இறையியல் முக்கியத்துவம்
- உயிர்த்தெழுதலும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையும்
- உயிர்த்தெழுதலின் வெளிச்சத்தில் அருட்பணி

பகுதி VIII: இறுதிக்காலமும் அருட்பணியும்

அதிகாரம் 19: ஒலிவமலை உரையும் கடைசிக்கால நிகழ்வுகளும்

- வரலாற்றுப் பின்னணி
- எருசலேமின் அழிவு
- முடிவுக்கால அடையாளங்கள்
- மனுஷுகுமாரனின் வருகை
- விழிப்பும் ஆயத்தமும்

அதிகாரம் 20: அருட்பணி மற்றும் சபை

- இயேசுவின் அருட்பணி
- சீடர்களின் அருட்பணி
- மகா கட்டளை மரபு
- மாற்குவில் அருட்பணி
- இன்றைய சபையின் அருட்பணி

பகுதி IX: சமகால இறையியல் கருப்பொருள்கள்

அதிகாரம் 21: மாற்குவில் பாடுகளின் வேதாகம இறையியல்

- இயேசுவின் வாழ்க்கையில் பாடுகள்
- சீடத்துவத்தில் பாடுகள்
- உபத்திரவமும் உண்மைத்தன்மையும்
- சோதனைகளின் நடுவில் நம்பிக்கை
- சமகாலப் பயன்பாடுகள்

அதிகாரம் 22: தலைமைத்துவமும் சேவையும்

- இயேசுவின் தலைமைத்துவ மாதிரி
- சேவையின் வழியாக மகத்துவம்
- ஊழியத்தில் பணிவு
- மேம்ப்புப் பணிக்கான விளைவுகள்
- நவீன சபையில் தலைமைத்துவம்

அதிகாரம் 23: ஒழுக்கமும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையும்

- தேவனுக்கும் அயலானுக்கும் அன்பு
- செல்வமும் சொத்துக்களும்
- திருமணமும் குடும்பமும்
- மன்னிப்பும் ஒப்புரவும்
- பரிசுத்தமும் நேர்மையும்

அதிகாரம் 24: மாற்குவின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள்

- கிறிஸ்துவியல்
- அரசாட்சியின் இறையியல்
- சீடத்துவ இறையியல்
- இரட்சிப்பியல்
- இறுதிக்கால இறையியல்
- சபை இறையியல்

முடிவுரை

- மாற்கு நற்செய்தியின் செய்தி
- இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய மாற்குவின் கண்ணோட்டம்
- தீவிரமான சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு
- தேவனுடைய அரசாட்சியின் நம்பிக்கை
- சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமை
- மாற்கு நற்செய்தியின் வெளிச்சத்தில் இன்றைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை

பின் இணைப்புகள்

இணைப்பு A

மாற்கு நற்செய்தியில் நிகழ்வுகளின் காலவரிசைப் பட்டியல்

இணைப்பு B

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் முக்கிய அற்புதங்கள்

இணைப்பு C

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள உவமைகள்

இணைப்பு D

மாற்கு நற்செய்தியில் பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் மற்றும் மறைமுகக் குறிப்புகள்

இணைப்பு E

மாற்கு நற்செய்தியில் முக்கிய கிரேக்கச் சொற்கள்

இணைப்பு F

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள்

முன்னுரை

புத்தகத்தின் நோக்கம்

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டின் நான்கு சுவிசேஷங்களில் மிகப் பழமையானதாக பல அறிஞர்களால் கருதப்படுகிறது. (மாற்கு 1:1) இந்த நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை, ஊழியம், பாடுகள், சிலுவை மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை மிகத் தெளிவாகவும் உயிரோட்டமிக்க முறையிலும் வெளிப்படுத்துகிறது. (மாற்கு 10:45; 15:39; 16:6) இந்தப் புத்தகத்தின் முக்கிய நோக்கம் மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் செய்தியை வேதாகம அடிப்படையில் ஆராய்ந்து வாசிப்பவர்களுக்கு விளக்குவதாகும். மாற்கு வெறும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களைப் பதிவு செய்யவில்லை; மாறாக இயேசு யார் என்பதை வாசிப்பவர்கள் அறிந்துகொள்ளும்படி தனது நூலை அமைத்துள்ளார். (மாற்கு 8:29; 14:61-62) ஆகையால் இவ்வாய்வு நூல், மாற்குவின் கிறிஸ்துவியல், இராஜ்ய இறையியல், சீடத்துவம் மற்றும் இரட்சிப்பு பற்றிய போதனைகளை ஆழமாக விளக்குகிறது. இது வேதாகமக் கல்லூரி மாணவர்கள், மேய்ப்பர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சாதாரண விசுவாசிகள் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

வேதாகம இறையியல் என்பது வேதாகமத்தின் பல பகுதிகளில் தேவன் தம்மை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார் என்பதைக் கண்டறியும் ஒரு முக்கியமான ஆய்வு முறையாகும். (எபிரெயர் 1:1-2) மாற்கு நற்செய்தி இந்த வெளிப்பாட்டின் மையமாக இயேசு கிறிஸ்துவை முன்வைக்கிறது. (மாற்கு 1:1) இயேசு தேவனுடைய குமாரன் மட்டுமல்ல; அவர் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவிக்கும் ராஜாவும் ஆவார். (மாற்கு 1:14-15) இந்நூல் மாற்குவின் செய்தியை அதன் வரலாற்றுப் பின்னணி, இலக்கிய அமைப்பு மற்றும் இறையியல் நோக்கங்களுடன் ஆராயும். இவ்விதமாக ஆய்வு செய்வதன் வழியாக வாசிப்பவர்கள் மாற்கு நற்செய்தியின் ஆழமான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். மேலும், இன்றைய திருச்சபை வாழ்க்கைக்கான நடைமுறைப் பயன்பாடுகளையும் காண முடியும்.

இந்தப் புத்தகம் வெறும் கல்வி நோக்கத்திற்காக மட்டுமே எழுதப்படவில்லை. மாறாக, விசுவாசிகளின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கும் உதவுவதே இதன் நோக்கமாகும். (2 தீமோத்தேயு 3:16-17) மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் இயேசுவின் செயல்கள் மற்றும் போதனைகள் விசுவாசிகளை சீடத்துவ வாழ்க்கைக்கு அழைக்கின்றன. (மாற்கு 8:34-35) ஆகையால் இந்நூல் ஆசிரியர், காலம், வரலாற்றுப் பின்னணி, வேதாகம விளக்கவியல், இறையியல் மற்றும் நடைமுறை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து வழங்குகிறது. இதன் வழியாக வாசிப்பவர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய சரியான அறிவிலும் அவருக்கான அர்ப்பணிப்பிலும் வளர முடியும். மாற்கு நற்செய்தி கடந்த காலத்திற்கான ஒரு வரலாற்று ஆவணம் மட்டுமல்ல; அது இன்றும் உயிரோட்டமுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையாக உள்ளது. (எபிரெயர் 4:12)

மாற்கு நற்செய்தியைப் படிப்பதன் முக்கியத்துவம்

மாற்கு நற்செய்தி இயேசுவின் வாழ்க்கையை மிகச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கும் நூலாகும். மற்ற சுவிசேஷங்களை விட மாற்கு செயல்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார். (மாற்கு 1:21-45) “உடனே” என்ற சொல் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுவது இயேசுவின் ஊழியத்தின் அவசரத்தையும் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. (மாற்கு 1:10, 12, 18) இதனால் வாசிப்பவர்கள் இயேசுவின் வல்லமையான ஊழியத்தை நேரடியாகக் காண்கிறார்கள். இயேசு வெறும் போதகராக அல்லாமல் அதிகாரமுள்ள தேவகுமாரனாக சித்தரிக்கப்படுகிறார். (மாற்கு 1:22; 4:41) இந்த தனிச்சிறப்பு மாற்கு சுவிசேஷத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறது. ஆதித் திருச்சபையின் விசுவாசமும் சாட்சியும் இதில் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

மாற்கு நற்செய்தி கிறிஸ்துவின் உண்மையான அடையாளத்தை விளக்கும் ஒரு முக்கிய நூலாகும். மாற்கு தனது நூலை “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று தொடங்குகிறார். (மாற்கு 1:1) இந்த அறிக்கை முழு நற்செய்திக்கும் அடித்தளமாக அமைகிறது. மாற்கு நற்செய்தி முழுவதும் இயேசுவின் தெய்வீக அதிகாரம், அற்புதங்கள், பாவமன்னிப்பு அருளும் அதிகாரம் மற்றும் மரணத்தின் மீது பெற்ற வெற்றி ஆகியவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. (மாற்கு 2:5-12; 5:41-42) இவ்விதமாக இயேசு சாதாரண மனிதர் அல்ல; தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மேசியா என்பதை மாற்கு நிரூபிக்கிறார். (மாற்கு 8:29) ஆகையால் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சரியான புரிதலை உண்டாக்க இந்த நற்செய்தி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

சீடத்துவத்தைப் பற்றிய போதனைகளும் மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய அம்சமாகும். இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுவோரிடம் தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கிறார். (மாற்கு 8:34) இது சுகவாழ்க்கைக்கான அழைப்பு அல்ல; தியாகம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கான அழைப்பாகும். மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைந்தாலும், தேவனுடைய கிருபை அவர்களை மீட்டெடுக்கிறது. (மாற்கு 14:50; 16:7) இவ்வண்மை இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் ஆறுதலாக இருக்கிறது. மனித பலவீனங்களின் மத்தியிலும் தேவன் தமது பணியை நிறைவேற்றுகிறார். (2 கொரிந்தியர் 12:9)

ஆய்வு முறை மற்றும் எல்லை

இந்த நூலின் ஆராய்ச்சி, திட்டமிடல், தொகுப்பு மற்றும் இறுதி வடிவமைப்பு ஆகியவை ஆசிரியரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மொழி மேம்பாடு மற்றும் உள்ளடக்க உருவாக்கத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் துணையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இந்நூல் முதன்மையாக வேதாகம இறையியல் அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. வேதாகம இறையியல் ஒரு நூலின் செய்தியை அதன் சொந்த வரலாற்று மற்றும் மீட்புத் திட்டப் பின்னணியில் ஆராய்கிறது. மாற்கு நற்செய்தியின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அதன் இலக்கிய மற்றும் இறையியல் சூழலில் விளக்கப்படும். (மாற்கு 1:14-15) வசனங்கள் தனித்தனியாக அல்லாமல் முழு நற்செய்தியின் அமைப்பிற்குள் புரிந்துகொள்ளப்படும். இதன் வழியாக ஆசிரியரின் நோக்கம் தெளிவாக வெளிப்படும். இந்த முறை வேதாகமத்தின் ஒற்றுமையையும் தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. (லூக்கா 24:27)

இந்த நூலில் விளக்கவியல் ஆய்வும் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு உரைப்பகுதியும் அதன் வரலாற்று சூழல், இலக்கிய அமைப்பு மற்றும் இலக்கண அம்சங்களின் அடிப்படையில் ஆராய்கிறது. மாற்கு நற்செய்தி எழுதிய காலத்தில் யூதர்கள் மற்றும் ரோமர்களின் சமூக சூழல் எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.. இதன் வழியாக வாசிப்பவர்கள் வசனத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். மேலும், ஆதித் திருச்சபையின் சாட்சிகளும் தேவையான இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும். இதனால் வரலாற்று மற்றும் இறையியல் விளக்கங்கள் சமநிலையுடன் வழங்கப்படும். வேதாகமத்தின் அதிகாரமே இந்த ஆய்வின் இறுதி அடிப்படையாக இருக்கும் (2 தீமோத்தேயு 3:16).

இவ்வாய்வு மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருட்களை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக கிறிஸ்துவியல், இரட்சிப்பியல், சீடத்துவம், தேவனுடைய அரசாட்சி மற்றும் கடைசிக்கால போதனைகளை முக்கியமாக ஆராய்கிறது. (மாற்கு 1:15; 10:45; 13:26) அதேவேளையில், இன்றைய திருச்சபைக்கு பொருந்தும் நடைமுறைப் பயன்பாடுகளும் விவாதிக்கப்படுகிறது. இறையியல் என்பது வெறும் கோட்பாட்டு அறிவைப் பெறும் முயற்சி அல்ல; அது வாழ்க்கையை மாற்றும் உண்மையாகும். (ரோமர் 12:1-2) ஆகையால் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தக்கூடிய பாடங்களுடன் முடிவடையும். இதன் வழியாக வேதாகம அறிவும் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியும் சமநிலையுடன் மேம்படுகிறது.

வேதாகம இறையியலுக்கு மாற்குவின் பங்களிப்பு

மாற்கு நற்செய்தியின் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு அதன் கிறிஸ்துவியல் ஆகும். இயேசு தேவனுடைய குமாரன், மேசியா மற்றும் பாடுபடும் ஊழியக்காரர் என மூன்று முக்கிய அடையாளங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறார். (மாற்கு 1:1; 8:29; 10:45) இந்த மூன்று அடையாளங்களும் பழைய ஏற்பாட்டின் வாக்குறுதிகளுடன் இணைக்கப்படுகின்றன. இயேசுவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் வழியாக தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் நிறைவேறுகிறது. (ஏசாயா 53:5-6; மாற்கு 15:37-39). மாற்கு, கிறிஸ்துவின் மீட்புப் பணியின் உச்சநிகழ்வாக சிலுவை மரணத்தை எடுத்துரைக்கிறார். இது நற்செய்தியின் மையச் செய்தியாகும். (மாற்கு 10:45)

மாற்கு தேவனுடைய அரசாட்சியைப் பற்றிய முக்கியமான இறையியல் பார்வையையும் வழங்குகிறார். இயேசுவின் வருகையுடன் தேவனுடைய அரசாட்சி உலகில் நுழைந்தது என்று அவர் போதிக்கிறார். (மாற்கு 1:15) ஆனால் அந்த அரசாட்சி இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை. அது “ஏற்கனவே” ஆனால் “இன்னும் இல்லை” என்ற அரசாட்சிக் கருத்து புதிய ஏற்பாட்டு இறையியலில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. (மாற்கு 4:26-29; 13:26-27) விசுவாசிகள்

தற்போது அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்தாலும், அதன் முழுமையான நிறைவை எதிர்பார்த்து வாழ்கின்றனர். இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைக்கும் பொறுமைக்கும் அடித்தளமாக உள்ளது. (ரோமர் 8:23-25)

சீடத்துவ இறையியலிலும் மாற்கு முக்கிய பங்களிப்பு செய்கிறார். இயேசுவைப் பின்பற்றுவது வெறும் இறையியல் உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்ல அது வாழ்க்கையை அவருக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிப்பாகும். (மாற்கு 8:34-38) சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைந்தாலும், தேவனுடைய கிருபை அவர்களைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறது. (மாற்கு 14:66-72; 16:7) இச்செய்தி இன்று திருச்சபைக்கும் மிகவும் தேவையானதாக உள்ளது. உண்மையான சீடத்துவம் தாழ்மை, சேவை மற்றும் தியாகத்தை உள்ளடக்கியதாகும். (மாற்கு 10:42-45) இவ்விதமாக மாற்கு நற்செய்தி கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் உண்மையான இயல்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்றைய கிறிஸ்தவ உலகிற்கான மாற்குவின் செய்தி

இன்றைய உலகில் அதிகாரம், செல்வம் மற்றும் சுயநலத்தை மக்கள் அதிகமாக நாடுகின்றனர். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி சேவையையும் தாழ்மையையும் முன்னிறுத்துகிறது. இயேசு, “மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யும்படியும் அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கும்படியும் வந்தார்” என்று கூறினார். (மாற்கு 10:45) இந்த வார்த்தைகள் இன்றைய கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. உண்மையான மகத்துவம் அதிகாரத்தில் அல்ல, சேவையில் இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கை குடும்பம், திருச்சபை மற்றும் சமூக வாழ்க்கையிலும் பொருந்துகிறது. ஆகையால் மாற்குவின் செய்தி நவீன உலகிற்கும் அவசியமானதாக இருக்கிறது.

மாற்கு நற்செய்தி பாடுகளின் மத்தியிலும் நம்பிக்கையுடன் வாழ கற்றுக்கொடுக்கிறது. ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் துன்பங்களை எதிர்கொண்டிருந்தனர் என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அத்தகைய சூழலில் மாற்கு இயேசுவின் பாடுகளையும் வெற்றியையும் நினைவுபடுத்துகிறார். (மாற்கு 15:21-39; 16:6) கிறிஸ்துவின் சிலுவை தோல்வியின் அடையாளம் அல்ல; அது தேவனுடைய வெற்றியின் அடையாளமாகும். அதுபோலவே விசுவாசிகளின் துன்பங்களும் தேவனுடைய திட்டத்தில் அர்த்தமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. (ரோமர் 8:18) இந்த நம்பிக்கை இன்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மிகுந்த ஆறுதலாக இருக்கிறது.

இறுதியாக, மாற்கு நற்செய்தி இயேசுவை மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கைக்கு நம்மை அழைக்கிறது. அதன் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் வாசகரிடம் ஒரு கேள்வியை முன்வைக்கிறது: “இயேசு யார்?” (மாற்கு 4:41; 8:29) இந்தக் கேள்விக்கான பதிலே மனிதனின் நித்திய நிலையைத் தீர்மானிக்கிறது. மாற்கு இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாகவும் உலகின் இரட்சகராகவும் அறிவிக்கிறார். (மாற்கு 1:1; 15:39) ஆகையால் இந்த நற்செய்தியின் செய்தி இன்றும் மாற்றமில்லாமல் உள்ளது. இயேசுவை அறிந்து அவரைப் பின்பற்றுவதே மனித வாழ்க்கையின் மிக உயர்ந்த அழைப்பாகும். (மாற்கு 8:34-35) இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் நிலையான மற்றும் உலகளாவிய செய்தியாகும். (மத்தேயு 24:35)

- **P.Satheesh Fernando, M.Div.**

10.06.2026

பகுதி I : மாற்கு நற்செய்திக்கான அறிமுகம்

அதிகாரம் 1

மாற்கு சவிசேஷத்திற்கு அறிமுகம்

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டின் நான்கு நற்செய்திகளில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகிய நான்கு நற்செய்திகளும் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தை விவரித்தாலும், மாற்கு நற்செய்தி தனித்துவமான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. இது இயேசுவின் போதனைகளைவிட அவருடைய செயல்களுக்கும் அதிகாரத்திற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. மாற்கு இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாகவும், பாடுபடும் ஊழியக்காரராகவும், வெற்றியுள்ள இரட்சகராகவும் எடுத்துரைக்கிறார். (மாற்கு 1:1; 10:45) ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி வெறும் வரலாற்றுப் பதிவு அல்ல; அது இயேசு யார் என்பதை வெளிப்படுத்தும் இறையியல் ஆவணமாகும். இந்நூல் ஆதித் திருச்சபையின் விசுவாசத்தையும் சாட்சியத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. ஆகையால் புதிய ஏற்பாட்டு ஆய்வில் மாற்கு நற்செய்தி ஒரு அடிப்படை நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தி தனது முதல் வசனத்திலேயே தனது நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது. “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்ற அறிவிப்பு முழு நூலின் சுருக்கமாக அமைகிறது. (மாற்கு 1:1) இந்த வசனத்தில் “கிறிஸ்து” என்ற பட்டம் இயேசுவின் மேசியா தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. “தேவகுமாரன்” என்ற பட்டம் அவருடைய தெய்வீகத்தை அறிவிக்கிறது. ஆகையால் மாற்குவின் நோக்கம் இயேசுவைப் பற்றிய உண்மையை வாசிப்பவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதாகும். இந்த நற்செய்தி முழுவதும் இயேசுவின் அதிகாரம், இரக்கம், தியாகம் மற்றும் வெற்றி ஆகியவை தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் வாசிப்பவர்கள் இயேசுவை வெறும் வரலாற்று நபராக அல்லாமல் உயிருள்ள இரட்சகராக அறிந்துகொள்ள அழைக்கப்படுகின்றனர்.

புதிய ஏற்பாட்டு நூற்பட்டியலில் மாற்குவின் முக்கியத்துவம்

புதிய ஏற்பாட்டில் மாற்கு நற்செய்தி இரண்டாவது இடத்தில் காணப்பட்டாலும், அதன் இறையியல் மதிப்பு மிக உயர்ந்ததாகும். ஆதித் திருச்சபையில் மாற்கு நற்செய்தி மிகவும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மாற்கு நற்செய்தி அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின் சாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகப் பழமையான கிறிஸ்தவ பாரம்பரியம் தெரிவிக்கிறது. இதனால் இந்நூல் அப்போஸ்தல அதிகாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. மாற்கு நிகழ்வுகளை மிகவும் உயிரோட்டமாகவும் நேரடியாகவும் பதிவு செய்கிறார். இதனால் வாசிப்பவர்கள் இயேசுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளுக்குள் நுழைந்துவிட்டதுபோல் உணர்கிறார்கள். இந்த இலக்கிய வலிமை மாற்குவை மற்ற சவிசேஷங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. ஆகையால் புதிய ஏற்பாட்டு நூற்பட்டியலில் மாற்கு ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

மாற்கு நற்செய்தி ஆதித் திருச்சபையின் கிறிஸ்துவியல் நம்பிக்கையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் முக்கியமானதாகும். இயேசு தேவனுடைய குமாரன், மனிதகுமாரன் மற்றும் மேசியா என்ற மூன்று முக்கிய அடையாளங்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். (மாற்கு 8:29; 14:61-62) இந்த அடையாளங்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. மாற்கு இயேசுவின் ஊழியத்தை பழைய ஏற்பாட்டின் நிறைவேற்றமாகக் காண்கிறார். (ஏசாயா 40:3; மாற்கு 1:2-3) இதனால் வேதாகமத்தின் ஒற்றுமை வெளிப்படுகிறது. தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் வரலாற்றின் வழியாக எவ்வாறு முன்னேறியது என்பதையும் மாற்கு காட்டுகிறார். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் பங்களிப்பாகும்.

இன்றைய திருச்சபைக்கும் மாற்கு நற்செய்தி மிகுந்த பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது. பலர் இயேசுவை ஒரு நல்ல போதகராக மட்டுமே பார்க்கின்றனர். ஆனால் மாற்கு அவரை தேவனுடைய குமாரனாக அறிவிக்கிறார். (மாற்கு 15:39) இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையமாகும். மேலும் மாற்கு உண்மையான சீடத்துவம் தியாகத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் உள்ளடக்கியது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். (மாற்கு 8:34-35) இன்றைய சுகவாழ்க்கை மையமான கிறிஸ்தவ சூழலில் இச்செய்தி மிகவும் அவசியமானதாக உள்ளது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி நவீன திருச்சபைக்கு சவாலும் வழிகாட்டுதலும் அளிக்கிறது.

முதலில் எழுதப்பட்ட நற்செய்தி

பெரும்பாலான புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞர்கள் மாற்கு சவிசேஷமே முதலில் எழுதப்பட்ட நற்செய்தி என்று கருதுகின்றனர். இதற்கு “மாற்குவின் முன்னுரிமை கோட்பாடு” (Markan Priority) என்று பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பல ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மாற்கு கி.பி. 60 முதல் 70க்குள் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் காலப்பின்னணி நீரோ பேரரசரின் ஆட்சிக்கால துன்புறுத்தல்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. அந்நேரத்தில் கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் கடுமையான எதிர்ப்புகளையும் துன்பங்களையும் சந்தித்த அத்தகைய சூழ்நிலையில் இயேசுவின் பாடுகளும் வெற்றியும் விசுவாசிகளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தன. ஆகையால் மாற்கு தனது வாசகர்களை உற்சாகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இந்த நற்செய்தியை எழுதியிருக்கலாம். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணி நூலின் பல பகுதிகளை விளக்க உதவுகிறது.

மாற்கு முதலில் எழுதப்பட்ட நற்செய்தியாக இருந்தால், அது மிகவும் முக்கியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. மத்தேயுவும் லூக்காவும் மாற்கு நற்செய்தியை பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இதனால் மாற்கு நற்செய்தியின் வரலாற்று மதிப்பு மேலும் உயர்கிறது. மாற்கு இயேசுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை சுருக்கமாகவும் நேரடியாகவும் பதிவு செய்கிறார். அவர் நீண்ட போதனைகளைக் காட்டிலும் நிகழ்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். இந்த காரணத்தினால் மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டு ஆய்வில் ஒரு முக்கிய ஆதார நூலாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் வரலாற்று நம்பகத்தன்மை பல அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தி ரோமப் பின்னணியைக் கொண்டதாக பலர் கருதுகின்றனர். மாற்கு சில அரமேய சொற்களை மொழிபெயர்த்து விளக்குகிறார். (மாற்கு 5:41; 15:34) இது அவரது நூலை வாசிப்பவர்கள் யூதர்கள் அல்லாதவர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது. மேலும் அவர் யூத பழக்கவழக்கங்களையும் விளக்குகிறார். (மாற்கு 7:3-4) இந்த தகவல்கள் ரோமப் பேரரசில் வாழ்ந்த புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர் எழுதியிருக்கலாம் என்பதைக் குறிக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தேவையான முக்கிய செய்தி என்னவென்றால், பாடுகளின் வழியாகவே மகிமை வருகிறது என்பதேயாகும். இயேசுவின் வாழ்க்கை இதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியின் நோக்கமும் மையக் கருப்பொருளும்

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய நோக்கம் இயேசு கிறிஸ்து யார் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாகும். மாற்கு இயேசுவின் வாழ்க்கையை வெறும் வாழ்க்கை வரலாறாக எழுதவில்லை. மாறாக, அவர் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மேசியா என்பதை நிரூபிக்க எழுதுகிறார். (மாற்கு 8:29) இயேசுவின் அற்புதங்கள், போதனைகள், பிசாசுகளின் மேல் அவருடைய அதிகாரம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை இதற்கான சான்றுகளாக வழங்கப்படுகின்றன. இந்த சாட்சிகள் வாசகர்களை விசுவாசத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் நோக்கத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மாற்கு நற்செய்தி முழுவதும் “இயேசு யார்?” என்ற கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் எழுகிறது. (மாற்கு 4:41) இறுதியில் சிலுவையடியில் நின்ற ரோமப் படைத்தலைவன் சரியான பதிலை அளிக்கிறான்: “மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன்.” (மாற்கு 15:39)

மாற்குவின் மற்றொரு முக்கிய கருப்பொருள் தேவனுடைய அரசாட்சியாகும். இயேசுவின் வெளிப்படையான ஊழியத்தின் முதல் அறிவிப்பு : “காலம் நிறைவேறிற்று; தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபித்திருக்கிறது.” என்பதாகும் (மாற்கு 1:15) இந்த அறிவிப்பு முழு நற்செய்திக்கும் அடித்தளமாக அமைகிறது. இயேசுவின் அற்புதங்களும் போதனைகளும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அரசாட்சி எதிர்கால நம்பிக்கையாக மட்டுமல்ல, தற்போதைய உண்மையாகவும் இருக்கிறது. அதே சமயம் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றம் இன்னும் எதிர்காலத்தில் உள்ளது. இந்த இறையியல் கருத்து மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய அம்சமாகும். இதன் வழியாக விசுவாசிகள் நம்பிக்கையுடனும் பொறுமையுடனும் வாழ அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

சீடத்துவமும் மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய கருப்பொருளாகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவது வெறும் அறிவினால் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அல்ல அது வாழ்க்கையின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பாகும். (மாற்கு 8:34) தன்னை மறுத்து சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று இயேசு போதிக்கிறார். இந்த அழைப்பு எல்லா தலைமுறைகளுக்கும் பொருந்துகிறது. மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசத்தை ஒரு நடைமுறை வாழ்க்கை முறையாகக்

காட்டுகிறது. ஆகையால் இந்நூல் வெறும் கோட்பாட்டு அறிவை மட்டும் வழங்காமல் வாழ்க்கை மாற்றத்திற்கும் அழைக்கிறது.

மாற்குவின் தனித்துவமான அம்சங்கள்

மாற்கு நற்செய்தியின் மிகத் தனித்துவமான அம்சம் அதன் செயல்மிக்க நடைமுறையாகும். “உடனே” என்ற சொல் பலமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. (மாற்கு 1:10, 12, 18) இது நிகழ்வுகளின் வேகத்தையும் அவசரத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மாற்கு இயேசுவின் செயல்களை உயிரோட்டமாக விவரிக்கிறார். வாசிப்பவர்கள் சம்பவங்களை நேரில் காண்பதுபோல் உணர்கிறார்கள். இந்த இலக்கிய நடை அவரது நூலை மிகவும் சுவாரஸ்யமாக மாற்றுகிறது. அதேவேளையில் இது இயேசுவின் ஊழியத்தின் அவசரத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி வந்துவிட்டது என்ற செய்தி தாமதிக்க முடியாத ஒன்றாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.

மாற்குவின் மற்றொரு தனிச்சிறப்பு “மேசியா இரகசியம்” என்று அழைக்கப்படும் கருத்தாகும். பல சந்தர்ப்பங்களில் இயேசு தமது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று கட்டளையிடுகிறார். (மாற்கு 1:34; 8:30) இதற்கான காரணம் மக்கள் அவரை அரசியல் மேசியாவாக தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்பதாகும். இயேசுவின் உண்மையான அடையாளம் சிலுவையின் வெளிச்சத்தில் மட்டுமே முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகையால் மாற்கு படிப்படியாக இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த இலக்கிய உத்தி அவரது சுவிசேஷத்திற்கு ஆழமான இறையியல் அர்த்தத்தை வழங்குகிறது. இறுதியில் சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் இந்த இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மாற்குவின் இறையியல் முக்கியத்துவம்

மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் முக்கியத்துவம் அதன் கிறிஸ்துவியலில் காணப்படுகிறது. இயேசு தேவனுடைய குமாரன், மனிதகுமாரன் மற்றும் பாடுபடும் ஊழியக்காரன் என சித்தரிக்கப்படுகிறார். (மாற்கு 10:45; 14:62) இந்த மூன்று அடையாளங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இயேசுவின் மகிமை அவரது தாழ்மையிலும் தியாகத்திலும் வெளிப்படுகிறது. இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மையமாகும். சிலுவை தோல்வியின் அடையாளமாக அல்ல, தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் வெற்றியாகக் காட்டப்படுகிறது. (மாற்கு 15:37-39) இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடிப்படை அம்சமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தி இரட்சிப்பின் தன்மையையும் விளக்குகிறது. மனிதன் தனது முயற்சிகளால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. தேவனுடைய கிருபையினால் மட்டுமே இரட்சிப்பு கிடைக்கிறது. (மாற்கு 10:26-27) இயேசு அநேகருக்காகத் தமது உயிரைக் கொடுத்தார். (மாற்கு 10:45) இந்த வசனம் மாற்றிட்டு பரிகாரத்தின் முக்கிய ஆதாரங்களில் ஒன்றாகும். சிலுவையின் வழியாக மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலான உறவு மீட்கப்படுகிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி நற்செய்தியின் மையச் செய்தியைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்றும் மாற்கு நற்செய்தி திருச்சபைக்கு மிகவும் அவசியமானதாக இருக்கிறது. அது இயேசுவை மையமாகக் கொண்ட விசுவாசத்திற்கு அழைக்கிறது. அது பாடுகளின் மத்தியிலும் நம்பிக்கையுடன் வாழ கற்றுக்கொடுக்கிறது. அது சேவை மற்றும் தாழ்மையை உண்மையான தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படையாக முன்வைக்கிறது. (மாற்கு 10:42-45) அது தேவனுடைய இராஜ்யத்தை முதன்மையாகத் தேட அழைக்கிறது. (மாற்கு 1:15) ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த அளவுக்கே இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டிலும் பொருத்தமுடையதாக உள்ளது. அதன் செய்தி காலங்களைக் கடந்து தேவனுடைய மக்களை தொடர்ந்து மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது.

அதிகாரம் 2

ஆசிரியர், எழுதப்பட்ட காலம் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி

மாற்கு நற்செய்தியை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு அதன் ஆசிரியர் யார், அது எப்போது எழுதப்பட்டது, எந்தச் சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்டது என்பவற்றை அறிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். எந்த வேதாகம நூலையும் அதன் வரலாற்று மற்றும் சமூகப் பின்னணியில் ஆராயும்போது அதன் செய்தி மேலும் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. மாற்கு நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தை பதிவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆதித் திருச்சபையின் விசுவாசத்தையும் போராட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது. இந்நூல் கிறிஸ்தவர்கள் எதிர்கொண்ட சோதனைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களின் மத்தியில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. மாற்கு தனது வாசகர்களை இயேசுவின் சிலுவையையும் உயிர்த்தெழுதலையும் நோக்கிப் பார்ப்பதற்கு அழைக்கிறார். இதன் காரணமாக இந்த நற்செய்தியின் பின்னணியை அறிதல் அதன் இறையியல் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகிறது. இந்த அதிகாரத்தில் மாற்கு நற்செய்தியின் ஆசிரியர், எழுதப்பட்ட காலம் மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராயப்போகிறோம்.

யோவான் மாற்குவும் ஆதித் திருச்சபை மரபும்

மாற்கு நற்செய்தியின் போதகராக பாரம்பரியமாக யோவான் மாற்கு அடையாளம் காணப்படுகிறார். புதிய ஏற்பாட்டில் இவர் “யோவான் எனப்பட்ட மாற்கு” என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். (அப்போஸ்தலர் 12:12) எருசலேமில் இருந்த அவரது தாயார் மரியாளின் வீடு ஆதித் விசுவாசிகள் கூடும் முக்கிய இடமாக இருந்தது. (அப்போஸ்தலர் 12:12) இதனால் மாற்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே திருச்சபையின் வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருந்தார் என்பதை அறிய முடிகிறது. அவர் பர்னபாவின் உறவினராகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார். (கொலோசெயர் 4:10) இந்த உறவு காரணமாகவே அவர் பவுல் மற்றும் பர்னபாவுடன் முதல் மிஷனரி பயணத்தில் இணைந்தார். (அப்போஸ்தலர் 13:5)

ஆனால் மாற்குவின் ஆரம்ப ஊழிய வாழ்க்கை சவால்கள் இல்லாததாக இருக்கவில்லை. முதல் ஊழியப் பயணத்தின் போது அவர் பவுலையும் பர்னபாவையும் விட்டு எருசலேமுக்குத் திரும்பினார். (அப்போஸ்தலர் 13:13) இதன் காரணமாக பவுல் பின்னர் அவரை மீண்டும் அழைத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை. (அப்போஸ்தலர் 15:37-38) இந்த நிகழ்வு பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. (அப்போஸ்தலர் 15:39) இருப்பினும் மாற்குவின் வாழ்க்கை தோல்வியுடன் முடிவடையவில்லை. தேவனுடைய கிருபை அவரை மீண்டும் ஊழியத்தில் நிலைநிறுத்தியது. பின்னர் பவுலே அவரை “ஊழியத்திற்கு பயனுள்ளவன்” என்று பாராட்டுகிறார். (2 திமோத்தேயு 4:11)

மாற்குவின் வாழ்க்கை தேவனுடைய மறுசீரமைப்பு கிருபைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. ஆரம்பத்தில் தோல்வியடைந்த ஒருவர் பின்னர் திருச்சபையின் முக்கியத் தலைவராக மாறினார். இது வேதாகமத்தின் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. மோசே, தாவீது, பேதுரு போன்றவர்களும் தங்கள் வாழ்க்கையில் தோல்விகளை சந்தித்தனர். ஆனால் தேவன் அவர்களை திரும்பவும் பயன்படுத்தினார். அதேபோல் மாற்குவும் தேவனுடைய திட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இவ்வுண்மை இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கிறது. மனித பலவீனங்களை விட தேவனுடைய கிருபை பெரியது என்பதை இது நினைவூட்டுகிறது. (2 கொரிந்தியர் 12:9)

மாற்குவின் ஆசிரியத்துவத்தைப் பற்றி திருச்சபைப் பிதாக்களின் சாட்சி

மாற்கு நற்செய்தியின் ஆசிரியர் குறித்து ஆதித் திருச்சபை மிகவும் ஒருமித்த சாட்சியை வழங்குகிறது. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாப்பியாஸ் என்பவர் மாற்குவைப் பற்றி முக்கியமான தகவலை வழங்குகிறார். அவருடைய கூற்றுப்படி, மாற்கு பேதுருவின் உதவியாளராக இருந்து அவர் போதித்தவற்றை எழுதினார். பாப்பியாஸ் மாற்கு எல்லாவற்றையும் காலவரிசைப்படி எழுதவில்லை என்றாலும், பேதுருவிடமிருந்து கேட்டவற்றை உண்மையோடு பதிவு செய்தார் என்று கூறுகிறார். இந்த சாட்சி மாற்கு நற்செய்தியின் வரலாற்று நம்பகத்தன்மைக்கு வலுவான ஆதாரமாக

கருதப்படுகிறது. பாப்பியாஸ் அப்போஸ்தலர்களின் காலத்திற்கு மிக அருகில் வாழ்ந்தவர் என்பதால் அவரது சாட்சி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இதனால் மாற்குவின் ஆசிரியத்துவம் ஆதித் திருச்சபையில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இரேனேயுஸ், கிளெமென்ட் மற்றும் ஓரிஜென் போன்ற திருச்சபைப் பிதாக்களும் மாற்குவின் ஆசிரியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். அவர்களுடைய எழுத்துக்களில் மாற்கு பேதுருவின் போதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது நற்செய்தியை எழுதியதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஒருமித்த சாட்சி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதித் திருச்சபையில் இந்த நூலின் ஆசிரியர் குறித்து பெரிய விவாதம் இருந்ததாக எந்த ஆதாரமும் இல்லை. மாறாக, எல்லோரும் ஒரே கருத்தை பகிர்ந்தனர். இதனால் மாற்கு நற்செய்தியின் பின்னணியைப் பற்றிய நம்பிக்கை அதிகரிக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் இந்த சாட்சிகளை முக்கியமான ஆதாரங்களாகக் கருதுகின்றனர்.

சில நவீன அறிஞர்கள் பாரம்பரிய கருத்துக்களை கேள்விக்குள்ளாக்கினாலும், முதல் சாட்சிகளை முற்றிலும் புறக்கணிக்க முடியாது. வேதாகம ஆய்வில் வெளிப்புற சாட்சிகளும் முக்கியமானவை. குறிப்பாக நூல் எழுதப்பட்ட காலத்திற்கு அருகில் வாழ்ந்தவர்களின் சாட்சிகள் அதிக மதிப்புடையவை. மாற்குவின் ஆசிரியத்துவம் தொடர்பாக இத்தகைய சாட்சிகள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் பாரம்பரிய கருத்து இன்னும் பல அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வுண்மை மாற்கு நற்செய்தியின் வரலாற்று அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதே சமயம், தேவனுடைய வார்த்தை வரலாற்றில் வேருன்றியுள்ளதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

மாற்குவும் பேதுருவும் : ஒரு நெருங்கிய உறவு

மாற்கு நற்செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மாற்குவுக்கும் பேதுருவுக்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் முக்கியமானதாகும். பேதுரு தனது கடிதத்தில் மாற்குவை “என் மகன் மாற்கு” என்று குறிப்பிடுகிறார். (1 பேதுரு 5:13) இந்த வார்த்தைகள் அவர்களுக்கிடையிலான ஆழமான ஆவிக்குரிய உறவை வெளிப்படுத்துகின்றன. மாற்கு பேதுருவின் ஊழியத்தில் நெருங்கிய துணையாக இருந்திருக்கலாம். அவர் பேதுருவிடமிருந்து இயேசுவின் வாழ்க்கை மற்றும் போதனைகள் பற்றிய பல தகவல்களை நேரடியாகக் கேட்டிருக்கலாம். இதனால் மாற்கு நற்செய்தி பேதுருவின் சாட்சியை பிரதிபலிக்கிறது என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த பார்வை ஆதித் திருச்சபையின் மரபுடனும் ஒத்துப்போகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் பேதுருவின் அனுபவங்கள் சிறப்பாக இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக, பேதுருவின் அழைப்பு, அவரது அறிக்கை, அவரது தோல்வி மற்றும் மீட்பு போன்ற நிகழ்வுகள் மிகவும் உயிரோட்டமாக விவரிக்கப்படுகின்றன. (மாற்கு 1:16-18; 8:29; 14:66-72) குறிப்பாக பேதுருவின் மறுதலிப்பு சம்பவம் மிகவும் நேர்மையாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது நூலின் நம்பகத்தன்மையை வலுப்படுத்துகிறது. ஒருவர் தனது சொந்த குறைகளை இவ்வளவு வெளிப்படையாக பதிவு செய்வது அரிதானது. இதனால் மாற்கு உண்மையான வரலாற்று நினைவுகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த அம்சம் மாற்கு நற்செய்தியின் வரலாற்று மதிப்பை உயர்த்துகிறது.

பேதுருவின் வாழ்க்கை மாற்குவின் இறையியலையும் பாதித்திருக்கலாம். பேதுரு இயேசுவின் மகிமையையும் துன்பத்தையும் நேரடியாகக் கண்டவர். அதேபோல் மாற்கு சவிசேஷமும் மகிமைக்குச் செல்லும் பாதை பாடுகளின் வழியாகவே செல்கிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறது. (மாற்கு 8:31; 10:45) இது பேதுருவின் வாழ்க்கை அனுபவத்துடனும் ஒத்துப்போகிறது. ஆரம்பத்தில் சிலுவையைப் புரிந்துகொள்ளாத பேதுரு பின்னர் அதன் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தார். இந்த இறையியல் பார்வை முழு சவிசேஷத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியை “பேதுருவின் நற்செய்தி” என்று சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எழுதப்பட்ட காலமும் இடமும்

மாற்கு நற்செய்தி கி.பி. 60 முதல் 70க்குள் எழுதப்பட்டதாக பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த காலம் ரோமப் பேரரசில் கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்ட காலமாகும். குறிப்பாக கி.பி. 64-ல் ரோமில் ஏற்பட்ட பெரிய தீவிபத்திற்குப் பிறகு நீரோ கிறிஸ்தவர்களை குற்றம் சாட்டினார். இதன் விளைவாக பல விசுவாசிகள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் மாற்கு நற்செய்தி எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இயேசுவின் பாடுகளையும் விசுவாசத்தையும் முன்னிறுத்தும் அதன் செய்தி இதற்கு ஆதரவாக உள்ளது. பாடுகளின் மத்தியிலும் தேவனுடைய திட்டம் நிறைவேறும் என்பதை மாற்கு வலியுறுத்துகிறார்.

எழுதப்பட்ட இடம் குறித்து பல கருத்துக்கள் இருந்தாலும், ரோம்தான் மிகவும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும். மாற்கு சில லத்தீன் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். மேலும் அவர் யூத பழக்கவழக்கங்களை விளக்குகிறார். (மாற்கு 7:3-4) இது அவரது வாசிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் புறஜாதியினராக இருந்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. ரோமில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் இத்தகைய விளக்கங்களைத் தேவைப்பட்டிருக்கலாம். பேதுருவின் ஊழியமும் ரோமுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது. (1 பேதுரு 5:13) ஆகையால் ரோமில் இருந்து இந்த நற்செய்தி எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று பல அறிஞர்கள் முடிவு செய்கின்றனர். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணி நூலின் நோக்கத்தை விளக்க உதவுகிறது.

ரோம உலகின் வரலாற்றுச் சூழல்

மாற்கு நற்செய்தி எழுதப்பட்ட காலத்தில் ரோமப் பேரரசு உலகின் மிகப் பெரிய அரசியல் சக்தியாக இருந்தது. அதன் ஆட்சி மத்தியதரைக் கடல் உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்த அரசியல் ஒற்றுமை நற்செய்தியின் பரவலுக்கு உதவியது. சாலைகள், கடல் வழிகள் மற்றும் பொதுவான நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவை தகவல் பரிமாற்றத்தை எளிதாக்கின. ஆனால் அதேவேளையில் ரோமப் பேரரசு தன்னை உயர்த்திக்கொண்ட ஒரு அதிகார அமைப்பாகவும் இருந்தது. பேரரசர்கள் தெய்வீக மரியாதையை எதிர்பார்த்தனர். இந்தச் சூழலில் இயேசுவை “கர்த்தர்” என்று அறிவிப்பது அரசியல் ரீதியாகவும் ஆபத்தானதாக இருந்தது. (ரோமர் 10:9)

ரோம சமுதாயத்தில் அதிகாரம், மகிமை மற்றும் வெற்றி மிகவும் மதிக்கப்பட்டன. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி முற்றிலும் வேறுபட்ட மதிப்பீட்டை வழங்குகிறது. இயேசு சேவையையும் தாழ்மையையும் முன்னிறுத்துகிறார். (மாற்கு 10:42-45) உலகம் மகிமையைத் தேடியபோது, இயேசு சிலுவையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். உலகம் அதிகாரத்தை நாடியபோது, அவர் தாழ்மையை வெளிப்படுத்தினார். இந்த எதிர்மறையான ஒப்பீடு மாற்குவின் இறையியலின் முக்கிய அம்சமாகும். இது ரோம கலாச்சாரத்திற்கு ஒரு சவாலாக இருந்தது. இன்றும் உலக மதிப்புகளுக்கும் கிறிஸ்தவ மதிப்புகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை இது நினைவூட்டுகிறது.

முதல் வாசகர்களும் துன்பங்களும்

மாற்கு நற்செய்தியின் முதல் வாசகர்கள் பாடுகளை எதிர்கொண்ட கிறிஸ்தவர்களாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் சமூக புறக்கணிப்பு, அரசியல் அழுத்தம் மற்றும் உடல் வேதனை ஆகியவற்றை அனுபவித்திருக்கலாம். இந்த சூழ்நிலையில் மாற்கு இயேசுவின் வாழ்க்கையை அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக முன்வைக்கிறார். இயேசுவும் நிராகரிக்கப்பட்டார், துன்பப்பட்டார், சிலுவையில் அறையப்பட்டார். (மாற்கு 15:13-39) ஆனால் அவரது பாடுகள் தோல்வியுடன் முடிவடையவில்லை. உயிர்த்தேமுதல் வழியாக அவர் வெற்றிபெற்றார். (மாற்கு 16:6)

இச்செய்தியை முதல் படித்தவர்களுக்கு இது மிகுந்த ஆறுதலாக இருந்தது. அவர்களுடைய துன்பங்களும் இறுதி வார்த்தையாக இருக்காது என்பதை அது நினைவூட்டியது. தேவனுடைய திட்டம் பாடுகளின் மத்தியிலும் செயல்படுகிறது. விசுவாசிகள் சிலுவையைச் சுமந்தாலும், இறுதியில் மகிமையில் பங்குகொள்வார்கள். (மாற்கு 8:34-35) இந்த நம்பிக்கை அவர்களை உறுதியாக நிற்க உதவியது. இன்றும் உலகின் பல பகுதிகளில் துன்பங்களை

எதிர்கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இச்செய்தி பொருத்தமானதாக உள்ளது. மாற்கு நற்செய்தி பாடுகளின் மத்தியிலும் விசுவாசத்துடன் நிலைத்திருக்க அழைக்கிறது.

இறுதியாக, ஆசிரியர், காலம் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்வது மாற்கு நற்செய்தியின் செய்தியை மேலும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. யோவான் மாற்கு, பேதுருவின் சாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நற்செய்தியை எழுதியிருக்கலாம். அது துன்பங்களை எதிர்கொண்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்க எழுதப்பட்டது. அதன் முக்கியச் செய்தி இன்று கூட மாறவில்லை. சிலுவையின் பாதை இறுதியில் உயிர்த்தெழுதலின் மகிமைக்கு வழிநடத்துகிறது. (மாற்கு 8:31; 16:6) இவ்வுண்மை முதல் நூற்றாண்டு விசுவாசிகளுக்கும் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு விசுவாசிகளுக்கும் ஒரே அளவில் பொருந்துகிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் வரலாற்றுப் பின்னணி அதன் இறையியல் செய்தியை மேலும் வலிமையாக்குகிறது.

அதிகாரம் 3

மாற்கு நற்செய்தியின் இலக்கிய அமைப்பும் இறையியலும்

நற்செய்தியின் கதையியல் அமைப்பு (Narrative Design of the Gospel)

மாற்கு நற்செய்தி ஒரு சாதாரண வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாக எழுதப்படவில்லை. மாறாக, இயேசு கிறிஸ்து யார் என்பதை வாசிப்பவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு இறையியல் நூலாக இது அமைந்துள்ளது. மாற்கு தனது நூலை, “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று தொடங்குகிறார் (மாற்கு 1:1). இந்த தொடக்க வசனமே முழு நற்செய்தியின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை வெறுமனே பதிவு செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர் உண்மையில் தேவகுமாரனும் வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியாவும் என்பதை நிரூபிக்க மாற்கு முயற்சிக்கிறார். ஆகையால் ஒவ்வொரு சம்பவமும், அற்புதமும், போதனையும், இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் மாற்கு நற்செய்தி கிருஸ்துவைப் பற்றிய போதனையாகவும் விசுவாசத்திற்கான அழைப்பாகவும் காணப்படுகிறது.

மாற்கு சம்பவங்களை மிக வேகமாக நகர்த்துகிறார். “உடனே” அல்லது “உடனடியாக” என்ற பொருளைக் கொண்ட கிரேக்கச் சொல் “euthys (εὐθύς)” சுமார் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது இயேசுவின் ஊழியம் தாமதமில்லாமல் முன்னேறுவதை காட்டுகிறது. இயேசு தொடர்ந்து செயல்படுகிறவராகவும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை நிறுவுகிறவராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார். இந்த இலக்கிய உத்தி, வாசகர்களை வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் ஈர்த்து வைத்திருக்கிறது. அதேவேளையில், இயேசுவின் பணியின் அவசரத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி வந்துவிட்டது என்ற செய்தி உடனடியான பதின்செயலை நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதை மாற்கு வெளிப்படுத்துகிறார் (மாற்கு 1:15).

மாற்குவின் கதை அமைப்பில் இயேசுவின் செயல்கள் அவரது வார்த்தைகளை விட அதிகமாக இடம் பெறுகின்றன. மற்ற நற்செய்திகளுடன் ஒப்பிடும்போது, நீண்ட போதனைகள் குறைவாகவும் அற்புதங்கள் மற்றும் செயல்கள் அதிகமாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதன் வழியாக இயேசு வெறும் போதகராக அல்ல, அதிகாரமுள்ள மீட்பராக வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். அசுத்த ஆவிகள் மீது அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது (மாற்கு 1:27). நோய்களின் மீது அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது (மாற்கு 2:12). இயற்கையின் மீதும் அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது (மாற்கு 4:39). பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரமும் அவருக்கே உரியது (மாற்கு 2:5-10). ஆகையால் மாற்குவின் கதை அமைப்பு, இயேசுவின் அதிகாரத்தை படிப்படியாக வெளிப்படுத்தும் ஒரு இலக்கியமாக செயல்படுகிறது.

மாற்குவின் நற்செய்தியில் சீடர்களின் வளர்ச்சியும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆரம்பத்தில் அவர்கள் இயேசுவைப் பின்பற்றினாலும், அவர் யார் என்பதை முழுமையாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. பல அற்புதங்களை கண்ட பின்னரும் அவர்கள் குழப்பத்துடன் இருந்தார்கள் (மாற்கு 6:52). இந்த அறியாமை நற்செய்தியில் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இயேசு உண்மையில் யார் என்பது சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் நிகழ்வுகளின் வழியாக மட்டுமே முழுமையாக வெளிப்படுகிறது. இதனால் வாசிப்பவர்கள் சீடர்களின் பயணத்தைப் பின்பற்றி இயேசுவைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலுக்குள் அழைக்கப்படுகின்றனர். இது நற்செய்தியின் கல்வி நோக்கத்தையும் காட்டுகிறது.

மாற்கு தனது நற்செய்தியை சிலுவையை நோக்கி செல்லும் ஒரு பயணமாக அமைத்துள்ளார். ஆரம்ப அத்தியாயங்களிலிருந்தே இயேசுவுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு வளரத் தொடங்குகிறது (மாற்கு 3:6). மதத் தலைவர்கள் அவரை நிராகரிக்கிறார்கள். மக்கள் அவரை தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். சீடர்களும் முழுமையாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த பதற்றம் படிப்படியாக அதிகரித்து சிலுவையில் உச்சக்கட்டத்தை அடைகிறது. ஆகையால் சிலுவை மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதிப் பகுதி மட்டுமல்ல; அது முழு கதையின் மைய நோக்கமாகும். இயேசுவின் வாழ்க்கை முழுவதும் சிலுவையை நோக்கிய ஒரு பயணமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.

மாற்குவின் இரண்டு முக்கிய பிரிவுகள் (The Two Major Divisions of Mark)

பெரும்பாலான அறிஞர்கள் மாற்கு நற்செய்தியை இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். முதல் பகுதி மாற்கு 1:1 முதல் 8:30 வரை உள்ளது. இந்த பகுதியில் இயேசு யார் என்ற கேள்வி முக்கியமாக உள்ளது. இரண்டாவது பகுதி மாற்கு 8:31 முதல் 16:8 வரை உள்ளது. இதில் இயேசு ஏன் வந்தார் என்ற கேள்விக்கு பதில் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த இரு பகுதிகளும் பேதுருவின் அறிக்கையை மையமாகக் கொண்டு இணைக்கப்படுகின்றன. “நீர் கிறிஸ்து” என்று பேதுரு அறிக்கையிடும் நிகழ்வு (மாற்கு 8:29) இந்த இரு பிரிவுகளுக்கிடையிலான திருப்புமுனையாக செயல்படுகிறது.

முதல் பகுதியில் இயேசுவின் அடையாளம் படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர் நோயாளிகளை குணமாக்குகிறார், அசுத்த ஆவிகளை விரட்டுகிறார், கடலை அமைதிப்படுத்துகிறார், ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உணவளிக்கிறார். இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல என்பதை காட்டுகின்றன. ஆனால் மக்கள் இன்னும் அவரது அடையாளத்தை முழுமையாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. சிலர் அவரை தீர்க்கதரிசி என்று கருதுகிறார்கள். சிலர் அவரை எலியா என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த குழப்பம் கதையின் பதற்றத்தை உருவாக்குகிறது. இறுதியில் பேதுருவின் அறிக்கை இந்த கேள்விக்கான சரியான பதிலை வழங்குகிறது.

இரண்டாவது பகுதியில் இயேசுவின் ஊழியம் புதிய திசையை அடைகிறது. அவர் தனது பாடுகளையும் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் வெளிப்படையாக அறிவிக்கத் தொடங்குகிறார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). சீடர்கள் இதை புரிந்துகொள்ள முடியாமல் திணறுகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அரசியல் வெற்றியை எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால் இயேசு பாடுபடும் மேசியா என்ற புதிய கண்ணோட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார். இதன் வழியாக பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுகின்றன (ஏசாயா 53:3-12). ஆகையால் இரண்டாவது பகுதி சிலுவையின் இறையியலை மையப்படுத்துகிறது.

இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் மாற்குவின் இறையியல் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவை அறிதல் மட்டுமே போதாது. அவர் சிலுவையில் பாடுபட்டு மரித்த மீட்பர் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உண்மையான சீடத்துவம் அதிகாரத்தையும் மகிமையையும் தேடுவதில் இல்லை. மாறாக சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுவதில்தான் உள்ளது (மாற்கு 8:34). இவ்வுண்மை இரண்டாவது பகுதியின் மையக் கருத்தாக விளங்குகிறது. இதன் வழியாக மாற்கு கிறிஸ்துவையும் சீடத்துவத்தையும் ஒன்றாக இணைக்கிறார்.

இலக்கிய அம்சங்களும் நடைமுறையும் (Literary Features and Style)

மாற்குவின் எழுத்து நடை எளிமையானது, நேரடியானது, மற்றும் செயல்வீரியமிக்கது. மற்ற நற்செய்தி ஆசிரியர் களைப் போல விரிவான இலக்கிய அலங்காரங்களை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. அவரது வாக்கியங்கள் சுருக்கமாகவும் வேகமாகவும் அமைந்துள்ளன. இதனால் வாசிப்பவர்கள் நிகழ்வுகளை நேரடியாகக் காண்பது போன்ற அனுபவத்தைப் பெறுகின்றனர். இந்த நடை ரோமப் பின்னணியில் வாழ்ந்த வாசிப்பவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் தத்துவ விவாதங்களை விட செயல் நிறைந்த கதையியல்களை விரும்பியிருக்கலாம். ஆகையால் மாற்குவின் எழுத்து நடை அவரது முதல் வாசிப்பவர்களுக்கு ஏற்றதாக உள்ளது.

மாற்கு அடிக்கடி நிகழ்வுகளின் சிறிய விவரங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். உதாரணமாக இயேசு தலையணையின் மேல் தூங்கினார் என்று குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 4:38). பசும்புல்லின் மேல் மக்கள் அமர்ந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 6:39). இத்தகைய விவரங்கள் சம்பவங்களின் வரலாற்றுத் தன்மையை வலுப்படுத்துகின்றன. மேலும், இவை பேதுருவின் நேரடி சாட்சியத்தை பிரதிபலிக்கக்கூடும் என்று சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த சிறு விவரங்கள் கதையியலை உயிரோட்டமுள்ளதாக மாற்றுகின்றன. வாசிப்பவர்கள் சம்பவங்களுக்குள் நுழைவது போன்ற உணர்வை பெறுகின்றனர்.

மாற்கு பயன்படுத்தும் முக்கிய இலக்கிய உத்திகளில் ஒன்று “இடைச்செருகல்” முறை ஆகும். ஒரு கதையியலைத் தொடங்கி, அதன் நடுவில் மற்றொரு கதையியலைச் சேர்த்து, பின்னர் முதல் கதையியலை முடிப்பது இந்த முறையின்

சிறப்பம்சமாகும். உதாரணமாக யாவீருவின் மகளை குணப்படுத்தும் நிகழ்வின் நடுவில் இரத்தப்போக்கு நோயாளியின் குணமடைதல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (மாற்கு 5:21-43). இந்த அமைப்பு இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் இடையிலான இறையியல் தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இரண்டிலும் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதன் வழியாக மாற்கு தனது இலக்கிய திறமையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

மாற்குவின் மொழிநடையில் உணர்ச்சிகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இயேசு இரக்கப்படுகிறார் (மாற்கு 1:41). கோபப்படுகிறார் (மாற்கு 3:5). துயரப்படுகிறார் (மாற்கு 14:34). இத்தகைய குறிப்புகள் இயேசுவின் உண்மையான மனிதத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் வெறும் தெய்வீக நபராக மட்டுமல்ல, மனித உணர்வுகளையும் அனுபவித்தவராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார். இது அவதார இறையியலின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். தேவன் மனிதராக வந்தார் என்ற உண்மையை மாற்கு உயிரோட்டமாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

நையாண்டி மற்றும் இரகசிய நோக்கங்களின் பயன்பாடு (Use of Irony and Secrecy Motifs)

மாற்கு நற்செய்தியில் நையாண்டி (Irony) ஒரு முக்கிய இலக்கிய கருவியாக உள்ளது. பல நேரங்களில் உண்மையை அறிய வேண்டியவர்கள் அதை அறியவில்லை. ஆனால் எதிர்பார்க்கப்படாதவர்கள் அதை உணர்கிறார்கள். மதத் தலைவர்கள் இயேசுவை நிராகரிக்கிறார்கள். சீடர்கள் கூட அவரை முழுமையாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் ஒரு புறஜாதி நூற்றுக்கதிபதி சிலுவையின் அடியில் நின்று, “உண்மையாகவே இந்த மனுஷன் தேவகுமாரன்” என்று அறிக்கையிடுகிறார் (மாற்கு 15:39). இது மாற்குவின் நையாண்டியின் உச்சக்கட்டமாகும். ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்ட உண்மை இறுதியில் ஒரு புறஜாதியால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் “மேசியா இரகசியம்” (Messianic Secret) என்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது. இயேசு பலமுறை தன்னைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்ல வேண்டாம் என்று கட்டளையிடுகிறார் (மாற்கு 1:34; 1:44; 8:30). முதலில் இது ஆச்சரியமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இதற்கு ஆழமான இறையியல் காரணம் உள்ளது. மக்கள் மேசியாவைப் பற்றிய தவறான எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அரசியல் விடுதலையாளரை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு பாடுபடும் மேசியாவாக வந்தார். ஆகையால் சிலுவைக்கு முன்பு அவரது அடையாளம் முழுமையாக புரிந்துகொள்ளப்பட முடியாது.

இந்த இரகசிய நோக்கம் சிலுவை இறையியலுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. இயேசுவின் அற்புதங்களை மட்டும் பார்த்து அவரை அறிய முடியாது. அவரது பாடுகள், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் வெளிச்சத்தில் மட்டுமே அவர் யார் என்பதை சரியாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகையால் இயேசு தனது அடையாளத்தை உடனடியாக வெளிப்படுத்தவில்லை. அவரது பணியின் முழுமையான அர்த்தம் சிலுவையில் தான் வெளிப்படுகிறது. இவ்வுண்மையை வாசகர்களும் உணர வேண்டும் என்று மாற்கு விரும்புகிறார். இதனால் இரகசிய நோக்கம் ஒரு இலக்கிய உத்தியாக மட்டுமல்ல, ஒரு இறையியல் கருவியாகவும் செயல்படுகிறது.

நூலில் காணப்படும் இறையியல் கருப்பொருள்கள் (Theological Themes in the Narrative)

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள் தேவனுடைய இராஜ்யமாகும். இயேசுவின் முதல் அறிவிப்பு, “தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று” என்பதாகும் (மாற்கு 1:15). இந்த அரசாட்சி ஒரு அரசியல் அமைப்பு அல்ல. மாறாக தேவனுடைய ஆட்சி மனித வாழ்க்கையில் செயல்படத் தொடங்கியிருப்பதைக் குறிக்கிறது. இயேசுவின் அற்புதங்கள் இந்த அரசாட்சியின் அடையாளங்களாக உள்ளன. நோய், பாவம், சாத்தான், மரணம் ஆகியவற்றின் மீது வெற்றி காணப்படுகிறது. இதன் வழியாக தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் வரலாற்றில் நுழைந்துள்ளது என்பதை மாற்கு காட்டுகிறார்.

இரண்டாவது முக்கிய கருப்பொருள் கிறிஸ்துவியல் ஆகும். இயேசு தேவகுமாரன், மேசியா, மனிதகுமாரன், மற்றும் பாடுபடும் ஊழியக்காரன் என்று பல கோணங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறார். இந்த அனைத்து அடையாளங்களும் சிலுவையில் ஒன்றிணைகின்றன. அவர் அதிகாரமுள்ள ராஜாவாக இருந்தாலும், சேவை செய்யவும் தன் உயிரை மீட்பின்

விலையாக கொடுக்கவும் வந்தார் (மாற்கு 10:45). இது மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் இதயமாகும். மகிமையும் பாடுகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன. இதுவே நற்செய்தியின் தனித்துவமான செய்தியாகும்.

மூன்றாவது கருப்பொருள் சீடத்துவமாகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவது தன்னைத்தானே மறுத்து சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையாகும் (மாற்கு 8:34-35). சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைந்தாலும், இயேசு அவர்களை தொடர்ந்து கற்பிக்கிறார். இதன் வழியாக கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை ஒரு வளர்ச்சி பயணமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. உண்மையான மகத்துவம் பணிவிலும் சேவையிலும் உள்ளது (மாற்கு 10:43-44). இந்த போதனை இன்றும் திருச்சபைக்கு மிகுந்த பொருத்தமுடையதாக உள்ளது.

மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதி கருப்பொருள் விசுவாசம் ஆகும். பல அற்புத நிகழ்வுகளில் விசுவாசத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகிறது (மாற்கு 5:34; 9:23). விசுவாசம் என்பது வெறும் அறிவின்படி ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அல்ல. அது இயேசுவின் அதிகாரத்திலும் கிருபையிலும் முழுமையான நம்பிக்கை வைப்பதாகும். இந்த விசுவாசமே இரட்சிப்பிற்கும் சீடத்துவத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. மாற்கு தனது வாசகர்களை இந்த விசுவாசத்திற்குள் அழைக்கிறார். இயேசு யார் என்பதை அறிந்து, அவரை நம்பி, அவரைப் பின்பற்றுவதற்கு அவர் சவால் விடுக்கிறார். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் மைய இறையியல் செய்தியாகும்.

பகுதி II : மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு யார் ?

அதிகாரம் 4

இயேசு தேவகுமாரன்

மாற்குவின் தொடக்க அறிவிப்பு (The Opening Declaration of Mark)

மாற்கு நற்செய்தியின் தொடக்க வசனம் முழு நூலின் இறையியல் அடித்தளமாக விளங்குகிறது. “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று மாற்கு தனது நற்செய்தியைத் தொடங்குகிறார் (மாற்கு 1:1). இந்த ஒரு வசனத்திலேயே இயேசுவின் அடையாளம், அவரது பணியின் நோக்கம், மற்றும் நற்செய்தியின் மையச் செய்தி ஆகியவை சுருக்கமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. “இயேசு” என்பது அவரது மனிதப் பெயராகும்; “கிறிஸ்து” என்பது அவர் வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியா என்பதைக் குறிக்கிறது; “தேவகுமாரன்” என்பது அவரது தனித்துவமான தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மாற்கு இந்த அறிவிப்பை கதையின் முடிவில் கூறாமல் ஆரம்பத்திலேயே கூறுகிறார். இதனால் வாசிப்பவர்கள் இயேசுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை அவரது தேவகுமாரத்துவத்தின் வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொள்ளும்படி வழிநடத்தப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த தொடக்க வசனம் மாற்கு நற்செய்தியின் தலைப்புச் சொல்லாகவும் இறையியல் திறவுகோலாகவும் செயல்படுகிறது.

முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களின் சூழலில் “தேவகுமாரன்” என்ற பட்டம் பல அர்த்தங்களை உடையதாக இருந்தது. சில சமயங்களில் அது இஸ்ரவேல் ஜனத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது (யாத்திராகமம் 4:22). சில வேளைகளில் தாவீதின் சந்ததியைச் சேர்ந்த ராஜாவைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது (சங்கீதம் 2:7). ஆனால் மாற்கு இந்த பட்டத்தை இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தும்போது, அது சாதாரண அரசியல் அல்லது தேசிய அர்த்தத்தைத் தாண்டிச் செல்கிறது. இயேசு பிதாவாகிய தேவனுடன் தனித்துவமான உறவு கொண்டவர் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார். நற்செய்தியின் முழு ஓட்டத்திலும் இவ்வுண்மை படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே “தேவகுமாரன்” என்பது ஒரு மரியாதைப் பட்டம் மட்டுமல்ல; அது இயேசுவின் உண்மையான தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் இறையியல் அறிவிப்பாகும்.

மாற்கு நற்செய்தி எழுதிய காலத்தில் ரோமப் பேரரசில் பேரரசர்கள் தங்களை “தெய்வத்தின் மகன்” என்று அழைத்தனர். குறிப்பாக அகஸ்து சீசர் “Divi Filius” (தெய்வீக மகன்) என்ற பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தார். இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியில் மாற்கு இயேசுவை “தேவகுமாரன்” என்று அறிவிப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். உலகம் சீசரையே ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, மாற்கு இயேசுவே உண்மையான ஆண்டவர் என்று அறிவிக்கிறார். இதனால் மாற்கு நற்செய்தி அரசியல் மற்றும் மதரீதியான ஒரு சவாலான அறிவிப்பாகவும் இருந்தது. ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்திற்காக துன்புறுத்தப்பட்ட காலத்தில் இவ்வுண்மை அவர்களுக்கு ஆறுதலையும் தைரியத்தையும் வழங்கியது. இயேசுவே உண்மையான ராஜாவும் தேவகுமாரனும் என்பதை அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர்.

இந்த தொடக்க அறிவிப்பு பழைய ஏற்பாட்டின் வாக்குறுதிகளுடனும் தொடர்புடையதாக உள்ளது. சங்கீதம் 2:7-ல் தேவன் தமது அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ராஜாவை “என் குமாரன்” என்று அழைக்கிறார். அதேபோல் 2 சாமுவேல் 7:14-ல் தாவீதின் சந்ததியின்மேல் தேவன் தந்தை-மகன் உறவை நிறுவுவதாக வாக்குறுதி அளிக்கிறார். இந்த தீர்க்கதரிசனங்கள் அனைத்தும் இயேசுவில் நிறைவேறுகின்றன. மாற்கு இதனை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆகையால் இயேசுவின் தேவகுமாரத்துவம் புதிய ஏற்பாட்டில் திடீரென தோன்றிய ஒரு கருத்தல்ல. அது பழைய ஏற்பாட்டின் மீட்புத் திட்டத்தின் உச்சநிறைவேற்றமாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இந்த தொடக்க அறிவிப்பு மிக முக்கியமானதாகும். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையத்தில் இயேசுவின் தேவகுமாரத்துவம் உள்ளது. அவர் வெறும் நல்ல ஆசிரியர் அல்லது தீர்க்கதரிசி மட்டுமல்ல. அவர் தேவனுடைய தனித்துவமான குமாரன். அவரது வார்த்தைகள் அதிகாரமுள்ளவை, அவரது செயல்கள் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருபவை, அவரது மரணம் பாவமன்னிப்பை அளிப்பது, அவரது உயிர்த்தெழுதல் நித்திய ஜீவனின் உறுதியை

வழங்குவது ஆகியவை அவரது தேவகுமாரத்துவத்தின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். ஆகவே மாற்குவின் தொடக்க அறிவிப்பு இன்று கூட கிறிஸ்தவ இறையியலின் அடிப்படை உண்மையாகவே உள்ளது.

நற்செய்தியில் தேவகுமாரத்துவம் (Divine Sonship in the Gospel)

மாற்கு நற்செய்தி முழுவதும் இயேசுவின் தேவகுமாரத்துவம் பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் இயேசுவை தேவகுமாரன் என்று அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 1:1). பின்னர் தேவன் தாமே அந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறார் (மாற்கு 1:11). அசுத்த ஆவிகளும் அவரை தேவகுமாரன் என்று அறிக்கையிடுகின்றன (மாற்கு 3:11). மறுபுறம் மலை மலை நிகழ்வில் மீண்டும் பரலோகத்திலிருந்து அதே சாட்சி வழங்கப்படுகிறது (மாற்கு 9:7). இறுதியில் சிலுவையின் அடியில் நின்ற ரோமப் படைத்தலைவனும் அதே உண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறான் (மாற்கு 15:39). இவ்விதமாக நற்செய்தியின் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை தேவகுமாரத்துவம் ஒரு தொடர்ச்சியான கருப்பொருளாக உள்ளது.

மாற்குவின் இறையியலில் தேவகுமாரத்துவம் வெறும் பட்டமாக மட்டும் இல்லை. அது தெய்வீக இயேசுவின் அதிகாரத்துடன் தொடர்புடையதாகும். அவர் பாவங்களை மன்னிக்கிறார் (மாற்கு 2:5-10). யூத இறையியலின்படி பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு மட்டுமே உரியது. ஆனால் இயேசு அந்த அதிகாரத்தை தமக்குரியதாகக் காட்டுகிறார். அவர் ஓய்வுநாள் மீதும் அதிகாரம் உடையவர் என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 2:28). இயற்கை சக்திகளின் மீதும் அசுத்த ஆவிகளின் மீதும் அவருக்கு முழு அதிகாரம் உள்ளது. இந்த செயல்கள் அனைத்தும் அவரது தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் மாற்கு தேவகுமாரத்துவத்தை கோட்பாடாக அல்ல, வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் வழியாக விளக்குகிறார்.

தேவகுமாரத்துவம் இயேசுவின் தேவனுடனான தனித்துவமான உறவையும் காட்டுகிறது. அவர் தேவனை “அப்பா” என்று அழைக்கிறார் (மாற்கு 14:36). முதல் நூற்றாண்டு யூத ஜெபங்களில் இது மிகவும் அரிதான வெளிப்பாடாக இருந்தது. இந்த சொல் நெருக்கமான குடும்ப உறவை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவுக்கும் பிதாவுக்கும் இடையே விசேஷமான ஐக்கியம் உள்ளது. அவர் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செயல்படுகிறார். அவர் பிதாவின் அதிகாரத்தையும் மகிமையையும் பிரதிபலிக்கிறார். இதன் வழியாக தேவகுமாரத்துவம் உறவுசார் உண்மையாகவும் வெளிப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் தேவகுமாரத்துவம் மற்றும் மேசியாத்துவம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. யூதர்கள் மேசியாவை எதிர்பார்த்தார்கள்; ஆனால் அவர் தேவகுமாரன் என்பதைக் குறித்து தெளிவான புரிதல் பலருக்கு இல்லை. மாற்கு இந்த இரண்டு கருத்துகளையும் இணைக்கிறார். இயேசு தாவீதின் சந்ததியிலிருந்து வந்த மேசியாவாகவும், அதேவேளையில் தேவனுடைய நித்திய குமாரனாகவும் இருக்கிறார். இதனால் அவரது பணிக்கு தனித்துவமான அதிகாரமும் அர்த்தமும் கிடைக்கிறது. அவர் மனிதர்களை வழிநடத்தும் ராஜா மட்டுமல்ல; அவர்களை இரட்சிக்கும் தேவகுமாரனும் ஆவார்.

நவீன இறையியல் விவாதங்களிலும் தேவகுமாரத்துவம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. சில அறிஞர்கள் இதனை உருவகப் பட்டமாக மட்டுமே விளக்க முயற்சித்துள்ளனர். ஆனால் மாற்குவின் இலக்கிய அமைப்பு அதைவிட ஆழமான அர்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இயேசுவின் வார்த்தைகள், செயல்கள், அதிகாரம், மற்றும் தேவனுடனான உறவு ஆகியவை அனைத்தும் அவரது தனித்துவமான தெய்வீக அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆகவே மாற்கு நற்செய்தியில் தேவகுமாரத்துவம் கிறிஸ்தவ கிறிஸ்துவியலின் அடிப்படை தூணாக விளங்குகிறது.

ஞானஸ்நானத்தில் பரலோக உறுதிப்படுத்தல் (Heavenly Affirmation at Baptism)

இயேசுவின் ஞானஸ்நானம் மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான திருப்புமுனைகளில் ஒன்றாகும். யோவான் ஸ்நானகரால் இயேசு யோர்தான் நதியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, வானம் திறக்கப்பட்டதாக மாற்கு பதிவு செய்கிறார் (மாற்கு 1:10). பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப் போல அவர்மேல் இறங்கினார். பின்னர் பரலோகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் கேட்கப்பட்டது: “நீர் என்னுடைய பிரியமான குமாரன்; உம்மில் பிரியமாயிருக்கிறேன்” (மாற்கு 1:11). இந்த அறிவிப்பு

இயேசுவின் பொதுப் பணிக்கான தெய்வீக அங்கீகாரமாகும். அவர் யார் என்பதை தேவன் தாமே அறிவிக்கிறார். இதனால் அவரது ஊழியம் மனிதரால் அல்ல, தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த பரலோக அறிவிப்பு பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டு முக்கிய பகுதிகளை நினைவுபடுத்துகிறது. “என் குமாரன்” என்ற வார்த்தை சங்கீதம் 2:7-ஐ பிரதிபலிக்கிறது. “பிரியமானவன்” என்ற கருத்து ஏசாயா 42:1-ல் காணப்படும் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனை நினைவுபடுத்துகிறது. இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் இணைப்பதன் வழியாக மாற்கு இயேசுவின் இரட்டை அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் ராஜாவாகிய மேசியாவும், பாடுபடும் ஊழியக்காரனும் ஆவார். இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மைய அம்சமாகும். மகிமையும் பாடுகளும் ஒரே நபரில் சந்திக்கின்றன.

ஞானஸ்நான நிகழ்வில் திரித்துவத்தின் செயல்பாடும் காணப்படுகிறது. குமாரனாகிய இயேசு தண்ணீரில் இருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மேல் இறங்குகிறார். பிதா பரலோகத்திலிருந்து பேசுகிறார். மூவரும் தனித்தனி நபர்களாக செயல்படுகின்றனர். இந்த நிகழ்வு திரித்துவ இறையியலுக்கான முக்கிய ஆதாரங்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. ஆரம்ப சபை இந்த நிகழ்வை மிகுந்த முக்கியத்துவத்துடன் பயன்படுத்தியது. ஏனெனில் இது தேவனின் மூவொரு நபர்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இயேசுவுக்கு பாவம் இல்லாதபோதும் அவர் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெற்றார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அவர் மனந்திரும்புதலுக்காக அல்ல, மனிதர்களுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளவே ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவர் பாவிகளின் இடத்தில் நின்றார். பின்னர் சிலுவையில் பாவிகளுக்காக மரித்தார். ஆகையால் ஞானஸ்நானம் அவரது மீட்புப் பணியின் ஆரம்ப அறிவிப்பாகும். இது அவரது தாழ்மையையும் கீழ்ப்படிதலையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு இந்த நிகழ்வு முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகிறது. தேவனுடைய அங்கீகாரம் மனித பாராட்டுகளைவிட முக்கியமானது என்பதை இது நினைவுபடுத்துகிறது. மேலும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் அடையாளத்தை தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற உண்மையில் கண்டறிய வேண்டும். இயேசுவின் வாழ்க்கை போலவே, நமது ஊழியமும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். இதுவே உண்மையான ஆவிக்குரிய வெற்றிக்கான அடித்தளமாகும்.

தேவகுமாரத்துவமும் மேசியா பணியும் (Sonship and Messianic Mission)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் தேவகுமாரத்துவம் அவரது மேசியா பணியுடன் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் தேவகுமாரன் என்பதால்தான் மீட்புப் பணியை நிறைவேற்ற முடிகிறது. அவர் மனிதர்களின் பிரதிநிதியாக செயல்படுகிறார். அதேவேளையில் தேவனுடைய அதிகாரத்தையும் இரட்சிப்பையும் கொண்டு வருகிறார். இந்த இரு அம்சங்களும் அவரது ஊழியத்தில் ஒன்றிணைகின்றன. ஆகையால் தேவகுமாரத்துவம் ஒரு கோட்பாட்டு மட்டுமல்ல; அது அவரது மீட்புப் பணிக்கான அடிப்படையாகும்.

மாற்கு 10:45 இவ்வுண்மையை மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. “மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படிக்கு வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.” இந்த வசனம் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் இதயமாகக் கருதப்படுகிறது. தேவகுமாரன் மனிதர்களுக்கு சேவை செய்ய வந்தார். அவர் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தம்மை உயர்த்திக்கொள்ளவில்லை. மாறாக தம்மைத் தாழ்த்தி மற்றவர்களுக்காக உயிரைக் கொடுத்தார். இதுவே தேவனுடைய அரசாட்சியின் இயல்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

சீடர்கள் ஆரம்பத்தில் இந்த மேசியா பணியைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் வெற்றிகரமான அரசியல் ராஜாவை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு தமது பாடுகளையும் மரணத்தையும் மீண்டும் மீண்டும் அறிவித்தார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). இதனால் மேசியாத்துவம் பற்றிய அவர்களுடைய தவறான எண்ணங்கள் திருத்தப்பட்டன.

உண்மையான வெற்றி சிலுவையின் வழியாக வருகிறது என்பதை இயேசு கற்பித்தார். இவ்வுண்மை மாற்கு நற்செய்தியின் மையச் செய்தியாகும்.

நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கை (The Centurion's Confession)

மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டம் சிலுவையின் அடியில் நிகழ்கிறது. இயேசு மரித்தபோது அங்கு நின்றிருந்த ரோமப் படைத்தலைவன், “உண்மையாகவே இந்த மனுஷன் தேவகுமாரன்” என்று கூறினான் (மாற்கு 15:39). இந்த அறிக்கை நற்செய்தியின் தொடக்க அறிவிப்புடன் நேரடியாக இணைக்கப்படுகிறது. மாற்கு 1:1-ல் ஆசிரியர் கூறிய உண்மை, மாற்கு 15:39-ல் ஒரு புறஜாதியால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இதன் வழியாக முழு கதையியல் வட்டமிட்டு நிறைவடைகிறது. இந்த அறிக்கை மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் உச்சநிலையாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்த அறிக்கையின் சிறப்பு என்னவென்றால், அதைச் சொன்னவர் ஒரு யூதர் அல்ல. அவர் ரோமப் பேரரசின் அதிகாரி. இயேசுவின் சீடர்களில் ஒருவரும் அல்ல. மதத் தலைவர்களில் ஒருவரும் அல்ல. இருந்தபோதிலும், சிலுவையில் வெளிப்பட்ட இயேசுவின் மகத்துவத்தை அவர் உணர்ந்தார். இது மாற்குவின் நையாண்டி இலக்கிய உத்தியின் உச்சக்கட்டமாகும். உண்மையை அறிய வேண்டியவர்கள் அறியவில்லை; ஆனால் எதிர்பார்க்கப்படாத ஒருவர் அதை அறிந்துகொண்டார்.

நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கை சிலுவையின் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் அற்புதங்களைப் பார்த்து மட்டுமல்ல, அவரது தியாக மரணத்தைப் பார்த்தே அவர் தேவகுமாரன் என்பதை உணர முடிந்தது. மாற்குவின் பார்வையில் சிலுவை தோல்வியின் அடையாளம் அல்ல. அது தேவகுமாரனின் மகிமை வெளிப்படும் இடமாகும். ஆகையால் கிறிஸ்தவ கிறிஸ்துவியல் சிலுவையை மையமாகக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். தேவகுமாரன் பாடுபட்டு மரித்தார் என்பதே நற்செய்தியின் இதயமாகும்.

இன்றைய திருச்சபைக்கும் இந்த அறிக்கை ஒரு சவாலாக உள்ளது. இயேசுவின் உண்மையான அடையாளத்தை அறிதல் வெறும் அறிவார்ந்த ஒப்புதல் அல்ல. அது சிலுவையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதன் வழியாக வருகிறது. தேவகுமாரன் நமக்காக தம்மை அர்ப்பணித்தார் என்பதை உணரும்போது மட்டுமே உண்மையான விசுவாசம் உருவாகிறது. ஆகவே நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கை மாற்கு நற்செய்தியின் முடிவு மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு வாசகரிடமும் கேட்கப்படும் ஒரு கேள்வியாகும்: “இந்த இயேசுவைப் பற்றி நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்?” (மாற்கு 8:29).

அதிகாரம் 5 இயேசு கிறிஸ்து: மேசியா

பழைய ஏற்பாட்டின் மேசியா எதிர்பார்ப்புகள் (Old Testament Expectations)

“மேசியா” என்ற சொல் எபிரேய மொழியில் “அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்” என்ற பொருளைக் கொண்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் ராஜாக்கள், ஆசாரியர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய பணிக்காக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர் (1 சாமுவேல் 10:1; லேவியராகமம் 8:12). காலப்போக்கில் இந்த சொல் வரப்போகும் விடுவிப்பாளரைக் குறிக்கும் ஒரு சிறப்புப் பட்டமாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஆதியாகமம் 3:15-ல் பெண்மணியின் சந்ததி சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும் என்று கூறப்பட்ட வாக்குறுதி, மேசியா பற்றிய முதல் நம்பிக்கையாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த வாக்குறுதி தொடர்ந்து பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகளில் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. ஆகையால் மேசியா எதிர்பார்ப்பு திடீரென தோன்றிய ஒரு கருத்தல்ல; அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே காணப்படும் ஒரு மையக் கருப்பொருளாகும்.

ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையிலும் மேசியா பற்றிய நம்பிக்கை அடங்கியுள்ளது. “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல வம்சங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று தேவன் வாக்குறுதி அளித்தார் (ஆதியாகமம் 22:18). இந்த வாக்குறுதி ஒரு குறிப்பிட்ட சந்ததியை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பின்னர் புதிய ஏற்பாடு இந்த வாக்குறுதி கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியதாக விளக்குகிறது (கலாத்தியர் 3:16). ஆகவே மேசியா இஸ்ரவேலுக்கான மீட்பர் மட்டுமல்ல; உலகமெங்கும் உள்ள மக்களுக்கான இரட்சகராக இருக்கிறார். இந்த உலகளாவிய பார்வை பழைய ஏற்பாட்டிலேயே விதைக்கப்பட்டிருந்தது. மாற்கு நற்செய்தி இந்த வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றத்தை இயேசுவில் காண்கிறது.

தாவீதுடன் தேவன் செய்த உடன்படிக்கை மேசியா எதிர்பார்ப்பில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. “உன் சிங்காசனம் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்” என்று தேவன் தாவீதுக்கு வாக்குறுதி அளித்தார் (2 சாமுவேல் 7:12-16). இந்த வாக்குறுதி சாதாரண மனித ராஜாக்களில் முழுமையாக நிறைவேறவில்லை. ஆகையால் யூதர்கள் தாவீதின் சந்ததியிலிருந்து வரப்போகும் ஒரு மகத்தான ராஜாவை எதிர்பார்த்தனர். சங்கீதம் 2 மற்றும் சங்கீதம் 110 போன்ற பகுதிகள் இந்த நம்பிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்தின. இந்த ராஜா நீதியுடன் ஆட்சி செய்வார், தேவனுடைய சத்துருக்களை வெல்வார், சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவார் என்று அவர்கள் நம்பினர். ஆகையால் முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களின் மேசியா எதிர்பார்ப்பு பெரும்பாலும் இராஜாநீதியானதாக இருந்தது.

தீர்க்கதரிசிகளும் மேசியா பற்றிய நம்பிக்கையை மேலும் விரிவாக்கினர். ஏசாயா 9:6-7-ல் வரப்போகும் குழந்தை “அதிசயமான ஆலோசனைக் கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஏசாயா 11:1-5-ல் அவர் தாவீதின் குடும்பத்திலிருந்து வரும் நீதியான ராஜாவாக சித்தரிக்கப்படுகிறார். எரேமியா 23:5-6-ல் அவர் “நீதியான கிளை” என்று அழைக்கப்படுகிறார். மீகா 5:2-ல் அவர் பெத்லகேமில் பிறப்பார் என்று தீர்க்கதரிசனம் செய்யப்படுகிறது. இந்த அனைத்து வாக்குறுதிகளும் எதிர்கால மேசியாவைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்பை வளர்த்தன. இதனால் யூதர்கள் தேவனுடைய தலையீட்டை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கினர்.

ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் மற்றொரு முக்கியமான மேசியா உருவமும் காணப்படுகிறது. ஏசாயா 52:13-53:12-ல் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் துன்பப்படுகிறவராக சித்தரிக்கப்படுகிறார். அவர் மக்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறார். அவர்களுடைய அக்கிரமங்களுக்காக காயப்படுத்தப்படுகிறார். அவருடைய பாடுகளின் வழியாக பலர் நீதிமாண்களாக்கப்படுகிறார்கள். இந்த பகுதி முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களால் முழுமையாக மேசியாவுடன் இணைக்கப்படவில்லை இதை இஸ்ரவேல் நாட்டின் பாடுகளாக பொருள் கொண்டனர். இருப்பினும் இயேசுவும் ஆரம்ப சபையும் இதை மேசியா பற்றிய தீர்க்கதரிசனமாகப் புரிந்துகொண்டனர். மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் செய்தி இதுவே ஆகும்.

மாற்கு நற்செய்தியை வாசிக்கும் போது இந்த பழைய ஏற்பாட்டு பின்னணியை அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். ஏனெனில் இயேசுவின் வாழ்க்கை, ஊழியம், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய அனைத்தும் இந்த வாக்குறுதிகளின்

நிறைவேற்றமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றன. மாற்கு நேரடியாக பல மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும், அவரது முழு கதையியல் அமைப்பு பழைய ஏற்பாட்டின் மேசியா நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இயேசு புதிய மத இயக்கத்தின் நிறுவனர் அல்ல; இவர் தேவன் வாக்குறுதி செய்த மேசியா என்பதை மாற்கு வலியுறுத்துகிறார். இதுவே அவரது கிறிஸ்துவியலின் அடித்தளமாகும்.

செசரியா பிலிப்பியில் பேதுருவின் அறிக்கை (Peter's Confession at Caesarea Philippi)

மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான திருப்புமுனை செசரியா பிலிப்பியில் நிகழ்கிறது (மாற்கு 8:27-30). இந்த நிகழ்வுக்கு முன்பு இயேசு பல அற்புதங்களைச் செய்திருந்தார். நோயாளிகளைக் குணமாக்கினார். அசுத்த ஆவிகளை விரட்டினார். ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உணவளித்தார். இருப்பினும் மக்கள் இன்னும் அவரது உண்மையான அடையாளத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் இயேசு சீடர்களிடம் ஒரு முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்கிறார்: “நான் யார் என்று ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள்?” (மாற்கு 8:27). இந்த கேள்வி நற்செய்தியின் மையக் கேள்வியாகும்.

சீடர்கள் பலவிதமான பதில்களைக் கூறினர். சிலர் அவரை யோவான் ஸ்நானகன் என்று கருதினர். சிலர் எலியா என்று நினைத்தனர். மற்றவர்கள் அவரை தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவராகக் கருதினர் (மாற்கு 8:28). இந்த பதில்கள் இயேசுவின் மகத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவரது உண்மையான அடையாளத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறின. மக்கள் இயேசுவை ஒரு பெரிய மதத் தலைவராகக் கண்டனர். ஆனால் அவர் அதைவிட அதிகமானவர் என்பதை அறியவில்லை. இதனால் மனித புரிதலின் வரம்புகள் வெளிப்படுகின்றன. இயேசுவைப் பற்றிய சரியான அறிவு வெறும் மனித கருத்துக்களிலிருந்து வருவதில்லை.

பின்னர் இயேசு சீடர்களிடம் நேரடியாக, “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று கேட்கிறார் (மாற்கு 8:29). இதற்கு பேதுரு, “நீர் கிறிஸ்து” என்று பதிலளிக்கிறார். இந்த அறிக்கை மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான திருப்புமுனையாகும். இதுவரை இயேசுவின் அடையாளம் பற்றிய கேள்வி எழுப்பப்பட்டு வந்தது. இப்போது முதல் முறையாக ஒரு சீடர் சரியான பதிலை வழங்குகிறார். பேதுருவின் அறிக்கை இயேசுவை வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியாவாக அங்கீகரிக்கிறது. இதனால் நற்செய்தியின் முதல் பகுதி அதன் உச்சநிலையை அடைகிறது.

செசரியா பிலிப்பியின் புவியியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணியும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது புறஜாதியரின் பகுதி மற்றும் பல்வேறு தெய்வ வழிபாடுகளுக்குப் பிரசித்தமான இடமாக இருந்தது. அந்த சூழலில் இயேசுவைப் பற்றிய இந்த அறிக்கை வழங்கப்படுவது மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாகும். பொய்த் தெய்வங்களின் நடுவில் உண்மையான மேசியா அறியப்படுகிறார். மனித அரசர்களும் தெய்வங்களும் போற்றப்பட்ட இடத்தில் தேவனுடைய அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். மாற்கு இந்த இடத்தை குறிப்பிடுவதன் வழியாக ஒரு ஆழமான இறையியல் செய்தியை வழங்குகிறார்.

ஆனால் பேதுருவின் அறிக்கை முழுமையான புரிதலைக் குறிக்கவில்லை. அவர் இயேசு மேசியா என்பதை அறிந்திருந்தாலும், அந்த மேசியாத்துவத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தை இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இதை அடுத்த நிகழ்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பேதுருவின் அறிக்கை சரியானது, ஆனால் அவரது புரிதல் முழுமையற்றது. இதனால் இயேசு தனது பாடுகளையும் மரணத்தையும் பற்றி கற்பிக்கத் தொடங்குகிறார். மாற்குவின் இறையியலில் மேசியாவை அறிதல் மட்டும் போதாது; அவர் எப்படிப்பட்ட மேசியா என்பதையும் அறிய வேண்டும்.

இந்த நிகழ்வு இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் மிக முக்கியமானதாகும். ஒவ்வொரு தலைமுறையும் இயேசுவின் கேள்விக்கு பதில் அளிக்க வேண்டியுள்ளது: “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?” விசுவாசம் என்பது பிறரின் கருத்துகளை மீண்டும் கூறுவது அல்ல. அது இயேசுவைப் பற்றிய தனிப்பட்ட உறுதியான அறிக்கையாகும். பேதுருவைப் போலவே நாம் இயேசுவை கிறிஸ்து என்று அறிக்கையிட வேண்டும். ஆனால் அதேவேளையில் அவரது பணியின் உண்மையான அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மேசியாவின் அடையாளமும் பணியும் (Messianic Identity and Mission)

பேதுருவின் அறிக்கைக்குப் பிறகு இயேசு தனது மேசியா பணியைப் பற்றி தெளிவாக விளக்கத் தொடங்குகிறார். அவர் மேசியா என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். ஆனால் மக்கள் எதிர்பார்த்த விதத்தில் மேசியாவாக இருக்கப்போவதில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். முதல் நூற்றாண்டு யூதர்கள் ரோமார்களை தோற்கடித்து இஸ்ரவேலின் அரசாட்சியை மீட்டெடுக்கும் அரசியல் விடுதலையாளரை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசுவின் பணி அதைவிட ஆழமானது. அவர் பாவம், மரணம், சாத்தான் ஆகியவற்றிலிருந்து மனிதர்களை விடுவிக்க வந்தார். ஆகையால் அவரது மேசியாத்துவம் ஆவிக்குரிய மற்றும் இரட்சிப்புச் சார்ந்ததாகும்.

மாற்கு 8:31-ல் இயேசு தனது பணியை விளக்கத் தொடங்குகிறார். “மனுஷகுமாரன் பாடுபடவும், மூப்பர்களாலும் பிரதான ஆசாரியர்களாலும் வேதபாரசுராலும் தள்ளப்படவும், கொலைசெய்யப்படவும், மூன்றாம் நாளில் உயிரோடுமீழவும் வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். “வேண்டும்” என்ற சொல் தேவனுடைய இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் அவசியத்தைக் குறிக்கிறது. சிலுவை ஒரு விபத்து அல்ல. அது தேவனுடைய முன்கூட்டிய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். மேசியாவின் பணி பாடுகளின் வழியாக நிறைவேறுகிறது. இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் இதயமாகும்.

இயேசுவின் மேசியா பணி சேவையின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. மாற்கு 10:45 இவ்வுண்மையை மிகத் தெளிவாக சுருக்குகிறது. “மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படிக்கு வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.” உலக அரசர்கள் அதிகாரத்தை நாடுகிறார்கள். ஆனால் இயேசு சேவையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். உலகத் தலைவர்கள் பிறரிடமிருந்து பலன் பெற விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இயேசு பிறருக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தார். இதுவே தேவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மை ஆகும்.

மேசியாவின் பணியில் மீட்பின் கருத்தும் மையமாக உள்ளது. “மீட்கும்பொருள்” என்ற சொல் அடிமைகளை விடுவிப்பதற்காக செலுத்தப்படும் விலையைக் குறிக்கிறது. இயேசு தமது உயிரை அந்த விலையாகக் கொடுக்கிறார். இதன் வழியாக அவர் மனிதர்களை பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். இந்த கருத்து ஏசாயா 53-ல் காணப்படும் பாடுபடும் ஊழியக்காரனின் உருவகத்துடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. ஆகவே இயேசுவின் மரணம் ஒரு வீரமரணம் மட்டுமல்ல; அது இரட்சிப்பை உண்டாக்கும் பலியாகும்.

மேசியாவைப் பற்றிய தவறான புரிதல்கள் (Misunderstandings of the Messiah)

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான கருப்பொருட்களில் ஒன்று மேசியாவைப் பற்றிய தவறான புரிதலாகும். மக்கள் இயேசுவை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மதத் தலைவர்கள் அவரை நிராகரித்தனர். கூட்டத்தினர் அவரை அரசியல் விடுதலையாளராகக் காண விரும்பினர். சீடர்களும் அவரது பணியின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினர். இந்த தவறான புரிதல்கள் நற்செய்தியின் கதையியலை முன்னோக்கி நகர்த்துகின்றன. அதேவேளையில் இயேசுவின் உண்மையான அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் பின்னணியாகவும் செயல்படுகின்றன.

பேதுருவே இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக இருக்கிறார். அவர் இயேசுவை மேசியா என்று அறிக்கையிட்டார். ஆனால் இயேசு தனது பாடுகளைப் பற்றி பேசத் தொடங்கியபோது, பேதுரு அவரைக் கடிந்துகொள்ள முயன்றார் (மாற்கு 8:32). இதற்கு இயேசு, “சாத்தானே, எனக்குப் பின்போ” என்று கடுமையாகப் பதிலளித்தார் (மாற்கு 8:33). பேதுருவின் பிரச்சனை அவரது அறிக்கையில் இல்லை; அவரது புரிதலில் இருந்தது. அவர் மகிமையுள்ள மேசியாவை ஏற்றுக்கொண்டார், ஆனால் பாடுபடும் மேசியாவை ஏற்கவில்லை.

சீடர்கள் மீண்டும் மீண்டும் இயேசுவின் போதனைகளைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகின்றனர். அவர்கள் அதிகாரம் மற்றும் பெருமை பற்றித் தர்க்கம்பண்ணினார்கள் (மாற்கு 9:34). இயேசுவின் இராஜ்யத்தை உலக அரசாட்சியைப் போலவே நினைக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் உண்மையான இயல்பைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மாற்கு இந்த தோல்விகளை நேர்மையாக பதிவு செய்கிறார். ஏனெனில் உண்மையான சீடத்துவம் மனித பெருமையை உடைத்து தேவனுடைய வழியை ஏற்றுக்கொள்வதை உள்ளடக்கியது.

இன்றும் பலர் இயேசுவைப் பற்றிய தவறான புரிதல்களைக் கொண்டுள்ளனர். சிலர் அவரை ஒரு நல்ல போதகராக மட்டுமே கருதுகின்றனர். சிலர் அவரை அரசியல் மாற்றத்திற்கான ஒரு நபராக பார்க்கின்றனர். மற்றவர்கள் அவரை தனிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை வழங்கும் ஒருவராக மட்டுமே கருதுகின்றனர். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி இந்த எல்லா குறுகிய பார்வைகளையும் சவால் செய்கிறது. இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மேசியா; அவரது பணி மனிதகுலத்தின் இரட்சிப்பை நிறைவேற்றுவதாகும்.

பாடுபடும் மேசியா (The Suffering Messiah)

மாற்கு நற்செய்தியின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சம் பாடுபடும் மேசியா பற்றிய அதன் வலியுறுத்தலாகும். பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகள் மேசியாவின் மகிமையைப் பற்றி பேசுகின்றன. ஆனால் ஏசாயா 53 போன்ற பகுதிகள் அவரது பாடுகளையும் முன்னறிவிக்கின்றன. இயேசு இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் தம்மில் ஒன்றிணைக்கிறார். அவர் ராஜாவும், அதேவேளையில் பாடுபடும் ஊழியக்காரனும் ஆவார். இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மைய உண்மையாகும்.

மாற்கு 8:31, 9:31, 10:33-34 ஆகிய இடங்களில் இயேசு தனது பாடுகள், மரணம், உயிர்த்தெழுதல் குறித்து மூன்று முறை அறிவிக்கிறார். இந்த மறுமொழிகள் பாடுகள் அவரது பணியின் மையப் பகுதியாக இருந்ததை காட்டுகின்றன. அவர் எதிர்பாராத விதமாக சிலுவையில் மாறிக்கவில்லை. மாறாக அவர் அந்த வழியை தெரிந்தே தேர்ந்தெடுத்தார். இது தேவனுடைய இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகும். அவரது துன்பங்கள் மனிதர்களின் இரட்சிப்புக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை.

சிலுவை மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் உச்சநிலையாகும். அங்கு இயேசுவின் மேசியாத்துவம் முழுமையாக வெளிப்படுகிறது. உலகத்தின் பார்வையில் சிலுவை தோல்வியின் அடையாளமாக இருந்தது. ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் அது வெற்றியின் அடையாளமாக இருந்தது. பாவத்தின் அதிகாரம் உடைக்கப்பட்டது. மீட்பின் விலை செலுத்தப்பட்டது. தேவனுடைய அன்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆகையால் பாடுபடும் மேசியா என்பது மாற்குவின் நற்செய்தியின் இதயமாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இவ்வுண்மை குறிப்பிடத்தக்கது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை மகிமையை மட்டுமே தேடும் வாழ்க்கை அல்ல. அது சிலுவையின் பாதையில் நடக்கும் வாழ்க்கையாகும் (மாற்கு 8:34). இயேசுவைப் பின்பற்றுவது தியாகத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் உள்ளடக்கியது. ஆனால் சிலுவை இறுதி வார்த்தையல்ல. உயிர்த்தெழுதல் அதனைத் தொடர்ந்து வருகிறது. ஆகையால் பாடுபடும் மேசியா பற்றிய மாற்குவின் செய்தி நம்பிக்கையையும் வெற்றியையும் வழங்கும் நற்செய்தியாக உள்ளது.

அதிகாரம் 6 இயேசு: மனுஷகுமாரன்

மனுஷகுமாரன் என்ற பட்டத்தின் பின்னணி (Background of the Title)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு தம்மைப் பற்றி அதிகமாகப் பயன்படுத்திய பட்டம் “மனுஷகுமாரன்” என்பதாகும். மற்றவர்கள் அவரை தேவகுமாரன், கிறிஸ்து, ஆசிரியர் , ஆண்டவர் போன்ற பட்டங்களால் அழைத்தாலும், இயேசு பெரும்பாலும் “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டத்தையே பயன்படுத்தினார் (மாற்கு 2:10; 8:31; 13:26). இந்த பட்டம் முதலில் சாதாரண மனிதனைக் குறிக்கும் ஒரு எபிரேய மொழி வெளிப்பாடாகத் தோன்றுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பாக எசேக்கியேல் புத்தகத்தில் “மனுஷகுமாரனே” என்ற அழைப்பு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (எசேக்கியேல் 2:1). அங்கு அது மனிதனின் பலவீனத்தையும் வரம்புகளையும் வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் தானியேல் புத்தகத்தில் இந்த பட்டம் ஒரு புதிய மற்றும் உயர்ந்த அர்த்தத்தைப் பெறுகிறது. இதுவே இயேசுவின் பயன்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள முக்கியமான பின்னணியாகும்.

தானியேல் 7:13-14-ல் “மனுஷகுமாரனைப் போன்ற ஒருவர்” வானத்து மேகங்களோடு வருகிறார். அவர் “நீண்ட ஆயுள்ளவரின்” முன்னிலையில் கொண்டு வரப்படுகிறார். அவருக்கு அதிகாரம், மகிமை, மற்றும் நித்திய அரசாட்சி கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா ஜனங்களும், ஜாதிகளும், மொழியினரும் அவரைச் சேவிக்கிறார்கள். அவரது அரசாட்சி ஒருபோதும் அழியாது. இந்த தரிசனம் சாதாரண மனிதனைப் பற்றியது அல்ல. இது தேவனால் உயர்த்தப்பட்டு உலகளாவிய அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட ஒரு மகிமையான நபரைப் பற்றியது. ஆகையால் முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களுக்கு “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டம் மேசியா மற்றும் இறுதிக்கால நம்பிக்கைகளுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது.

சில யூத இலக்கியங்களில் மனுஷகுமாரன் ஒரு பரலோக மீட்பராக சித்தரிக்கப்பட்டார். குறிப்பாக கி.மு. மற்றும் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட சில நூல்களில் இந்த கருத்து வளர்ச்சி பெற்றது. இந்த பின்னணி மாற்கு நற்செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இயேசு “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டத்தைப் பயன்படுத்தியபோது, அவர் வெறும் மனிதத்துவத்தை மட்டும் வலியுறுத்தவில்லை. அதேவேளையில் தானியேல் 7-ல் காணப்படும் மகிமையான பரலோக நபருடனும் தம்மை அடையாளப்படுத்தினார். ஆகையால் இந்த பட்டம் தாழ்மையையும் மகிமையையும் ஒரே நேரத்தில் உள்ளடக்கியதாகும். மாற்குவின் இறையியலில் இது மிக முக்கியமான அம்சமாக விளங்குகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் இந்த பட்டம் சுமார் பதினான்கு முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த பயன்பாடுகள் மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. முதல் பிரிவு மனுஷகுமாரனின் தற்போதைய அதிகாரத்தைப் பற்றியது. இரண்டாவது பிரிவு அவரது பாடுகளையும் மரணத்தையும் பற்றியது. மூன்றாவது பிரிவு அவரது எதிர்கால மகிமையான வருகையைப் பற்றியது. இந்த மூன்று அம்சங்களும் இணைந்து இயேசுவின் முழுமையான அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகவே “மனுஷகுமாரன்” என்பது மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான கிறிஸ்துவியல் பட்டங்களில் ஒன்றாகும்.

இயேசு ஏன் “மேசியா” அல்லது “தேவகுமாரன்” என்பதைக் காட்டிலும் “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தினார் என்ற கேள்வி அறிஞர்களிடையே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பலர் இதற்குக் காரணம் மேசியா பற்றிய தவறான அரசியல் எதிர்பார்ப்புகள் என்று கருதுகின்றனர். “மேசியா” என்ற பட்டம் உடனடியாக அரசியல் விடுதலையாளரை நினைவுபடுத்தியது. ஆனால் “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டம் அந்த அளவுக்கு பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆகையால் இயேசு தனது பணியின் உண்மையான அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்த இந்த பட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். இதன் வழியாக அவர் தம்முடைய அடையாளத்தை மெதுவாகவும் ஆழமாகவும் வெளிப்படுத்தினார்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு இந்த பட்டம் முக்கியமான இறையியல் பாடத்தை வழங்குகிறது. இயேசு உண்மையான மனிதராகவும் அதேவேளையில் மகிமையான பரலோக ஆண்டவராகவும் இருக்கிறார். அவர் நம்முடைய பலவீனங்களை அறிந்திருக்கிறார். அதேவேளையில் உலகத்தின் மீது இறுதி அதிகாரம் உடையவராகவும் இருக்கிறார்.

இந்த இரட்டை உண்மை கிறிஸ்தவ கிறிஸ்துவியலின் மைய அம்சமாகும். ஆகையால் மனுஷகுமாரன் என்ற பட்டம் இயேசுவின் மனிதத்துவத்தையும் மகிமையையும் இணைக்கும் ஒரு முக்கிய பாலமாக செயல்படுகிறது.

மனுஷகுமாரனின் அதிகாரம் (Authority of the Son of Man)

மாற்கு நற்செய்தியில் மனுஷகுமாரன் என்ற பட்டம் முதலில் அதிகாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. மாற்கு 2:10-ல் இயேசு, “மனுஷகுமாரனுக்குப் பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க அதிகாரம் உண்டென்பதை நீங்கள் அறியும்படி” என்று கூறுகிறார். இந்த அறிக்கை குறிப்பிடத்தக்கது. யூத இறையியலின்படி பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு மட்டுமே உரியது. ஆனால் இயேசு அந்த அதிகாரத்தைத் தமக்குரியதாக அறிவிக்கிறார். இதன் வழியாக அவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். மனுஷகுமாரன் என்ற பட்டம் இங்கே தெய்வீக அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாக செயல்படுகிறது.

இந்த நிகழ்வின் பின்னணியும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு பக்கவாத நோயாளி இயேசுவிடம் கொண்டு வரப்படுகிறார் (மாற்கு 2:1-12). மக்கள் அவர் உடல் குணமடைவார் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு முதலில் அவரது பாவங்களை மன்னிக்கிறார். இது அங்கிருந்த மதத் தலைவர்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அவர்கள் இதை தேவதூஷணமாகக் கருதினர். அதற்கு பதிலாக இயேசு தனது அதிகாரத்தை நிரூபிக்க அந்த மனிதனை குணப்படுத்துகிறார். ஆகையால் உடல் குணமடைதல் அவரது ஆவிக்குரிய அதிகாரத்திற்கான வெளிப்படையான சாட்சியாக செயல்படுகிறது.

மாற்கு 2:28-ல் இயேசு மேலும் ஒரு முக்கியமான அறிக்கையை வழங்குகிறார். “மனுஷகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறார்” என்று கூறுகிறார். ஓய்வுநாள் யூத மத வாழ்வின் மைய அம்சங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அது தேவனால் நிறுவப்பட்ட ஒரு பரிசுத்த நாளாகும் (யாத்திராகமம் 20:8-11). ஆனால் இயேசு தம்மை ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராக அறிவிக்கிறார். இதன் வழியாக அவர் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் மீதும் அதிகாரம் கொண்டவர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். இது மிகவும் உயர்ந்த கிறிஸ்துவியல் அறிக்கையாகும். மனுஷகுமாரன் வெறும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தவர் அல்ல; அதின் ஆண்டவர் ஆவார்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அற்புதங்களும் அவரது அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் அசுத்த ஆவிகளை கட்டளையிடுகிறார்; அவை கீழ்ப்படிக்கின்றன (மாற்கு 1:27). அவர் காற்றையும் கடலையும் கட்டளையிடுகிறார்; அவை அமைதியாகின்றன (மாற்கு 4:39). அவர் நோய்களை குணப்படுத்துகிறார் மற்றும் மரித்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார் (மாற்கு 5:41-42). இந்த செயல்கள் அனைத்தும் மனுஷகுமாரனின் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும். தானியேல் 7-ல் காணப்படும் உலகளாவிய அதிகாரம் இயேசுவின் ஊழியத்தில் முன்கூட்டியே வெளிப்படத் தொடங்குகிறது. இதனால் அவரது அடையாளம் படிப்படியாக வெளிச்சத்திற்கு வருகிறது.

மாற்குவின் இறையியலில் அதிகாரம் என்பது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கான கருவி அல்ல. இயேசு தனது அதிகாரத்தை சேவைக்காகப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் மக்களை அடக்குவதற்காக அல்ல, அவர்களை விடுவிப்பதற்காக செயல்படுகிறார். இது உலக அரசர்களின் அதிகாரத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் அதிகாரம் சேவையின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. இதுவே மனுஷகுமாரனின் அதிகாரத்தின் தனித்துவமான அம்சமாகும்.

இன்றைய திருச்சபைக்கும் இவ்வுண்மை முக்கியமானது. கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் பாவங்களை மன்னிக்கும் ஆண்டவர். அவர் வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் ஆண்டவர். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேற்றம். அவர் நமது விசுவாசத்தின் மையம். ஆகையால் மனுஷகுமாரனின் அதிகாரத்தை அறிதல் உண்மையான சீடத்துவத்தின் அடிப்படையாகும்.

மனுஷுகுமாரனின் பாடுகளும் நிராகரிப்பும் (Suffering and Rejection)

மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று மனுஷுகுமாரனின் துன்பத்தைப் பற்றிய போதனையாகும். தானியேல் 7-ல் காணப்படும் மகிமையான மனுஷுகுமாரன் பாடுபடுவார் என்று யூதர்கள் பொதுவாக எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் இயேசு இந்த இரண்டு கருத்துகளையும் ஒன்றிணைக்கிறார். அவர் மகிமையான மனுஷுகுமாரனாக இருந்தாலும், முதலில் பாடுகளின் பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்று கற்பிக்கிறார். இவ்வுண்மை மாற்கு நற்செய்தியின் மைய இறையியல் செய்தியாகும். பேதுருவின் அறிக்கைக்குப் பிறகு இயேசு முதன்முறையாக தனது பாடுகளைப் பற்றி பேசுகிறார். “மனுஷுகுமாரன் பல பாடுகள் படவும், தள்ளப்படவும், கொலைசெய்யப்படவும் வேண்டும்” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 8:31). “வேண்டும்” என்ற சொல் தேவனுடைய இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் அவசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த பாடுகள் ஒரு விபத்து அல்ல. அது தேவனால் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்ட மீட்புப் பணியின் ஒரு பகுதியாகும். ஆகையால் சிலுவை தோல்வி அல்ல; அது தேவனுடைய திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகும்.

மாற்கு 9:31 மற்றும் 10:33-34 ஆகிய இடங்களிலும் இயேசு தனது பாடுகளை மீண்டும் அறிவிக்கிறார். அவர் ஒப்படைக்கப்படுவார். கேலி செய்யப்படுவார். அடிக்கப்படுவார். கொல்லப்படுவார். பின்னர் உயிர்த்தெழுவார். இந்த அறிவிப்புகள் சீடர்களுக்கு புரியவில்லை. அவர்கள் மகிமையை எதிர்பார்த்தனர்; ஆனால் இயேசு துன்பத்தைப் பற்றி பேசினார். இதனால் தேவனுடைய வழிகள் மனித எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது. மனுஷுகுமாரனின் பாடுகள் ஏசாயா 53-ல் காணப்படும் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனுடன் தொடர்புடையதாகும். அவர் மனிதர்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறார். அவர்களுடைய அக்கிரமங்களுக்காக காயப்படுத்தப்படுகிறார். அவருடைய பாடுகளின் வழியாக பலர் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். மாற்கு இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை இயேசுவின் வாழ்க்கையில் நிறைவேறுவதாகக் காண்கிறார். ஆகையால் மனுஷுகுமாரன் மற்றும் பாடுபடும் ஊழியக்காரன் என்ற இரண்டு உருவங்களும் இயேசுவில் ஒன்றிணைகின்றன.

இந்த பாடுகளின் இறையியல் முக்கியத்துவம் மிகவும் ஆழமானது. மனிதகுலத்தின் பாவப் பிரச்சனை சிலுவையின் மூலமாகவே தீர்க்கப்படுகிறது. இயேசு நமக்காக பலியாகிறார். அவர் மற்றவர்களுக்காக துன்பப்படுகிறார். அவரது மரணம் மீட்பின் விலையாக அமைகிறது (மாற்கு 10:45). இதனால் பாடுகள் வெறும் வேதனையாக இல்லாமல் இரட்சிப்பின் கருவியாக மாறுகிறது. இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு இவ்வுண்மை முக்கியமான பாடத்தை வழங்குகிறது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவது சிலுவையின் பாதையில் நடப்பதை உள்ளடக்கியது (மாற்கு 8:34). கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை எப்போதும் சுலபமானதாக இருக்காது. ஆனால் பாடுகளின் நடுவிலும் தேவனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறுகின்றன. ஆகையால் மனுஷுகுமாரனின் பாடுகள் நமக்கு நம்பிக்கையையும் பொறுமையையும் அளிக்கிறது.

வரப்போகும் மனுஷுகுமாரன் (The Coming Son of Man)

மாற்கு நற்செய்தியில் மனுஷுகுமாரன் கடந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்திலும் முக்கியமானவராக இருக்கிறார். அவர் மீண்டும் வருவார் என்று இயேசு கற்பிக்கிறார். இந்த எதிர்கால வருகை மகிமையுடனும் அதிகாரத்துடனும் இருக்கும். துன்பப்பட்ட மனுஷுகுமாரன் இறுதியில் வெற்றிகரமான ராஜாவாக வெளிப்படுவார். இந்த நம்பிக்கை ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகப்பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது. மாற்கு 13:26-ல் இயேசு, “அப்பொழுது மனுஷுகுமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகங்கள்மேல் வருகிறதை காண்பார்கள்” என்று கூறுகிறார். இந்த வசனம் தானியேல் 7:13-ஐ நேரடியாக நினைவுபடுத்துகிறது. மனுஷுகுமாரன் வானத்து மேகங்களோடு வருகிறார். இது தெய்வீக மகிமையின் அடையாளமாகும். உலக வரலாற்றின் இறுதியில் அவரது அரசாட்சி முழுமையாக நிறுவப்படும். அனைத்து மனிதர்களும் அவரது அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

மாற்கு 14:62-ல் பிரதான ஆசாரியருக்கு முன்பாக நின்றபோது இயேசு இதே உண்மையை மீண்டும் அறிவிக்கிறார். “மனுஷுகுமாரன் வல்லவரின் வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்களோடு வருவதையும் காண்பீர்கள்” என்று கூறுகிறார். இந்த அறிக்கை அவரது எதிர்கால மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது. தற்போது அவர்

குற்றவாளியாக விசாரிக்கப்படுகிறார். ஆனால் ஒருநாள் அவர் உலகத்தின் நியாயாதிபதியாக வெளிப்படுவார். இந்த முரண்பாடு மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் முக்கிய அம்சமாகும். வரப்போகும் மனுஷகுமாரன் நீதியையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் கொண்டு வருவார். தீமை நிரந்தரமாக அகற்றப்படும். தேவனுடைய மக்கள் முழுமையான மீட்பை அனுபவிப்பார்கள். இதனால் இறுதிக்கால நம்பிக்கை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகிறது. இந்த நம்பிக்கை பாடுகளை சந்தித்த ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகுந்த ஆறுதலை வழங்கியது. இறுதியில் கிறிஸ்துவே வெற்றி பெறுவார் என்ற உறுதி அவர்களுக்கு இருந்தது.

இறுதிக்கால முக்கியத்துவம் (Eschatological Significance)

மாற்கு நற்செய்தியில் மனுஷகுமாரன் என்ற பட்டம் இறுதிக்கால இறையியலுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. இயேசுவின் முதல் வருகை இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தது. அவரது இரண்டாம் வருகை அந்த இரட்சிப்பின் முழுமையான நிறைவேற்றத்தைக் கொண்டு வரும். இந்த இரண்டு வருகைகளும் தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் பகுதிகளாகும். மாற்கு இவ்வுண்மையை தனது நற்செய்தியின் பல பகுதிகளில் வலியுறுத்துகிறார். ஆகையால் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை கடந்தகால நிகழ்வுகளின் மீது மட்டுமல்ல; எதிர்கால நம்பிக்கையின் மீதும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மனுஷகுமாரனின் வருகை தேவனுடைய அரசாட்சியின் முழுமையான வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கிறது. தற்போது அந்த அரசாட்சி ஆவிக்குரிய விதமாக செயல்படுகிறது. ஆனால் எதிர்காலத்தில் அது முழுமையாக வெளிப்படும். அப்போது பாவம், மரணம், பாடுகள் ஆகியவை முற்றிலும் நீக்கப்படும். தேவனுடைய சித்தம் முழுமையாக நிறைவேறும். இதுவே வேதாகமத்தின் இறுதி நம்பிக்கையாகும். மாற்குவின் இறுதிக்கால இறையியல் வெறும் எதிர்கால ஊகங்களைப் பற்றியது அல்ல. அது தற்போதைய வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மனுஷகுமாரன் மீண்டும் வருவார் என்பதால் விசுவாசிகள் விழிப்புடன் வாழ வேண்டும் (மாற்கு 13:33-37). அவர்கள் உண்மையுடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் துன்பங்கள் வந்தாலும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் நம்பிக்கையை இழக்கக்கூடாது. ஏனெனில் இறுதியில் கிறிஸ்துவின் வெற்றி உறுதியானது.

மாற்கு நற்செய்தியின் முழுமையான சாட்சியத்தின்படி, மனுஷகுமாரன் அதிகாரமுள்ள ஆண்டவர், பாடுபடும் மீட்பர், மற்றும் வரப்போகும் மகிமையான ராஜா ஆவார். அவரது அதிகாரம் தற்போதைய இரட்சிப்பை வழங்குகிறது. அவரது பாடுகள் மீட்பின் அடித்தளமாக உள்ளது. அவரது எதிர்கால வருகை விசுவாசிகளின் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆகையால் “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டம் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மையக் கருத்துக்களை ஒருங்கிணைக்கும் மிக முக்கியமான இறையியல் வெளிப்பாடாகும்.

அதிகாரம் 7 தேவனாகிய ஊழியர் இயேசு

மாற்கு நற்செய்தியில் ஊழியக்காரன் என்ற கருப்பொருள் (The Servant Motif in Mark)

மாற்கு நற்செய்தியின் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று இயேசுவை தெய்வீக ஊழியக்காரராக சித்தரிப்பதாகும். மத்தேயு நற்செய்தி இயேசுவை ராஜாவாகவும், லூக்கா அவரை பரிபூரண மனிதராகவும், யோவான் அவரை தேவகுமாரனாகவும் வலியுறுத்தும் நிலையில், மாற்கு குறிப்பாக அவரை சேவை செய்ய வந்த ஊழியக்காரராகக் காட்டுகிறது. மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் செயல்கள் அவரது வார்த்தைகளைவிட அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவர் தொடர்ந்து மக்களிடையே செயல்படுகிறார், நோயாளிகளைக் குணமாக்குகிறார், அசுத்த ஆவிகளை விரட்டுகிறார், துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு உதவுகிறார் (மாற்கு 1:32-34). இந்த செயல்கள் அனைத்தும் அவர் அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக மட்டுமல்ல, மக்களுக்காக சேவை செய்வதற்காகவும் நிகழ்த்தப்பட்டவை. ஆகையால் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலில் இயேசுவின் மகிமை அவரது சேவையின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் மையக் கருத்துகளில் ஒன்றாகும்.

மாற்கு தனது நற்செய்தியை இயேசுவின் பிறப்புக் குறிப்புகளுடன் தொடங்கவில்லை. மாறாக அவர் நேரடியாக இயேசுவின் ஊழியத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார் (மாற்கு 1:1-11). இந்த இலக்கிய நடை இயேசுவின் பணியையும் சேவையையும் முன்னிலைப்படுத்துகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே இயேசு செயல்படும் ஊழியக்காரராக காணப்படுகிறார். அவர் மக்களின் தேவைகளைச் சந்திக்கிறார். அவர் கூட்டங்களை கற்பிக்கிறார். அவர் நோயாளிகளைத் தேடிச் செல்கிறார். அவர் சோர்வடைந்தாலும் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்வதை நிறுத்துவதில்லை. இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் அவரை சேவைக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரராக வெளிப்படுத்துகின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு தனது சொந்த வசதியை விட பிறரின் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறார். மாற்கு 6:31-34-ல் அவர் மற்றும் சீடர்கள் ஓய்வெடுக்க முயற்சிக்கும்போது, கூட்டங்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வருகின்றன. அப்போது இயேசு எரிச்சலடையவில்லை. மாறாக, மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப்போல இருந்த மக்கள்மேல் இரக்கப்பட்டார். அவர்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். இந்த நிகழ்வு அவரது ஊழியக்கார இருதயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உண்மையான தலைமை என்பது மக்களுக்கு சேவை செய்வதாகும் என்பதை இயேசு தமது வாழ்க்கையின் வழியாக கற்பிக்கிறார்.

இயேசுவின் ஊழியக்காரத்தன்மை அவரது சீடர்களுடனான உறவிலும் காணப்படுகிறது. அவர் அவர்களை கட்டளையிடும் எஜமானராக மட்டும் செயல்படவில்லை. மாறாக அவர்களை பொறுமையுடன் கற்பித்தார். அவர்கள் தவறுகளைச் செய்தபோதும் அவர்களை திருத்தி வழிநடத்தினார். அவர்களின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்காக நேரத்தை முதலீடு செய்தார். இந்த அணுகுமுறை ஒரு உண்மையான ஊழியக்காரத் தலைவரின் குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் மக்களை பயன்படுத்தவில்லை; அவர்களை உருவாக்கினார்.

மாற்கு நற்செய்தியில் ஊழியக்காரன் என்ற கருப்பொருள் இயேசுவின் முழு வாழ்க்கையையும் விளக்குகிறது. அவரது அற்புதங்கள், போதனைகள், பயணங்கள், மற்றும் இறுதியில் அவரது மரணம் ஆகிய அனைத்தும் இந்த நோக்கத்துடன் தொடர்புடையவை. அவர் சேவை செய்ய வந்தார். அவர் தம்முடைய சுயநலத்திற்காக வாழவில்லை. அவர் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும் மனிதர்களின் இரட்சிப்புக்காகவும் வாழ்ந்தார். இதனால் ஊழியக்காரன் என்ற உருவகம் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மைய அம்சமாக விளங்குகிறது.

இன்றைய திருச்சபைக்கும் இந்த கருப்பொருள் மிகவும் பொருத்தமானதாக உள்ளது. நவீன உலகம் அதிகாரம், புகழ், மற்றும் செல்வாக்கை வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் இயேசு சேவையை வலியுறுத்துகிறார். உண்மையான மகத்துவம் பிறருக்காக வாழ்வதில் உள்ளது என்பதை அவர் காட்டுகிறார். ஆகையால் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் அடிப்படை மாதிரி இயேசுவின் ஊழியக்கார வாழ்க்கையாகும். இது ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் மற்றும் ஊழியக்காரருக்கும் ஒரு நிரந்தர சவாலாக இருக்கிறது.

ஏசாயாவுடனான தொடர்புகள் (Connections with Isaiah)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியக்காரத்தன்மை ஏசாயா புத்தகத்தின் பின்னணியில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஏசாயா 42, 49, 50, மற்றும் 52-53 ஆகிய அதிகாரங்களில் காணப்படும் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் பற்றிய பாடல்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. இந்த பகுதிகளில் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஊழியக்காரன் சித்தரிக்கப்படுகிறார். அவர் மக்களுக்கு நீதியைக் கொண்டு வருவார். அவர் துன்பப்படுவார். அவர் நிராகரிக்கப்படுவார். ஆனால் இறுதியில் தேவனால் உயர்த்தப்படுவார். ஆரம்ப சபை இந்த பகுதிகளை இயேசுவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொண்டது.

இயேசுவின் ஞானஸ்நான நிகழ்வில் ஏசாயாவின் தாக்கம் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. பரலோகத்திலிருந்து வந்த சத்தம், “நீர் என்னுடைய பிரியமான குமாரன்; உம்மில் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்று அறிவிக்கிறது (மாற்கு 1:11). இந்த அறிவிப்பு சங்கீதம் 2:7 மற்றும் ஏசாயா 42:1 ஆகியவற்றின் கருத்துகளை இணைக்கிறது. ஏசாயா 42:1-ல் தேவன், “இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன் ” என்று கூறுகிறார். இதன் வழியாக இயேசு ராஜாவாகிய மேசியாவாக மட்டுமல்ல, கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாகவும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். மாற்கு இந்த இரட்டை அடையாளத்தை தனது நற்செய்தி முழுவதும் வளர்த்துக் காட்டுகிறார்.

ஏசாயா 53 மற்றும் மாற்கு நற்செய்திக்கிடையே பல குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமைகள் உள்ளன. ஏசாயாவின் தாசன் மனிதர்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறார் (ஏசாயா 53:3). அதேபோல் இயேசுவும் மதத் தலைவர்களால் நிராகரிக்கப்படுகிறார் (மாற்கு 8:31). ஏசாயாவின் தாசன் மற்றவர்களின் பாவங்களைச் சுமக்கிறார் (ஏசாயா 53:4-6). மாற்குவில் இயேசு பலருக்காகத் தனது உயிரைக் கொடுக்கிறார் (மாற்கு 10:45). இந்த ஒற்றுமைகள் தற்செயலானவை அல்ல. மாறாக மாற்கு இயேசுவை ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றமாகக் காண்கிறார்.

மாற்கு 10:45-ல் இயேசு, “அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்” என்று கூறுகிறார். இந்த அறிக்கை ஏசாயா 53-ன் மொழியை நினைவுபடுத்துகிறது. அங்கு ஊழியக்காரன் பலருக்காகத் துன்பப்படுகிறார். அவருடைய பாடுகளின் வழியாக பலர் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். இந்த பின்னணி இல்லாமல் மாற்கு 10:45-ன் முழு அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆகையால் ஏசாயாவின் ஊழியக்காரன் மற்றும் இயேசுவின் ஊழியம் ஒன்றோடொன்று ஆழமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்று ரீதியாக முதல் நூற்றாண்டு யூதர்கள் ஏசாயா 53-ஐ மேசியாவுடன் இணைப்பதில் ஒருமித்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. பலர் அதை இஸ்ரவேல் ஜனத்தைக் குறிக்கும் உருவகமாகக் கருதினர். ஆனால் இயேசுவும் ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்களும் இந்த பகுதியை தனிப்பட்ட மேசியா தீர்க்கதரிசனமாக புரிந்துகொண்டனர். மாற்கு இந்த விளக்கத்தை தனது நற்செய்தியில் பிரதிபலிக்கிறார். இதனால் இயேசுவின் பாடுகளும் மரணமும் பழைய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் புதிய அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றன.

இன்றைய இறையியல் ஆய்வுகளிலும் இந்த தொடர்பு முக்கியமானதாக உள்ளது. மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏசாயா புத்தகத்தின் பின்னணி அவசியமாகும். இது வேதாகமத்தின் இரு ஏற்பாடுகளுக்கும் இடையேயான தொடர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் பழைய ஏற்பாட்டில் தொடங்கி கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகிறது. இவ்வுண்மை வேதாகமத்தின் ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சேவையும் தியாகமும் (Service and Sacrifice)

மாற்கு நற்செய்தியில் சேவை மற்றும் தியாகம் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இயேசுவின் ஊழியம் வெறும் நல்ல செயல்களின் தொகுப்பு அல்ல. அது இறுதியில் சிலுவையில் நிறைவேறும் தியாக வாழ்க்கையாகும். அவர் மக்களுக்கு சேவை செய்தார். ஆனால் அவரது சேவை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது அவரது உயிர்த் தியாகத்தில் தான். ஆகையால் மாற்குவின் பார்வையில் உண்மையான சேவை தியாகத்தை உள்ளடக்கியதாகும்.

மாற்கு 10:45 இந்த கருத்தின் மிக முக்கியமான வெளிப்பாடாகும். “மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படிக்கு வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.” இந்த வசனம் மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் மையமாகக் கருதப்படுகிறது. இயேசு தம்முடைய பணியை இரண்டு வார்த்தைகளில் சுருக்குகிறார்: சேவை மற்றும் தியாகம். அவர் பிறரிடமிருந்து வாங்க வரவில்லை; கொடுக்க வந்தார். அவர் மக்களின் வாழ்க்கையை பயன்படுத்த வரவில்லை; அவர்களுக்காக தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க வந்தார்.

இயேசுவின் முழு வாழ்க்கையும் இந்த தியாக மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் சோர்வடைந்தபோதும் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்தார் (மாற்கு 6:31-34). அவர் தனிமையை விரும்பியபோதும் கூட்டங்களை நிராகரிக்கவில்லை. அவர் தொடர்ந்து கற்பித்தார், குணப்படுத்தினார், உதவினார். இந்த சிறிய தியாகங்கள் அனைத்தும் சிலுவையில் நிகழப்போகும் பெரிய தியாகத்தை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆகையால் அவரது மரணம் அவரது வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு அல்ல. அது அவரது முழு ஊழியத்தின் உச்சநிலையாகும்.

சிலுவை மாற்குவின் இறையியலில் மீட்பின் கருவியாகும். இயேசுவின் மரணம் வெறும் தியாகத்தின் எடுத்துக்காட்டு மட்டுமல்ல. அது மனிதர்களின் இரட்சிப்புக்காகச் செலுத்தப்பட்ட மீட்பின் விலையாகும். “மீட்கும்பொருள்” என்ற சொல் அடிமைகளை விடுவிப்பதற்காக செலுத்தப்படும் தொகையைக் குறிக்கிறது. இதன் வழியாக இயேசு மனிதர்களை பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். அவரது தியாகம் பிரதிநிதித்துவ மற்றும் மாற்றீட்டு தன்மை கொண்டது. அவர் மற்றவர்களுக்காக மரிக்கிறார்.

இந்த தியாகத்தின் இறையியல் முக்கியத்துவம் மிக ஆழமானது. தேவனுடைய நீதியும் அன்பும் சிலுவையில் சந்திக்கின்றன. பாவம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அதேவேளையில் பாவிடிகள் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். இயேசுவின் தியாகம் மனித முயற்சியால் பெற முடியாத இரட்சிப்பை வழங்குகிறது. ஆகையால் சிலுவை கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் மையமாக விளங்குகிறது.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இவ்வுண்மை ஒரு சவாலாக உள்ளது. கிறிஸ்தவ சேவை தியாகமில்லாமல் இருக்க முடியாது. உண்மையான ஊழியம் நேரம், ஆற்றல், வசதி, மற்றும் சில நேரங்களில் தனிப்பட்ட ஆசைகளைத் தியாகம் செய்வதை உள்ளடக்கியது. இயேசுவின் வாழ்க்கை இவ்வுண்மையை தெளிவாகக் கற்பிக்கிறது. ஆகையால் கிறிஸ்தவ சேவை சிலுவையின் சிந்தையில் செய்யப்பட வேண்டும்.

தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலும் (Humility and Obedience)

இயேசுவின் ஊழியக்கார வாழ்க்கையின் மையத்தில் தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலும் காணப்படுகின்றன. அவர் தேவகுமாரனாக இருந்தபோதும் தம்மை உயர்த்திக்கொள்ளவில்லை. அவர் அதிகாரத்தை சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிந்தார். இந்த தாழ்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் அவரது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வெளிப்படுகின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு அடிக்கடி தனிமையில் ஜெபிக்கிறார் (மாற்கு 1:35). இது அவரது பிதாவுடனான சார்பை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் சுயாதீனமாக செயல்படவில்லை. அவர் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தேடினார். அவரது ஊழியம் முழுவதும் பிதாவின் வழிநடத்துதலின் கீழ் நடைபெற்றது. இவ்வுண்மை அவரது கீழ்ப்படிதலின் ஆழத்தை காட்டுகிறது. உண்மையான தாழ்மை தேவனின் மீது சார்ந்திருப்பதில் வெளிப்படுகிறது.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் இந்த கீழ்ப்படிதல் உச்சநிலையை அடைகிறது. இயேசு, “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபிக்கிறார் (மாற்கு 14:36). சிலுவையின் வேதனையை அவர் அறிந்திருந்தார். இருப்பினும் அவர் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இந்த கீழ்ப்படிதல் மனித வரலாற்றின் மிகப்பெரிய இரட்சிப்புச் செயலுக்கு வழிவகுத்தது. இதனால் கீழ்ப்படிதல் பலனீனம் அல்ல; அது ஆவிக்குரிய வல்லமையின் வெளிப்பாடாகும்.

சீடர்களும் தாழ்மையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் யார் பெரியவர் என்று விவாதித்தனர் (மாற்கு 9:34). அதற்கு பதிலாக இயேசு, “முதலாவதாக இருக்க விரும்புகிறவன் எல்லாருக்கும் கடைசியானவனும் ஊழியக்காரனுமாயிருக்க வேண்டும்” என்று கற்பித்தார் (மாற்கு 9:35). இந்த போதனை உலகத்தின் மதிப்பீடுகளை தலைகீழாக மாற்றுகிறது. தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மகத்துவம் சேவையின் வழியாக அளவிடப்படுகிறது. இதுவே இயேசுவின் வாழ்க்கையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மையாகும்.

கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கான மாதிரி (The Model for Christian Ministry)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியக்கார வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கான உன்னத மாதிரியாக வழங்கப்படுகிறது. அவர் வெறும் இரட்சகராக மட்டுமல்ல, பின்பற்றப்பட வேண்டிய மாதிரியாகவும் இருக்கிறார். அவரது வாழ்க்கை, ஊழியம், தாழ்மை, மற்றும் தியாகம் ஆகியவை கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் தரநிலைகளை நிறுவுகின்றன. ஆகையால் கிறிஸ்தவ ஊழியம் உலகத் தலைமைத்துவக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அல்ல, கிறிஸ்துவின் மாதிரியின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

இயேசுவின் ஊழியம் மக்கள்மையமாக இருந்தது. அவர் பதவியைப் பாதுகாப்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. மாறாக மக்களின் தேவைகளைச் சந்திப்பதில் கவனம் செலுத்தினார். அவர் பலவீனர்களை அணுகினார். நிராகரிக்கப்பட்டவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார். துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு உதவினார். இந்த அணுகுமுறை இன்றைய கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கும் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். உண்மையான ஊழியம் என்பது மக்களுக்காக வாழ்வதாகும்.

மாற்கு 10:42-45-ல் இயேசு உலகத் தலைமைத்துவத்தையும் தேவனுடைய இராஜ்யத் தலைமைத்துவத்தையும் ஒப்பிடுகிறார். உலக ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களை ஆள்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் தலைவர்கள் ஊழியக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த போதனை கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் அடிப்படை கொள்கையாகும். தலைமை என்பது அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடு அல்ல; சேவையின் வெளிப்பாடு ஆகும்.

கிறிஸ்தவ ஊழியம் சிலுவையை மையமாகக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் ஊழியம் தியாகத்தில் நிறைவேறியது. அதேபோல் அவரது சீடர்களின் ஊழியமும் தியாக மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சுயநலம், பெருமை, மற்றும் அதிகார ஆசை ஆகியவை கிறிஸ்துவின் மாதிரிக்கு முரணானவை. மாறாக பணிவு, சேவை, மற்றும் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவை கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் அடையாளங்களாக இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய திருச்சபை பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. தலைமைத்துவ நெருக்கடிகள், அதிகாரப் போட்டிகள், மற்றும் சுயநல நோக்கங்கள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இந்த சூழலில் மாற்கு நற்செய்தியின் செய்தி மிகவும் பொருத்தமானதாக உள்ளது. இயேசு தெய்வீக ஊழியக்காரராக வாழ்ந்தார். அவர் சேவையின் வழியாக மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். அவர் தியாகத்தின் வழியாக இரட்சிப்பை நிறைவேற்றினார். ஆகவே கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் உண்மையான மாதிரி அதிகாரமுள்ள ஆட்சியாளர் அல்ல; சிலுவையைச் சுமந்த தெய்வீக ஊழியக்காரராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார் (மாற்கு 10:45).

பகுதி III: மாற்குவில் தேவனுடைய அரசாட்சி

அதிகாரம் 8

தேவனுடைய அரசாட்சி

தேவனுடைய அரசாட்சி: வரையறையும் அர்த்தமும் (Definition and Meaning)

மாற்கு நற்செய்தியின் மையக் கருத்தாக தேவனுடைய அரசாட்சி விளங்குகிறது. இயேசுவின் போதனைகள், அற்புதங்கள், உவமைகள், மற்றும் சீடத்துவ அழைப்புகள் அனைத்தும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுற்றியே அமைந்துள்ளன. மாற்கு தனது நற்செய்தியின் ஆரம்பத்திலேயே இயேசுவின் ஊழியத்தின் முக்கிய செய்தியை பதிவு செய்கிறார்: “காலம் நிறைவேற்றி, தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று; மனந்திரும்பி நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்” (மாற்கு 1:15). இந்த வசனம் மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் சுருக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி என்பது ஒரு புவியியல் பகுதி அல்லது அரசியல் அமைப்பு மட்டுமல்ல. அது தேவன் தனது அதிகாரத்தையும் ஆட்சியையும் வெளிப்படுத்தும் தெய்வீக செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது. ஆகையால் அரசாட்சி என்பது முதன்மையாக ஒரு இடத்தைக் காட்டிலும் தேவனுடைய ஆளுகையைக் குறிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக சித்தரிக்கப்படுகிறார் (சங்கீதம் 93:1; 103:19). அவர் படைப்பின் ஆண்டவர், வரலாற்றின் ஆட்சியாளர், மற்றும் தமது ஜனங்களின் அரசர் ஆவார். இருப்பினும் தீர்க்கதரிசிகள் எதிர்காலத்தில் தேவனுடைய அரசாட்சி விசேஷமான முறையில் வெளிப்படும் என்று அறிவித்தனர் (ஏசாயா 52:7; தானியேல் 2:44). இந்த அரசாட்சி தீமையை தோற்கடிக்கும். நீதியை நிலைநாட்டும். தேவனுடைய இராட்சிப்பை உலகமெங்கும் விரிவுபடுத்தும். முதல் நூற்றாண்டு யூதர்கள் இந்த வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில்தான் இயேசு தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றி அறிவிக்கிறார்.

யூதர்கள் பொதுவாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அரசியல் மற்றும் தேசிய விடுதலையின் அடிப்படையில் புரிந்துகொண்டனர். அவர்கள் ரோமப் பேரரசின் அடக்குமுறையிலிருந்து விடுதலையை எதிர்பார்த்தனர். தாவீதின் அரசாட்சி மீண்டும் நிறுவப்படும் என்று நம்பினர். ஆனால் இயேசு தேவனுடைய இராஜ்யத்தை மிகவும் ஆழமான மற்றும் பரந்த கருத்தாக விளக்கினார். அவரது அரசாட்சி முதன்மையாக அரசியல் மாற்றத்தைப் பற்றியது அல்ல. அது மனித இதயங்களின் மாற்றத்தையும் தேவனுடன் உள்ள உறவின் புதுப்பித்தலையும் பற்றியது. இதனால் இயேசுவின் இராஜ்யக் கருத்து அவரது சமகாலத்தவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளைச் சவால் செய்தது.

மாற்கு நற்செய்தியில் தேவனுடைய அரசாட்சி கிறிஸ்துவின் வருகையோடு நெருக்கமாக தொடர்புடையது. இயேசுவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியம் அரசாட்சியின் வருகையைக் குறிக்கின்றன. அவர் அசுத்த ஆவிகளை விரட்டும்போது, நோயாளிகளைக் குணமாக்கும்போது, பாவங்களை மன்னிக்கும்போது தேவனுடைய அரசாட்சியின் வல்லமை வெளிப்படுகிறது. அரசாட்சி வெறும் எதிர்கால நம்பிக்கை அல்ல; அது இயேசுவின் ஊழியத்தில் ஏற்கனவே செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இதனால் தேவனுடைய அரசாட்சி ஒரு உயிருள்ள மற்றும் இயக்கமிக்க உண்மையாக மாறுகிறது. மாற்குவின் இறையியலில் இராஜ்யமும் ராஜாவும் பிரிக்க முடியாதவை; இயேசுவே அரசாட்சியின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறார்.

இறையியல் ரீதியாக தேவனுடைய அரசாட்சி தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் மையமாகும். மனிதகுலத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு பாவம், மரணம், மற்றும் சாத்தானின் அதிகாரம் உலகில் செயல்பட்டு வந்தன. ஆனால் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகை இந்த எதிரி சக்திகளுக்கு எதிரான தேவனுடைய வெற்றியை அறிவிக்கிறது. இயேசுவின் அற்புதங்கள் இந்த வெற்றியின் முன்னோட்டங்களாகும். சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் இந்த வெற்றியின் தீர்க்கமான நிகழ்வுகளாகும். ஆகையால் அரசாட்சி என்பது தேவனுடைய மீட்புப் பணியின் செயல்பாடாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு தேவனுடைய அரசாட்சியின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமானது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வெறும் தனிப்பட்ட இராட்சிப்பைப் பற்றியது அல்ல. அது தேவனுடைய அரசாட்சியின் குடிமக்களாக வாழ்வதை உள்ளடக்கியது. தேவனுடைய ஆளுகைக்கு கீழ்ப்படிவதும் அவரது சித்தத்தை பூமியில்

பிரதிபலிப்பதும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையமாகும். ஆகையால் தேவனுடைய அரசாட்சி என்பது ஒரு இறையியல் கோட்பாடு மட்டுமல்ல; அது வாழ்வை மாற்றும் ஒரு ஆவிக்குரிய உண்மையாகும்.

இயேசுவின் போதனையில் தேவனுடைய அரசாட்சி (The Kingdom in Jesus' Preaching)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் பிரசங்கத்தின் முக்கிய கருப்பொருள் தேவனுடைய இராஜ்யமாகும். அவர் கலிலேயாவில் தனது ஊழியத்தைத் தொடங்கியபோது அறிவித்த முதல் செய்தி அரசாட்சியைப் பற்றியதாக இருந்தது (மாற்கு 1:14-15). இது அவரது பணியின் முன்னுரிமையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் முதன்மையாக ஒரு தத்துவஞானி அல்லது சமூக சீர்திருத்தவாதி அல்ல. மாறாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் தூதராக வந்தார். அவரது ஒவ்வொரு போதனையும் இந்த மைய உண்மையை விளக்குகிறது. ஆகையால் இயேசுவின் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இராஜ்யக் கருத்தை அறிதல் அவசியமாகும்.

இயேசுவின் உவமைகள் அரசாட்சியின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மாற்கு 4-ல் காணப்படும் விதைப்பவன் உவமை, கடுகு விதை உவமை, மற்றும் வளருகின்ற விதை உவமை ஆகியவை அரசாட்சியின் செயல்பாட்டை விளக்குகின்றன. அரசாட்சி முதலில் சிறியதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அது வளர்ந்து பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். கடுகு விதை மிகச் சிறியதாக இருந்தாலும் பெரிய மரமாக வளர்கிறது (மாற்கு 4:30-32). அதுபோல தேவனுடைய அரசாட்சி மனித பார்வையில் சிறியதாகத் தோன்றினாலும், இறுதியில் உலகளாவிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இந்த உவமைகள் தேவனுடைய செயல்பாடுகளின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இயேசுவின் அற்புதங்களும் இராஜ்யப் பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அவர் நோயாளிகளைக் குணமாக்கும்போது, தேவனுடைய அரசாட்சி மனித துன்பத்தை வெல்லுகிறது என்பதை காட்டுகிறார். அவர் அசுத்த ஆவிகளை விரட்டும்போது, சாத்தானின் அரசாட்சி தோற்கடிக்கப்படுகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார் (மாற்கு 1:23-27). அவர் பாவங்களை மன்னிக்கும்போது, தேவனுடைய இரட்சிப்பு மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 2:5-12). ஆகையால் அற்புதங்கள் வெறும் அசாதாரண செயல்கள் அல்ல. அவை தேவனுடைய அரசாட்சியின் அடையாளங்களாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இராஜ்யப் பிரசங்கம் மனந்திரும்புதலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. “மனந்திரும்பி நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்” என்ற அழைப்பு (மாற்கு 1:15) இராஜ்யத்திற்கான சரியான பதிலைக் காட்டுகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி வந்துவிட்டதால் மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் பாவத்திலிருந்து திரும்ப வேண்டும். அவர்கள் தேவனுடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மனந்திரும்புதல் வெறும் உணர்ச்சி அனுபவம் அல்ல; அது முழு வாழ்க்கையின் மாற்றமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் அரசாட்சியைப் பற்றிய இயேசுவின் போதனை மதத் தலைவர்களுடன் மோதலை ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் அவர் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அவர்களது பாரம்பரிய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறாக விளக்கினார். அரசாட்சி வெளிப்புற மத சடங்குகளால் வருவதில்லை. அது தேவனுடைய கிருபையின் செயல்பாட்டால் வருகிறது. இச்செய்தி மத அகந்தையை சவால் செய்தது. அதேவேளையில் பாவிசாஸ்திரத்திற்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நம்பிக்கையை அளித்தது.

இன்றைய சபைக்கும் இந்த இராஜ்யப் பிரசங்கம் முக்கியமானதாக உள்ளது. சபையின் பணி வெறும் மத நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது அல்ல. அது தேவனுடைய அரசாட்சியின் செய்தியை அறிவிப்பதாகும். மனிதர்களை மனந்திரும்புதலுக்கும் விசுவாசத்திற்கும் அழைப்பதாகும். ஆகையால் இயேசுவின் இராஜ்யப் பிரசங்கம் சபையின் ஊழியத்திற்கான மாதிரியாக உள்ளது.

தேவனுடைய அரசாட்சியின் நிகழ்கால மற்றும் எதிர்காலப் பரிமாணங்கள் (Present and Future Dimensions)

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான இறையியல் அம்சங்களில் ஒன்று தேவனுடைய அரசாட்சியின் இரட்டை பரிமாணமாகும். ஒரு பக்கம் அரசாட்சி ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. மற்றொரு பக்கம் அது இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை. இறையியலாளர்கள் இதை “ஏற்கனவே ஆனால் இன்னும் இல்லை” (Already-Not Yet) என்ற கொள்கையால் விளக்குகின்றனர். இந்த இரட்டை உண்மை மாற்கு நற்செய்தியின் பல பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. இதை புரிந்துகொள்வது இராஜ்ய இறையியலின் மையமாகும்.

இயேசுவின் ஊழியத்தில் அரசாட்சி ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. அவர், “தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று” என்று அறிவித்தார் (மாற்கு 1:15). அவரது அற்புதங்கள், போதனைகள், மற்றும் இரட்சிப்புச் செயல்கள் அரசாட்சியின் நிகழ்கால உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அசுத்த ஆவிகள் தோற்கடிக்கப்படுகின்றன. நோய்கள் குணமாக்கப்படுகின்றன. பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் தேவனுடைய அரசாட்சி செயல்படுகிறது என்பதை காட்டுகின்றன. ஆகையால் அரசாட்சி வெறும் எதிர்கால நிகழ்வு அல்ல.

அதேவேளையில் அரசாட்சியின் முழுமையான நிறைவேற்றம் எதிர்காலத்தில் உள்ளது. மாற்கு 13-ல் இயேசு தனது மகிமையான இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி பேசுகிறார் (மாற்கு 13:24-27). அப்போது தேவனுடைய அரசாட்சி முழுமையாக வெளிப்படும். தீமை முற்றிலும் அகற்றப்படும். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு நிறைவேறும். அவரது மக்கள் முழுமையான மீட்பை அனுபவிப்பார்கள். ஆகையால் அரசாட்சியின் எதிர்கால பரிமாணமும் மிக முக்கியமானதாகும்.

இந்த இரட்டை பரிமாணம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை சமநிலைப்படுத்துகிறது. ஒரு பக்கம் விசுவாசிகள் தற்போது அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் இரட்சிப்பு, மன்னிப்பு, மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாட்டை அனுபவிக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கம் அவர்கள் இன்னும் முழுமையான மீட்புக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். இந்த நம்பிக்கை அவர்களை பொறுமையுடனும் உறுதியுடனும் வாழச் செய்கிறது. இதனால் நிகழ்கால அனுபவமும் எதிர்கால நம்பிக்கையும் ஒன்றாக இணைகின்றன.

ஆரம்ப சபை இவ்வுண்மையை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டது. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலை அரசாட்சியின் தொடக்கமாகக் கண்டனர். அதேவேளையில் அவரது இரண்டாம் வருகையை எதிர்நோக்கினர். இந்த நம்பிக்கை துன்புறுத்தல்களின் மத்தியில் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. இறுதியில் தேவனுடைய அரசாட்சி முழுமையாக வெற்றி பெறும் என்ற உறுதி அவர்களுக்கு இருந்தது.

இன்றைய விசுவாசிகளும் இந்த சமநிலையைப் பேண வேண்டும். நாம் ஏற்கனவே அரசாட்சியின் குடிமக்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் அதன் முழுமையான மகிமையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறோம். இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும் எதிர்கால நம்பிக்கையுடன் வாழ உதவுகிறது.

இராஜ்ய நெறிமுறைகள் (Kingdom Ethics)

தேவனுடைய அரசாட்சி வெறும் இறையியல் கருத்து அல்ல; அது ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையையும் கோருகிறது. அரசாட்சியின் குடிமக்கள் உலகத்தின் மதிப்பீடுகளின்படி அல்ல, தேவனுடைய சித்தத்தின்படி வாழ வேண்டும். மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு பலமுறை இந்த நெறிமுறைகளை கற்பிக்கிறார். தாழ்மை, சேவை, அன்பு, விசுவாசம், மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை இராஜ்ய வாழ்க்கையின் அடையாளங்களாகும்.

மாற்கு 9:35-ல் இயேசு, “முதலாவதாக இருக்க விரும்புகிறவன் எல்லாருக்கும் கடைசியானவனும் ஊழியக்காரனுமாயிருக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். இந்த போதனை உலகத்தின் மதிப்பீடுகளை தலைகீழாக மாற்றுகிறது. உலகம் அதிகாரத்தையும் பெருமையையும் மதிக்கிறது. ஆனால் அரசாட்சி தாழ்மையையும் சேவையையும் மதிக்கிறது. இதுவே இராஜ்ய நெறிமுறையின் தனித்துவமான அம்சமாகும்.

மாற்கு 12:29-31-ல் இயேசு தேவனை முழு இருதயத்தோடு நேசிப்பதையும் அயலானைத் தன்னைப்போல் நேசிப்பதையும் மிகப்பெரிய கட்டளைகளாக அறிவிக்கிறார். இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் இராஜ்ய நெறிமுறையின் அடித்தளமாகும். தேவனுடன் சரியான உறவும் மனிதர்களுடன் சரியான உறவும் இராஜ்ய வாழ்க்கையின் மையமாகும். ஆகையால் அன்பு அரசாட்சியின் முக்கிய பண்பாக விளங்குகிறது.

இராஜ்யமும் சீடத்துவமும் (Kingdom and Discipleship)

மாற்கு நற்செய்தியில் தேவனுடைய இராஜ்யமும் சீடத்துவமும் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாட்சியின் குடிமக்களாக இருப்பது இயேசுவின் சீடர்களாக இருப்பதை உள்ளடக்கியது. சீடத்துவம் வெறும் அறிவார்ந்த ஒப்புதல் அல்ல. அது வாழ்க்கையின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பாகும். இராஜ்யத்திற்குள் நுழைவது இயேசுவைப் பின்பற்றுவதன் வழியாக நிகழ்கிறது.

மாற்கு 8:34-ல் இயேசு, “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று கூறுகிறார். இந்த அழைப்பு சீடத்துவத்தின் விலையைக் காட்டுகிறது. இராஜ்யத்தில் வாழ்வது சுயநலத்தைத் துறப்பதை உள்ளடக்கியது. அது தியாகத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் கோருகிறது. ஆனால் அதேவேளையில் அது உண்மையான வாழ்க்கைக்கான பாதையாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியின் முழுமையான சாட்சியத்தின்படி, தேவனுடைய அரசாட்சி இயேசுவின் ஊழியத்தின் மையச் செய்தியாகும். அது தேவனுடைய ஆட்சியின் நிகழ்கால வெளிப்பாடும் எதிர்கால நிறைவேற்றமும் ஆகும். அது புதிய நெறிமுறைகளையும் புதிய வாழ்க்கை முறையையும் உருவாக்குகிறது. அது மனிதர்களை சீடத்துவத்திற்கும் அர்ப்பணிப்பிற்கும் அழைக்கிறது. ஆகையால் தேவனுடைய அரசாட்சி மாற்குவின் இறையியலின் இதயமாகவும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் அடித்தளமாகவும் விளங்குகிறது. (மாற்கு 1:15; 8:34; 13:26-27).

அதிகாரம் 9 உவமைகளும் அரசாட்சியின் இரகசியமும்

உவமைகளின் நோக்கம் (Purpose of the Parables)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் போதனையின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று உவமைகளின் பயன்பாடாகும். குறிப்பாக மாற்கு 4ஆம் அதிகாரம் தேவனுடைய அரசாட்சியைப் பற்றிய பல உவமைகளை பதிவு செய்கிறது (மாற்கு 4:1-34). உவமை என்பது அன்றாட வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஒரு நிகழ்வு அல்லது பொருளின் வழியாக ஆழமான ஆவிக்குரிய உண்மையை விளக்கும் போதனை முறையாகும். இயேசு விவசாயம், விதைப்பு, அறுவடை, விளக்கு, மற்றும் வளர்ச்சி போன்ற மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்த விஷயங்களைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய அரசாட்சியின் உண்மைகளை கற்பித்தார். இந்த முறையால் சாதாரண மக்கள் அவரது போதனையை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அதேவேளையில் உவமைகள் ஆழமான ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களையும் கொண்டிருந்தன. ஆகையால் உவமைகள் வெறும் கதையியல்கள் அல்ல; அவை தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் கருவிகளாக இருந்தன.

மாற்கு 4:10-12-ல் இயேசு உவமைகளின் நோக்கத்தை விளக்குகிறார். அவர் தனது சீடர்களிடம், “தேவனுடைய அரசாட்சியின் இரகசியம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 4:11). இந்த அறிக்கை குறிப்பிடத்தக்கது. தேவனுடைய அரசாட்சி மனித அறிவால் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாத ஒன்று. அது தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு இரகசியம் ஆகும். “இரகசியம்” என்ற சொல்லுக்கு புதிய ஏற்பாட்டில் முன்பு மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இப்போது தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை என்ற அர்த்தம் உள்ளது. ஆகையால் அரசாட்சி பற்றிய அறிவு தேவனுடைய கிருபையின் பரிசாகும். இது மனித புத்திசாலித்தனத்தின் விளைவு அல்ல.

உவமைகள் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படுத்தவும் மறைக்கவும் செய்கின்றன. மனந்திரும்பத் தயாராக இருப்பவர்களுக்கு அவை சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் தங்கள் இருதயங்களை கடினப்படுத்துகிறவர்களுக்கு அவை மறைவாகவே இருக்கின்றன. இதுவே மாற்கு 4:12-ல் ஏசாயா 6:9-10 மேற்கோள் காட்டப்படுவதற்கான காரணமாகும். இயேசுவின் போதனை அனைவருக்கும் கேட்கப்படுகிறது. ஆனால் அனைவரும் அதைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. புரிதல் என்பது வெறும் அறிவுசார் செயல்முறை அல்ல; அது ஆவிக்குரிய நம்முடைய பதிலளிப்பையும் உள்ளடக்கியது. ஆகையால் உவமைகள் மனித இருதயத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சோதனையாகவும் செயல்படுகின்றன.

வரலாற்று ரீதியாக யூத ஆசிரியர்கள் பலரும் உவமைகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தனர். ஆனால் இயேசுவின் உவமைகள் தனித்துவமானவை. அவை வெறும் ஒழுக்கப் பாடங்களை கற்பிப்பதற்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையை அறிவிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனால் அவரது உவமைகள் தீர்க்கதரிசன மற்றும் இறுதிக்காலம் பற்றிய முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. அவர் ஒரு புதிய காலம் ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை அறிவித்தார். அந்த புதிய காலத்தின் உண்மைகளை விளக்குவதற்காகவே உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மாற்கு நற்செய்தியில் உவமைகள் தேவனுடைய செயல்பாடுகள் மனித எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன என்பதை காட்டுகின்றன. மக்கள் உடனடியாக வெளிப்படும் வல்லமையான இராஜ்யத்தை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு விதை போல மெதுவாக வளருகின்ற இராஜ்யத்தைப் பற்றி பேசினார். இந்த போதனை அவரது சமகாலத்தவர்களின் அரசியல் எதிர்பார்ப்புகளை சவால் செய்தது. அரசாட்சி மனித கண்களுக்கு எப்போதும் தெளிவாகத் தெரியாது. ஆனால் அது தேவனுடைய வல்லமையால் செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். இதுவே உவமைகளின் முக்கியமான இறையியல் செய்தியாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் உவமைகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொண்டவை. அவை தேவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. மேலும் நமது இருதயத்தின் நிலையை ஆய்வு செய்யவும் சவால் செய்கின்றன. நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறோமா என்பதை

அவை கேள்வி எழுப்புகின்றன. ஆகையால் உவமைகள் வெறும் பழங்கால கதையியல்கள் அல்ல; அவை இன்றும் தேவனுடைய சத்தியத்தை அறிவிக்கும் உயிருள்ள போதனைகளாக இருக்கின்றன.

விதைப்பவனின் உவமை (The Parable of the Sower)

மாற்கு 4:3-20-ல் காணப்படும் விதைப்பவனின் உவமை இராஜ்ய உவமைகளில் மிக முக்கியமானதாகும். பல அறிஞர்கள் இதை மற்ற உவமைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான திறவுகோலாகக் கருதுகின்றனர். இயேசு ஒரு விதைப்பவன் விதை விதைப்பதைப் பற்றி பேசுகிறார். சில விதைகள் பாதையோரத்தில் விழுகின்றன. சில கற்பாறை நிலத்தில் விழுகின்றன. சில முட்களுக்கிடையே விழுகின்றன. மற்றவை நல்ல நிலத்தில் விழுந்து பல மடங்கு பலன் கொடுக்கின்றன (மாற்கு 4:3-8). இந்த எளிய விவசாயக் காட்சி ஆழமான ஆவிக்குரிய உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இயேசுவின் விளக்கத்தின்படி விதை என்பது தேவனுடைய வார்த்தையாகும் (மாற்கு 4:14). விதைப்பவன் நற்செய்தியை அறிவிப்பவரைக் குறிக்கிறான். பலவிதமான நிலங்கள் பலவிதமான மனித இருதயங்களைக் குறிக்கின்றன. பாதையோர நிலம் வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் சாத்தான் அதை எடுத்துச் செல்லும் மக்களைக் குறிக்கிறது (மாற்கு 4:15). கற்பாறை நிலம் ஆரம்பத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு பின்னர் சோதனைகளால் விழுந்துபோகிறவர்களைக் குறிக்கிறது (மாற்கு 4:16-17). முட்களுக்கிடையேயான நிலம் உலகக் கவலைகள் மற்றும் செல்வ ஆசைகளால் மூச்சுத்திறைடிக்கப்படுகிறவர்களைக் குறிக்கிறது (மாற்கு 4:18-19). நல்ல நிலம் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு பலன் தருகிறவர்களைக் குறிக்கிறது (மாற்கு 4:20).

இந்த உவமை தேவனுடைய இராஜ்யப் பிரசங்கத்திற்கு மனிதர்கள் பலவிதமாகப் பதிலளிப்பார்கள் என்பதை காட்டுகிறது. அனைவரும் ஒரே செய்தியைக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அனைவரும் ஒரே விதமாகப் பதிலளிப்பதில்லை. பிரச்சனை விதையில் இல்லை; நிலத்தில் உள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தை சக்திவாய்ந்தது மற்றும் உயிருள்ளது. ஆனால் மனித இருதயத்தின் நிலை அதன் விளைவை நிர்ணயிக்கிறது. இதனால் இருதயத் தயாரிப்பின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அரசாட்சியின் செய்தியைப் பெறுவதற்கு திறந்த மற்றும் கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயம் அவசியமாகும்.

இந்த உவமை ஆரம்ப சபைக்கு மிகவும் முக்கியமான ஆறுதலை வழங்கியது. ஏனெனில் சுவிசேஷப் பிரசங்கத்திற்கு எல்லோரும் நேர்மறையாகப் பதிலளிக்கவில்லை. பலர் அதை நிராகரித்தனர். சிலர் தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த நிலைமை தோல்வியைக் குறிக்கவில்லை என்று இயேசு கற்பித்தார். மாறாக இது தேவனுடைய அரசாட்சியின் இயல்பான செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாகும். இறுதியில் நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதை மிகுந்த பலனைத் தரும். ஆகையால் ஊழியக்காரர்கள் உடனடி வெற்றியைக் காணாவிட்டாலும் மனம் தளர வேண்டியதில்லை.

இறையியல் ரீதியாக இந்த உவமை தேவனுடைய இறையாண்மையையும் மனித பொறுப்பையும் ஒன்றாகக் காட்டுகிறது. தேவன் தனது வார்த்தையை விதைக்கிறார். ஆனால் மனிதர்கள் அதற்கு பதிலளிக்க வேண்டிய பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த இரு உண்மைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை அல்ல. மாறாக அரசாட்சியின் செயல்பாட்டில் இரண்டும் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன. ஆகையால் இந்த உவமை சுவிசேஷப் பிரசங்கம் மற்றும் சீடத்துவம் பற்றிய முக்கியமான உண்மைகளை கற்பிக்கிறது.

இன்றைய சபைக்கும் இந்த உவமை மிகவும் பொருத்தமானது. தேவனுடைய வார்த்தை தொடர்ந்து அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தமது இருதயத்தின் நிலையை ஆராய வேண்டும். உலகக் கவலைகள், சோதனைகள், மற்றும் ஆவிக்குரிய அலட்சியம் ஆகியவை தேவனுடைய வார்த்தையின் பலனைத் தடுக்கலாம். ஆகையால் நல்ல நிலமாக இருப்பது ஒவ்வொரு விசுவாசியின் அழைப்பாகும்.

அரசாட்சியின் வளர்ச்சி (Growth of the Kingdom)

மாற்கு 4-ல் இயேசு தேவனுடைய அரசாட்சியின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய இரண்டு முக்கிய உவமைகளைச் சொல்கிறார். ஒன்று தானாக வளருகின்ற விதையின் உவமை (மாற்கு 4:26-29). மற்றொன்று கடுகு விதையின் உவமை (மாற்கு 4:30-32). இந்த இரண்டு உவமைகளும் அரசாட்சியின் வளர்ச்சியை வெவ்வேறு கோணங்களில் விளக்குகின்றன. மனித பார்வையில் அரசாட்சியின் ஆரம்பம் சிறியதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அதன் இறுதி விளைவு மிகவும் பெரியதாக இருக்கும். இவ்வுண்மை மாற்குவின் இராஜ்ய இறையியலின் முக்கிய அம்சமாகும்.

தானாக வளருகின்ற விதையின் உவமையில் விவசாயி விதையை விதைக்கிறான். பின்னர் அவன் உறங்குகிறான் மற்றும் விழிக்கிறான். ஆனால் விதை எவ்வாறு வளர்கிறது என்பதை அவன் அறியவில்லை (மாற்கு 4:27). பூமி தானாகவே பயிரை உற்பத்தி செய்கிறது. இறுதியில் அறுவடை நேரம் வருகிறது. இந்த உவமை தேவனுடைய அரசாட்சியின் வளர்ச்சி இறுதியில் தேவனுடைய செயல்பாட்டின் விளைவாகும் என்பதை காட்டுகிறது. மனிதர்கள் விதைக்கலாம். ஆனால் வளர்ச்சியைக் கொடுப்பவர் தேவனே. ஆகையால் அரசாட்சியின் வெற்றி மனித முயற்சியின்மீது மட்டும் சார்ந்திருக்கவில்லை.

கடுகு விதையின் உவமை அரசாட்சியின் சிறிய ஆரம்பத்தையும் பெரிய முடிவையும் வலியுறுத்துகிறது. கடுகு விதை மிகவும் சிறியதாக இருந்தாலும் அது பெரிய செடியாக வளர்கிறது (மாற்கு 4:31-32). இயேசுவின் ஊழியமும் இதேபோல் சிறியதாகத் தோன்றியது. சில சீடர்கள், ஒரு சிறிய இயக்கம், மற்றும் குறைந்த வளங்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால் பின்னர் அந்த அரசாட்சி உலகம் முழுவதும் பரவியது. இந்த உவமை தேவனுடைய செயல்பாடுகள் மனித எதிர்பார்ப்புகளை மீறுகின்றன என்பதை காட்டுகிறது.

இந்த உவமைகள் ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையை அளித்தன. அவர்கள் ஒரு சிறிய மற்றும் துன்புறுத்தப்பட்ட சமூகமாக இருந்தனர். ரோமப் பேரரசின் வல்லமைக்கு எதிராக அவர்கள் பலவீனமாகத் தோன்றினர். ஆனால் இயேசு அரசாட்சியின் இறுதி வெற்றி உறுதியானது என்று கற்பித்தார். அதன் வளர்ச்சி மெதுவாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நிச்சயமானது. இந்த நம்பிக்கை அவர்களை உறுதியுடன் நிலைத்திருக்கச் செய்தது.

இன்றைய உலகிலும் தேவனுடைய அரசாட்சி பல நேரங்களில் சிறியதாகவும் பலவீனமாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி அதன் இறுதி வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது. தேவன் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார். அவரது அரசாட்சி தொடர்ந்து வளர்கிறது. ஆகையால் விசுவாசிகள் மனம் தளராமல் நம்பிக்கையுடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டும்.

இராஜ்யத்திற்கான மனித பதில் (Human Response to the Kingdom)

மாற்கு நற்செய்தியில் தேவனுடைய அரசாட்சி அறிவிக்கப்படுவது மட்டும் போதுமானதல்ல. அதற்கு மனிதர்கள் சரியான பதிலை வழங்க வேண்டும். இயேசுவின் முதல் அழைப்பு மனந்திரும்புதலும் விசுவாசமும் ஆகும் (மாற்கு 1:15). இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதற்கான அடிப்படை நிபந்தனைகளாகும். மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்திலிருந்து திரும்புவதை குறிக்கிறது. விசுவாசம் என்பது தேவனுடைய கிருபையையும் கிறிஸ்துவின் செய்தியையும் நம்புவதாகும். இந்த இரண்டும் இணைந்து உண்மையான மாற்றத்தை உருவாக்குகின்றன.

விதைப்பவனின் உவமை மனித பதிலின் பல்வேறு வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. சிலர் அரசாட்சியின் செய்தியை முற்றிலும் நிராகரிக்கிறார்கள். சிலர் தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சிலர் உலக ஆசைகளால் வழிதவறுகிறார்கள். மற்றவர்கள் விசுவாசத்துடன் நிலைத்திருந்து பலன் தருகிறார்கள். இந்த வேறுபாடுகள் மனித இருதயத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் அரசாட்சியின் செய்தி ஒவ்வொருவரிடமும் தனிப்பட்ட பதிலை கோருகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடத்துவம் இராஜ்யத்திற்கான சரியான பதிலாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. சீடர்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின்பற்றினர் (மாற்கு 1:16-20). இது அரசாட்சி முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் கோருகிறது

என்பதை காட்டுகிறது. அரசாட்சியின் குடிமக்களாக இருப்பது வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் தேவனுடைய ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்வதை உள்ளடக்கியது. ஆகையால் விசுவாசம் வெறும் அறிவார்ந்த ஒப்புதல் அல்ல; அது கீழ்ப்படிதலான வாழ்க்கையாகும்.

இறையியல் விளைவுகள் (Theological Implications)

மாற்கு நற்செய்தியில் உவமைகளும் அரசாட்சியின் இரகசியமும் பல முக்கியமான இறையியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. முதலில், தேவனுடைய அரசாட்சி மனித முயற்சியால் உருவாக்கப்படுவதில்லை; அது தேவனுடைய கிருபையின் செயல்பாடாகும். இரண்டாவது, அரசாட்சி தற்போதும் செயல்படுகிறது, ஆனால் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றம் எதிர்காலத்தில் உள்ளது. மூன்றாவது, அரசாட்சியின் செய்தி அனைவருக்கும் அறிவிக்கப்படுகிறது, ஆனால் அனைவரும் அதற்கு ஒரே விதமாகப் பதிலளிப்பதில்லை. நான்காவது, அரசாட்சியின் வளர்ச்சி தேவனுடைய வல்லமையால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

உவமைகள் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் தன்மையையும் கற்பிக்கின்றன. தேவன் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். ஆனால் மனிதர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வுண்மை இறையாண்மைக்கும் மனித பொறுப்புக்கும் இடையேயான சமநிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் அரசாட்சி பற்றிய அறிவு தேவனுடைய கிருபையின் பரிசு என்பதை வலியுறுத்துகிறது (மாற்கு 4:11).

இறுதியாக, உவமைகள் விசுவாசிகளுக்கு நம்பிக்கையையும் சவாலையும் வழங்குகின்றன. அரசாட்சியின் வளர்ச்சி உறுதியானது என்பதால் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதேவேளையில் நல்ல நிலமாக இருந்து பலன் தர வேண்டும் என்பதால் சவாலும் இருக்கிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் உவமைகளும் அரசாட்சியின் இரகசியமும் தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் ஆழமான உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான இறையியல் கருவிகளாக விளங்குகின்றன (மாற்கு 4:1-34).

பகுதி IV: மாற்குவில் சீடத்துவம்

அதிகாரம் 10

சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான கருப்பொருள்களில் ஒன்று சீடத்துவம் ஆகும். இயேசு தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தம்மைப் பின்பற்றுவதற்கு மனிதர்களை அழைத்தார் (மாற்கு 1:16-20). இந்த அழைப்பு வெறும் மத நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அழைப்பு அல்ல. மாறாக வாழ்க்கையை முழுமையாக மாற்றும் அர்ப்பணிப்பிற்கான அழைப்பாகும். மாற்குவின் நற்செய்தியில் சீடத்துவம் என்பது இயேசுவுடன் நடப்பது, அவரது போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்வது, அவரது வாழ்க்கையைப் பின்பற்றுவது, மற்றும் அவரது பணியில் பங்குகொள்வது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். இந்த நற்செய்தியில் சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைகிறார்கள், தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள், மற்றும் பலவீனமடைகிறார்கள். இருப்பினும் இயேசு அவர்களை தொடர்ந்து கற்பித்து உருவாக்குகிறார். இதனால் சீடத்துவம் ஒரு உடனடி நிறைவு அல்ல; அது தொடர்ச்சியான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின் பயணம் என்பதை மாற்கு வெளிப்படுத்துகிறார்.

மாற்குவின் இறையியலில் சீடத்துவம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையமாக உள்ளது. இயேசுவை அறிதல் மட்டுமல்ல, அவரைப் பின்பற்றுவதிலும் அவசியமாகும். உண்மையான விசுவாசம் கீழ்ப்படிதலான வாழ்க்கையில் வெளிப்பட வேண்டும். இதனால் மாற்கு நற்செய்தி அனைத்து தலைமுறைகளின் விசுவாசிகளுக்கும் ஒரு முக்கியமான சவாலாக உள்ளது. நாம் இயேசுவைப் பற்றி என்ன நம்புகிறோம் என்பதைக் காட்டிலும், அவரைப் பின்பற்றுவதில் எவ்வளவு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதே முக்கியமானதாகும். இந்த அதிகாரத்தில் மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் சீடத்துவ அழைப்பின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்வோம்

பன்னிரு சீடர்களின் அழைப்பு (The Calling of the Twelve)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியத்தின் ஆரம்பத்திலேயே சீடர்களின் அழைப்பு இடம்பெறுகிறது. மாற்கு 1:16-20-ல் சீமோன், அந்திரேயா, யாக்கோபு, மற்றும் யோவான் ஆகியோர் இயேசுவால் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கலிலேயா கடலின் அருகே தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இயேசு அவர்களிடம், “என்னைப் பின்பற்றி வாருங்கள்; உங்களை மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன்” என்று கூறினார் (மாற்கு 1:17). இந்த அழைப்பின் தனித்துவம் அதன் அதிகாரத்தில் உள்ளது. எந்த நீண்ட விளக்கமும் இல்லாமல் இயேசு அழைக்கிறார், அவர்கள் உடனடியாகப் பின்பற்றுகிறார்கள். இது இயேசுவின் தெய்வீக அதிகாரத்தையும் அவரது அழைப்பின் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

யூத சமுதாயத்தில் பொதுவாக மாணவர்கள் ஆசிரியர் களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஆனால் இயேசுவின் முறையில் குருவே சீடர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இது அந்தக் காலத்தின் வழக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது. இந்த அழைப்பு தேவனுடைய கிருபையின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. சீடர்கள் தங்கள் தகுதியினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மாறாக இயேசுவின் சித்தத்தின்படி அழைக்கப்பட்டனர். இதனால் சீடத்துவம் மனித முயற்சியால் தொடங்குவதில்லை; அது தேவனுடைய அழைப்பினால் தொடங்குகிறது. இவ்வண்மை கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

மாற்கு 3:13-19-ல் இயேசு பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களை அதிகாரப்பூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இந்த நிகழ்வு குறிப்பிடத்தக்கது. பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலின் பன்னிரு கோத்திரங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களின் அடையாளமாக இருந்தன. அதுபோல பன்னிரு அப்போஸ்தலர்கள் புதிய தேவஜனங்களின் அடையாளமாக விளங்குகின்றனர். இதன் வழியாக இயேசு புதிய உடன்படிக்கை சமூகத்தை உருவாக்குகிறார். அவரது ஊழியம் தனிப்பட்டதாக மட்டும் அல்ல; அது ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கும் பணியாகவும் இருந்தது. ஆகையால் சீடத்துவம் தனிமையான ஆவிக்குரிய அனுபவம் அல்ல; அது தேவனுடைய மக்களுடன் இணைந்த வாழ்க்கையாகும்.

இயேசு பன்னிருவரைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான மூன்று முக்கிய நோக்கங்களை மாற்கு பதிவு செய்கிறார். அவர்கள் அவரோடு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பிரசங்கிக்க அனுப்பப்பட வேண்டும். அவர்கள் அசத்த ஆவிகளை விரட்ட அதிகாரம் பெற வேண்டும் (மாற்கு 3:14-15). இந்த மூன்று அம்சங்களும் சீடத்துவத்தின் அடிப்படை கூறுகளாகும். முதலில் இயேசுவுடன் உறவு இருக்க வேண்டும். பின்னர் ஊழியம் இருக்க வேண்டும். அதன் பிறகு ஆவிக்குரிய அதிகாரம் வெளிப்படும். இந்த வரிசை குறிப்பிடத்தக்கது. இயேசுவுடன் இருக்கும் உறவில்லாமல் உண்மையான ஊழியம் சாத்தியமில்லை.

பன்னிரு சீடர்களின் பின்னணிகளைப் பார்க்கும்போது தேவனுடைய கிருபையின் தன்மை மேலும் தெளிவாகிறது. அவர்கள் மதத் தலைவர்கள் அல்ல. அவர்கள் அறிஞர்களும் அல்ல. மீனவர்கள், வரிவசூலிப்பவர், மற்றும் சாதாரண மனிதர்களாக இருந்தனர். இருந்தபோதிலும் தேவன் அவர்களைப் பயன்படுத்தினார். இது தேவன் மனித தகுதிகளை விட தனது கிருபையையும் வல்லமையையும் சார்ந்திருக்கிறார் என்பதை காட்டுகிறது. ஆகையால் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் வெற்றி மனித திறமைகளில் அல்ல, தேவனுடைய அழைப்பிலும் வல்லமையிலும் இருக்கிறது.

இன்றைய சபைக்கும் இவ்வுண்மை முக்கியமானது. தேவன் இன்னும் மனிதர்களை அழைக்கிறார். அவர் பரிபூரணமானவர்களை அல்ல, கிடைக்கத் தயாராக இருப்பவர்களைத் தேடுகிறார். சீடத்துவத்தின் தொடக்கம் இயேசுவின் அழைப்புக்குப் பதிலளிப்பதில் உள்ளது. ஆகையால் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தமது வாழ்க்கையில் தேவனுடைய அழைப்பை உணர்ந்து அதற்குக் கீழ்ப்படிதலுடன் பதிலளிக்க வேண்டும்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுதல் (Following Jesus)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடத்துவத்தின் மைய அம்சம் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதாகும். “என்னைப் பின்பற்றுங்கள்” என்ற அழைப்பு மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது (மாற்கு 1:17; 2:14; 8:34). இது வெறும் உடல்ரீதியான பின்தொடர்தலைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இயேசுவின் வழியைப் பின்பற்றுவதை குறிக்கிறது. அவருடைய மதிப்பீடுகள், நோக்கங்கள், மற்றும் வாழ்க்கை முறையை ஏற்றுக்கொள்வது இதன் பகுதியாகும். ஆகையால் சீடத்துவம் ஒரு உறவையும் ஒரு வாழ்க்கை முறையையும் உள்ளடக்கியது.

மாற்கு 2:14-ல் லேவி என்ற வரிவசூலிப்பவரை இயேசு அழைக்கிறார். “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்ற அழைப்பைக் கேட்டவுடன் லேவி எழுந்து அவரைப் பின்பற்றினான். இந்த நிகழ்வு உண்மையான சீடத்துவம் வாழ்க்கையின் திசையை மாற்றுகிறது என்பதை காட்டுகிறது. லேவி தனது பழைய வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு புதிய வாழ்க்கைக்குள் நுழைகிறான். இது மனந்திரும்புதலின் நடைமுறை வெளிப்பாடாகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவது எப்போதும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் தொடர்ந்து இயேசுவுடன் பயணம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அவரது போதனைகளைக் கேட்கிறார்கள். அவரது அற்புதங்களைக் காண்கிறார்கள். அவரது வாழ்க்கையைக் கவனிக்கிறார்கள். இந்த செயல்முறை அவர்களை உருவாக்குகிறது. சீடத்துவம் வகுப்பறையில் மட்டும் கற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அது வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் இயேசுவின் பயிற்சி முறை மிகவும் நடைமுறையானதாக இருந்தது.

இயேசுவைப் பின்பற்றுதல் அவரது அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதையும் உள்ளடக்கியது. சீடர்கள் தங்கள் சொந்த திட்டங்களை விட அவரது சித்தத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். இது சில நேரங்களில் கடினமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையான சீடத்துவம் கீழ்ப்படிதலைக் கோருகிறது. விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்க முடியாதவை. மாற்கு நற்செய்தி இவ்வுண்மையை தொடர்ந்து வலியுறுத்துகிறது.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இதே அழைப்பு உள்ளது. இயேசுவைப் பற்றி அறிதல் மட்டும் போதாது. அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவரது வார்த்தைகளை வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அவரது குணாதிசயங்களைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அவரது பணியில் பங்குகொள்ள வேண்டும். இதுவே உண்மையான கிறிஸ்தவ சீடத்துவமாகும்.

சீடத்துவத்தின் விலை (Cost of Discipleship)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடத்துவம் எளிதான பாதையாக சித்தரிக்கப்படவில்லை. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கு ஒரு விலை உண்டு. இவ்வுண்மை குறிப்பாக மாற்கு 8:34-38-ல் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. இயேசு தம்மைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வெறுத்து, தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இந்த வார்த்தைகள் முதல் நூற்றாண்டு மக்களுக்கு மிகவும் அதிர்ச்சிகரமானதாக இருந்திருக்கும். ஏனெனில் சிலுவை என்பது அவமானம், வேதனை, மற்றும் மரணத்தின் அடையாளமாக இருந்தது.

சீடத்துவத்தின் விலை பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படலாம். சிலருக்கு அது குடும்ப உறவுகளில் சவால்களை ஏற்படுத்தலாம். சிலருக்கு அது பொருளாதார இழப்புகளைக் கொண்டுவரலாம். மற்றவர்களுக்கு அது சமூக நிராகரிப்பை உருவாக்கலாம். ஆரம்பக் கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வுண்மையை அனுபவித்தனர். அவர்கள் பலமுறை துன்புறுத்தப்பட்டனர். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தனர். இதனால் சீடத்துவம் நம்முடைய வசதியை அல்ல, விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

மாற்கு 10:17-22-ல் செல்வந்த இளைஞனின் சம்பவம் சீடத்துவத்தின் விலையை விளக்குகிறது. அவன் இயேசுவைப் பின்பற்ற விரும்பினான். ஆனால் தனது செல்வத்தை விடத் தயாராக இல்லை. இதனால் அவன் துக்கத்துடன் திரும்பிச் சென்றான். இந்த நிகழ்வு சீடத்துவம் முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் கோருகிறது என்பதை காட்டுகிறது. கிறிஸ்துவுக்கும் உலகத்திற்கும் ஒரே நேரத்தில் முழுமையாக அர்ப்பணிக்க முடியாது.

சுயத்தை மறுத்தலும் சிலுவைச் சுமத்தலும் (Self-Denial and Cross-Bearing)

சுயத்தை மறுத்தல் என்பது தன்னை வெறுப்பது அல்லது தன்னைத்தானே அழிப்பது அல்ல. மாறாக தன்னையே மையமாகக் கொண்ட வாழ்க்கையை மறுப்பதாகும். மனித இயல்பு தனது விருப்பங்களையும் ஆசைகளையும் முன்னிலைப்படுத்துகிறது. ஆனால் சீடத்துவம் தேவனுடைய சித்தத்தை முன்னிலைப்படுத்த அழைக்கிறது. இதுவே சுயத்தை மறுத்தல் என்பதின் உண்மையான அர்த்தமாகும். இயேசுவே இதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார் (மாற்கு 14:36).

சிலுவையைச் சுமத்தல் என்பது துன்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வதையும் கிறிஸ்துவுக்காக உண்மையான நிலைத்திருப்பதையும் குறிக்கிறது. முதல் நூற்றாண்டில் சிலுவையைச் சுமந்தவர் மரண தண்டனைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர். ஆகையால் இயேசுவின் வார்த்தைகள் முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கின்றன. சீடத்துவம் பகுதி நேர வேலை அல்ல. அது வாழ்க்கையின் முழுமையான ஒப்புக்கொடுத்தலாகும். இதனால் சிலுவை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையச் சின்னமாக மாறுகிறது.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசுவின் ஜெபம் சுயமறுப்பின் உச்சக்கட்ட எடுத்துக்காட்டாகும். “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆக்கடவது” (மாற்கு 14:36) என்ற அவரது ஜெபம் சீடத்துவத்தின் சாராம்சத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உண்மையான சீடர் தன் விருப்பத்தை விட தேவனுடைய சித்தத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இதுவே கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதன் இதயமாகும்.

சீடத்துவத்தின் வெகுமதிகள் (Rewards of Discipleship)

மாற்கு நற்செய்தி சீடத்துவத்தின் விலையை மட்டுமல்ல, அதன் வெகுமதிகளையும் கற்பிக்கிறது. மாற்கு 10:29-30-ல் இயேசு தம்முடைய நிமித்தம் அனைத்தையும் விட்டவர்களுக்கு நூறடங்கு ஆசீர்வாதங்கள் கிடைக்கும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறார். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் தற்போதைய வாழ்க்கையிலும் எதிர்கால நித்திய வாழ்க்கையிலும் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. இதனால் சீடத்துவம் இழப்பின் பாதை மட்டுமல்ல; ஆசீர்வாதத்தின் பாதையும் ஆகும்.

சீடத்துவத்தின் முதல் வெகுமதி கிறிஸ்துவுடன் உள்ள நெருக்கமான உறவாகும். சீடர்கள் இயேசுவுடன் வாழ்ந்தனர், அவரைக் கற்றுக்கொண்டனர், மற்றும் அவரது அன்பை அனுபவித்தனர். இதைவிட பெரிய ஆசீர்வாதம் இல்லை. கிறிஸ்துவை அறிதல் நித்திய ஜீவனின் மையமாகும். இந்த உறவு அனைத்து பிற ஆசீர்வாதங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கிறது.

இரண்டாவது, சீடத்துவம் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பங்குகொள்ளும் சிறப்பை அளிக்கிறது. விசுவாசிகள் தேவனுடைய மீட்புப் பணியில் பங்காளிகளாக மாறுகிறார்கள். அவர்கள் நற்செய்தியை அறிவிக்கிறார்கள். மற்றவர்களை சீடர்களாக்குகிறார்கள். தேவனுடைய மகிமைக்காக வாழ்கிறார்கள். இந்த நோக்கமுள்ள வாழ்க்கை உலகம் வழங்க முடியாத நிறைவை அளிக்கிறது.

இறுதியாக, சீடத்துவத்தின் உன்னத வெகுமதி நித்திய ஜீவனாகும் (மாற்கு 10:30). கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவரது மகிமையில் பங்குகொள்வார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சந்நிதியில் என்றென்றும் வாழ்வார்கள். இந்த நம்பிக்கை தற்போதைய துன்பங்களைத் தாங்குவதற்கான வலிமையை அளிக்கிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் படி சீடத்துவம் விலை உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அதன் வெகுமதிகள் அளவற்ற மகத்துவமுடையவை. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்காக நாம் இழக்கும் எதுவும், அவரில் பெறும் ஆசீர்வாதங்களுடன் ஒப்பிடும்போது சிறியதாகவே இருக்கிறது. இதனால் மாற்குவின் சீடத்துவ இறையியல் ஒவ்வொரு விசுவாசியையும் முழுமையான அர்ப்பணிப்பிற்கும் நிலையான நம்பிக்கைக்கும் அழைக்கிறது (மாற்கு 8:34-38; 10:29-30).

அதிகாரம் 11 சீடர்களின் தோல்வியும் மீட்பும்

மாற்கு நற்செய்தியின் மிகவும் உண்மையான மற்றும் மனிதநேயமான அம்சங்களில் ஒன்று சீடர்களின் பலவீனங்களையும் தோல்விகளையும் மறைக்காமல் பதிவு செய்வதாகும். பொதுவாக ஒரு மத இயக்கத்தின் தலைவர்கள் தங்கள் முக்கியமான நபர்களின் குறைகளை மறைக்க முயற்சிப்பார்கள். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி அதற்கு நேர்மாறாக செயல்படுகிறது. இயேசுவின் மிக நெருங்கிய சீடர்களே அவரை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினர். அவர்கள் பலமுறை சந்தேகப்பட்டனர், பயந்தனர், தவறாக எண்ணினர், மற்றும் இறுதியில் இயேசுவைக் கைவிட்டுவிட்டனர் (மாற்கு 14:50). இந்த நேர்மையான பதிவு நற்செய்தியின் வரலாற்று நம்பகத்தன்மையை வலுப்படுத்துகிறது. அதேவேளையில் தேவனுடைய கிருபையின் மகத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. சீடர்களின் தோல்விகளையில்கள் மனித பலவீனத்தைப் பற்றி மட்டுமல்ல, தேவனுடைய மீட்பைப் பற்றியும் பேசுகின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் விசுவாசத்தின் முன்மாதிரிகளாக மட்டுமல்லாமல், கற்றுக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மெதுவாக வளர்கிறார்கள். சில நேரங்களில் பின்னடைவை அனுபவிக்கிறார்கள். இருப்பினும் இயேசு அவர்களை கைவிடவில்லை. இவ்வுண்மை அனைத்து காலங்களின் விசுவாசிகளுக்கும் ஆறுதலாக உள்ளது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை பரிபூரணமானவர்களின் பயணம் அல்ல. அது கிருபையால் மாற்றப்படுகிற பாவிகளின் பயணமாகும். ஆகையால் இந்த அதிகாரத்தில் சீடர்களின் தோல்விகளையும் அவர்களுடைய மீட்பின் நம்பிக்கையையும் ஆராய்வோம்.

ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை (Spiritual Blindness)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்களின் மிகப்பெரிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மையாகும். அவர்கள் இயேசுவோடு வாழ்ந்தார்கள். அவரது போதனைகளைக் கேட்டார்கள். அவரது அற்புதங்களைக் கண்டார்கள். இருந்தபோதிலும் அவரது உண்மையான அடையாளத்தையும் பணியையும் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இது பலமுறை நற்செய்தியில் வெளிப்படுகிறது. அவர்களின் கண்கள் திறந்திருந்தாலும், அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய புரிதல் குறைவாக இருந்தது. இதனால் அவர்கள் இயேசுவின் போதனைகளை தவறாக விளக்கினர்.

மாற்கு 4:35- 41-ல் புயலை அடக்கிய சம்பவம் இதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இயேசு கடலின் மீது அதிகாரம் செலுத்துகிறார். இந்த அற்புதத்தைப் பார்த்தபின்பும் சீடர்கள், “இவர் யார்?” என்று கேட்கிறார்கள் (மாற்கு 4:41). அவர்கள் அற்புதத்தைக் கண்டார்கள். ஆனால் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த நிகழ்வு அவர்களின் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியின்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் இயேசுவின் வல்லமையைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவரது தெய்வீக தன்மையை இன்னும் முழுமையாக உணரவில்லை.

மாற்கு 6:45-52-ல் இயேசு தண்ணீரின்மேல் நடந்தபோதும் இதே பிரச்சனை காணப்படுகிறது. சீடர்கள் பயத்தால் கலங்கினர். மாற்கு, “அப்பங்களைப்பற்றிய காரியத்தை அவர்கள் உணரவில்லை; அவர்களுடைய இருதயம் கடினமாயிருந்தது” என்று குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 6:52). இந்த வசனம் குறிப்பிடத்தக்கது. பிரச்சனை அறிவின் பற்றாக்குறை அல்ல. மாறாக இருதயத்தின் நிலை ஆகும். அவர்கள் தேவனுடைய செயல்களைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவற்றின் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தை உணரவில்லை.

மாற்கு 8:14-21-ல் இயேசு சீடர்களிடம், “உங்களுக்கு இன்னும் புரியவில்லையா?” என்று கேட்கிறார். அவர் அவர்களின் புரிதல் குறைபாட்டைக் கண்டித்து பேசுகிறார். அவர்கள் அப்பத்தைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இயேசு ஆழமான ஆவிக்குரிய உண்மைகளை கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த சம்பவம் மனிதர்கள் எவ்வளவு எளிதாக உலகப் பார்வையில் சிக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதை காட்டுகிறது. தேவனுடைய உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள ஆவிக்குரிய பார்வை அவசியமாகும்.

மாற்கு 8:22-26-ல் காணப்படும் குருடனின் குணமாக்குதல் ஒரு குறியீட்டு முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. அந்த மனிதன் முதலில் தெளிவாகப் பார்க்கவில்லை. பின்னர் இரண்டாவது முறையாக இயேசு தொடும்போது முழுமையாகக் குணமடைந்தான். பல அறிஞர்கள் இதை சீடர்களின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கான உருவகமாகக் காண்கிறார்கள்.

அவர்களும் உடனடியாக எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் படிப்படியாக உண்மையை உணர்ந்தனர். இதனால் சீடத்துவம் ஒரு வளர்ச்சி செயல்முறை என்பதை மாற்கு வலியுறுத்துகிறார்.

இன்றைய விசுவாசிகளும் இதே ஆபத்தை எதிர்கொள்கிறார்கள். நாம் வேதாகமத்தை வாசிக்கலாம். சபைக்குச் செல்லலாம். ஆனாலும் தேவனுடைய செயல்பாடுகளை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியின் வெளிச்சம் தொடர்ந்து தேவைப்படுகிறது. ஆவிக்குரிய பார்வையில்லாமல் தேவனுடைய அரசாட்சியின் உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இதனால் பணிவும் ஜெபமும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் மிகவும் அவசியமானவை.

பேதுருவின் மறுதலிப்பு (Peter's Denial)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்களின் தோல்விக்கான மிகத் தெளிவான எடுத்துக்காட்டு பேதுருவின் மறுதலிப்பாகும். பேதுரு பன்னிருவரில் மிகவும் தைரியமானவராகவும் வெளிப்படையாகப் பேசுபவராகவும் இருந்தார். அவர் இயேசுவை மேசியா என்று அறிக்கையிட்டார் (மாற்கு 8:29). அவர் மற்ற சீடர்களைவிட அதிக அர்ப்பணிப்புள்ளவராகத் தோன்றினார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த மிகப்பெரிய தோல்வி அவரது மறுதலிப்பாகும். இது மனித தன்னம்பிக்கையின் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

மாற்கு 14:27-31-ல் இயேசு சீடர்கள் அனைவரும் இடறுவார்கள் என்று முன்னறிவிக்கிறார். ஆனால் பேதுரு, “அனைவரும் இடறினாலும் நான் இடறேன்” என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார் (மாற்கு 14:29). இந்த அறிக்கை அவரது தன்னம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் தனது சொந்த வலிமையை அதிகமாக நம்பினார். ஆனால் இயேசு அவர் சேவல் இருமுறை கூவுவதற்கு முன் மூன்றுமுறை தம்மை மறுதலிப்பார் என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 14:30). இந்த முன்னறிவிப்பு பின்னர் துல்லியமாக நிறைவேறுகிறது.

மாற்கு 14:66-72-ல் பேதுருவின் மறுதலிப்பு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு வேலைக்காரப் பெண்ணின் கேள்வியால் ஆரம்பித்த இந்த சம்பவம், இறுதியில் அவர் இயேசுவை அறியவில்லை என்று சத்தியம் செய்து கூறுவதில் முடிகிறது. இது மிகவும் துயரமான தருணமாகும். சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு உயிரைக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்ததாகக் கூறிய மனிதன் இப்போது பயத்தினால் இயேசுவை மறுக்கிறான். இந்த நிகழ்வு மனித விசுவாசத்தின் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிறந்த சீடர்கூட தனது சொந்த வலிமையால் நிலைத்திருக்க முடியாது.

இறையியல் ரீதியாக பேதுருவின் மறுதலிப்பு மனித இயல்பின் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் நல்ல நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சோதனையின் நேரத்தில் அவர்கள் பலவீனமடையலாம். இதனால் தேவனுடைய கிருபை எவ்வளவு அவசியமானது என்பது தெளிவாகிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை மனித உறுதியின் மீது கட்டப்படவில்லை. அது தேவனுடைய பாதுகாக்கும் கிருபையின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது.

பேதுருவின் கண்ணீர் அவரது மனந்திரும்புதலை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 14:72). அவர் தனது தோல்வியை உணர்ந்தார். அவர் பெருமையிலிருந்து பணிவிற்கு வந்தார். இந்த அனுபவம் அவரை எதிர்கால ஊழியத்திற்காகத் தயார்படுத்தியது. பின்னர் அவர் ஆரம்ப சபையின் முக்கிய தலைவராக மாறினார். ஆகையால் தோல்வி என்பது இறுதி அல்ல என்பதை பேதுருவின் வாழ்க்கை கற்பிக்கிறது.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இந்த நிகழ்வு ஒரு முக்கியமான எச்சரிக்கையாகும். நாம் நம்மை நாமே அதிகமாக நம்பக்கூடாது. சோதனைகளின் நேரத்தில் தேவனுடைய கிருபையையே சார்ந்திருக்க வேண்டும். அதேவேளையில் நாம் தோல்வியடைந்தாலும் தேவன் நம்மை மீட்டெடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் இந்த சம்பவம் வழங்குகிறது.

பயமும் அவிசுவாசமும் (Fear and Unbelief)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்களின் மற்றொரு முக்கியமான பலவீனம் பயமாகும். அவர்கள் பலமுறை பயத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். புயலின் போது அவர்கள் பயந்தார்கள் (மாற்கு 4:40). தண்ணீரின்மேல் நடந்த இயேசுவைப் பார்த்தபோது பயந்தார்கள் (மாற்கு 6:50). இயேசுவின் கைது நேரத்தில் அனைவரும் ஓடிப்போனார்கள் (மாற்கு 14:50). இந்த நிகழ்வுகள் அவர்களுடைய விசுவாசம் இன்னும் முழுமையாக வளரவில்லை என்பதை காட்டுகின்றன.

பயம் பெரும்பாலும் அவிசுவாசத்துடன் தொடர்புடையது. மாற்கு 4:40-ல் இயேசு, “ஏன் இவ்வளவு பயப்படுகிறீர்கள்? இன்னும் விசுவாசமில்லையா?” என்று கேட்கிறார். இந்த கேள்வி குறிப்பிடத்தக்கது. பயம் மற்றும் விசுவாசம் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை அல்ல என்றாலும், பயம் பல நேரங்களில் தேவனுடைய வல்லமையை மறந்துவிடுவதிலிருந்து உருவாகிறது. சீடர்கள் இயேசு தங்களோடு இருப்பதை மறந்துவிட்டனர். அதனால் அவர்கள் பயத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டனர்.

இயேசுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு சீடர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அவர்களுடைய நம்பிக்கைகள் சிதறிப்போயிருந்தன. அவர்கள் குழப்பத்திலும் பயத்திலும் இருந்தனர். இருப்பினும் உயிர்த்தெழுதல் இந்த நிலையை மாற்றியது. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் சந்திப்பு அவர்களுடைய பயத்தை தைரியமாக மாற்றியது. பின்னர் அவர்கள் கவிசேஷத்திற்காக துன்பப்படத் தயாரானவர்களாக மாறினர்.

வரலாற்று ரீதியாக ஆரம்ப சபை பாடுகளை எதிர்கொண்டது. மாற்கு நற்செய்தியை வாசித்த விசுவாசிகளும் பயத்தை அனுபவித்திருக்கலாம். ஆகையால் சீடர்களின் கதையியல்கள் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்திருக்கும். தேவன் பயந்த சீடர்களையே வல்லமையுள்ள சாட்சிகளாக மாற்றினார். அதே தேவன் அவர்களையும் பாதுகாப்பார் என்ற நம்பிக்கையை இந்த கதையியல்கள் வழங்கின.

இன்றைய கிறிஸ்தவர்களும் பலவிதமான பயங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். எதிர்காலம், நோய், பொருளாதாரம், மற்றும் சமூக அழுத்தங்கள் ஆகியவை பயத்தை உருவாக்கலாம். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசிகளுக்கு தேவனுடைய பிரசன்னத்தையும் வல்லமையையும் நினைவூட்டுகிறது. கிறிஸ்து நம்மோடு இருக்கிறார். ஆகையால் பயத்தை விட விசுவாசத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

சீடர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் பாடங்கள் (Lessons from the Disciples)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்களின் தோல்விகள் வெறும் வரலாற்றுப் பதிவுகள் அல்ல. அவை முக்கியமான ஆவிக்குரியப் பாடங்களை கற்பிக்கின்றன. முதலில், மனிதர்கள் எவ்வளவு நேர்மையானவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் பலவீனமானவர்களே என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். சீடர்கள் இயேசுவின் நெருங்கிய நிலையில் இருந்தனர். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தவறுகளைச் செய்தனர். இதனால் நாம் பணிவுடன் இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறை என்பதை கற்றுக்கொள்கிறோம். சீடர்கள் உடனடியாக முதிர்ச்சியடையவில்லை. அவர்கள் பல ஆண்டுகள் கற்றுக்கொண்டனர். சில நேரங்களில் அவர்கள் பின்னோக்கிச் சென்றனர். இருப்பினும் தேவன் அவர்களை பொறுமையுடன் வழிநடத்தினார். இது நமது சொந்த ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமாக உள்ளது.

மூன்றாவது, தேவனுடைய கிருபை மனித தோல்விகளை விட பெரியது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறோம். சீடர்களின் தோல்விகள் அவர்களுடைய கதையின் முடிவாக இல்லை. தேவன் அவர்களை மீட்டெடுத்தார். அவர்களை வல்லமையாகப் பயன்படுத்தினார். இவ்வுண்மை அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் நம்பிக்கையை அளிக்கிறது.

மீட்பின் நம்பிக்கை (Hope of Restoration)

மாற்கு நற்செய்தியின் முடிவு தோல்வியுடன் முடிவதில்லை. உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையுடன் முடிகிறது. மாற்கு 16:7-ல் தூதன், “அவருடைய சீடர்களுக்கும் பேதுருவுக்கும் சொல்லுங்கள்” என்று கூறுகிறான். “பேதுருவுக்கும்” என்ற வார்த்தை மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாகும். இயேசுவை மறுதலித்த பேதுரு இன்னும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் நிராகரிக்கப்படவில்லை. இது தேவனுடைய கிருபையின் அற்புதமான வெளிப்பாடாகும்.

உயிர்த்தெழுதல் சீடர்களின் தோல்விகளை மாற்றியது. அவர்கள் கைவிட்டுவிட்டனர். ஆனால் கிறிஸ்து அவர்களைக் கைவிடவில்லை. அவர்கள் உண்மையற்றவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் அவர் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார். இவ்வுண்மை நற்செய்தியின் இதயமாகும். இரட்சிப்பு மனித விசுவாசத்தின் வலிமையால் அல்ல, கிறிஸ்துவின் கிருபையால் நிலைத்திருக்கிறது.

பேதுருவும் மற்ற சீடர்களும் பின்னர் வல்லமையான ஊழியக்காரர்களாக மாறினர். அவர்கள் நற்செய்தியை உலகம் முழுவதும் அறிவித்தனர். அவர்கள் துன்பங்களைச் சகித்தனர். அவர்கள் திருச்சபையின் அடித்தளத் தலைவர்களாக இருந்தனர். இந்த மாற்றம் தேவனுடைய கிருபையின் செயல்பாட்டினால் மட்டுமே விளக்கப்பட முடியும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இந்த நம்பிக்கை பொருந்துகிறது. நாம் தோல்வியடையலாம். நாம் பலவீனமடையலாம். சில நேரங்களில் தேவனுக்கு உண்மையற்றவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் மனந்திரும்பி அவரிடம் திரும்பும்போது அவர் நம்மை மீட்டெடுக்கிறார். அவரது கிருபை நமது தோல்விகளை விட பெரியது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்களின் கதையியல் மனித பலவீனத்தின் கதையியல்யாக மட்டுமல்ல; தேவனுடைய மீட்டெடுக்கும் கிருபையின் கதையியல்யாகவும் இருக்கிறது. இறுதியில் வெற்றி சீடர்களின் வலிமையினால் அல்ல, கிறிஸ்துவின் உண்மைத்தன்மையினால் வருகிறது (மாற்கு 16:7).

பகுதி V: மோதலும் எதிர்ப்பும்

அதிகாரம் 12

இயேசுவும் யூத மதத் தலைவர்களும்

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு யத மதத் தலைவர்களுடனான மோதல்களை ஆராய்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். நற்செய்தியின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் இருந்து இறுதி வாரம் வரை, இயேசுவுக்கும் யூத மதத் தலைவர்களுக்கும் இடையே தொடர்ந்து பதற்றம் காணப்படுகிறது (மாற்கு 2:1-3:6; 11:27-12:40). இந்த மோதல்கள் தனிப்பட்ட விரோதத்தின் காரணமாக உருவாகவில்லை. மாறாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் உண்மையான அர்த்தம் பற்றிய அடிப்படை வேறுபாடுகளிலிருந்து தோன்றின. இயேசு தேவனுடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் மதத் தலைவர்கள் தங்களுடைய பாரம்பரியங்களையும் அதிகார அமைப்புகளையும் பாதுகாக்க முயன்றனர். இதனால் இயேசுவின் போதனைகளும் செயல்களும் அவர்களுக்கு ஒரு சவாலாக மாறின. இந்த மோதல்களின் வழியாக மாற்கு உண்மையான பக்திக்கும் வெளிப்புற மதத்தன்மைக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும் இந்த நிகழ்வுகள் இன்றைய சபைக்கும் முக்கியமான எச்சரிக்கைகளையும் பாடங்களையும் வழங்குகின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் மதத் தலைவர்களுடனான மோதல்கள் வெறும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களாக மட்டுமல்லாமல் ஆழமான இறையியல் முக்கியத்துவம் கொண்ட நிகழ்வுகளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இந்த மோதல்களின் வழியாக இயேசுவின் அதிகாரம், அவரது மேசியா அடையாளம், மற்றும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அதேவேளையில் மனித இதயத்தின் கடினத்தன்மை, மத அகந்தை, மற்றும் ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை ஆகியவை வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. ஆகையால் இந்த அதிகாரம் மாற்கு நற்செய்தியின் மைய இறையியல் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

பரிசேயர், வேதபாரகர், மற்றும் சதுசேயர் (Pharisees, Scribes, and Sadducees)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவுக்கு எதிராக நிற்கும் முக்கிய யூதமதக் குழுக்களில் பரிசேயர்கள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றனர். பரிசேயர்கள் யூத மதச்சட்டங்களைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடித்தவர்கள். அவர்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துடன் சேர்த்து வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்களையும் மிகவும் மதித்தனர். மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் மதத் தூய்மையைப் பாதுகாப்பது அவர்களின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. வெளிப்படையாக அவர்கள் பக்தியுள்ளவர்களாகத் தோன்றினர். ஆனால் பல நேரங்களில் அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை விட மனித பாரம்பரியங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். இதுவே இயேசுவுடனான அவர்களுடைய மோதலின் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. மாற்கு நற்செய்தியில் அவர்கள் இயேசுவின் ஊழியத்தை சந்தேகத்துடனும் எதிர்ப்புடனும் அணுகுகிறார்கள் (மாற்கு 2:16, 24; 7:1-13).

வேதபாரகர்கள் அல்லது நியாயப்பிரமாண ஆசிரியர் கள் யூத வேதாகமத்தின் நிபுணர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை விளக்குவதிலும் போதிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். மக்கள் அவர்களை மதித்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் வேதாகம அறிவில் சிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தியில் பல வேதபாரகர்கள் இயேசுவின் போதனைகளை ஏற்க மறுக்கின்றனர். மாற்கு 2:6-7-ல் அவர்கள் இயேசு பாவங்களை மன்னித்ததை தேவதூஷணமாகக் கருதினர். இதன் வழியாக அவர்கள் இயேசுவின் தெய்வீக அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினர். அவர்களுடைய வேதாகம அறிவு இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தேவனுடைய செயல்பாட்டை அடையாளம் காணவில்லை.

சதுசேயர்கள் மற்றொரு முக்கிய மதக் குழுவாக இருந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆசாரிய குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆலய நிர்வாகத்தில் அவர்கள் முக்கிய செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர். பரிசேயர்களைப் போலல்லாமல் அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலை நம்பவில்லை (மாற்கு 12:18). அவர்கள் மோசேயின் ஐந்து புத்தகங்களுக்கு மட்டுமே அதிக அதிகாரம் கொடுத்தனர். ரோம ஆட்சியுடன் ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் அவர்கள்

அரசியல் மற்றும் மத அதிகாரத்தின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதப்பட்டனர். இயேசுவின் போதனைகள் அவர்களுடைய நிலையை அச்சுறுத்தியதால் அவர்களும் அவருக்கு எதிராக நின்றனர்.

இந்த மூன்று குழுக்களும் பல விஷயங்களில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டிருந்தனர். ஆனால் இயேசுவுக்கு எதிராக அவர்கள் ஒன்றுபட்டனர். இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க உண்மையாகும். சாதாரணமாக ஒருவருக்கொருவர் முரண்பட்ட குழுக்கள், இயேசுவை எதிர்ப்பதில் ஒன்றிணைந்தன. இதனால் இயேசுவின் ஊழியம் அக்கால மத அமைப்பின் அடிப்படைகளைச் சவால் செய்தது என்பது தெளிவாகிறது. அவர் வெறும் ஒரு புதிய ஆசிரியர் அல்ல. மாறாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் அதிகாரப்பூர்வ பிரதிநிதியாக வந்தார்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த மதக் குழுக்களின் தோல்வி ஒரு முக்கியமான எச்சரிக்கையை வழங்குகிறது. மத அறிவு மட்டும் போதுமானதல்ல. மத பதவி மட்டும் போதுமானதல்ல. தேவனுடைய செயல்பாடுகளை உணர ஆவிக்குரிய பணிவும் விசுவாசமும் அவசியமாகும். இந்த தலைவர்கள் வேதாகமத்தை அறிந்திருந்தனர். ஆனால் வேதாகமத்தின் நிறைவேற்றமாக வந்த இயேசுவை அறியவில்லை. இதனால் உண்மையான பக்தி வெளிப்புற மதச் செயல்களில் அல்ல, தேவனுடைய சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிவதில் இருக்கிறது என்பதை மாற்கு வலியுறுத்துகிறார்.

ஓய்வுநாள் சர்ச்சைகள் (Sabbath Controversies)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவுக்கும் பரிசேயர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட முக்கியமான மோதல்களில் ஓய்வுநாளைப் பற்றிய சர்ச்சைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மாற்கு 2:23-28-ல் சீடர்கள் ஓய்வுநாளில் தானியக் கதிர்களைப் பறித்தபோது பரிசேயர்கள் அவர்களைக் குற்றம் சாட்டினர். அவர்களுடைய பார்வையில் இது ஓய்வுநாள் சட்டத்தை மீறுவதாக இருந்தது. ஆனால் இயேசு தாவீதின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு உதாரணத்தைக் கூறி அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டிற்கு பதிலளித்தார். தேவனுடைய நோக்கம் மனிதர்களுக்கு நன்மை செய்வதே அன்றி அவர்களைச் சுமைகளால் கட்டுப்படுத்துவது அல்ல என்பதை அவர் விளக்கினார். இதன் வழியாக நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

மாற்கு 2:27-ல் இயேசு, “ஓய்வுநாள் மனுஷனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது; மனுஷன் ஓய்வுநாளுக்குக்காக உண்டாக்கப்படவில்லை” என்று கூறுகிறார். இந்த அறிக்கை மிகவும் முக்கியமான இறையியல் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய கட்டளைகள் மனித நலனுக்காக வழங்கப்பட்டவை. அவை மனிதர்களை அடிமைப்படுத்துவதற்காக அல்ல. பரிசேயர்கள் சட்டத்தின் வெளிப்புற அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தினர். ஆனால் இயேசு அதன் அடிப்படை நோக்கத்தை வலியுறுத்தினார். இதன் வழியாக அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆழமான அர்த்தத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டினார்.

மாற்கு 3:1-6-ல் மற்றொரு ஓய்வுநாள் சம்பவம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சும்பிய கையுள்ள ஒரு மனிதனை இயேசு ஓய்வுநாளில் குணமாக்குகிறார். இதைக் கண்டு பரிசேயர்கள் கோபமடைகிறார்கள். அவர்களுடைய பார்வையில் ஓய்வுநாள் சட்டம் மனித தேவையை விட முக்கியமானதாக இருந்தது. ஆனால் இயேசு, “ஓய்வுநாளில் நன்மை செய்வதா தீமை செய்வதா?” என்று கேட்கிறார் (மாற்கு 3:4). இந்த கேள்வி அவர்களுடைய தவறான புரிதலை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகிறது.

இந்த நிகழ்வுகள் ஓய்வுநாள் பற்றிய இரண்டு வேறுபட்ட பார்வைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. பரிசேயர்கள் அதை விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் பார்த்தனர். இயேசு அதை தேவனுடைய இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகப் பார்த்தார். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மனித தேவைகளும் இரக்கமும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. இதனால் இயேசு சட்டத்தை ஒழிக்கவில்லை. மாறாக அதன் உண்மையான நோக்கத்தை நிறைவேற்றினார்.

இன்றைய சபைக்கும் இந்த நிகழ்வுகள் முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகின்றன. மத பாரம்பரியங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் முக்கியமானவை. ஆனால் அவை தேவனுடைய இரக்கத்தையும் அன்பையும் மறைக்கக் கூடாது. சில நேரங்களில் சபைகள் விதிமுறைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து மனிதர்களின் தேவைகளைப்

புறக்கணிக்கலாம். இயேசுவின் எடுத்துக்காட்டு இந்த அணுகுமுறையைச் சவால் செய்கிறது. உண்மையான ஊழியம் தேவனுடைய சத்தியத்தையும் இரக்கத்தையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும்.

அதிகாரம் பற்றிய கேள்விகள் (Questions of Authority)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அதிகாரம் பற்றிய கேள்வி மைய இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே மக்கள் அவரது போதனைகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர். ஏனெனில் அவர் வேதபாரசுக்களைப் போல அல்லாமல் அதிகாரத்தோடு போதித்தார் (மாற்கு 1:22). அவரது வார்த்தைகள் வெறும் கருத்துக்களாக இல்லை. அவை தேவனுடைய அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்தன. இந்த அதிகாரம் யூத மதத் தலைவர்களுக்கு ஒரு சவாலாக இருந்தது. ஏனெனில் அது அவர்களுடைய செல்வாக்கையும் நிலைப்பாட்டையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியது.

மாற்கு 11:27-33-ல் பிரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாரசுக்கள், மற்றும் மூப்பர்கள் இயேசுவிடம், “இந்த காரியங்களை எந்த அதிகாரத்தினால் செய்கிறீர்?” என்று கேட்கிறார்கள். இந்த கேள்வி வெறும் தகவல் அறியும் நோக்கத்துடன் கேட்கப்படவில்லை. மாறாக அவரை சிக்கலில் மாட்ட வைப்பதற்காகக் கேட்கப்பட்டது. ஆனால் இயேசு யோவான் ஸ்நானகரைப் பற்றிய ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு அவர்களை மௌனமாக்குகிறார். இதன் வழியாக அவர்களுடைய நேர்மையின்மையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இயேசுவின் அதிகாரம் பல வழிகளில் வெளிப்படுகிறது. அவர் பாவங்களை மன்னிக்கிறார் (மாற்கு 2:5-12). அவர் அசுத்த ஆவிகளை விரட்டுகிறார் (மாற்கு 1:27). அவர் இயற்கையின் மீது அதிகாரம் செலுத்துகிறார் (மாற்கு 4:39). அவர் ஆலயத்தைச் சுத்திகரிக்கிறார் (மாற்கு 11:15-17). இந்த செயல்கள் அனைத்தும் அவரது தெய்வீக அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் மதத் தலைவர்களின் கேள்வி இறுதியில் இயேசுவின் அடையாளம் பற்றிய கேள்வியாக மாறுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் செய்தி தெளிவானது. இயேசுவின் அதிகாரம் மனித மூலத்திலிருந்து வரவில்லை. அது தேவனிடமிருந்து வந்தது. அவர் தேவனுடைய குமாரனாகவும் மேசியாவாகவும் செயல்படுகிறார். ஆகையால் அவரது அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வது தேவனுடைய அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

போலித்தனமும் நியாயத்தீர்ப்பும் (Hypocrisy and Judgment)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு மதத் தலைவர்களின் போலித்தனத்தை கடுமையாகக் கண்டிக்கிறார். மாற்கு 7:6-7-ல் அவர் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார்: “இந்த ஜனங்கள் தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்களுடைய இருதயமோ எனக்குத் தூரமாயிருக்கிறது.” இந்த வசனம் வெளிப்புற மதத்தன்மைக்கும் உண்மையான பக்திக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. மதத் தலைவர்கள் வெளியில் பக்தியுள்ளவர்களாகத் தோன்றினர். ஆனால் அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனிடமிருந்து விலகியிருந்தன.

மாற்கு 12:38-40-ல் இயேசு வேதபாரசுக்களைப் பற்றிய எச்சரிக்கையை வழங்குகிறார். அவர்கள் மக்களின் பாராட்டுகளை விரும்பினர். மதிப்பும் கௌரவமும் அவர்களுடைய முக்கிய நோக்கங்களாக இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் விதவைகளின் வீடுகளை அபகரித்தனர். இதனால் அவர்களுடைய மத வாழ்க்கை உண்மையான நீதியை பிரதிபலிக்கவில்லை. வெளிப்புற பக்தியின் பின்னால் சுயநலமும் பேராசையும் மறைந்திருந்தன.

இயேசுவின் கண்டனங்கள் வெறும் கோபத்தின் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. அவை தேவனுடைய பரிசுத்தத்தையும் நீதியையும் பிரதிபலிக்கின்றன. தேவன் வெளிப்புற செயல்களை மட்டுமல்ல, இருதயத்தின் நிலையும் பார்க்கிறார். ஆகையால் போலித்தனம் தேவனுடைய பார்வையில் மிகவும் தீவிரமான பாவமாகும். அது உண்மையை மறைக்கிறது. மற்றவர்களைத் தவறாக வழிநடத்துகிறது.

நவீன ஊழியத்திற்கான பாடங்கள் (Lessons for Modern Ministry)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவுக்கும் மதத் தலைவர்களுக்கும் இடையேயான மோதல்கள் இன்றைய ஊழியத்திற்கு பல முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகின்றன. முதலில், வேதாகம அறிவு மட்டுமே போதுமானதல்ல என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். அறிவுடன் சேர்ந்து பணிவும் கீழ்ப்படிதலும் அவசியமாகும். மதத் தலைவர்கள் அறிவில் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய செயல்பாட்டை அறியவில்லை.

இரண்டாவது, ஊழியம் அதிகாரத்திற்காக அல்ல, சேவைக்காக இருக்க வேண்டும். மதத் தலைவர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டையும் கௌரவத்தையும் பாதுகாக்க முயன்றனர். ஆனால் இயேசு பணிவான ஊழியத்தின் மாதிரியை வழங்கினார் (மாற்கு 10:45). உண்மையான தலைமை என்பது மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதாகும்.

மூன்றாவது, மத பாரம்பரியங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை விட உயர்த்தப்படக்கூடாது. பாரம்பரியங்கள் பயனுள்ளவையாக இருக்கலாம். ஆனால் அவை தேவனுடைய சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அவை ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு தடையாக மாறலாம்.

இறுதியாக, ஊழியத்தில் நேர்மையும் உண்மையான பக்தியும் அவசியமானவை. வெளிப்புற வெற்றியை விட உள்ளார்ந்த விசுவாசம் முக்கியமானது. தேவன் மனிதர்களின் இதயத்தைப் பார்க்கிறார். ஆகையால் நவீன ஊழியக்காரர்கள் மத அகந்தை, அதிகார ஆசை, மற்றும் போலித்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாற்கு நற்செய்தியின் இந்த அதிகாரம் உண்மையான ஊழியம் தேவனுடைய சத்தியம், பணிவு, இரக்கம், மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின் மீது கட்டப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இயேசுவின் மாதிரியைப் பின்பற்றும் ஊழியமே தேவனுடைய இராஜ்யத்தை உண்மையாக பிரதிபலிக்கும் ஊழியமாகும் (மாற்கு 7:6-13; 10:45; 12:38-40).

அதிகாரம் 13

ஆவிக்குரிய போராட்டமும் பிசாசுகளின் எதிர்ப்பும்

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஆவிக்குரிய போராட்டம் என்ற கருப்பொருள் மிகவும் முக்கியமானதாகும். மாற்கு இயேசுவை ஒரு போதகராகவும் அற்புதக்காரராகவும் மட்டும் சித்தரிக்கவில்லை. மாறாக சாத்தானின் இராஜ்யத்திற்கு எதிராக வெற்றிகரமாகப் போராடும் தேவனுடைய குமாரனாக எடுத்துரைக்கிறார். நற்செய்தியின் ஆரம்பத்திலிருந்தே இயேசுவுக்கும் அசுத்த சக்திகளுக்கும் இடையே மோதல் காணப்படுகிறது (மாற்கு 1:12-13). இந்த மோதல் அவரது ஊழியம் முழுவதும் தொடர்கிறது. பிசாசுகளை விரட்டுதல், அசுத்த ஆவிகளின் மீது அதிகாரம் செலுத்துதல், மற்றும் சாத்தானின் செயல்பாடுகளை முறியடித்தல் ஆகியவை அவரது பணியின் முக்கிய அம்சங்களாக இருக்கின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் ஆவிக்குரிய போராட்டம் ஒரு துணைத் தலைப்பு அல்ல; அது தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையுடன் தொடர்புடைய மைய இறையியல் உண்மையாகும். தேவனுடைய அரசாட்சி வரும்போது சாத்தானின் அரசாட்சி சவாலுக்குள்ளாகிறது என்பதே மாற்குவின் முக்கியமான செய்தியாகும்.

முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களின் உலகக் கண்ணோட்டத்தில் ஆவிக்குரிய உலகம் ஒரு உண்மையான மற்றும் செயலில் உள்ள உலகமாகக் கருதப்பட்டது. தேவதூதர்கள், அசுத்த ஆவிகள், மற்றும் சாத்தான் ஆகியோரின் இருப்பு பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பழைய ஏற்பாட்டிலும் இடைப்பட்ட கால யூத இலக்கியங்களிலும் இந்த நம்பிக்கைகள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. இந்தப் பின்னணியில் இயேசுவின் ஊழியம் நடைபெற்றது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி வெறும் அசுத்த ஆவிகளின் இருப்பைப் பற்றி மட்டுமல்ல பேசுவது. மாறாக இயேசு அவர்களமீது கொண்டிருக்கும் முழுமையான அதிகாரத்தை வலியுறுத்துகிறது. இதன் வழியாக இயேசுவின் தெய்வீக அடையாளமும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வல்லமையும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் பிசாசுகளை விரட்டுதல் (Exorcisms in Mark)

மாற்கு நற்செய்தியில் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று பிசாசுகளை விரட்டும் நிகழ்வுகளின் அதிகமான பதிவு ஆகும். மற்ற நற்செய்திகளுடன் ஒப்பிடும்போது மாற்கு இந்த நிகழ்வுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். மாற்கு 1:21-28-ல் காணப்படும் அசுத்த ஆவியுள்ள மனிதனின் குணமாக்குதல் இயேசுவின் முதல் பொது அற்புதமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது குறிப்பிடத்தக்கது. மாற்கு இயேசுவின் பொது ஊழியத்தை ஒரு அசுத்த ஆவியுடன் நடந்த மோதலில் ஆரம்பிக்கிறார். இதன் வழியாக தேவனுடைய இராஜ்யமும் சாத்தானின் இராஜ்யமும் நேரடியாக மோதுகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

கப்பர்நகும் ஜெப ஆலயத்தில் இருந்த அசுத்த ஆவி, “நாசரேயனாகிய இயேசுவே, எங்களுக்கும் உமக்கும் என்ன? நான் உம்மை அறிவேன்; நீர் தேவனுடைய பரிசுத்தர்” என்று கூக்குரலிட்டது (மாற்கு 1:24). இந்த அறிக்கை குறிப்பிடத்தக்கது. மதத் தலைவர்களும் பொதுமக்களும் இயேசுவின் உண்மையான அடையாளத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறியபோது, அசுத்த ஆவிகள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றன. அவைகள் அவரது தெய்வீக அதிகாரத்தை அறிந்திருந்தனர். ஆனால் அந்த அறிவு அவர்களுக்கு இரட்சிப்பைக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக அது அவர்களுடைய பயத்தை அதிகரித்தது. இதன் வழியாக அறிவு மட்டும் போதாது; சரியான பதின்செயலும் அவசியம் என்பதை மாற்கு காட்டுகிறார்.

மாற்கு 5:1-20-ல் காணப்படும் கதரேயனின் சம்பவம் நற்செய்தியில் மிக விரிவாக விவரிக்கப்பட்ட பிசாசு விரட்டுதல் நிகழ்வாகும். அந்த மனிதன் பல அசுத்த ஆவிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தான். “என் பெயர் லேகியோன்; ஏனெனில் நாங்கள் அநேகர்” என்று அசுத்த ஆவி கூறுகிறது (மாற்கு 5:9). “லேகியோன்” என்பது ரோமப் படையின் ஒரு பெரிய இராணுவப் பிரிவைக் குறிக்கும் சொல். ஒவ்வொரு லேகியோனிலும் சுமார் 4,200 முதல் 6,000 வரையிலான வீரர்கள் இருந்தனர். இதன் வழியாக அந்த மனிதனின் நிலை மிகவும் மோசமானது என்பதை மாற்கு வலியுறுத்துகிறார். மனிதர்கள் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் இயேசு ஒரு வார்த்தையினால் அவரை முழுமையாக விடுவிக்கிறார். இது கிறிஸ்துவின் வல்லமையின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

மாற்கு 7:24-30-ல் சீரோபேனீக்கியப் பெண்ணின் மகள் குணமாக்கப்படுகிறாள். இங்கு இயேசு யூத எல்லைகளைத் தாண்டி புறஜாதியினருக்கும் விடுதலையைக் கொண்டுவருகிறார். இதனால் அவரது அதிகாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கோ நாட்டிற்கோ மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி அனைத்து மக்களுக்கும் விரிவடைகிறது. அசுத்த ஆவிகளின் மீது இயேசுவின் அதிகாரமும் உலகளாவியதாக இருக்கிறது. இவ்வுண்மை மாற்குவின் அருட்பணி இறையியலுக்கு முக்கியமான பங்களிப்பை வழங்குகிறது.

மாற்கு 9:14-29-ல் ஒரு சிறுவனைப் பிடித்திருந்த ஆவியை இயேசு விரட்டுகிறார். இந்த நிகழ்வில் சீடர்கள் தோல்வியடைந்தனர். அவர்கள் அந்த ஆவியை விரட்ட முடியவில்லை. பின்னர் இயேசு, “இந்த வகையானது ஜெபத்தினாலேயல்லாமல் வெளியே போகாது” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 9:29). இதன் வழியாக ஆவிக்குரிய ஊழியம் மனித திறமையால் அல்ல, தேவனைச் சார்ந்திருப்பதன் வழியாக நடைபெறுகிறது என்பதை கற்பிக்கிறார். ஜெபம் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தின் மைய ஆயுதமாக உள்ளது.

இந்த பிசாசு விரட்டுதல் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒரு பொதுவான உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசுவின் முன் அசுத்த ஆவிகள் சக்தியற்றவைகளாக இருக்கின்றன. அவர்கள் எதிர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் இறுதியில் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இதன் வழியாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் மேன்மை வெளிப்படுகிறது. சாத்தானின் சக்திகள் உண்மையானவை. ஆனால் அவை இறுதி அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

பிசாசுகளின் மீது இயேசுவின் அதிகாரம் (The Authority of Jesus over Demons)

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான இறையியல் வலியுறுத்தல்களில் ஒன்று இயேசுவின் அதிகாரமாகும். இந்த அதிகாரம் அவரது போதனைகளில் மட்டுமல்ல, அசுத்த ஆவிகளின் மீதான அவரது கட்டுப்பாட்டிலும் வெளிப்படுகிறது. மாற்கு 1:27-ல் மக்கள், “இது என்ன? அதிகாரமுள்ள புதிய போதனை!” என்று ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கும் அவரது செயல்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைக் கவனிக்கிறார்கள். அவர் வெறும் போதிப்பதில்லை; அவர் அதிகாரத்துடன் செயல்படுகிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் அசுத்த ஆவிகளை நேரடியாகக் கட்டளையிட்டு விரட்டும் அதிகாரம் பெரும்பாலும் தேவனுக்கே சொந்தமானதாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இயேசு எந்த மந்திரங்களையும் சடங்குகளையும் பயன்படுத்தாமல் கட்டளையிடுகிறார். அவர், “வாயை மூடி அவனைவிட்டு வெளியே வா” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 1:25). உடனே அசுத்த ஆவி கீழ்ப்படிகிறது. இது சாதாரண தீர்க்கதரிசிகளின் அதிகாரத்தை விட அதிகமான அதிகாரமாகும். மாற்கு இதன் வழியாக இயேசுவின் தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அசுத்த ஆவிகள் இயேசுவை அடையாளம் காண்பது ஒரு முக்கியமான கருப்பொருளாகும். பல மனிதர்கள் அவரைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள். ஆனால் பிசாசுகள் அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்பதை அறிந்திருக்கின்றன (மாற்கு 3:11). இது மாற்குவின் “மேசியா இரகசியம்” என்ற கருத்துடன் தொடர்புடையது. மனிதர்கள் இன்னும் உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் ஆவிக்குரிய உலகம் ஏற்கனவே அவரது அடையாளத்தை உணர்ந்திருக்கிறது. இதனால் இயேசுவின் அதிகாரம் மனித உலகத்தையும் ஆவிக்குரிய உலகத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருப்பது தெளிவாகிறது.

மாற்கு 3:27-ல் இயேசு, “பலவானின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து அவனுடைய பொருள்களைக் கொள்ளையிட விரும்புகிறவன் முதலில் அவனைக் கட்ட வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். இந்த உவமை சாத்தானின் மீது அவரது வெற்றியைக் குறிக்கிறது. சாத்தான் “பலவான்” என அழைக்கப்படுகிறான். ஆனால் இயேசு அதைவிட சர்வ வல்லமையுள்ளவர். அவர் சாத்தானைக் கட்டி அவனுடைய கைதிகளை விடுவிக்கிறார். இது தேவனுடைய அரசாட்சியின் வெற்றியை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான உருவகமாகும்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த அதிகாரம் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தன்மைக்கான சாட்சியாகும். அவர் வெறும் ஒரு ஆசிரியர் அல்ல. அவர் தேவனுடைய குமாரன். அவரது வார்த்தைகள் படைப்பின் மீதும் ஆவிக்குரிய சக்திகளின் மீதும் அதிகாரம்

கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் விசுவாசிகளின் நம்பிக்கை கிறிஸ்துவின் வல்லமையின் மீது கட்டப்பட வேண்டும். அவர் இன்றும் தனது சபையின் ஆண்டவராக இருக்கிறார்.

தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு எதிரான சாத்தானின் எதிர்ப்பு (*Satan's Opposition to the Kingdom*)

மாற்கு நற்செய்தியில் சாத்தான் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு எதிராகச் செயல்படும் முக்கிய எதிரியாக சித்தரிக்கப்படுகிறான். மாற்கு 1:12-13-ல் இயேசுவின் ஊழியம் வனாந்தரத்தில் நடந்த சோதனையுடன் தொடங்குகிறது. சாத்தான் அவரை சோதிக்கிறான். இந்த நிகழ்வு தேவனுடைய அரசாட்சி மற்றும் சாத்தானின் அரசாட்சி இடையேயான போராட்டத்தின் ஆரம்பத்தை குறிக்கிறது. இயேசு சோதனையில் வெற்றி பெறுவதன் வழியாக தனது ஊழியத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கிறார்.

மாற்கு 4:15-ல் விதைப்பவனின் உவமையில் சாத்தான் தேவனுடைய வார்த்தையை மக்களின் இருதயத்திலிருந்து எடுத்துச் செல்பவனாக சித்தரிக்கப்படுகிறான். இதனால் அவரது முக்கியமான நோக்கம் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வளர்ச்சியைத் தடுப்பதாகும். அவர் மனிதர்களை தேவனிடமிருந்து விலக்க முயற்சிக்கிறார். அவர்களை அவிசவாசத்திலும் கீழ்ப்படியாமையிலும் வைத்திருக்க விரும்புகிறார். ஆகையால் ஆவிக்குரிய போராட்டம் வெறும் வெளிப்படையான அசுத்த ஆவிகளுடன் மட்டும் தொடர்புடையதல்ல. அது மனித இதயங்களுக்கான போராட்டமாகவும் உள்ளது.

மாற்கு 8:33-ல் இயேசு பேதுருவிடம், “சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ” என்று கூறுகிறார். இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். பேதுரு அறியாமலேயே தேவனுடைய திட்டத்திற்கு எதிராகப் பேசுகிறான். இதன் வழியாக சாத்தானின் எதிர்ப்பு பல நேரங்களில் மறைமுகமான வடிவங்களில் செயல்பட முடியும் என்பதை மாற்கு காட்டுகிறார். மனித சிந்தனைகளும் கூட தேவனுடைய நோக்கங்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

சிலுவைச் சம்பவத்திலும் சாத்தானின் எதிர்ப்பு காணப்படுகிறது. மதத் தலைவர்கள், யூதாஸ், மற்றும் ரோம அதிகாரிகள் ஆகியோரின் செயல்கள் இறுதியில் இயேசுவின் மரணத்திற்குக் காரணமாகின்றன. வெளிப்படையாக சாத்தான் வெற்றி பெற்றது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மையில் சிலுவையே அவனுடைய தோல்விக்கான கருவியாக மாறுகிறது. தேவனுடைய திட்டம் சாத்தானின் திட்டத்தை முறியடிக்கிறது. இதுவே நற்செய்தியின் மகத்தான முரண்பாடாகும்.

விடுதலையும் சுதந்திரமும் (*Deliverance and Liberation*)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் விடுதலை ஊழியம் வெறும் பிசாசுகளை விரட்டுவதைக் காட்டிலும் பரந்ததாக உள்ளது. அவர் மனிதர்களை பலவிதமான அடிமைத்தனங்களிலிருந்து விடுவிக்கிறார். அசுத்த ஆவிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவிக்கிறார். நோய்களிலிருந்து விடுவிக்கிறார். பாவத்தின் குற்ற உணர்விலிருந்து விடுவிக்கிறார். சமூக ஒதுக்குதலிலிருந்து விடுவிக்கிறார். இதனால் தேவனுடைய அரசாட்சி முழுமையான மீட்பைக் கொண்டுவருகிறது.

கதரேயனின் மனிதனின் வாழ்க்கை இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும் (மாற்கு 5:1-20). அவர் உடல், மனம், சமூக, மற்றும் ஆவிக்குரிய அடிமைத்தனத்தில் இருந்தார். ஆனால் இயேசு அவரை முழுமையாக மீட்டெடுக்கிறார். பின்னர் அவர் உடையணிந்து, சுயநினைவோடு, சமூகத்தில் மீண்டும் இணைக்கப்படுகிறார். இது தேவனுடைய மீட்பின் முழுமையான தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இறையியல் ரீதியாக விடுதலை என்பது தேவனுடைய அரசாட்சியின் அடையாளமாகும். தேவன் மனிதர்களை அடிமைப்படுத்துவதற்காக அல்ல, விடுதலை செய்வதற்காக செயல்படுகிறார். கிறிஸ்துவின் ஊழியம் இந்த விடுதலையின் உச்ச வெளிப்பாடாகும். ஆகையால் நற்செய்தி வெறும் பாவமன்னிப்பின் செய்தி மட்டுமல்ல. அது முழுமையான மீட்பின் செய்தியாகும்.

ஆவிக்குரிய போராட்டம் பற்றிய சமகாலக் கண்ணோட்டங்கள் (Contemporary Perspectives on Spiritual Warfare)

இன்றைய உலகில் ஆவிக்குரிய போராட்டம் பற்றிய கருத்துக்கள் பலவிதமாக உள்ளன. சிலர் அசுத்த ஆவிகளின் உண்மையான இருப்பை மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் உளவியல் அல்லது சமூக விளக்கங்களால் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் நேரடியாக பிசாசுகளுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார்கள். இந்த இரண்டு அணுகுமுறைகளும் சமநிலையற்றவையாக இருக்கலாம்.

மாற்கு நற்செய்தி சமநிலையான பார்வையை வழங்குகிறது. அது அசுத்த ஆவிகளின் உண்மையான இருப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதேவேளையில் அவற்றை மிகைப்படுத்துவதில்லை. முக்கிய கவனம் பிசாசுகளின் வல்லமையில் அல்ல, கிறிஸ்துவின் வல்லமையில் உள்ளது. இயேசுவே கதையின் மைய நபர். அவரது அதிகாரமும் வெற்றியும் தான் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இன்றைய விசுவாசிகள் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தின் உண்மையை உணர வேண்டும். ஆனால் பயத்தில் வாழக்கூடாது. கிறிஸ்து சாத்தானை விட வல்லமையுள்ளவர். அவரது வெற்றி சிலுவையிலும் உயிர்த்தெழுதலிலும் ஏற்கனவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் விசுவாசிகள் ஜெபம், தேவனுடைய வார்த்தை, விசுவாசம், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையின் வழியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதி செய்தி நம்பிக்கையின் செய்தியாகும். சாத்தானின் எதிர்ப்பு உண்மையானது. ஆவிக்குரிய போராட்டம் உண்மையானது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் வெற்றி அதைவிட உண்மையானது. தேவனுடைய அரசாட்சி ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. அது தொடர்ந்து விரிவடைந்து வருகிறது. இறுதியில் சாத்தானின் அனைத்து சக்திகளும் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்படும். ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசிகளை பயத்திற்கல்ல, வெற்றிகரமான நம்பிக்கைக்கே அழைக்கிறது (மாற்கு 1:12-13; 3:27; 5:1-20; 9:29).

பகுதி VI : அற்புதங்களும் தெய்வீக அதிகாரமும்

அதிகாரம் 14

இயேசுவின் அற்புதங்கள்

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அற்புதங்கள் மிகவும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. மாற்கு, இயேசுவை ஒரு பெரிய போதகராக மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறவராகவும் எடுத்துரைக்கிறார். நற்செய்தியின் ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதி வரை அற்புதங்கள் தொடர்ந்து பதிவுசெய்யப்படுகின்றன (மாற்கு 1:21-45; 4:35-41; 5:1-43; 6:30-56). இந்த அற்புதங்கள் வெறும் ஆச்சரியமான நிகழ்வுகள் அல்ல. அவை தேவனுடைய அரசாட்சி உலகிற்குள் வந்துவிட்டது என்பதற்கான அடையாளங்களாக இருக்கின்றன. இயேசுவின் வார்த்தைகளும் செயல்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. அவர் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அதின் வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தினார். ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்கள் கிறிஸ்துவின் அடையாளத்தையும் அவரது ஊழியத்தின் நோக்கத்தையும் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாதவையாகும்.

முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களின் உலகில் அற்புதங்கள் முற்றிலும் அறியப்படாதவை அல்ல. பழைய ஏற்பாட்டில் மோசே, எலியா, எலிசா போன்றவர்களின் ஊழியங்களில் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்திருந்தன (யாத்திராகமம் 14:21-31; 1 இராஜாக்கள் 17:17-24; 2 இராஜாக்கள் 4:32-37). இருப்பினும் இயேசுவின் அற்புதங்கள் தனித்துவமானவை. அவர் எந்த வெளிப்புற சக்தியையும் அழைக்கவில்லை. எந்த மந்திரங்களையும் சடங்குகளையும் பயன்படுத்தவில்லை. தனது சொந்த அதிகாரத்தினால் செயல்பட்டார். இதனால் அவரது அற்புதங்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் அற்புதங்களை விட உயர்ந்தவையாக இருந்தன. மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான நோக்கம் அற்புதங்களின் வழியாக இயேசுவின் தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

அற்புதங்களின் நோக்கம் (Purpose of Miracles)

மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்களின் முதன்மையான நோக்கம் இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும். மக்கள் அவரது போதனைகளைக் கேட்டபோது ஆச்சரியப்பட்டனர். ஆனால் அவரது அற்புதங்களைப் பார்த்தபோது அவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல என்பதை உணரத் தொடங்கினர். மாற்கு 2:10-12-ல் பக்கவாதக்காரனை குணமாக்குவதற்கு முன் இயேசு அவனுடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறார். பின்னர் அவர் குணமாக்கப்படுகிறான். இதன் வழியாக மனிதகுமாரனுக்கு பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் உண்டு என்பதை நிரூபிக்கிறார். அற்புதம் ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய உண்மையை வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக செயல்படுகிறது.

அற்புதங்கள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையையும் அறிவிக்கின்றன. இயேசுவின் ஊழியத்தில் நோய்கள் குணமாக்கப்படுகின்றன. அசுத்த ஆவிகள் விரட்டப்படுகின்றன. மரணம்கூட வெல்லப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் உலகில் தேவனுடைய ஆட்சி செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது என்பதை காட்டுகின்றன. பாவத்தின் விளைவுகளான நோய், பாடுகள், மற்றும் மரணம் ஆகியவை தேவனுடைய அரசாட்சியின் முன்னிலையில் பின்வாங்குகின்றன. ஆகையால் அற்புதங்கள் எதிர்கால அரசாட்சியின் முன்னோட்டங்களாக இருக்கின்றன.

மாற்கு 1:38-39-ல் இயேசு தனது முதன்மையான பணியாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் வழியாக அற்புதங்கள் பிரசங்கத்திற்கு மாற்றாக இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. அவை சுவிசேஷச் செய்தியை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இயேசுவின் வார்த்தைகளும் செயல்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவாக இருக்கின்றன. இதனால் உண்மையான ஊழியம் போதனையையும் செயலையும் இணைக்க வேண்டும் என்பதை மாற்கு கற்பிக்கிறார்.

அற்புதங்கள் தேவனுடைய இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசு மக்களின் துன்பங்களைக் கண்டு மனதுருகினார் (மாற்கு 1:41; 6:34). அவர் வெறும் தனது வல்லமையை நிரூபிப்பதற்காக அற்புதங்களைச்

செய்யவில்லை. மாறாக மனிதர்களின் தேவைகளைச் சந்திப்பதற்காகச் செய்தார். இதனால் தேவனுடைய இருதயம் இரக்கமுள்ள இருதயம் என்பதை நாம் அறிகிறோம். தேவனுடைய வல்லமையும் அன்பும் ஒன்றாகச் செயல்படுகின்றன.

இறையியல் ரீதியாக அற்புதங்கள் வெளிப்பாட்டின் கருவிகளாக இருக்கின்றன. அவை தேவனுடைய குணாதிசயத்தையும் நோக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அற்புதங்களின் வழியாக மக்கள் தேவனைப் பற்றி புதிய புரிதலைப் பெறுகிறார்கள். ஆகையால் அற்புதங்களை வெறும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிகழ்வுகளாக மட்டும் பார்க்கக் கூடாது. அவை தேவனுடைய சுயவெளிப்பாட்டின் பகுதிகளாகும்.

இன்றைய சபைக்கும் இவ்வுண்மை முக்கியமானது. அற்புதங்கள் விசுவாசத்தின் மையம் அல்ல. கிறிஸ்துவே மையம். அற்புதங்கள் அவரை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆகையால் விசுவாசிகள் அற்புதங்களைத் தேடுவதை விட அற்புதங்களின் ஆண்டவரைத் தேட வேண்டும். மாற்குவின் இறையியல் இந்த சமநிலையை வலியுறுத்துகிறது.

சுகமாக்கும் அற்புதங்கள் (Healing Miracles)

மாற்கு நற்செய்தியில் அதிகமாகக் காணப்படும் அற்புதங்கள் சுகமாக்கும் அற்புதங்களாகும். இயேசு பலவிதமான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைக் குணமாக்குகிறார். மாற்கு 1:29-34-ல் பேதுருவின் மாமியாரின் காய்ச்சலைக் குணமாக்குகிறார். அதன் பின்னர் பல நோயாளிகள் அவரிடம் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். அவர் அவர்களை குணமாக்குகிறார். இதன் வழியாக அவரது ஊழியம் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் ஆசீர்வாதமாக இருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

மாற்கு 1:40-45-ல் தொழுநோயாளியின் குணமாக்குதல் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. யூத சமுதாயத்தில் தொழுநோயாளிகள் சமூகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர் (லேவியராகமம் 13-14). அவர்கள் மதரீதியாக அசுத்தமானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஆனால் இயேசு அவரைத் தொட்டு குணமாக்குகிறார். இது வெறும் உடல் சுகமாக்கல் அல்ல. சமூக மற்றும் மத மீட்டும் ஆகும். இயேசு அவரை மீண்டும் சமூகத்தில் இணைக்கிறார்.

மாற்கு 5:25-34-ல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இரத்தப்போக்கினால் துன்பப்பட்ட பெண் குணமாக்கப்படுகிறாள். அவள் மருத்துவர்களுக்காக தனது சொத்துகளை எல்லாம் செலவழித்திருந்தாள். ஆனால் எந்த நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை. இயேசுவின் ஆடையைத் தொட்டவுடன் அவள் குணமடைந்தாள். இந்த நிகழ்வு விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. “மகளே, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 5:34).

மாற்கு 7:31-37-ல் செவிடனும் திக்குவாயனுமான ஒருவனை இயேசு குணமாக்குகிறார். அவர் அந்த மனிதனுடன் தனிப்பட்ட முறையில் தொடர்புகொள்கிறார். அவரது தேவையைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுகிறார். இது இயேசுவின் தனிப்பட்ட அக்கறையை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவன் கூட்டங்களை மட்டுமல்ல, தனிநபர்களையும் கவனிக்கிறார்.

மாற்கு 8:22-26-ல் பெத்சாயிதாவில் ஒரு குருடன் குணமாக்கப்படுகிறான். இந்த அற்புதம் இரண்டு கட்டங்களாக நடைபெறுகிறது. முதலில் அவன் மங்கலாகப் பார்க்கிறான். பின்னர் தெளிவாகப் பார்க்கிறான். பல அறிஞர்கள் இதை சீடர்களின் ஆவிக்குரிய பார்வையின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றனர். இதன் வழியாக மாற்கு ஒரு ஆழமான இறையியல் செய்தியை வழங்குகிறார்.

இந்த சுகமாக்கும் அற்புதங்கள் அனைத்தும் தேவனுடைய அரசாட்சி மனித வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களையும் தொடுகிறது என்பதை காட்டுகின்றன. உடல், மனம், சமூகம், மற்றும் ஆவி ஆகிய அனைத்திற்கும் தேவன் அக்கறை கொள்கிறார். ஆகையால் இரட்சிப்பு என்பது வெறும் எதிர்கால நம்பிக்கை மட்டுமல்ல. அது தற்போதைய வாழ்க்கையையும் மாற்றும் வல்லமையாகும்.

இயற்கையின் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புதங்கள் (Nature Miracles)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு இயற்கையின் மீதும் அதிகாரம் செலுத்துகிறார். இது அவரது தெய்வீக அடையாளத்தை மிகவும் வலிமையாக வெளிப்படுத்துகிறது. மாற்கு 4:35-41-ல் அவர் புயலை அடக்குகிறார். சீடர்கள் உயிருக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் இயேசு, “அமைதலாயிரு, சத்தமிடாதே” என்று கட்டளையிடுகிறார். உடனே காற்றும் கடலும் கீழ்ப்படிகின்றன.

பழைய ஏற்பாட்டில் கடலின் மீது அதிகாரம் தேவனுக்கு மட்டுமே சொந்தமானதாகக் கருதப்பட்டது (சங்கீதம் 89:9; 107:29). ஆகையால் இயேசுவின் இந்த செயல் குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் தேவனுக்குரிய அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இதனால் சீடர்கள், “இவர் யார்?” என்று ஆச்சரியப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 4:41). அற்புதத்தின் நோக்கம் அவர்களின் விசுவாசத்தை ஆழப்படுத்துவதாகும்.

மாற்கு 6:45-52-ல் இயேசு தண்ணீரின்மேல் நடக்கிறார். இது இயற்கை விதிகளை மீறும் ஒரு அற்புதமாகும். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் மட்டுமே கடலின்மேல் நடப்பவராக சித்தரிக்கப்படுகிறார் (யோபு 9:8). ஆகையால் இந்த நிகழ்வு இயேசுவின் தெய்வீக மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் சீடர்கள் இதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

மாற்கு 6:30-44 மற்றும் 8:1-10 ஆகிய பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உணவளிக்கும் அற்புதங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஐந்து அப்பங்களாலும் இரண்டு மீன்களாலும் ஐயாயிரம் பேருக்கும், பின்னர் ஏழு அப்பங்களால் நாலாயிரம் பேருக்கும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிகழ்வுகள் தேவனுடைய பரிபூரண பராமரிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. அதே சமயம் வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலுக்கு மன்னா கொடுக்கப்பட்டதை நினைவுபடுத்துகின்றன (யாத்திராகமம் 16).

இயற்கை அற்புதங்கள் வழியாக மாற்கு இயேசுவை புதிய மோசேயாக மட்டுமல்ல, மோசேயைவிட உயர்ந்தவராகவும் எடுத்துரைக்கிறார். அவர் படைப்பின் ஆண்டவராக இருக்கிறார். காற்றும் கடலும் உணவும் அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன. ஆகையால் இயேசுவின் அதிகாரம் மனிதர்களின் வாழ்க்கையை மட்டுமல்ல, முழு படைப்பையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

மரித்தோரை உயிர்ப்பித்தல் (Raising the Dead)

மாற்கு நற்செய்தியில் மரணத்தின் மீது இயேசுவின் அதிகாரம் மிகவும் வலிமையாக வெளிப்படுகிறது. மாற்கு 5:21-43-ல் யாயீருவின் மகள் உயிர்ப்பிக்கப்படுகிறாள். யாயீரு ஒரு ஜெப ஆலயத் தலைவராக இருந்தான். அவனுடைய பன்னிரண்டு வயது மகள் இறந்துவிட்டாள். அனைவரும் நம்பிக்கையை இழந்திருந்தனர். ஆனால் இயேசு, “பயப்படாதே, விசுவாசமாயிரு” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 5:36).

அந்தச் சிறுமியின் அறைக்குள் சென்றபின் இயேசு, “தலிதா கூமி” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 5:41). அதாவது, “சிறுமியே, எழுந்திரு” என்று பொருள். உடனே அவள் உயிரோடு எழுந்தாள். இந்த நிகழ்வு மரணம் இயேசுவின் இறுதி எதிரி அல்ல என்பதை காட்டுகிறது. அவரது வார்த்தை மரணத்தைக் கூட வெல்லக்கூடியது.

இந்த அற்புதம் பழைய ஏற்பாட்டில் எலியாவும் எலிசாவும் செய்த உயிர்ப்பித்தல் அற்புதங்களை நினைவுபடுத்துகிறது (1 இராஜாக்கள் 17:17-24; 2 இராஜாக்கள் 4:32-37). ஆனால் இயேசுவின் அதிகாரம் இன்னும் பெரியது. அவர் தேவனிடம் வேண்டிக்கொள்ளவில்லை. நேரடியாக கட்டளையிடுகிறார். இதன் வழியாக அவரது தனித்துவமான அதிகாரம் வெளிப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் உயிர்ப்பித்தல் அற்புதங்கள் இயேசுவின் சொந்த உயிர்த்தெழுதலுக்கான முன்னோட்டங்களாகவும் இருக்கின்றன. அவர் மற்றவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார். இறுதியில் தாமும் மரணத்தை வென்று உயிர்த்தெழுகிறார். இதனால் உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையமாகிறது.

மரணத்தின் மீது இயேசுவின் அதிகாரம் விசுவாசிகளுக்கு மிகப்பெரிய ஆறுதலை வழங்குகிறது. மரணம் இறுதி வார்த்தை அல்ல. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் எதிர்கால உயிர்த்தெழுதலுக்கான உத்தரவாதமாக இருக்கிறது. ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழ முடிகிறது.

அற்புதங்களின் இறையியல் முக்கியத்துவம் (Theological Significance of Miracles)

மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்கள் வெறும் வல்லமையின் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. அவை ஆழமான இறையியல் அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன. முதலில், அவை இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன (மாற்கு 1:1). அவரது செயல்கள் அவரது அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவர் தீர்க்கதரிசியை விட உயர்ந்தவர். அவர் தேவனுடைய அதிகாரத்தோடு செயல்படுகிறார்.

இரண்டாவது, அற்புதங்கள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையை அறிவிக்கின்றன. நோய்கள் குணமாக்கப்படுகின்றன. பிசாசுகள் விரட்டப்படுகின்றன. மரணம் வெல்லப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் புதிய யுகம் ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதற்கான அடையாளங்களாக இருக்கின்றன. தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் வரலாற்றில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

மூன்றாவது, அற்புதங்கள் தேவனுடைய இரக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசுவின் வல்லமை எப்போதும் அன்புடன் இணைந்திருக்கிறது. அவர் மக்களின் துன்பங்களைக் கண்டு மனதுருகுகிறார். இதனால் தேவனுடைய குணாதிசயம் வெளிப்படுகிறது. அவர் வல்லமையுள்ளவராக மட்டுமல்ல, இரக்கமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார்.

நான்காவது, அற்புதங்கள் விசுவாசத்திற்கான அழைப்பாக இருக்கின்றன. அற்புதங்களைப் பார்த்த அனைவரும் உண்மையான விசுவாசிகளாக மாறவில்லை. சிலர் ஆச்சரியப்பட்டனர். சிலர் எதிர்த்தனர். சிலர் விசுவாசித்தனர். ஆகையால் அற்புதங்கள் மனிதர்களை ஒரு முடிவுக்கு அழைக்கின்றன. அவர்கள் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வார்களா அல்லது நிராகரிப்பார்களா என்ற கேள்வியை முன்வைக்கின்றன.

இறுதியாக, அற்புதங்கள் எதிர்கால மகிமையின் முன்னோட்டங்களாக இருக்கின்றன. தேவனுடைய அரசாட்சி முழுமையாக வரும்போது நோயும் பாடுகளும் மரணமும் இருக்காது. இயேசுவின் அற்புதங்கள் அந்த எதிர்கால நம்பிக்கையின் முன்சுவையாக இருக்கின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்கள் வரலாற்று நிகழ்வுகளாக மட்டுமல்ல, தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவும் இருக்கின்றன. அவை கிறிஸ்துவின் அடையாளத்தையும், தேவனுடைய அரசாட்சியின் வல்லமையையும், விசுவாசிகளின் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகின்றன (மாற்கு 4:35-41; 5:21-43; 6:30-44; 8:22-26).

அதிகாரம் 15 விசுவாசம், சுகமளித்தல், மற்றும் இரட்சிப்பு

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான இறையியல் கருப்பொருள்களில் ஒன்று விசுவாசம் ஆகும். இயேசுவின் ஊழியத்தில் விசுவாசம் வெறும் அறிவினால் ஏற்றுகொள்ளப்படுகிற ஒன்றாக மட்டும் சித்தரிக்கப்படவில்லை. மாறாக அது தேவனுடைய வல்லமையின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையையும் அவரை சார்ந்திருப்பதையும் குறிக்கிறது (மாற்கு 1:15). மாற்கு நற்செய்தியில் பல அற்புதங்களும் இரட்சிப்பு சம்பவங்களும் விசுவாசத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலர் விசுவாசத்தின் வழியாக குணமடைகிறார்கள். சிலர் விசுவாசத்தின் வழியாக இயேசுவின் உண்மையான அடையாளத்தை அறிகிறார்கள். சிலர் விசுவாசமின்மையால் ஆசீர்வாதங்களை இழக்கிறார்கள். ஆகையால் மாற்கு விசுவாசத்தை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையப் பண்பாக முன்வைக்கிறார். இந்த விசுவாசம் வெறும் உணர்ச்சிபூர்வமான நம்பிக்கை அல்ல; அது இயேசுவின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையுடன் செயல்படும் வாழ்க்கையாகும். இந்த அதிகாரத்தில் மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் விசுவாசம், சுகமளித்தல், மற்றும் இரட்சிப்பு ஆகியவற்றின் தொடர்பை ஆராய்வோம்.

மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசம் வளர்ச்சியடையும் ஒரு பயணமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் மக்கள் இயேசுவைப் பற்றி குறைவாகவே அறிந்திருந்தனர். ஆனால் அவரது வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் அனுபவித்தபின் அவர்களுடைய விசுவாசம் ஆழமடைந்தது. சீடர்களின் வாழ்க்கையிலும் இந்த வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. சில நேரங்களில் அவர்கள் விசுவாசத்துடன் நடந்தார்கள். சில நேரங்களில் சந்தேகப்பட்டார்கள். இருப்பினும் இயேசு அவர்களை தொடர்ந்து கற்பித்தார். இதனால் விசுவாசம் ஒரு நிகழ்வு மட்டுமல்ல; அது தொடர்ச்சியான சீடத்துவப் பயணம் என்பதையும் மாற்கு வலியுறுத்துகிறார்.

மாற்குவின் கதையியல்ப்பின்னணியில் விசுவாசம் (Faith in Mark's Narrative)

மாற்கு நற்செய்தியின் தொடக்கத்திலேயே இயேசு, “மனந்திரும்பி நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்” என்று அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 1:15). இந்த அறிவிப்பு முழு நற்செய்திக்கான இறையியல் அடித்தளமாக அமைகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி வந்துவிட்டதால் மக்கள் அதற்கு சரியான பதிலளிக்க வேண்டும். அந்தப் பதில் மனந்திரும்புதலும் விசுவாசமும் ஆகும். ஆகையால் விசுவாசம் தேவனுடைய கிரியைக்கு மனிதன் அளிக்கும் பதிலாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசம் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறது. சிலர் இயேசுவின் வல்லமையை நம்புகிறார்கள். சிலர் அவரது இரக்கத்தை நம்புகிறார்கள். மற்றவர்கள் அவரது வார்த்தைகளை நம்புகிறார்கள். உதாரணமாக, மாற்கு 2:1-12-ல் பக்கவாதக்காரனைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்த நண்பர்களின் விசுவாசத்தை இயேசு பாராட்டுகிறார். அவர்கள் கூரையைப் பிரித்து நோயாளியை இயேசுவின் முன்னிலையில் இறக்குகிறார்கள். இது செயலில் வெளிப்படும் விசுவாசத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

மாற்கு 4:35-41-ல் புயலின் போது சீடர்களின் பயம் அவர்களுடைய விசுவாசக் குறையை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு, “இன்னும் விசுவாசமில்லையா?” என்று கேட்கிறார் (மாற்கு 4:40). இதன் வழியாக விசுவாசம் என்பது சூழ்நிலைகளை விட தேவனுடைய வல்லமையை நம்புவதாகும். வெளிப்புற பிரச்சனைகள் பெரியதாகத் தோன்றினாலும், தேவன் அதைவிட பெரியவர் என்பதை உணர்வதே உண்மையான விசுவாசமாகும்.

மாற்கு 9:24-ல் ஒரு தந்தை, “நான் விசுவாசிக்கிறேன்; என் அவிசுவாசத்திற்கு உதவி செய்யும்” என்று கூறுகிறார். இந்த வசனம் விசுவாசத்தின் மனிதநேயமான பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாசம் எப்போதும் பரிபூரணமானதாக இருக்காது. சில நேரங்களில் அது பலவீனமாக இருக்கலாம். ஆனால் இயேசு பலவீனமான விசுவாசத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு பதிலளிக்கிறார். இதனால் விசுவாசத்தின் வலிமையை விட அதன் இலக்கான கிறிஸ்துவே முக்கியமானவர் என்பது தெளிவாகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசம் மற்றும் இரட்சிப்பு ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. விசுவாசம் வெறும் அற்புதங்களைப் பெறுவதற்கான வழி அல்ல. அது இரட்சிப்பின் கதவாகவும் இருக்கிறது. தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதற்கான வழி விசுவாசமாகும். ஆகையால் மாற்குவின் இறையியலில் விசுவாசம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் ஆரம்பமும் தொடர்ச்சியும் ஆகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இவ்வுண்மை முக்கியமானது. நமது விசுவாசம் சில நேரங்களில் பலவீனமாக இருக்கலாம். சந்தேகங்களும் போராட்டங்களும் இருக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கையுடன் தொடர்ந்து வருகிறவர்களை அவர் நிராகரிப்பதில்லை. ஆகையால் விசுவாசம் என்பது பயமின்மையல்ல; பயத்தின் மத்தியிலும் தேவனை நம்புவதுதான்.

இரத்தப்போக்குள்ள பெண் (The Woman with the Issue of Blood)

மாற்கு 5:25-34-ல் காணப்படும் இரத்தப்போக்குள்ள பெண்ணின் கதையியல் மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசத்தின் மிக அழகான எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாகும். அந்தப் பெண் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இரத்தப்போக்கினால் துன்பப்பட்டாள். அவள் பல மருத்துவர்களிடம் சென்றிருந்தாள். தனது சொத்துகளையெல்லாம் செலவழித்திருந்தாள். ஆனால் குணமடையவில்லை. மாறாக அவளுடைய நிலை இன்னும் மோசமடைந்தது (மாற்கு 5:26). இதனால் மனித உதவியின் எல்லைகள் வெளிப்படுகின்றன.

பழைய ஏற்பாட்டு சட்டத்தின்படி இரத்தப்போக்குள்ள பெண் மதரீதியாக அசுத்தமானவளாகக் கருதப்பட்டாள் (லேவியராகமம் 15:25-27). அவள் சமூக மற்றும் மத வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு வகையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாள். ஆகையால் அவளுடைய பாடுகள் உடல் சம்பந்தப்பட்டதாக மட்டும் இல்லை. சமூக மற்றும் ஆவிக்குரிய பரிமாணங்களையும் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பின்னணியைப் புரிந்துகொள்ளும்போது அவளுடைய நிலையின் வேதனை மேலும் தெளிவாகிறது.

அந்தப் பெண், “அவளுடைய ஆடைகளையாவது தொட்டால் நான் குணமடைவேன்” என்று எண்ணினாள் (மாற்கு 5:28). இது மூடநம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு அல்ல. மாறாக இயேசுவின் வல்லமையின் மீது கொண்டிருந்த ஆழமான நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகும். அவள் கூட்டத்தின் மத்தியில் முன்னேறி அவரது ஆடையைத் தொட்டாள். உடனே அவளுடைய நோய் குணமானது. இதன் வழியாக இயேசுவின் வல்லமை அவளுடைய வாழ்க்கையில் செயல்பட்டது.

இயேசு அவனை மறைவாக விடவில்லை. மாறாக அவனை வெளிப்படையாக அழைத்தார். பின்னர், “மகளே, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது; சமாதானத்தோடு போ” என்று கூறினார் (மாற்கு 5:34). இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “இரட்சித்தது” என்ற சொல் வெறும் உடல் சுகமாக்கலை விட ஆழமான அர்த்தம் கொண்டது. அது முழுமையான மீட்பைக் குறிக்கிறது. அவள் உடல், மனம், சமூக, மற்றும் ஆவிக்குரிய ரீதியாக மீட்டெடுக்கப்பட்டாள்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த நிகழ்வு விசுவாசம் மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்தப் பெண்ணின் விசுவாசம் குணமாக்கலுக்குக் காரணமாக இல்லை. மாறாக கிறிஸ்துவின் வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் கருவியாக இருந்தது. இரட்சிப்பும் இதே முறையில் செயல்படுகிறது. மனித முயற்சிகள் அல்ல, கிறிஸ்துவின் கிருபையே இரட்சிக்கிறது. விசுவாசம் அந்த கிருபையைப் பெறும் வழியாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இந்த நிகழ்வு ஆறுதலான செய்தியைக் கொடுக்கிறது. மனிதர்கள் கைவிடும் சூழ்நிலைகளிலும் கிறிஸ்துவிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது. சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவரிடம் வரும் எவரையும் அவர் நிராகரிப்பதில்லை. ஆகையால் இந்த பெண்ணின் கதையியல் தேவனுடைய இரக்கத்தின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பர்திமேயுவும் ஆவிக்குரிய பார்வையும் (Bartimaeus and Spiritual Sight)

மாற்கு 10:46-52-ல் பர்திமேயு என்ற குருடனின் குணமாக்குதல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நிகழ்வு மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதிப் பகுதியில் இடம்பெறுகிறது. இயேசு எருசலேமை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் இது நிகழ்கிறது. பர்திமேயு சாலையோரத்தில் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருந்தான். இயேசு வருவதை அறிந்தவுடன், “தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவே, எனக்கு இரங்கும்” என்று கூக்குரலிடுகிறான் (மாற்கு 10:47).

“தாவீதின் குமாரன்” என்ற பட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது. இது மேசியாவைக் குறிக்கும் பட்டமாகும். பர்திமேயு உடல் ரீதியாக குருடனாக இருந்தாலும், ஆவிக்குரிய ரீதியாக பலரைவிட தெளிவாகப் பார்த்தான். அவன் இயேசுவின் உண்மையான அடையாளத்தை உணர்ந்திருந்தான். இதன் வழியாக மாற்கு ஒரு ஆழமான முரண்பாட்டை உருவாக்குகிறார். பார்வையுள்ள பலர் இயேசுவைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் குருடன் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறான்.

மக்கள் அவனை அமைதியாக இருக்கும்படி கூறினார்கள். ஆனால் அவன் இன்னும் சத்தமாகக் கூப்பிட்டான் (மாற்கு 10:48). இது அவனுடைய உறுதியான விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தடைகள் இருந்தபோதிலும் அவன் கிறிஸ்துவை நோக்கித் திரும்பினான். உண்மையான விசுவாசம் எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலும் நிலைத்திருக்கும் என்பதை இந்த நிகழ்வு காட்டுகிறது.

இயேசு அவனை அழைத்து, “நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்கிறார் (மாற்கு 10:51). பர்திமேயு தனது பார்வையை வேண்டுகிறான். உடனே இயேசு, “போ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று கூறுகிறார். அவன் பார்வை பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், இயேசுவைப் பின்பற்றத் தொடங்குகிறான் (மாற்கு 10:52). இதுவே இந்த நிகழ்வின் உச்சக்கட்டமாகும். உண்மையான சுகமாக்கல் சீடத்துவத்திற்கு வழிநடத்துகிறது.

பல அறிஞர்கள் பர்திமேயுவின் கதையியலை சீடத்துவத்தின் மாதிரியாகக் கருதுகின்றனர். சீடர்கள் இன்னும் இயேசுவின் பாதையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் பர்திமேயு விசுவாசத்துடன் அவரைப் பின்பற்றுகிறான். ஆகையால் இந்த நிகழ்வு உடல் பார்வையைப் பற்றியது மட்டுமல்ல. ஆவிக்குரிய பார்வையைப் பற்றியும் ஆகும்.

இன்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இந்த கதையியல் ஒரு சவாலை முன்வைக்கிறது. நாம் இயேசுவைப் பற்றி அறிவு பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அவரை உண்மையாகக் காண்கிறோமா? அவருடைய அடையாளத்தையும் பணியையும் புரிந்துகொள்கிறோமா? உண்மையான ஆவிக்குரிய பார்வை கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையில் வெளிப்பட வேண்டும்.

விசுவாசமும் சீடத்துவமும் (Faith and Discipleship)

மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசமும் சீடத்துவமும் பிரிக்க முடியாதவையாக உள்ளன. விசுவாசம் வெறும் மனநிலையாக இல்லை. அது செயல்படும் வாழ்க்கையாகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவதே உண்மையான விசுவாசத்தின் வெளிப்பாடாகும். ஆகையால் சீடத்துவம் விசுவாசத்தின் நடைமுறை வடிவமாகும். மாற்கு 8:34-ல் இயேசு, “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன்” என்று கூறுகிறார். இந்த அழைப்பு விசுவாசத்தின் உண்மையான தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாசம் வசதியான வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம் அல்ல. மாறாக அர்ப்பணிப்பிற்கான அழைப்பாகும். இயேசுவின் பாதை சிலுவையின் பாதையாகும்.

சீடர்களின் வாழ்க்கையில் விசுவாசமும் தோல்வியும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் சில நேரங்களில் பெரிய விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறார்கள். சில நேரங்களில் பயத்தாலும் சந்தேகத்தாலும் நிறைகிறார்கள். இருந்தபோதிலும்

இயேசு அவர்களை கைவிடுவதில்லை. இதனால் சீடத்துவம் பரிபூரணமானவர்களின் பயணம் அல்ல. அது கிருபையால் வளர்க்கப்படும் விசுவாசிகளின் பயணம் என்பதும் தெளிவாகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசம் எப்போதும் கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. விசுவாசத்தின் அளவை விட அதன் இலக்கு முக்கியமானது. பலவீனமான விசுவாசம்கூட வல்லமையுள்ள கிறிஸ்துவில் வைக்கப்பட்டால் பலன் அளிக்கும். இதனால் விசுவாசத்தின் மையம் மனிதன் அல்ல, கிறிஸ்து என்பதும் வெளிப்படுகிறது. இன்றைய சபைகளில் சில நேரங்களில் விசுவாசம் வெறும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கான கருவியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி அதைவிட ஆழமான பார்வையை வழங்குகிறது. விசுவாசம் என்பது கிறிஸ்துவோடு உறவு கொள்வது. அவரைப் பின்பற்றுவது. அவரது சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவது. இதுவே உண்மையான சீடத்துவமாகும்.

நடைமுறைப் பயன்பாடுகள் (Practical Applications)

மாற்கு நற்செய்தியின் விசுவாச இறையியல் இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு பல முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகிறது. முதலில், விசுவாசம் சூழ்நிலைகளை விட கிறிஸ்துவின் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும். வாழ்க்கையில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். ஆனால் தேவனுடைய வல்லமை அவற்றைவிட பெரியது. இதை புயலின் சம்பவமும் இரத்தப்போக்குள்ள பெண்ணின் அனுபவமும் கற்பிக்கின்றன.

இரண்டாவது, விசுவாசம் செயல்பட வேண்டும். பக்கவாதக்காரனின் நண்பர்களும் பர்திமேயுவும் தங்கள் விசுவாசத்தை செயல்களில் வெளிப்படுத்தினார்கள். அதுபோல இன்றைய விசுவாசிகளும் தங்கள் நம்பிக்கையை வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். உண்மையான விசுவாசம் கீழ்ப்படிதலின் வழியாக வெளிப்படும்.

மூன்றாவது, விசுவாசம் வளர்ச்சியடையும் ஒரு பயணம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சீடர்களைப்போல நாமும் சில நேரங்களில் பலவீனமடையலாம். ஆனால் தேவன் பொறுமையுடன் நம்மை வளர்க்கிறார். ஆகையால் தோல்விகளால் மனம் தளரக்கூடாது.

நான்காவது, விசுவாசத்தின் இறுதி நோக்கம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதாகும். அற்புதங்களும் ஆசீர்வாதங்களும் முக்கியமானவை. ஆனால் அவை இறுதி இலக்கு அல்ல. உண்மையான இலக்கு கிறிஸ்துவோடு உறவு கொள்ளுதலும் அவரைப் பின்பற்றுதலும் ஆகும். ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் விசுவாசம், சுகமளித்தல், மற்றும் இரட்சிப்பு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. விசுவாசம் கிறிஸ்துவை நோக்கி வழிநடத்துகிறது. கிறிஸ்து முழுமையான மீட்பைக் கொடுக்கிறார். அந்த மீட்பு சீடத்துவ வாழ்க்கையில் வெளிப்படுகிறது. இதுவே மாற்குவின் விசுவாச இறையியலின் மையச் செய்தியாகும் (மாற்கு 5:34; 10:52; 8:34-38).

பகுதி VII : கிறிஸ்துவின் பாடுகள்

அதிகாரம் 16

பாடுகளின் முன்னறிவிப்புகளும் சிலுவையின் பாதையும்

மாற்கு நற்செய்தியின் மையக் கருத்து இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடு, மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகும். மாற்குவின் நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியம் முழுவதும் சிலுவையை நோக்கிய ஒரு பயணமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). ஆரம்ப அதிகாரங்களில் இயேசுவின் அற்புதங்கள், போதனைகள், மற்றும் அதிகாரம் வலியுறுத்தப்பட்டாலும், நற்செய்தியின் இரண்டாம் பாதி அவரது பாடுகளை நோக்கி நகர்கிறது. மாற்கு இயேசுவை வெற்றிகரமான மேசியாவாக மட்டுமல்லாமல் பாடுபடும் மேசியாவாகவும் அறிமுகப்படுத்துகிறார். இது முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு முற்றிலும் மாறாததாக இருந்தது. பெரும்பாலான யூதர்கள் அரசியல் மற்றும் இராணுவ வெற்றியைக் கொண்டுவரும் மேசியாவை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு பாடுகளின் வழியாக இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் மேசியாவாக வெளிப்பட்டார். ஆகையால் சிலுவையின் பாதை மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் இதயமாகக் கருதப்படுகிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அடையாளத்தைப் புரிந்துகொள்வது அவரது பாடுகளைப் புரிந்துகொள்வதிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. பேதுரு இயேசுவை மேசியா என்று அறிக்கையிட்ட உடனே இயேசு தனது பாடுகளைப் பற்றிய முதல் முன்னறிவிப்பைக் கொடுக்கிறார் (மாற்கு 8:29-31). இதன் வழியாக மேசியாத்துவமும் சிலுவையும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன. இயேசுவின் மகிமை சிலுவையின் வழியாகவே வெளிப்படுகிறது. அவரது அரசாட்சி உலக இராஜ்யங்களைப் போல வன்முறையால் நிறுவப்படவில்லை. மாறாக தியாகம், கீழ்ப்படிதல், மற்றும் அன்பின் வழியாக நிறுவப்பட்டது. இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியல் சிந்தனையின் தனித்துவமான அம்சமாகும்.

பாடுகளைப் பற்றிய முன்னறிவிப்புகள் (Predictions of Suffering)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு தனது பாடுகள், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை மூன்று முறை தெளிவாக முன்னறிவிக்கிறார். முதல் முன்னறிவிப்பு மாற்கு 8:31-ல் காணப்படுகிறது. அங்கு மனிதகுமாரன் பல பாடுகளை அனுபவிக்க வேண்டும், மூப்பர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், மற்றும் வேதபாசுரர்களால் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும், கொல்லப்பட வேண்டும், பின்னர் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுத வேண்டும் என்று இயேசு கூறுகிறார். இந்த அறிவிப்பு சீடர்களுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அவர்கள் மேசியாவைப் பற்றிய பாரம்பரிய யூதக் கருத்துக்களை வைத்திருந்தனர். ஆகையால் பாடுபடும் மேசியா என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இந்த முதல் முன்னறிவிப்பிற்குப் பேதுருவின் எதிர்வினை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர் இயேசுவைக் கடிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார் (மாற்கு 8:32). பேதுருவின் பார்வையில் மேசியா வெற்றி பெற வேண்டியவர்; பாடுபட வேண்டியவர் அல்ல. ஆனால் இயேசு, “சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ” என்று பதிலளிக்கிறார் (மாற்கு 8:33). இதன் வழியாக சிலுவையை நிராகரிப்பது தேவனுடைய திட்டத்தை நிராகரிப்பதாகும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். சாத்தான் வனாந்தரத்தில் செய்த சோதனையைப் போலவே இங்கும் சிலுவையற்ற மேசியாத்துவத்தை முன்வைக்கிறான். ஆனால் இயேசு அந்த வழியை மறுக்கிறார்.

இரண்டாவது முன்னறிவிப்பு மாற்கு 9:30-32-ல் காணப்படுகிறது. இங்கு இயேசு மீண்டும் மனிதகுமாரன் மனிதர்களின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார், கொல்லப்படுவார், மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுவார் என்று கூறுகிறார். ஆனால் சீடர்கள் இந்த வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மேலும் அவரிடம் கேட்கவும் பயந்தனர். இதன் வழியாக அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய அறியாமை வெளிப்படுகிறது. அவர்கள் இன்னும் மகிமையின் பாதையை மட்டுமே புரிந்துகொண்டிருந்தனர். சிலுவையின் பாதையைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

மூன்றாவது முன்னறிவிப்பு மாற்கு 10:32-34-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் விரிவான முன்னறிவிப்பாகும். இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்லும் வழியில் தனது கைது, அவமதிப்பு, அடித்தல், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை விவரிக்கிறார். இந்த முன்னறிவிப்பு வரவிருக்கும் பாடுகளின் தீவிரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் சீடர்கள்

உடனடியாக இராஜ்யத்தில் உயர்ந்த பதவிகளைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்குகிறார்கள் (மாற்கு 10:35-37). இதன் வழியாக அவர்கள் இன்னும் சிலுவையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த மூன்று முன்னறிவிப்புகளும் வரலாற்று ரீதியாகவும் இறையியல் ரீதியாகவும் முக்கியமானவை. அவை இயேசுவின் மரணம் ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல என்பதை காட்டுகின்றன. அவரது பாடுகள் தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் பகுதியாக இருந்தன. அவர் சூழ்நிலைகளின் பலியாக மாறிக்கவில்லை. மாறாக தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். இதனால் சிலுவை தோல்வியின் அடையாளமாக அல்ல, தேவனுடைய திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

சிலுவையின் அவசியம் (Necessity of the Cross)

மாற்கு 8:31-ல் இயேசு மனிதகுமாரன் “பாடுபட வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “வேண்டும்” என்ற சொல் இறையியல் முக்கியத்துவம் கொண்டது. இது தேவனுடைய திட்டத்தின் அவசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிலுவை ஒரு விருப்பத் தேர்வு அல்ல. அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் மையப் பகுதியாகும். மனிதனின் பாவப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சிலுவை அவசியமானதாக இருந்தது.

பழைய ஏற்பாட்டில் பலியிடும் முறை மனித பாவத்திற்கான பரிகாரத்தின் தேவையை வெளிப்படுத்தியது (லேவியராகமம் 16:15-22). இருப்பினும் மிருக பலிகள் இறுதியான தீர்வாக இருக்கவில்லை. அவை வரவிருந்த கிறிஸ்துவின் பலிக்கான முன்னடையாளங்களாக இருந்தன. இயேசுவின் மரணம் இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு பலிமுறையின் நிறைவேற்றமாக அமைந்தது. ஆகையால் சிலுவை பழைய ஏற்பாட்டின் நிறைவேற்றமாகவும் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

மாற்கு 10:45 சிலுவையின் அவசியத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கிய வசனமாகும். “மனிதகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படிக்கு வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும் அநேகருக்காகத் தமது ஜீவனை மீட்புவிலையாகக் கொடுக்கவும் வந்தார்” என்று இயேசு கூறுகிறார். இங்கு “மீட்புவிலை” என்ற சொல் அடிமைகளை விடுவிப்பதற்காக செலுத்தப்படும் விலையைக் குறிக்கிறது. இதன் வழியாக இயேசுவின் மரணம் பிரதிநிதித்துவ மற்றும் மாற்றீட்டு தன்மையைக் கொண்டது என்பதை அறிகிறோம். அவர் மற்றவர்களுக்காகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

மாற்கு நற்செய்தியில் சிலுவை தேவனுடைய நீதியையும் அன்பையும் ஒன்றாக வெளிப்படுத்துகிறது. தேவன் பாவத்தைப் புறக்கணிப்பதில்லை. அதே சமயம் பாவிகளை நேசிக்கிறார். சிலுவையில் இந்த இரண்டு உண்மைகளும் சந்திக்கின்றன. பாவத்திற்கான தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதேவேளையில் பாவிகளுக்கு இரட்சிப்பு வழங்கப்படுகிறது. ஆகையால் சிலுவை கிறிஸ்தவ இறையியலின் மையமாக இருக்கிறது.

சிலுவையின் அவசியத்தை மறுக்கும் எந்த இறையியலும் மாற்குவின் நற்செய்திக்கு முரணானதாகும். இயேசுவின் ஊழியம் அவரது போதனைகளால் மட்டும் நிறைவுபெறவில்லை. அவரது மரணத்தின் மூலமே நிறைவேறியது. ஆகையால் சிலுவை இல்லாத கிறிஸ்துவியல் முழுமையற்றதாகும். மாற்கு தொடர்ந்து இவ்வுண்மையை வலியுறுத்துகிறார்.

மீட்பின் விலை (The Cost of Redemption)

மனித இரட்சிப்பு இலவசமாக வழங்கப்பட்டாலும் அது மலிவானதல்ல. அதன் விலை தேவகுமாரனின் இரத்தமாகும். மாற்கு நற்செய்தி இவ்வுண்மையை பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு தொடர்ந்து எதிர்ப்புகளையும் நிராகரிப்புகளையும் சந்திக்கிறார். இறுதியில் அவர் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார். பின்னர் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார் (மாற்கு 14-15 அதிகாரங்கள்).

முதல் நூற்றாண்டில் சிலுவை மரணம் மிகவும் அவமானகரமான தண்டனையாகக் கருதப்பட்டது. ரோமர்கள் மிக மோசமான குற்றவாளிகளுக்கு இந்தத் தண்டனையை வழங்கினர். இது உடல் வேதனையை மட்டுமல்ல, பொதுமக்கள் முன்னிலையில் அவமானத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இப்படிப்பட்ட மரணத்தை இயேசு விருப்பத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டார். இதன் வழியாக அவரது தியாக அன்பின் ஆழம் வெளிப்படுகிறது.

மாற்கு 14:36-ல் கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசு, “இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடும்” என்று ஜெபிக்கிறார். இருப்பினும், “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்” என்று கூறுகிறார். இது அவரது முழுமையான கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் சிலுவையைத் தவிர்க்க முயலவில்லை. மாறாக தேவனுடைய திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

மீட்பின் விலை உடல் வேதனையில் மட்டும் இல்லை. அது உறவின் வேதனையிலும் இருந்தது. சீடர்கள் அவரைக் கைவிட்டனர் (மாற்கு 14:50). பேதுரு அவரை மறுதலித்தார் (மாற்கு 14:66-72). மக்கள் அவரை நிராகரித்தனர். இந்த அனைத்தும் அவரது பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. இருப்பினும் அவர் தனது பணியை நிறைவேற்றினார்.

இறையியல் ரீதியாக மீட்பின் விலை தேவனுடைய அன்பின் அளவை வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதன் தன்னைத் தானே இரட்சிக்க முடியாது. ஆகையால் தேவன் தமது குமாரனை அனுப்பினார். இவ்வுண்மை விசுவாசிகளின் இதயங்களில் நன்றியுணர்வையும் ஆராதனையையும் உருவாக்க வேண்டும். இரட்சிப்பு ஒரு விலையுயர்ந்த பரிசு என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது.

பாடுகளின் இறையியல் அர்த்தம் (Theological Meaning of Suffering)

மாற்கு நற்செய்தியில் பாடுகள் வெறும் துன்ப அனுபவங்களாக சித்தரிக்கப்படவில்லை. அவை தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் கருவிகளாகக் காணப்படுகின்றன. இயேசுவின் பாடுகள் உலகத்தின் பாவத்திற்கான பரிகாரமாக அமைந்தன. அவரது மரணம் பலருக்காக நிகழ்ந்த மாற்றீட்டு மரணமாகும் (மாற்கு 10:45).

பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பாக ஏசாயா 53-ல் காணப்படும் பாடுபடும் ஊழியக்காரனின் உருவகம் மாற்குவின் இறையியலில் பிரதிபலிக்கிறது. அந்த ஊழியக்காரன் பிறருடைய அக்கிரமங்களுக்காகப் பாடுபடுகிறார் (ஏசாயா 53:5-6). இயேசுவின் வாழ்க்கையும் மரணமும் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. ஆகையால் அவரது பாடுகள் வெறும் வரலாற்று நிகழ்வுகள் அல்ல; மீட்பின் செயல்களாகும்.

மாற்கு நற்செய்தி பாடுகளை மகிமைக்கான பாதையாகவும் சித்தரிக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன் சிலுவை வருகிறது. கிரீடத்திற்கு முன் முட்கிரீடம் வருகிறது. இந்த வரிசை குறிப்பிடத்தக்கது. தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மகிமை தாழ்மையின் வழியாக வருகிறது. வெற்றி தியாகத்தின் வழியாக வருகிறது. இதுவே உலகத்தின் மதிப்பீடுகளுக்கு எதிரான இராஜ்யக் கொள்கையாகும்.

பாடுகளின் இறையியல் அர்த்தம் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கைக்கும் பொருந்துகிறது. தேவன் சில நேரங்களில் துன்பங்களை நமது ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துகிறார். பாடுகள் எப்போதும் தேவனுடைய இல்லாமைகளைக் குறிக்காது. பல நேரங்களில் அவை அவரது கிரியையின் பகுதியாக இருக்கலாம். மாற்கு நற்செய்தி இந்த ஆழமான உண்மையை கற்பிக்கிறது.

பாடுகளில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுதல் (Following Christ in Suffering)

மாற்கு 8:34-ல் இயேசு, “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன்” என்று கூறுகிறார். இந்த வசனம் சீடத்துவத்தின் மையக் கருத்தாகும். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது என்பது அவரது ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே பெறுவது அல்ல. அவரது பாதையில் நடப்பதுமாகும்.

முதல் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவர்கள் துன்பங்களை எதிர்கொண்டனர். பல அறிஞர்களின் கருத்துப்படி மாற்கு நற்செய்தி இந்தச் சூழ்நிலையிலேயே எழுதப்பட்டது. ஆகையால் சிலுவையின் செய்தி அவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருந்தது. அவர்கள் அனுபவித்த பாடுகள் வீணானவை அல்ல. அவை கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குகொள்வதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுதல் தியாகத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் உள்ளடக்குகிறது. சில நேரங்களில் அது நிராகரிப்பையும் இழப்பையும் கொண்டுவரலாம். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி சிலுவை இறுதி வார்த்தை அல்ல என்பதை நினைவூட்டுகிறது. சிலுவைக்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுதல் வருகிறது. பாடுகளுக்குப் பிறகு மகிமை வருகிறது. இந்த நம்பிக்கையே விசுவாசிகளை நிலைநிறுத்துகிறது.

இன்றைய உலகிலும் கிறிஸ்தவர்கள் பலவிதமான பாடுகளை அனுபவிக்கிறார்கள். சிலர் துன்பங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். சிலர் நோய், வறுமை, அல்லது சமூக எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்கிறார்கள். மாற்கு நற்செய்தி அவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்கிறது. கிறிஸ்து அவர்களுடைய பாடுகளை அறிந்திருக்கிறார். ஏனெனில் அவரும் பாடுபட்டார். அவர் பாடுகளின் வழியாக வெற்றியை அடைந்தார்.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் சிலுவை இறையியல் இன்று கூட மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் பாடுகள் நமது இரட்சிப்பின் அடித்தளமாக இருக்கின்றன. அவரது சிலுவை நமது மீட்பின் விலையாக இருக்கிறது. அவரது கீழ்ப்படிதல் நமது மாதிரியாக இருக்கிறது. மேலும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் நமது நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. இதனால் மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசிகளை சிலுவையைத் தவிர்க்க அல்ல, அதை உண்மையாகப் புரிந்துகொண்டு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற அழைக்கிறது (மாற்கு 8:31-38; 9:31; 10:32-45; 14:32-42; 15:21-39).

அதிகாரம் 17 இயேசுவின் மரணம்

மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணமாகும். நற்செய்தியின் ஆரம்பம் முதல் மாற்கு வாசகர்களை சிலுவையை நோக்கி வழிநடத்துகிறார் (மாற்கு 1:1; 8:31; 10:33-34). இயேசுவின் போதனைகள், அற்புதங்கள், மற்றும் சீடத்துவ அழைப்புகள் அனைத்தும் இறுதியில் அவரது பாடுகளையும் மரணத்தையும் நோக்கிச் செல்கின்றன. மாற்குவின் பார்வையில் சிலுவை ஒரு துயரமான முடிவு அல்ல. மாறாக அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகும். இயேசுவின் மரணம் மனித வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. அதில் தேவனுடைய நீதி, அன்பு, கிருபை, மற்றும் இரட்சிப்புத் திட்டம் வெளிப்படுகின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள இயேசுவின் மரணத்தின் இறையியல் அர்த்தத்தை ஆழமாக ஆராய்வது அவசியமாகும்.

முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களுக்கும் ரோமர்களுக்கும் சிலுவை மரணம் மிகவும் அவமானகரமானதாகக் கருதப்பட்டது. யூதர்களின் பார்வையில் மரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டவன் சபிக்கப்பட்டவன் எனக் கருதப்பட்டான் (உபாகமம் 21:23). ரோமர்களின் பார்வையில் சிலுவை மிகவும் கொடூரமான குற்றவாளிகளுக்கான தண்டனையாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட மரணத்தை தேவனுடைய மேசியா அனுபவிப்பார் என்ற எண்ணம் பலருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருந்தது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி இந்த முரண்பாட்டையே நற்செய்தியின் மையமாக முன்வைக்கிறது. மனிதர்கள் தோல்வி என்று நினைத்த நிகழ்வு தேவனுடைய வெற்றியாக மாறுகிறது. அவமானத்தின் கருவி இரட்சிப்பின் கருவியாக மாறுகிறது. இதுவே மாற்குவின் சிலுவை இறையியலின் தனித்துவமான சிறப்பாகும்.

கடைசி இராப்போசனம் (The Last Supper)

மாற்கு 14:12-26-ல் கடைசி இராப்போசனத்தின் நிகழ்வு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது இயேசுவின் மரணத்திற்கு முந்தைய இரவில் நடைபெற்றது. இந்த உணவு யூதர்களின் பஸ்கா பண்டிகையுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது. பஸ்கா பண்டிகை எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேல் மக்களின் விடுதலையை நினைவுகூரும் நிகழ்வாகும் (யாத்திராகமம் 12:1-28). ஒவ்வொரு ஆண்டும் யூதர்கள் இந்த விழாவைக் கொண்டாடி தேவனுடைய மீட்புச் செயல்களை நினைவுகூர்ந்தனர். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் இயேசு தனது சீடர்களுடன் கடைசி இராப்போசனத்தை அனுசரித்தார். ஆனால் அவர் அந்தப் பஸ்காவிற்கு புதிய அர்த்தத்தைக் கொடுத்தார். பழைய ஏற்பாட்டின் விடுதலை நிகழ்வு இப்போது அவரது சொந்த மரணத்தின் வெளிச்சத்தில் மறுவிளக்கம் பெறுகிறது.

இராப்போசனத்தின் போது இயேசு அப்பத்தை எடுத்து ஆசீர்வதித்து, “இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என் சாரீரம்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 14:22). பின்னர் பாத்திரத்தை எடுத்து, “இது அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புதிய உடன்படிக்கையின் என் இரத்தம்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 14:24). இந்த வார்த்தைகள் மிகவும் ஆழமான இறையியல் அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளன. அப்பமும் திராட்சரசமும் வெறும் உணவுப் பொருட்களாக இல்லை. அவை அவரது தியாக மரணத்தின் அடையாளங்களாக மாறுகின்றன. இயேசு தன்னை பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியுடன் அடையாளப்படுத்துகிறார். அவரது மரணம் புதிய விடுதலையை ஏற்படுத்தும் என்பதை அறிவிக்கிறார். இதன் வழியாக பழைய ஏற்பாட்டின் பஸ்கா நிகழ்வு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகிறது.

“உடன்படிக்கையின் இரத்தம்” என்ற சொற்றொடர் யாத்திராகமம் 24:8-ஐ நினைவுபடுத்துகிறது. அங்கு மோசே இரத்தத்தைத் தெளித்து உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தினார். இப்போது இயேசு தனது சொந்த இரத்தத்தின் வழியாக புதிய உடன்படிக்கையை நிறுவுகிறார். இது எரேமியா 31:31-34-ல் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட புதிய உடன்படிக்கையின் நிறைவேற்றமாகும். தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான புதிய உறவு அவரது மரணத்தின் வழியாக உருவாகிறது. ஆகையால் கடைசி இராப்போசனம் வெறும் நினைவுகூரும் நிகழ்வு மட்டுமல்ல. அது புதிய உடன்படிக்கையின் நிறுவலாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இராப்போசனம் எதிர்கால இராஜ்யத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இயேசு, “தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் புதிதாய் குடிக்கும் நாள்வரை இனி திராட்சப்பழத்தின் ரசத்தைக் குடிப்பதில்லை” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 14:25). இதன் வழியாக சிலுவை இறுதி நிகழ்வு அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். மரணத்திற்குப் பின்னர் உயிர்த்தெழுதலும் அரசாட்சியின் நிறைவும் வருகின்றன. ஆகையால் இராப்போசனம் கடந்த கால மீட்பையும் தற்போதைய கிருபையையும் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் ஒன்றாக இணைக்கிறது.

இன்றைய சபைக்கு இந்த நிகழ்வு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கர்த்தருடைய இராப்போசனம் கிறிஸ்துவின் தியாகத்தை நினைவுகூரச் செய்கிறது. அதேவேளையில் விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் இராப்போசனத்தில் பங்கேற்கும்போது சிலுவையின் விலையையும் கிருபையின் மகத்துவத்தையும் நினைவுகூருகிறோம். ஆகையால் மாற்குவின் பார்வையில் இராப்போசனம் கிறிஸ்தவ ஆராதனையின் மைய நிகழ்வாகும்.

கெத்செமனே (Gethsemane)

கடைசி இராப்போசனத்திற்குப் பிறகு இயேசு தனது சீடர்களுடன் கெத்செமனே தோட்டத்திற்குச் செல்கிறார் (மாற்கு 14:32-42). மாற்கு நற்செய்தியில் இது மிகவும் உணர்ச்சிபூர்வமான மற்றும் இறையியல் ரீதியாக ஆழமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும். இங்கு இயேசுவின் உண்மையான மனிதத்தன்மை தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. அவர் “மிகவும் திகிலடைந்து மனவேதனைப்படத் தொடங்கினார்” என்று மாற்கு குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 14:33). இது அவரது உள்ளார்ந்த போராட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் வரவிருக்கும் பாடுகளின் தீவிரத்தை முழுமையாக அறிந்திருந்தார். இருப்பினும் அவர் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்.

இயேசு, “அப்பா, பிதாவே, உம்மாலே எல்லாம் கூடும்; இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடும்” என்று ஜெபிக்கிறார் (மாற்கு 14:36). வேதாகமத்தில் “பாத்திரம்” என்பது பொதுவாக தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது (ஏசாயா 51:17; எரேமியா 25:15). ஆகையால் இயேசு வெறும் உடல் வேதனையைப் பற்றிப் பயப்படவில்லை. மாறாக பாவத்திற்கான நியாயத்தீர்ப்பைத் தாங்கும் பொறுப்பை எதிர்கொள்கிறார். இது அவரது பாடுகளின் ஆழமான ஆவிக்குரிய பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் அவர், “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்” என்று கூறுகிறார். இந்த வார்த்தைகள் அவரது முழுமையான கீழ்ப்படிதலின் உச்ச வெளிப்பாடாகும்.

கெத்செமனே நிகழ்வு ஆதாம் மற்றும் கிறிஸ்து இடையேயான முரண்பாட்டையும் நினைவுபடுத்துகிறது. ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியத் தவறினார் (ஆதியாகமம் 3:1-7). ஆனால் கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசு தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிகிறார். முதல் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை மனிதகுலத்திற்கு பாவத்தையும் மரணத்தையும் கொண்டுவந்தது. இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதல் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருகிறது. ஆகையால் கெத்செமனே மீட்பின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாகும்.

இந்த நிகழ்வில் சீடர்களின் தோல்வியும் குறிப்பிடத்தக்கது. இயேசு ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் தூங்கிவிடுகிறார்கள் (மாற்கு 14:37-41). இது மனித பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் தோல்வியடைந்த இடத்தில் கிறிஸ்து வெற்றி பெறுகிறார். ஆகையால் இரட்சிப்பு மனிதர்களின் விசுவாசத்தினால் அல்ல, கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலினால் சாத்தியமாகிறது.

விசாரணையும் சிலுவையில் அறையப்படுதலும் (Trial and Crucifixion)

மாற்கு 14:53-15:41 பகுதிகளில் இயேசுவின் விசாரணை மற்றும் சிலுவையில் அறையப்படுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அவர் முதலில் யூத மதத் தலைவர்களிடம் கொண்டுவரப்படுகிறார். பின்னர் ரோம ஆளுநரான பிலாத்துவிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறார். இந்த விசாரணைகளில் பொய்ச் சாட்சிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர் (மாற்கு 14:56). இருப்பினும் இயேசு பெரும்பாலும் மௌனமாக இருக்கிறார். இது ஏசாயா 53:7-ல் காணப்படும் பாடபெரும்

ஊழியக்காரனை நினைவுபடுத்துகிறது. அவர் அநியாயமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறார். ஆனால் எதிர்ப்பின்றி தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கிறார்.

பிலாத்துவின் முன்னிலையில் இயேசு “யூதர்களின் ராஜா” என்ற குற்றச்சாட்டின் கீழ் விசாரிக்கப்படுகிறார் (மாற்கு 15:2). இது ஒரு அரசியல் குற்றச்சாட்டாக இருந்தது. ரோமப் பேரரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யக்கூடியவர்களை அவர்கள் கடுமையாகத் தண்டித்தனர். ஆனால் மாற்கு நற்செய்தியின் முரண்பாடு என்னவென்றால், இயேசு உண்மையிலேயே ராஜாவாக இருந்தார். ஆனால் அவரது அரசாட்சி இந்த உலகத்தின் அரசியல் அமைப்புகளைப் போன்றதல்ல. அவர் சிலுவையின் வழியாக ஆட்சி செய்யும் ராஜாவாக வெளிப்படுகிறார்.

சிலுவையில் இயேசு அனுபவித்த வேதனைகள் மிகவும் கொடூரமானவை. அவர் அடிக்கப்பட்டார், பரிகரிக்கப்பட்டார், முட்கிரீடம் சூட்டப்பட்டார், மற்றும் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் (மாற்கு 15:16-24). ரோமர்களின் சிலுவைத் தண்டனை உடல் வேதனையையும் அவமானத்தையும் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் மாற்கு இந்த உடல் வேதனைகளை விட அதன் இறையியல் அர்த்தத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார். இயேசுவின் மரணம் மனித பாவத்திற்கான பரிகார பலியாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.

மாற்கு 15:34-ல் இயேசு, “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்று கூக்குரலிடுகிறார். இது சங்கீதம் 22:1-இன் மேற்கோளாகும். இந்த வார்த்தைகள் அவரது பாடுகளின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் மனித பாவத்தின் பாரத்தைச் சுமக்கிறார். இருப்பினும் இந்த சங்கீதம் இறுதியில் வெற்றியிலும் நம்பிக்கையிலும் முடிகிறது. ஆகையால் இந்தக் கூக்குரல் நம்பிக்கையின்மையின் வெளிப்பாடு அல்ல. மாறாக வேதனைக்குள்ளும் தேவனை நோக்கிய விசுவாசத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

சிலுவையின் அடியில் நின்ற ரோம நூற்றுக்கதிபதி, “உண்மையாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன்” என்று அறிக்கையிடுகிறார் (மாற்கு 15:39). இது மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான உச்சக்கட்டமாகும். நற்செய்தியின் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்ட உண்மை (மாற்கு 1:1) இப்போது சிலுவையின் அடியில் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இயேசுவின் தெய்வீக மகிமை அவரது மரணத்தின் மூலமாக வெளிப்படுகிறது.

மாற்குவில் பரிகார இறையியல் (Atonement Theology in Mark)

மாற்கு நற்செய்தி பரிகாரத்தைப் பற்றிய முறையான இறையியல் விளக்கத்தை வழங்கவில்லை. இருப்பினும் அதன் முழு கதையியல் பரிகார இறையியலால் நிறைந்துள்ளது. மாற்கு 10:45 இந்தக் கருத்திற்கான முக்கிய வசனமாகும். இயேசு தனது ஜீவனை “அநேகருக்காக மீட்புவிலையாக” கொடுக்க வந்தார் என்று கூறுகிறார். இது அவரது மரணம் பிரதிநிதித்துவ தன்மையுடையது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் தமக்காக அல்ல, மற்றவர்களுக்காக மரிக்கிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டின் பலி முறைகள் மாற்குவின் பரிகார இறையியலுக்குப் பின்னணியாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக பாவநிவாரண பலிகளும் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியும் முக்கியமானவை (லேவியராகமம் 16:15-22; யாத்திராகமம் 12:1-13). இயேசுவின் மரணம் இந்த அடையாளங்களின் நிறைவேற்றமாகக் காணப்படுகிறது. அவர் பாவிகளுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தார். அவரது இரத்தம் புதிய உடன்படிக்கையை நிறுவியது (மாற்கு 14:24).

மாற்குவின் பரிகார இறையியலில் மாற்றீட்டு அம்சம் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. பரப்பாஸ் விடுவிக்கப்படுகிறார்; இயேசு தண்டிக்கப்படுகிறார் (மாற்கு 15:6-15). குற்றவாளி விடுதலை பெறுகிறான். குற்றமற்றவர் தண்டிக்கப்படுகிறார். இது சிலுவையின் ஆழமான இறையியல் உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்து பாவிகளின் இடத்தில் நிற்கிறார். இதுவே பரிகாரத்தின் இதயமாகும்.

ஆலயத்திரை கிழியுதல் (The Veil of the Temple)

மாற்கு 15:38-ல் இயேசு மரித்த உடனே ஆலயத்திரை மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது மாற்கு நற்செய்தியின் மிகவும் முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். ஆலயத்திரை பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் பிரித்திருந்தது (யாத்திராகமம் 26:31-33). மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரதான ஆசாரியர் மட்டுமே வருடத்திற்கு ஒருமுறை செல்ல முடியும் (லேவியராகமம் 16:2).

திரை கிழியுதல் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலிருந்த தடையின் அகற்றலைக் குறிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் வழியாக தேவனை அணுகுவதற்கான புதிய வழி திறக்கப்படுகிறது. இனி மனிதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு ஆசாரிய முறையின் வழியாக மட்டுமே தேவனை அணுக வேண்டியதில்லை. கிறிஸ்துவே புதிய மற்றும் ஜீவனுள்ள வழியாக மாறுகிறார்.

இந்த நிகழ்வு பழைய உடன்படிக்கையின் முடிவையும் புதிய உடன்படிக்கையின் ஆரம்பத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆலய மையப்படுத்தப்பட்ட ஆராதனை புதிய கட்டத்திற்குள் நுழைகிறது. தேவனுடைய சந்நிதி இனி ஒரு கட்டிடத்திற்குள் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. கிறிஸ்துவின் வழியாக அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

இறையியல் ரீதியாக ஆலயத்திரை கிழியுதல் சிலுவையின் வெற்றியை அறிவிக்கிறது. இயேசுவின் மரணம் தோல்வி அல்ல. அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகும். பாவத்தின் தடைகள் அகற்றப்பட்டுள்ளன. தேவனுடைய கிருபையின் கதவு திறக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் சிலுவைச் செய்தியின் உச்சமாகும்.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் மரணம் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாக மட்டுமல்ல, உலக இரட்சிப்பின் மைய நிகழ்வாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. கடைசி இராப்போசனம் புதிய உடன்படிக்கையை நிறுவுகிறது (மாற்கு 14:22-25). கெத்செமனே கீழ்ப்படிதலின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 14:32-42). சிலுவை பரிகாரத்தின் விலையை காட்டுகிறது (மாற்கு 15:21-39). ஆலயத்திரை கிழியுதல் தேவனை அணுகும் புதிய வழியை அறிவிக்கிறது (மாற்கு 15:38). இவ்விதமாக இயேசுவின் மரணம் மாற்குவின் நற்செய்தியில் தேவனுடைய அன்பு, நீதி, மற்றும் கிருபையின் உச்ச வெளிப்பாடாக நிற்கிறது.

அதிகாரம் 18

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்

மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதி மற்றும் உச்சக்கட்ட நிகழ்வு இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாகும். சிலுவை மரணம் கிறிஸ்துவின் மீட்புப் பணியின் முக்கிய அங்கமாக இருந்தாலும், உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமல் அந்தப் பணி முழுமை பெறாது (மாற்கு 16:1-8). மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் ஒரு தனிப்பட்ட அற்புதமாக மட்டும் சித்தரிக்கப்படவில்லை. மாறாக அது தேவனுடைய அரசாட்சியின் வெற்றியையும், மரணத்தின் மீதான ஜெயத்தையும், புதிய படைப்பின் துவக்கத்தையும் அறிவிக்கும் நிகழ்வாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இயேசு பலமுறை தமது பாடுகள், மரணம், மற்றும் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுதலை முன்னறிவித்திருந்தார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:34). ஆகையால் உயிர்த்தெழுதல் எதிர்பாராத சம்பவம் அல்ல. அது தேவனுடைய திட்டத்தின் நிறைவேற்றமாகும். மாற்குவின் இறையியலில் உயிர்த்தெழுதல் சிலுவையின் அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்தும் தெய்வீக சான்றாக விளங்குகிறது.

முதல் நூற்றாண்டில் மரணம் மனித வாழ்க்கையின் இறுதி உண்மையாகக் கருதப்பட்டது. யூதர்கள் பொதுவான இறுதி உயிர்த்தெழுதலை நம்பினாலும், ஒரு தனிநபர் வரலாற்றின் மத்தியிலேயே உயிர்த்தெழுதலாம் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை (தானியேல் 12:2). ரோமர்களும் கிரேக்கர்களும் உடலின் உயிர்த்தெழுதலை பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்படிப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியில் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மிகப் பெரிய புரட்சிகரமான நிகழ்வாக இருந்தது. இது உலக வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியது. ஆரம்ப சபையின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உயிர்த்தெழுதலே அடிப்படையாக அமைந்தது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் இறுதி அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்வது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் மையத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவசியமாகும்.

காலியான கல்லறை (The Empty Tomb)

மாற்கு 16:1-8-ல் உயிர்த்தெழுதல் சம்பவத்தின் முதல் பதிவு காணப்படுகிறது. வாரத்தின் முதல் நாளின் அதிகாலையில் மகதலேனா மரியாள், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாள், மற்றும் சலோமே ஆகிய பெண்கள் இயேசுவின் உடலுக்கு வாசனைப்பொருட்களைப் பூசுவதற்காக கல்லறைக்குச் செல்கின்றனர் (மாற்கு 16:1). அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலை எதிர்பார்த்து செல்லவில்லை. மாறாக இறந்த உடலுக்கான இறுதி மரியாதையைச் செலுத்துவதற்காகச் சென்றனர். இது அவர்களுடைய மனித எதிர்பார்ப்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் சிலுவை மரணத்தை இறுதி முடிவாகவே கருதினர். ஆனால் தேவன் அவர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்யும் ஒரு உண்மையை வெளிப்படுத்தப்போகிறார்.

பெண்கள் வழியில் ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகின்றனர். “கல்லறையின் வாயிலிலிருந்து கல்லை நமக்காக யார் புரட்டுவார்?” என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள் (மாற்கு 16:3). கல்லறையை முடியிருந்த கல் மிகவும் பெரியதாக இருந்தது. மனித சக்தியால் அதை எளிதாக நகர்த்த முடியாது. ஆனால் அவர்கள் வந்தபோது கல் ஏற்கனவே புரட்டப்பட்டிருந்தது (மாற்கு 16:4). இது தேவனுடைய செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது. மனிதனால் முடியாததை தேவன் செய்திருந்தார். மாற்கு இந்த விவரத்தின் வழியாக உயிர்த்தெழுதல் முழுமையாக தேவனுடைய கிரியையாகும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

பெண்கள் கல்லறைக்குள் நுழைந்தபோது வெள்ளை ஆடை அணிந்திருந்த ஒரு வாலிபனைக் காண்கிறார்கள் (மாற்கு 16:5). அவர் தேவதூதனின் பிரதிநிதியாகச் செயல்படுகிறார். அவர், “நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட நாசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள்; அவர் உயிர்த்தெழுந்தார்; இங்கே இல்லை” என்று அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 16:6). இந்த அறிவிப்பு கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் மிக முக்கியமான அறிவிப்பாகும். சிலுவையில் மரித்தவர் இப்போது உயிரோடு இருக்கிறார். கல்லறை அவரை அடக்கி வைத்திருக்க முடியவில்லை. மரணம் அவர்மேல் அதிகாரம் செலுத்த முடியவில்லை.

காலியான கல்லறை உயிர்த்தெழுதலுக்கான ஒரே சான்று அல்ல. இருப்பினும் அது மிகவும் முக்கியமான சான்றாகும். கல்லறையில் உடல் இருந்திருந்தால் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய அறிவிப்பு உடனடியாக மறுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் உடல் அங்கே இல்லை. மேலும் எதிரிகளாலும் உடலைக் காட்ட முடியவில்லை. ஆகையால் காலியான கல்லறை

உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கையின் வரலாற்று அடித்தளமாக விளங்குகிறது. பல அறிஞர்கள் ஆரம்ப சபையின் உயிர்த்தெழுதல் பிரசங்கத்திற்கு காலியான கல்லறை முக்கிய பின்னணியாக இருந்தது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

மாற்கு நற்செய்தியில் பெண்கள் முதல் சாட்சிகளாகத் தோன்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. முதல் நூற்றாண்டு யூத சமூகத்தில் பெண்களின் சாட்சி அதிக மதிப்பைப் பெறவில்லை. இருப்பினும் நற்செய்திகள் பெண்களையே முதல் சாட்சிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இது இந்த நிகழ்வு கற்பனைக்கதையியல் அல்ல என்பதை மறைமுகமாக உறுதிப்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் உருவாக்கிய கதையியல்யாக இருந்தால் அவர்கள் சமூக ரீதியாக அதிக மதிப்புள்ள சாட்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் மாற்கு உண்மையில் நடந்ததை நேர்மையாகப் பதிவு செய்கிறார்.

உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் (Resurrection Faith)

மாற்கு நற்செய்தியில் உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் படிப்படியாக உருவாகும் ஒரு உண்மையாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. இயேசு உயிர்த்தெழுதல் என்று முன்பே அறிவித்திருந்தாலும் சீடர்கள் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:34). அவர்கள் மேசியாவின் மகிமையைப் பற்றிப் புரிந்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவரது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இதனால் உயிர்த்தெழுதல் செய்தி முதலில் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. மாற்கு 16:8-ல் பெண்கள் பயத்தாலும் அதிசயத்தாலும் நிரம்பியிருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர்கள் நடுங்கிக்கொண்டு கல்லறையைவிட்டு வெளியேறினர். இந்த எதிர்வினை மிகவும் இயல்பானது. அவர்கள் எதிர்பார்க்காத ஒரு தெய்வீக நிகழ்வை எதிர்கொண்டிருந்தனர். உயிர்த்தெழுதல் என்பது மனித அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று. ஆகையால் அவர்களுடைய பயமும் அதிசயமும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவை. மாற்கு இந்த மனித உணர்வுகளை மறைக்காமல் பதிவு செய்கிறார்.

உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் வெறும் மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை அல்ல. அது வரலாற்று உண்மையின் மீது அமைந்துள்ளது. ஆரம்ப சபை உயிர்த்தெழுதலை ஒரு உருவகமாகவோ அல்லது ஆவிக்குரிய அனுபவமாகவோ மட்டுமே புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் உண்மையாக உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவரை அறிவித்தார்கள். இதுவே அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் மையமாக இருந்தது (அப்போஸ்தலர் 2:22-36). மாற்கு நற்செய்தியும் இதே அடிப்படையில் நிற்கிறது. இறையியல் ரீதியாக உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் கிறிஸ்துவின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர் வெறும் தீர்க்கதரிசி அல்ல. அவர் தேவகுமாரன் (மாற்கு 1:1). அவரது உயிர்த்தெழுதல் அவரது கூற்றுகளின் உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர் கூறிய அனைத்தும் உண்மையானவை என்பதை தேவன் வெளிப்படுத்துகிறார். ஆகையால் உயிர்த்தெழுதல் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்திற்கான வலிமையான சான்றாகும்.

இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் குறிப்பிடத்தக்கது. கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை ஒரு இறந்த மதத் தலைவரின் போதனைகளின் மீது அமைக்கப்படவில்லை. மாறாக உயிரோடிருக்கிற ஆண்டவரின் மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் கிறிஸ்தவ விசுவாசம் நம்பிக்கையுடனும் உறுதியுடனும் நிறைந்ததாக இருக்க முடிகிறது. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து இன்று கூட தமது மக்களுடன் இருக்கிறார்.

உயிர்த்தெழுதலின் இறையியல் முக்கியத்துவம் (Theological Significance)

உயிர்த்தெழுதல் மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல் கட்டமைப்பில் மைய இடத்தைப் பெறுகிறது. சிலுவையில் இயேசு மனித பாவங்களுக்காக மரித்தார். ஆனால் உயிர்த்தெழுதல் அந்தப் பலி தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமல் சிலுவையின் அர்த்தம் முழுமையாக வெளிப்படாது. தேவன் இயேசுவை உயிர்த்தெழுப்பியதன் வழியாக அவரது பணியை அங்கீகரித்தார். உயிர்த்தெழுதல் மரணத்தின் மீதான வெற்றியையும் அறிவிக்கிறது. மனித வரலாற்றில் மரணம் ஒரு சக்திவாய்ந்த எதிரியாக இருந்துள்ளது. அனைத்து மனிதர்களும் அதன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இயேசு மரணத்தை வென்றார் (மாற்கு 16:6). இதன் வழியாக புதிய யுகம் ஆரம்பமானது. தேவனுடைய அரசாட்சியின் வல்லமை வரலாற்றிற்குள் நுழைந்தது. உயிர்த்தெழுதல் புதிய படைப்பின் முதல் கனியாக விளங்குகிறது.

உயிர்த்தெழுதல் தேவனுடைய அரசாட்சியைப் பற்றிய இயேசுவின் போதனைகளையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர் அறிவித்த அரசாட்சி வெறும் எதிர்கால நம்பிக்கை அல்ல. அது ஏற்கனவே செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது (மாற்கு 1:15). உயிர்த்தெழுதல் இந்த அரசாட்சியின் வல்லமையான வெளிப்பாடாகும். தேவன் தமது ஆட்சியை மரணத்தின் மீதும் நிலைநாட்டியுள்ளார். பல அறிஞர்கள் உயிர்த்தெழுதலை தேவனுடைய இறுதி நியாயத்தீர்ப்பின் முன்னோட்டமாகப் பார்க்கின்றனர். எதிர்காலத்தில் தேவன் உலகத்தைப் புதுப்பிப்பார். இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுவார்கள். நீதியும் சமாதானமும் முழுமையாக நிலைநாட்டப்படும். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் இந்த எதிர்கால நிகழ்வுகளின் ஆரம்ப அடையாளமாக இருக்கிறது. ஆகையால் உயிர்த்தெழுதல் கடந்த கால நிகழ்வாக மட்டுமல்ல; எதிர்கால நம்பிக்கையின் உறுதிப்பாடாகவும் உள்ளது.

உயிர்த்தெழுதலும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையும் (Resurrection and Christian Hope)

மாற்கு நற்செய்தியில் உயிர்த்தெழுதல் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அடித்தளமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. சிலுவை வெள்ளிக்கிழமைக்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுதல் ஞாயிறு வருகிறது. இருள் இறுதி வார்த்தையாக இல்லை. துக்கம் இறுதி முடிவாக இல்லை. தேவன் புதிய வாழ்க்கையை உருவாக்குகிறார். இதுவே உயிர்த்தெழுதலின் மையச் செய்தியாகும். முதல் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்தனர். சிலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். சிலர் தங்கள் உயிரையும் இழந்தனர். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் உயிர்த்தெழுதல் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையின் ஆதாரமாக இருந்தது. கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்ததால் அவர்களுடைய துன்பங்கள் வீணானவை அல்ல. மரணத்திற்குப் பிறகும் வாழ்க்கை இருக்கிறது என்ற உறுதியை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர்.

உயிர்த்தெழுதல் தனிப்பட்ட நம்பிக்கையையும் வழங்குகிறது. கிறிஸ்துவில் விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் எதிர்கால உயிர்த்தெழுதலின் வாக்குறுதியைப் பெறுகிறார்கள் (யோவான் 11:25-26). உடல் மரணம் இறுதி முடிவு அல்ல. தேவன் தமது மக்களுக்கு நித்திய ஜீவனை அளிப்பார். இந்த நம்பிக்கை கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கையையும் மரணத்தைப் பற்றிய பார்வையையும் மாற்றுகிறது. இன்றைய உலகிலும் மனிதர்கள் பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கிறார்கள். நோய், துக்கம், அநீதி, மற்றும் மரணம் ஆகியவை இன்னும் மனித அனுபவத்தின் பகுதிகளாக உள்ளன. உயிர்த்தெழுதல் இந்த இருளின் மத்தியிலும் நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. தேவன் இறுதியில் வெற்றி பெறுவார். அவரது அரசாட்சி முழுமையாக நிலைநாட்டப்படும். இதுவே கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் மையமாகும்.

உயிர்த்தெழுதலின் வெளிச்சத்தில் பணி (Mission in Light of the Resurrection)

மாற்கு 16:7-ல் தேவதூதன் பெண்களிடம், “நீங்கள் போய் அவருடைய சீடர்களுக்கும் பேதுருவுக்கும் சொல்லுங்கள்” என்று கூறுகிறார். இந்த அறிவிப்பு உயிர்த்தெழுதல் செய்தி பகிரப்பட வேண்டியதென்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. உயிர்த்தெழுதல் ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவமாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. அது உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டிய சான்றாகும். உயிர்த்தெழுதல் சபையின் பணிக்கான அடிப்படையாக இருக்கிறது. இயேசு மரித்தவராகவே இருந்திருந்தால் சபையின் பணி அர்த்தமற்றதாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் உயிரோடிருக்கிறார். ஆகையால் சபை தைரியமாக நற்செய்தியை அறிவிக்க முடிகிறது. ஆரம்ப சபையின் வளர்ச்சிக்கும் இந்த உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கையே சக்தியாக இருந்தது.

உயிர்த்தெழுதலின் வெளிச்சத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் உலகில் நம்பிக்கையின் சாட்சிகளாக வாழ அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெறும் கடந்த கால நிகழ்வை நினைவுகூருவதில்லை. உயிரோடிருக்கும் ஆண்டவரின் இராஜ்யத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை, சேவை, மற்றும் சாட்சியம் உயிர்த்தெழுதலின் உண்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். மாற்கு நற்செய்தியின் முடிவு வாசகங்களை ஒரு தீர்மானத்திற்கு அழைக்கிறது. காலியான கல்லறையைப் பற்றிய செய்தியை அவர்கள் கேள்விப்பட்டுள்ளனர். இப்போது அவர்கள் அதற்கு எவ்வாறு பதிலளிப்பார்கள்? உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பார்களா? அவரது சீடர்களாக வாழ்வார்களா? இந்தக் கேள்வி முதல் நூற்றாண்டு வாசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. இன்றைய வாசிப்பவர்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் உயிர்த்தெழுதல் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் உச்ச உண்மையாக நிற்கிறது. காலியான கல்லறை தேவனுடைய வெற்றியை அறிவிக்கிறது (மாற்கு 16:1-6). உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசம் கிறிஸ்துவின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 16:6-8). உயிர்த்தெழுதலின் இறையியல் முக்கியத்துவம் இரட்சிப்பு, புதிய படைப்பு, மற்றும் தேவனுடைய இராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையது (மாற்கு 1:15; 16:6). அது கிறிஸ்தவர்களுக்கு நிலையான நம்பிக்கையை வழங்குகிறது. மேலும் உலகிற்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கும் பணிக்காக அவர்களை அனுப்புகிறது. இதனால் உயிர்த்தெழுதல் மாற்குவின் நற்செய்தியின் முடிவாக மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் புதிய துவக்கமாகவும் விளங்குகிறது.

பகுதி VIII : இறுதிக்காலமும் ஊழியமும்

அதிகாரம் 19

ஒலிவ மலைப் பிரசங்கமும் கடைசிக்கால நிகழ்வுகளும்

மாற்கு நற்செய்தி 13-ஆம் அதிகாரம் பொதுவாக “ஒலிவ மலைப் பிரசங்கம்” (Olivet Discourse) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது இயேசுவின் மிக முக்கியமான தீர்க்கதரிசனப் போதனைகளில் ஒன்றாகும் (மாற்கு 13:1-37). இந்த அதிகாரத்தில் எருசலேம் ஆலயத்தின் அழிவு, வரவிருக்கும் உபத்திரவங்கள், மனிதகுமாரனின் வருகை, மற்றும் விசுவாசிகளின் விழிப்புணர்வு ஆகியவை குறித்து இயேசு போதிக்கிறார். மாற்கு நற்செய்தியில் இது இயேசுவின் பாடுகளுக்கு முந்தைய இறுதி முக்கிய போதனையாக அமைந்துள்ளது. ஆகையால் இது நற்செய்தியின் இறையியல் அமைப்பில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இந்த அதிகாரம் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் எதிர்கால நிகழ்வுகளையும் ஒன்றாக இணைக்கிறது. இதனால் இதன் விளக்கம் குறித்து பல்வேறு இறையியல் கருத்துக்கள் உருவாகியுள்ளன. இருப்பினும் இதன் மையச் செய்தி விசுவாசிகள் தேவனுடைய திட்டத்தில் நம்பிக்கையுடன் நிலைத்திருந்து விழிப்போடு வாழ வேண்டும் என்பதாகும்.

ஒலிவ மலைப் பிரசங்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அதன் சூழலை அறிதல் அவசியம். இயேசு ஆலயத்தைவிட்டு வெளியேறியபோது ஒரு சீடன் அதன் கட்டிடங்களின் மகத்துவத்தைப் பாராட்டினான் (மாற்கு 13:1). அதற்கு இயேசு, “இங்கே கல்லின்மேல் கல் இராபடிக்கு எல்லாம் இடிக்கப்பட்டுப்போம்” என்று பதிலளித்தார் (மாற்கு 13:2). இந்த வார்த்தைகள் சீடர்களுக்கு அதிர்ச்சியளித்தன. ஏனெனில் எருசலேம் ஆலயம் யூத மத வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்தது. அந்த ஆலயம் அழிக்கப்படும் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருந்தது. இதன் பின்னணியில்தான் ஒலிவ மலைப் பிரசங்கம் ஆரம்பிக்கிறது.

வரலாற்றுப் பின்னணி (Historical Context)

மாற்கு 13-ஆம் அதிகாரத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முதல் நூற்றாண்டின் அரசியல் மற்றும் மத சூழலை கவனிக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் யூதேயா ரோமப் பேரரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. யூத மக்கள் அரசியல் சுதந்திரத்தை விரும்பினர். பலர் தேவன் விரைவில் தலையிட்டு இஸ்ரவேலை விடுவிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தனர். மேசியா வருகையைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்புகளும் அதிகமாக இருந்தன. இந்தச் சூழலில் தேசியவாத இயக்கங்களும் கிளர்ச்சிகளும் உருவாகின. எருசலேம் ஆலயம் யூதர்களின் மத அடையாளத்தின் மையமாக இருந்தது. முதலாம் நூற்றாண்டில் மகா ஏரோது அதை விரிவுபடுத்தி மிகவும் பிரமாண்டமாக மாற்றியிருந்தான். அந்தக் கட்டிடத்தின் அழகும் பெருமையும் உலகப் புகழ்பெற்றதாக இருந்தது. ஆகையால் ஆலய அழிவு பற்றிய இயேசுவின் தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் அதிர்ச்சிகரமானதாக இருந்தது. அது வெறும் ஒரு கட்டிடத்தின் அழிவைப் பற்றிய அறிவிப்பு அல்ல. மாறாக முழு யூத மத அமைப்பின் மாற்றத்தைக் குறிக்கும் அறிவிப்பாக இருந்தது.

பல அறிஞர்கள் மாற்கு நற்செய்தி கி.பி. 65-70 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர். இந்த காலத்தில் யூதர்களும் ரோமர்களும் இடையே கடுமையான போர் நடைபெற்றது. இறுதியில் கி.பி. 70-ல் ரோமப் படைகள் எருசலேமையும் ஆலயத்தையும் அழித்தனர். இதனால் இயேசுவின் தீர்க்கதரிசனம் வரலாற்றில் நிறைவேறியது. இந்த நிகழ்வு ஆரம்ப சபையின் இறையியல் புரிதலிலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மாற்கு நற்செய்தியின் வாசிப்பவர்கள் இந்த நிகழ்வுகளின் நிழலில் வாழ்ந்திருக்கலாம். அவர்கள் அரசியல் சூழல்பங்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவித்தனர். ஆகையால் ஒலிவ மலைப் பிரசங்கம் அவர்களுக்கு வெறும் எதிர்கால தீர்க்கதரிசனம் அல்ல. மாறாக தற்போதைய நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் நம்பிக்கையோடு வாழ்வதற்கான வழிகாட்டுதலாக இருந்தது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணி அதிகாரத்தின் அர்த்தத்தை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

எருசலேமின் அழிவு (Destruction of Jerusalem)

மாற்கு 13:2-ல் இயேசு ஆலயத்தின் முழுமையான அழிவை முன்னறிவிக்கிறார். இந்த தீர்க்கதரிசனம் கி.பி. 70-ல் நிறைவேறியது. யூதர்களின் கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காக ரோமப் படைகள் எருசலேமை முற்றுகையிட்டனர். நகரம் கைப்பற்றப்பட்ட பிறகு ஆலயம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. வரலாற்றாசிரியரான Flavius Josephus இந்த நிகழ்வுகளை விரிவாக பதிவு செய்துள்ளார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். நகரம் முற்றிலும் அழிவுக்குள்ளானது. இயேசு இந்த அழிவை வெறும் அரசியல் சம்பவமாக மட்டும் பார்க்கவில்லை. அது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் ஒரு வெளிப்பாடாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசிகள் இஸ்ரவேலின் கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாக நியாயத்தீர்ப்பு வரும் என்று எச்சரித்தனர் (எரேமியா 7:1-15). இயேசுவும் அதே தீர்க்கதரிசன மரபில் பேசுகிறார். ஆலயத்தின் அழிவு தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தில் ஒரு புதிய கட்டத்தைத் தொடங்குகிறது.

இறையியல் ரீதியாக இந்த நிகழ்வு குறிப்பிடத்தக்கது. பழைய உடன்படிக்கையின் மையமாக இருந்த ஆலய அமைப்பு முடிவுக்கு வருகிறது. கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் வழியாக புதிய உடன்படிக்கை நிறுவப்பட்டுள்ளது (மாற்கு 14:24). ஆலயத்திரை கிழிந்தது இந்த மாற்றத்தின் அடையாளமாக இருந்தது (மாற்கு 15:38). இப்போது தேவனை அணுகுவதற்கான வழி ஆலய பலிகள் அல்ல, கிறிஸ்துவே ஆகும். இந்த நிகழ்வு சமகால விசுவாசிகளுக்கும் ஒரு பாடத்தை அளிக்கிறது. எந்த மனித அமைப்பும் நிரந்தரமானதல்ல. தேவனுடைய அரசாட்சி மட்டுமே நிலைத்திருக்கிறது. சபை தனது நம்பிக்கையை கட்டிடங்கள், அமைப்புகள், அல்லது அரசியல் சக்திகளில் வைக்கக்கூடாது. அது கிறிஸ்துவின் மீதே நிலைநிற்க வேண்டும். இதுவே மாற்குவின் இறையியல் வலியுறுத்தலாகும்.

முடிவுக்காலத்தின் அடையாளங்கள் (Signs of the End)

மாற்கு 13:5-23 பகுதியில் இயேசு பல அடையாளங்களைப் பற்றி பேசுகிறார். பொய்மேசியாக்கள் தோன்றுவார்கள் (மாற்கு 13:6). போர்களும் போர் செய்திகளும் இருக்கும் (மாற்கு 13:7). பஞ்சங்களும் பூகம்பங்களும் நிகழும் (மாற்கு 13:8). விசுவாசிகள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள் (மாற்கு 13:9-13). இவை அனைத்தும் கடைசிக்கால நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடையதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இந்த அடையாளங்களைப் பற்றி பல்வேறு விளக்கங்கள் உள்ளன. சில அறிஞர்கள் இவை முதன்மையாக கி.பி. 70-க்கு முந்தைய நிகழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்று கருதுகின்றனர். மற்றவர்கள் இவை முழு சபைக் காலத்திற்கும் பொருந்துகின்றன என்று வாதிடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் இவை எதிர்கால உபத்திரவ காலத்தில் முழுமையாக நிறைவேறும் என்று நம்புகின்றனர். எந்த விளக்கத்தையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு உண்மை தெளிவாக இருக்கிறது. வரலாறு தேவனுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது.

இயேசு இந்த அடையாளங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது பயத்தை உருவாக்க விரும்பவில்லை. மாறாக சீடர்களைத் தயார்படுத்த விரும்பினார். “இவைகள் எல்லாம் வேதனைகளின் ஆரம்பம்” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 13:8). ஒரு குழந்தை பிறப்பதற்கு முன் பிரசவ வேதனைகள் வருவது போல தேவனுடைய அரசாட்சியின் முழுமையான வெளிப்பாட்டிற்கு முன் இந்த நிகழ்வுகள் வருகின்றன. ஆகையால் விசுவாசிகள் இந்த நிகழ்வுகளை நம்பிக்கையின் பார்வையில் காண வேண்டும். மாற்கு 13:10-ல் “நற்செய்தி முன்னதாக எல்லா ஜாதிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும்” என்று இயேசு கூறுகிறார். இது மிக முக்கியமான வசனமாகும். உலக வரலாற்றின் மையத்தில் தேவனுடைய அருட்பணி இருக்கிறது. போர்களும் நெருக்கடிகளும் முக்கியமானவை அல்ல. நற்செய்தியின் பரவல்தான் முக்கியமானது. ஆகையால் சபையின் கவனம் தீர்க்கதரிசன ஊகங்களில் அல்ல, அருட்பணியில் இருக்க வேண்டும்.

மனிதகுமாரனின் வருகை (The Coming of the Son of Man)

மாற்கு 13:24-27 மனிதகுமாரனின் மகிமையான வருகையை விவரிக்கிறது. “அந்நாட்களில் சூரியன் இருளடையும், சந்திரன் தன் ஒளியைக் கொடாதிருக்கும்” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 13:24). இந்த மொழி பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்களில் பொதுவாக பயன்படுத்தப்பட்ட குறியீட்டு மொழியாகும் (ஏசாயா 13:10; யோவேல் 2:10). இது தேவனுடைய தலையீட்டின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பின்னர் மனிதகுமாரன் வல்லமையுடனும் மகிமையுடனும் வருவார் என்று இயேசு அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 13:26). இந்த காட்சி தானியேல் 7:13-14-இன் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. அங்கு மனிதகுமாரன் தேவனிடமிருந்து இராஜ்யத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெறுகிறார். மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு இந்த மனிதகுமாரன் என்ற பட்டத்தைத் தமக்கே பயன்படுத்துகிறார். சிலுவையில் பாடுபட்டவரே எதிர்காலத்தில் மகிமையுடன் வரப்போகிறார். மனிதகுமாரனின் வருகை நீதியையும் மீட்பையும் கொண்டு வருகிறது. அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை உலகின் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் சேர்ப்பார் (மாற்கு 13:27). இதன் வழியாக தேவனுடைய மக்கள் முழுமையாக ஒன்றுகூட்டப்படுவார்கள். இந்த நிகழ்வு கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் முக்கிய அம்சமாகும். வரலாறு தற்செயலாக முடிவடையாது. அது கிறிஸ்துவின் வெற்றிகரமான வருகையில் நிறைவடையும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் மனிதகுமாரனின் வருகை பயத்தை உருவாக்குவதற்காக அல்ல. மாறாக விசுவாசிகளுக்கு நம்பிக்கையை அளிப்பதற்காக உள்ளது. உலகில் அநீதி, பாடுகள், மற்றும் தீமை இருந்தாலும் அவை இறுதி வார்த்தை அல்ல. கிறிஸ்து திரும்பி வருவார். அவரது அரசாட்சி முழுமையாக நிலைநாட்டப்படும். இதுவே கிறிஸ்தவ எதிர்நோக்கத்தின் மையமாகும்.

விழிப்பும் ஆயத்தமும் (Watchfulness and Readiness)

ஒலிவ மலைப் பிரசங்கத்தின் இறுதிப் பகுதி விழிப்புணர்வின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது (மாற்கு 13:28-37). அத்திமரத்தின் உவமையைப் பயன்படுத்தி இயேசு காலங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறார் (மாற்கு 13:28-29). இருப்பினும் அவர் துல்லியமான தேதிகளை அறிய முயற்சிக்க வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கிறார். “அந்த நாளையும் அந்த நேரத்தையும் பிதாவைத் தவிர யாரும் அறியார்” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 13:32). இந்த வசனம் கிறிஸ்தவ எஸ்கத்தாலஜியின் முக்கியக் கொள்கையை வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அதன் நேரத்தை கணக்கிட முயற்சிக்கக்கூடாது. வரலாற்றில் பலர் குறிப்பிட்ட தேதிகளை நிர்ணயித்துள்ளனர். ஆனால் அவை அனைத்தும் தவறாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. மாற்குவின் செய்தி தேதி கணிப்பல்ல; விழிப்புணர்வாகும்.

இயேசு ஒரு வீட்டின் எஜமானன் பயணத்திற்குச் செல்லும் உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார் (மாற்கு 13:34-36). வேலைக்காரர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளை உண்மையுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும். எஜமானன் எப்போது வருவார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதுபோல விசுவாசிகளும் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஆயத்தம் செயலற்ற காத்திருப்பல்ல. மாறாக உண்மையான சீடத்துவ வாழ்க்கையாகும். விழிப்புணர்வு ஜெபம், பரிசுத்தம், மற்றும் உண்மையான ஊழியத்தை உள்ளடக்கியது. கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்பார்க்கும் விசுவாசிகள் உலகிலிருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது. மாறாக உலகில் தேவனுடைய சாட்சிகளாக வாழ வேண்டும். அவர்கள் நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டும். அன்பிலும் நீதியிலும் நடக்க வேண்டும். இதுவே உண்மையான ஆயத்தமாகும்.

மாற்கு 13:37-ல் இயேசு, “நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதை எல்லாருக்கும் சொல்லுகிறேன்: விழித்திருங்கள்” என்று கூறுகிறார். இந்த இறுதி கட்டளை முழு அதிகாரத்தின் சுருக்கமாகும். வரலாற்றின் இறுதி தேவனுடைய கைகளில் உள்ளது. கிறிஸ்து மீண்டும் வருவார். ஆகையால் விசுவாசிகள் பயத்தில் அல்ல, நம்பிக்கையில் வாழ வேண்டும். அவர்கள் சோம்பேறித்தனத்தில் அல்ல, உண்மையான சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். அவர்கள் குழப்பத்தில் அல்ல, நற்செய்தியின் நிச்சயத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இதுவே ஒலிவ மலைப் பிரசங்கத்தின் மையச் செய்தியாகும் (மாற்கு 13:1-37).

அதிகாரம் 20 அருட்பணி மற்றும் சபை

மாற்கு நற்செய்தி வெறும் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாறு அல்ல. அது உலகத்திற்கான தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தை அறிவிக்கும் ஒரு அருட்பணி ஆவணமாகும் (மாற்கு 1:1). இயேசுவின் வருகை, ஊழியம், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய அனைத்தும் உலக மக்களை இரட்சிப்பிற்கு அழைப்பதற்காக நடைபெற்றன (மாற்கு 10:45; 16:6-7). ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள அதன் மிஷனரி தன்மையை அறிந்துகொள்வது அவசியமாகும். இயேசுவின் ஊழியம் தனிப்பட்ட சிலருக்காக மட்டுமல்ல, எல்லா மக்களுக்காகவும் இருந்தது (மாற்கு 11:17). இவ்வுண்மை மாற்கு நற்செய்தியின் பல பகுதிகளில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. ஆரம்ப சபை இவ்வுண்மையைப் புரிந்துகொண்டு உலகமெங்கும் நற்செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கியது. ஆகவே அருட்பணி, சவிசேஷப்பணி, மற்றும் சபையின் பொறுப்பு ஆகியவை மாற்குவின் இறையியலில் மையமான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

முதல் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவம் ஒரு சிறிய இயக்கமாகத் தோன்றியது. அரசியல் அதிகாரமோ பொருளாதார வலிமையோ அதற்கு இல்லை. இருப்பினும் சில தசாப்தங்களுக்குள் அது ரோமப் பேரரசின் பல பகுதிகளுக்கு பரவியது. இந்த வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணம் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சாட்சியும் மிஷனரி உற்சாகமும் ஆகும். மாற்கு நற்செய்தி எழுதப்பட்ட காலத்தில் சபை ஏற்கனவே பல சவால்களை எதிர்கொண்டிருந்தது. துன்புறுத்தல், எதிர்ப்பு, மற்றும் பொய்ப் போதனைகள் இருந்தபோதிலும் நற்செய்தி தொடர்ந்து பரவியது. இந்த பின்னணியில் மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசிகளை மிஷனுக்காக ஊக்குவிக்கிறது. அது கிறிஸ்துவின் பணியைத் தொடரும் பொறுப்பை சபைக்கு நினைவுபடுத்துகிறது.

இயேசுவின் அருட்பணி (The Mission of Jesus)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அருட்பணி ஆரம்பத்திலிருந்தே தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. அவர் கலிலேயாவில் ஊழியத்தைத் தொடங்கியபோது, “காலம் நிறைவேற்றிற்று; தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று; மனந்திரும்பி நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்” என்று அறிவித்தார் (மாற்கு 1:15). இந்த அறிவிப்பு அவரது மிஷனின் சாராம்சமாகும். அவர் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவிக்க வந்தார். மனிதர்களை மனந்திரும்புதலுக்கும் விசுவாசத்திற்கும் அழைக்க வந்தார். இந்த அருட்பணி வெறும் சமூக சீர்திருத்தப் பணியாக இருக்கவில்லை. அது ஆவிக்குரிய மீட்பை மையமாகக் கொண்டிருந்தது.

இயேசுவின் அருட்பணி பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது. ஏசாயா தீர்க்கதரிசி வரவிருக்கும் தேவ ஊழியக்காரனைப் பற்றி முன்னறிவித்திருந்தார் (ஏசாயா 42:1-4; 61:1-2). அவர் ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிப்பார். கட்டுண்டவர்களுக்கு விடுதலை அறிவிப்பார். குருடர்களுக்கு பார்வையைக் கொடுப்பார். மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அற்புதங்களும் போதனைகளும் இந்த வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றமாகக் காணப்படுகின்றன. அவர் வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டுமல்ல, செயல்களாலும் இராஜ்யத்தை வெளிப்படுத்தினார். இதன் வழியாக தேவனுடைய ஆட்சி உலகிற்குள் வந்துள்ளது என்பதை அறிவித்தார்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அருட்பணி யூதர்களுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அவர் தேக்கப்போலி பகுதியில் ஊழியம் செய்தார் (மாற்கு 5:1-20). சீரோபோனிக்கேய பெண்ணின் மகளுக்கு சுகமளித்தார் (மாற்கு 7:24-30). நான்காயிரம் பேரை போஷித்த சம்பவமும் புறஜாதியர் பகுதிகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் (மாற்கு 8:1-10). இந்த நிகழ்வுகள் அவரது அருட்பணி உலகளாவியதாக இருந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன. தேவனுடைய அரசாட்சி அனைத்து மக்களுக்கும் உரியது. இதுவே பின்னர் சபையின் உலகளாவிய மிஷனுக்கான அடித்தளமாக அமைந்தது.

இயேசுவின் மிஷனின் உச்சக்கட்டம் சிலுவையில் காணப்படுகிறது. “மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படியாக வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்புவினையாகக் கொடுக்கவும் வந்தார்” என்று

அவர் அறிவித்தார் (மாற்கு 10:45). இந்த வசனம் மாற்குவின் அருட்பணி இறையியலின் மையமாகும். இயேசுவின் அருட்பணி இறுதியில் சிலுவையை நோக்கிச் செல்கிறது. அவரது மரணம் மனிதகுலத்தின் இரட்சிப்பிற்காக நிகழ்ந்தது. ஆகையால் அருட்பணி என்பது வெறும் செய்தியை அறிவிப்பது மட்டுமல்ல; தியாகத்தையும் உள்ளடக்கியது.

இன்றைய சபைக்கு இயேசுவின் அருட்பணி ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது. சபை தனது சொந்த நோக்கங்களுக்காக அல்ல, தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்காக வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மனிதர்களை கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்த வேண்டும். சமுதாயத்தில் கருணை, நீதி, மற்றும் அன்பின் சாட்சியாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் அருட்பணி சபையின் மிஷனாக மாறுகிறது. இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் அடிப்படை போதனையாகும்.

சீடர்களின் அருட்பணி (The Mission of the Disciples)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு தனியாக ஊழியம் செய்யவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர் சீடர்களை அழைத்து தம்முடன் இருக்கச் செய்தார் (மாற்கு 3:13-19). அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று அவர்களைப் பிரசங்கிக்க அனுப்புவதாகும் (மாற்கு 3:14). இதன் வழியாக அருட்பணி கிறிஸ்துவின் தனிப்பட்ட பொறுப்பு மட்டும் அல்ல என்பதை நாம் காண்கிறோம். அது அவரது சீடர்களின் பொறுப்பாகவும் மாறுகிறது.

மாற்கு 6:7-13-ல் இயேசு பன்னிரண்டு சீடர்களை இரண்டிரண்டு பேராக அனுப்புகிறார். அவர்கள் மனந்திரும்புதலைப் பிரசங்கித்தனர். பிசாசுகளைத் துரத்தினர். நோயாளிகளுக்கு சுகமளித்தனர். இந்த நிகழ்வு சபையின் எதிர்கால மிஷனுக்கான முன்னோட்டமாக அமைந்தது. சீடர்கள் தாங்கள் பெற்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துவிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் ஊழியம் செய்தனர். ஆகையால் அருட்பணி மனித திறமையால் அல்ல, தேவனுடைய அதிகாரத்தால் நிறைவேறுகிறது.

சீடர்களின் மிஷனில் பாடுகளும் அடங்கியிருந்தது. மாற்கு 13:9-13-ல் இயேசு அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள் என்று எச்சரிக்கிறார். அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குக் கொண்டுபோகப்படுவார்கள். குடும்ப உறுப்பினர்களாலும் எதிர்க்கப்படுவார்கள். இருப்பினும் அவர்கள் சாட்சியாக நிற்க வேண்டும். இது அருட்பணி எப்போதும் எளிதானதாக இருக்காது என்பதை காட்டுகிறது. ஆரம்ப சபையின் வரலாறும் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. பலர் சவிசேஷத்திற்காக துன்பங்களை அனுபவித்தனர்.

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைகிறார்கள். அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள், சந்தேகப்படுகிறார்கள், மற்றும் இயேசுவைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள் (மாற்கு 4:40; 8:17-21; 14:50). இருப்பினும் இயேசு அவர்களை நிராகரிக்கவில்லை. அவர்களைத் தொடர்ந்து பயிற்றுவிக்கிறார். இது அருட்பணி பரிபூரணமான மனிதர்களின் வழியாக அல்ல, கிருபையால் மாற்றப்பட்ட மனிதர்களின் வழியாக நடைபெறுகிறது என்பதை காட்டுகிறது. தேவன் பலவீனமானவர்களைக் கூட தனது பணிக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்.

சமகால சபையும் இவ்வுண்மையை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அருட்பணி சில தலைவர்களின் வேலை மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு விசுவாசியும் கிறிஸ்துவின் சாட்சியாக அழைக்கப்படுகிறார். குடும்பம், வேலைத்தளம், கல்வி நிலையம், மற்றும் சமுதாயம் ஆகிய அனைத்தும் அருட்பணி களங்களாக இருக்கின்றன. சபை தனது உறுப்பினர்களை மிஷனுக்காகத் தயார்படுத்த வேண்டும். இதுவே மாற்குவின் சீடத்துவ இறையியலின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

மகா கட்டளை மரபு (The Great Commission Tradition)

மாற்கு நற்செய்தியின் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் 16:8-ல் முடிவடைகின்றன. இருப்பினும் பின்னர் சேர்க்கப்பட்ட நீண்ட முடிவில், “உலகமெங்கும் போய் சகல சிருஷ்டிக்கும் நற்செய்தியைப் பிரசங்கியுங்கள்” என்ற கட்டளை காணப்படுகிறது (மாற்கு 16:15). இந்த வசனம் மத்தேயு 28:18-20-ல் காணப்படும் மகா கட்டளையுடன் ஒத்துப்போகிறது. இது ஆரம்ப சபையின் அருட்பணி புரிதலை பிரதிபலிக்கிறது. மகா கட்டளையின் மையத்தில் “போங்கள்” என்ற அழைப்பு உள்ளது. கிறிஸ்தவ விசுவாசம் நிலைத்திருக்கும் மதம் அல்ல; அனுப்பப்படும் மதமாகும்.

தேவன் தனது மக்களை உலகிற்குள் அனுப்புகிறார். இந்த அனுப்புதல் வெறும் புவியியல் இயக்கம் மட்டுமல்ல. அது தேவனுடைய செய்தியை உலகிற்கு எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பாகும். ஆரம்ப சபை இந்த அழைப்பை தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டது.

மகா கட்டளையின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் அதன் உலகளாவிய தன்மையாகும். “சகல சிருஷ்டிக்கும்” என்ற சொல் எந்த இன, மொழி, அல்லது கலாச்சார எல்லைகளையும் அங்கீகரிக்கவில்லை. நற்செய்தி அனைவருக்குமானது. இது ஆதியாகமம் 12:3-ல் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாத வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றமாகும். அனைத்து ஜாதிகளும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வேண்டும். மாற்கு நற்செய்தியில் இந்த உலகளாவிய பார்வை தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. இறையியல் ரீதியாக மகா கட்டளை தேவனுடைய இருதயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவன் உலகத்தை நேசிக்கிறார். அவர் எல்லா மக்களும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆகையால் அருட்பணி சபையின் விருப்பத் தேர்வு அல்ல. அது தேவனுடைய கட்டளையாகும். இவ்வுண்மை சபையின் அடையாளத்தையும் நோக்கத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது.

மாற்குவில் சவிசேஷப்பணி (Evangelism in Mark)

மாற்கு நற்செய்தியில் சவிசேஷப்பணி முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இயேசுவின் ஊழியத்தின் ஆரம்பம் சவிசேஷ அறிவிப்புடன் தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:14-15). அவரது போதனைகளும் அற்புதங்களும் மக்களை தேவனுடைய இராஜ்யத்தை நோக்கி அழைக்கின்றன. ஆகையால் சவிசேஷப்பணி மாற்குவின் கதையின் மையமாக உள்ளது. மாற்கு நற்செய்தியில் சவிசேஷப்பணி வெறும் தகவல் பரிமாற்றமாக இல்லை. அது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் அழைப்பாகும். இயேசு மக்களை மனந்திரும்பவும் விசுவாசிக்கவும் அழைக்கிறார் (மாற்கு 1:15). சீடர்களையும் தம்மைப் பின்பற்ற அழைக்கிறார் (மாற்கு 1:17). ஆகையால் உண்மையான சவிசேஷப்பணி வாழ்க்கை மாற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

அற்புதங்களும் சவிசேஷப்பணியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை அரசாட்சியின் அடையாளங்களாகச் செயல்படுகின்றன. நோயாளிகளின் சுகமடைதல், பிசாசுகளின் தோல்வி, மற்றும் இயற்கையின் மீது இயேசுவின் அதிகாரம் ஆகியவை தேவனுடைய அரசாட்சி வந்துவிட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் இயேசு அற்புதங்களையே மையமாக்கவில்லை. அவர் எப்போதும் செய்தியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார் (மாற்கு 1:38). மாற்கு 5:19-ல் பிசாசுகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட மனிதனிடம், “கர்த்தர் உனக்காகச் செய்தவைகளைப் போய் சொல்லு” என்று இயேசு கூறுகிறார். இது தனிப்பட்ட சாட்சியின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சவிசேஷப்பணி மேடைகளில் மட்டுமல்ல. அன்றாட வாழ்க்கையிலும் நடைபெறுகிறது. தேவன் நமக்காகச் செய்தவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்வதும் சவிசேஷப்பணியின் ஒரு பகுதியாகும்.

இன்றைய உலகில் சவிசேஷப்பணி பல்வேறு வடிவங்களில் நடைபெறலாம். பிரசங்கம், போதனை, தனிப்பட்ட சாட்சி, இலக்கிய ஊழியம், மற்றும் டிஜிட்டல் ஊழியம் ஆகியவை அனைத்தும் பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் மையச் செய்தி மாறக்கூடாது. இயேசு கிறிஸ்துவே இரட்சிப்பின் வழி என்ற உண்மை தொடர்ந்து அறிவிக்கப்பட வேண்டும். இதுவே மாற்குவின் சவிசேஷப்பணிக் கொள்கையாகும்.

இன்றைய சபையின் அருட்பணி (The Church's Mission Today)

மாற்கு நற்செய்தியின் அருட்பணி இறையியல் இன்றைய சபைக்கும் நேரடியாகப் பொருந்துகிறது. சபை வெறும் ஆராதனைக்காக மட்டுமே இருக்கவில்லை. அது உலகிற்குள் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மிஷனரி சமுதாயமாகும் (மாற்கு 16:15). அதன் இருப்பின் நோக்கம் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவிப்பதாகும். இதுவே அதன் அடிப்படை அடையாளமாகும். இன்றைய உலகம் பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. மதச்சார்பின்மை, பொருளாதார அநீதி, ஆவிக்குரிய குழப்பம், மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்கள் ஆகியவை அதிகரித்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சபை தெளிவான சாட்சியாக இருக்க வேண்டும். அது நற்செய்தியை உண்மையுடன் அறிவிக்க வேண்டும். அதேவேளையில் கிறிஸ்துவின் அன்பை செயல்களால் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

அருட்பணி என்பது வெளிநாட்டு ஊழியர்களுக்கானது மட்டும் அல்ல. ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையும் மிஷனரி சபையாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு விசுவாசியும் மிஷனரி வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். குடும்பம், வேலை, கல்வி, மற்றும் சமூக உறவுகள் அனைத்தும் சாட்சிக்கான வாய்ப்புகளாகக் கருதப்பட வேண்டும். இதுவே புதிய ஏற்பாட்டின் அருட்பணி பார்வையாகும். மாற்கு நற்செய்தி மிஷனுக்கும் சீடத்துவத்திற்கும் இடையேயான தொடர்பை வலியுறுத்துகிறது. உண்மையான சீடர்கள் மிஷனில் ஈடுபடுவார்கள். உண்மையான அருட்பணி புதிய சீடர்களை உருவாக்கும். இந்த இரண்டும் பிரிக்க முடியாதவை. சபை இந்த இரு பொறுப்புகளையும் சமநிலையுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் அருட்பணி என்பது ஒரு துணைத் தலைப்பு அல்ல. அது முழு நற்செய்தியையும் ஊடுருவிச் செல்லும் மையக் கருத்தாகும். இயேசுவின் அருட்பணி தேவனுடைய இராஜ்யத்தை அறிவிப்பதாக இருந்தது (மாற்கு 1:15). சீடர்களின் அருட்பணி அந்தப் பணியைத் தொடர்வதாக இருந்தது (மாற்கு 6:7-13). மகா கட்டளை இந்த மிஷனை உலகளாவிய பொறுப்பாக மாற்றியது (மாற்கு 16:15). சுவிசேஷப்பணி மாற்குவின் கதையின் இதயமாக இருந்தது (மாற்கு 1:14-15). இன்றைய சபையும் இந்த அழைப்பை உண்மையுடன் ஏற்று உலகிற்கு கிறிஸ்துவின் சாட்சியாக வாழ வேண்டும். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் அருட்பணி இறையியலின் நிலையான செய்தியாகும்.

பகுதி IX: சமகால இறையியல் கருப்பொருள்கள்

அதிகாரம் 21

மாற்கு நற்செய்தியில் பாடுகளின் வேதாகம இறையியல்

மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான இறையியல் கருப்பொருள்களில் ஒன்று பாடுகள் பற்றிய போதனையாகும் (மாற்கு 8:31; 10:33-34). பல நற்செய்தி ஆய்வாளர்கள் மாற்குவை “பாடுபடும் மேசியாவின் நற்செய்தி” என்று அழைக்கின்றனர். ஏனெனில் மாற்கு இயேசுவின் மகிமையை மட்டும் வலியுறுத்தாமல் அவரது பாடுகள், நிராகரிப்பு, மற்றும் சிலுவை மரணத்தையும் முக்கியமாக எடுத்துரைக்கிறார். முதல் நூற்றாண்டு விசுவாசிகள் துன்பங்களையும் சமூக எதிர்ப்புகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் இந்த நற்செய்தி எழுதப்பட்டது. ஆகையால் பாடுகள் என்பது மாற்குவில் ஒரு துணைத் தலைப்பு அல்ல; அது நற்செய்தியின் மையச் சிந்தனைகளில் ஒன்றாகும். இயேசுவின் வாழ்க்கையிலும் சீடத்துவத்திலும் பாடுகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இருப்பினும் மாற்கு துன்பத்தை நம்பிக்கையற்ற அனுபவமாக சித்தரிக்கவில்லை. மாறாக தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் காட்டுகிறார்.

மனித வரலாற்றில் பாடுகள் எப்போதும் ஒரு சிக்கலான கேள்வியாக இருந்து வந்துள்ளது. நல்ல தேவன் இருக்கும்போது ஏன் பாடுகள் இருக்கிறது என்ற கேள்வி பலருடைய மனதில் எழுகிறது. வேதாகமம் இந்தக் கேள்விக்கு எளிமையான பதிலை வழங்கவில்லை. ஆனால் பாடுகளின் மத்தியில் தேவன் செயல்படுகிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக மாற்கு நற்செய்தி பாடுகளின் அர்த்தத்தை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையின் வெளிச்சத்தில் விளக்குகிறது. சிலுவை இல்லாமல் உயிர்த்தெழுதல் இல்லை. பாடுகள் இல்லாமல் மகிமை இல்லை. இந்த இறையியல் உண்மையே மாற்குவின் துன்ப இறையியலின் அடித்தளமாகும்.

இயேசுவின் வாழ்க்கையில் பாடுகள் (*Suffering in the Life of Jesus*)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் ஊழியம் ஆரம்பத்திலிருந்தே எதிர்ப்புகளால் சூழப்பட்டுள்ளது (மாற்கு 1:12-13). ஞானஸ்நானம் பெற்ற உடனே அவர் வனாந்தரத்தில் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டார். இது அவரது ஊழியம் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தின் மத்தியில் நடைபெறுவதை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவகுமாரனாக இருந்தபோதிலும் அவர் சோதனைகளிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை. மாறாக மனிதர்களின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். இந்த நிகழ்வு பாடுகள் மற்றும் சோதனை தேவனுடைய திட்டத்திற்கு வெளியே அல்ல என்பதை காட்டுகிறது. தேவன் சில சமயங்களில் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்ற சோதனைகளையே பயன்படுத்துகிறார். ஆகையால் இயேசுவின் வாழ்க்கை பாடுகளின் யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இயேசு தமது ஊழியத்தின் போது தொடர்ந்து எதிர்ப்பை சந்தித்தார். பரிசேயர்கள் அவரைக் குற்றம் சாட்டினர் (மாற்கு 2:24; 3:6). மதத் தலைவர்கள் அவரை அழிக்கத் திட்டமிட்டனர் (மாற்கு 3:6). அவரது குடும்பத்தினரும் கூட சில சமயங்களில் அவரைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை (மாற்கு 3:21). அவரது சொந்த ஊரான நாசரேத்தில் அவர் நிராகரிக்கப்பட்டார் (மாற்கு 6:1-6). இந்த நிகழ்வுகள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வது எப்போதும் மனித அங்கீகாரத்தைப் பெறாது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. உண்மையான ஊழியம் பல நேரங்களில் எதிர்ப்பையும் நிராகரிப்பையும் சந்திக்கும். மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு தமது பாடுகளை மூன்று முறை தெளிவாக முன்னறிவிக்கிறார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). அவர் எருசலேமுக்குச் செல்லும்போது தம்மை எதிர்கொள்ளப்போகும் வேதனைகளை நன்றாக அறிந்திருந்தார். இருப்பினும் அவர் அந்தப் பாதையிலிருந்து விலகவில்லை. இது அவரது முழுமையான கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்துகிறது. பாடுகள் அவருக்கு எதிர்பாராத விபத்து அல்ல. அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இவ்வுண்மை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில் துன்பத்திற்கு ஒரு புதிய அர்த்தத்தை அளிக்கிறது. கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசுவின் மனவேதனை பாடுகளின் ஆழமான பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 14:32-42). “என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கமாயிருக்கிறது” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 14:34). இந்த வார்த்தைகள் அவரது உண்மையான மனிதத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் வேதனையை உணர்ந்தார். அவர் துயரத்தை அனுபவித்தார். இருப்பினும் அவர், “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது

சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்” என்று ஜெபித்தார் (மாற்கு 14:36). இதன் வழியாக பாடுகளின் மத்தியில் கீழ்ப்படிதலின் மாதிரியை அவர் வழங்குகிறார்.

சிலுவை மாற்குவின் துன்ப இறையியலின் உச்சக்கட்டமாகும் (மாற்கு 15:21-39). அங்கு இயேசு உடல் வேதனையையும் மனவேதனையையும் அவமானத்தையும் அனுபவித்தார். “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்ற அவரது கூக்குரல் (மாற்கு 15:34) பாடுகளின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் அந்தத் பாடுகள் தோல்வியாக முடிவடையவில்லை. உயிர்த்தெழுதல் அதன் பின்னர் வந்தது (மாற்கு 16:6). ஆகையால் மாற்குவின் பார்வையில் பாடுகள் இறுதி வார்த்தை அல்ல. தேவனுடைய வெற்றியே இறுதி வார்த்தையாகும்.

சீடத்துவத்தில் பாடுகள் (Suffering in Discipleship)

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடத்துவம் மற்றும் பாடுகள் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பேதுரு இயேசுவை மேசியா என்று அறிக்கையிட்ட உடனே இயேசு தனது பாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார் (மாற்கு 8:29-31). பின்னர் அவர் சீடர்களிடம், “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 8:34). இந்த வசனம் மாற்குவின் சீடத்துவ இறையியலின் மையமாகும். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது வசதியான வாழ்க்கைக்கான அழைப்பு அல்ல. அது தியாகம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கான அழைப்பாகும். சிலுவை சீடத்துவத்தின் அடையாளமாகிறது. முதல் நூற்றாண்டில் சிலுவை ஒரு மதச் சின்னமாக இருக்கவில்லை. அது மரண தண்டனையின் கருவியாக இருந்தது. ஆகையால் “சிலுவையை எடுத்துக்கொள்” என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகள் மிகவும் அதிர்ச்சிகரமானவையாக இருந்தன. சீடத்துவம் முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் கோருகிறது. அது சுயநலத்தைத் துறக்க வேண்டும். தேவனுடைய சித்தத்தை முன்னுரிமைப்படுத்த வேண்டும். இவ்வுண்மை இன்று கூட பொருந்துகிறது. உண்மையான கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை சுயமையத்திலிருந்து கிறிஸ்துமையத்திற்கு செல்லும் பயணமாகும்.

மாற்கு 10:35-45-ல் யாக்கோபும் யோவானும் மகிமையான பதவிகளை நாடுகிறார்கள். ஆனால் இயேசு மகிமைக்கு முன் பாடுகள் வர வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறார். “நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தைக் குடிக்க உங்களால் கூடுமா?” என்று அவர் கேட்கிறார் (மாற்கு 10:38). இந்த பாத்திரம் துன்பத்தைக் குறிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் அவரது மகிமையில் பங்குகொள்வார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவரது பாடுகளிலும் பங்குகொள்ள வேண்டும். இதுவே புதிய ஏற்பாட்டு சீடத்துவத்தின் அடிப்படை கொள்கையாகும். சீடர்களின் தோல்விகளும் பாடுகளின் சூழலில் வெளிப்படுகின்றன. கெத்செமனேவில் அவர்கள் தூங்கிவிட்டார்கள் (மாற்கு 14:37-41). கைது செய்யப்பட்டபோது அவர்கள் ஓடிப்போனார்கள் (மாற்கு 14:50). பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்தார் (மாற்கு 14:66-72). இந்த நிகழ்வுகள் மனித பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் தேவன் அவர்களை நிராகரிக்கவில்லை. பின்னர் அவர்களை மீட்டெடுத்து பயன்படுத்தினார். இதன் வழியாக பாடுகள் தோல்விக்கான அடையாளம் அல்ல என்பதை மாற்கு காட்டுகிறார்.

துன்புறுத்தலும் உண்மைத்தன்மையும் (Persecution and Faithfulness)

மாற்கு 13-ஆம் அதிகாரத்தில் இயேசு தமது சீடர்கள் எதிர்கொள்ளப்போகும் துன்பங்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறார் (மாற்கு 13:9-13). அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு முன் நிறுத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் அடிக்கப்படுவார்கள். குடும்ப உறுப்பினர்களாலும் எதிர்க்கப்படுவார்கள். இந்த எச்சரிக்கை ஆரம்ப சபையின் அனுபவங்களுடன் நெருக்கமாக பொருந்துகிறது. கிறிஸ்தவ விசுவாசம் சமூக அங்கீகாரத்தை எப்போதும் பெறவில்லை. பல சமயங்களில் அது எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. ரோமப் பேரரசின் காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்தனர். குறிப்பாக நீரோவின் ஆட்சிக் காலத்தில் பலர் கொல்லப்பட்டனர். சில அறிஞர்கள் மாற்கு நற்செய்தி இந்த சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்டது என்று கருதுகின்றனர். ஆகையால் மாற்கு தனது வாசகர்களை துன்பத்திற்காகத் தயார்படுத்துகிறார். அவர் அவர்களை பயமுறுத்தவில்லை. மாறாக நிலைத்திருப்பதற்காக ஊக்குவிக்கிறார்.

“முடிவுவரை நிலைத்திருப்பவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 13:13). இந்த வசனம் கிறிஸ்தவ பொறுமையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. உண்மையான விசுவாசம் சோதனைகளின் மத்தியில் வெளிப்படுகிறது. எளிதான காலங்களில் விசுவாசியாக இருப்பது சலபம். ஆனால் பாடுகளின் மத்தியில் நிலைத்திருப்பது ஆழமான விசுவாசத்தைத் தேவைப்படுத்துகிறது. மாற்கு இந்த நிலைத்தன்மையை உண்மையான சீடத்துவத்தின் அடையாளமாகக் காட்டுகிறார். இறையியல் ரீதியாக துன்புறுத்தல் தேவனுடைய தோல்வியைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக அது கிறிஸ்துவுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுவதைக் குறிக்கிறது. உலகம் இயேசுவை நிராகரித்தது. அதுபோல அவரது சீடர்களையும் நிராகரிக்கலாம். இருப்பினும் தேவனுடைய திட்டம் தொடர்ந்து முன்னேறுகிறது. இதுவே ஆரம்ப சபையின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையாக இருந்தது.

சோதனைகளின் மத்தியில் நம்பிக்கை (Hope amid Trials)

மாற்கு நற்செய்தி துன்பத்தைப் பற்றி பேசும்போது நம்பிக்கையையும் இணைக்கிறது. பாடுகள் இறுதி உண்மை அல்ல. தேவனுடைய இராஜ்யமே இறுதி உண்மை (மாற்கு 1:15). இயேசுவின் வாழ்க்கை இதற்கு மிகப்பெரிய உதாரணமாகும். சிலுவைக்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுதல் வந்தது. நிராகரிப்பிற்குப் பிறகு மகிமை வந்தது. இந்த முறை சீடர்களின் வாழ்க்கையிலும் தொடர்கிறது. மாற்கு 9:1-ல் சிலர் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை வல்லமையோடு காண்பார்கள் என்று இயேசு கூறுகிறார். இந்த வாக்குறுதி பாடுகளின் மத்தியில் நம்பிக்கையை வழங்குகிறது. உலகில் தீமை இருக்கலாம். ஆனால் தேவனுடைய அரசாட்சி செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இறுதியில் அது முழுமையாக வெளிப்படும். இந்த எதிர்நோக்கு விசுவாசிகளுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கிறது.

உயிர்த்தெழுதல் மாற்குவின் நம்பிக்கை இறையியலின் மையமாகும் (மாற்கு 16:6). இயேசு மரணத்தை வென்றார். இதன் வழியாக பாடுகள் மற்றும் மரணம் இறுதி அதிகாரம் அல்ல என்பதை நிரூபித்தார். விசுவாசிகள் தங்கள் சோதனைகளின் மத்தியில் இவ்வுண்மையைப் பற்றிக்கொள்ள முடியும். தேவன் அவர்களை கைவிடவில்லை. அவர் இறுதியில் வெற்றியைக் கொடுப்பார். நம்பிக்கை என்பது பிரச்சினைகள் இல்லாத வாழ்க்கையை எதிர்பார்ப்பது அல்ல. மாறாக பிரச்சினைகளின் மத்தியில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை நம்புவது ஆகும். கெத்செமனேவில் தேவன் இயேசுவை உடனடியாக துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கவில்லை. ஆனால் அவரைத் தாங்கினார். அதுபோல தேவன் தமது மக்களையும் தாங்குகிறார். இவ்வுண்மை மாற்குவின் துன்ப இறையியலில் மிக முக்கியமானது.

சமகாலப் பயன்பாடுகள் (Contemporary Applications)

இன்றைய உலகில் பாடுகளின் வடிவங்கள் மாறியிருக்கலாம். ஆனால் அதன் யதார்த்தம் மாறவில்லை. நோய்கள், குடும்பப் பிரச்சினைகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், சமூக நிராகரிப்பு, மற்றும் மத எதிர்ப்புகள் இன்னும் பலருடைய வாழ்க்கையில் காணப்படுகின்றன. மாற்கு நற்செய்தி இந்த சூழ்நிலைகளில் வாழும் விசுவாசிகளுக்கு முக்கியமான வழிகாட்டுதலை வழங்குகிறது. பாடுகள் தேவனுடைய அன்பின்மையின் அடையாளம் அல்ல என்பதை அது நினைவுபடுத்துகிறது. கிறிஸ்துவே பாடுகளின் பாதையில் நடந்தார். சமகால சபை சில சமயங்களில் வெற்றி மற்றும் செழிப்பு பற்றிய போதனைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி சிலுவையின் பாதையை நினைவுபடுத்துகிறது. உண்மையான சீடத்துவம் சில நேரங்களில் தியாகத்தையும் இழப்பையும் உள்ளடக்கும். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது எப்போதும் எளிதானதாக இருக்காது. இருப்பினும் அது நம்பிக்கையற்ற பாதை அல்ல. உயிர்த்தெழுதலின் வாக்குறுதி அதனுடன் இணைந்திருக்கிறது.

மேலும், துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு சபை ஆறுதலின் சமூகமாக இருக்க வேண்டும். இயேசு துன்பப்படுகிறவர்களிடம் கருணையுடன் நடந்துகொண்டார் (மாற்கு 1:41; 5:34). அதுபோல சபையும் துன்புறுவோருடன் நிற்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஜெபம், ஆதரவு, மற்றும் அன்பை வழங்க வேண்டும். இது கிறிஸ்துவின் பணியைத் தொடரும் ஒரு வழியாகும். மாற்கு நற்செய்தியின் துன்ப இறையியல் இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு சமநிலையான பார்வையை வழங்குகிறது. அது பாடுகளின் யதார்த்தத்தை மறுக்கவில்லை. அதேவேளையில் நம்பிக்கையையும் இழக்கவில்லை. சிலுவையும் உயிர்த்தெழுதலும் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன. பாடுகளும் மகிமையும் ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. இந்த சமநிலையே கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் முக்கிய அடையாளமாகும்.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் பாடுகள் தேவனுடைய திட்டத்திற்கு வெளியே உள்ள ஒரு விபத்து அல்ல. அது மீட்பின் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது (மாற்கு 8:31). இயேசுவின் வாழ்க்கை பாடுகளின் மாதிரியை வழங்குகிறது (மாற்கு 15:34). சீடத்துவம் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்வதற்கான அழைப்பாக இருக்கிறது (மாற்கு 8:34). துன்புறுத்தலின் மத்தியில் நிலைத்திருப்பது விசுவாசத்தின் அடையாளமாகும் (மாற்கு 13:13). உயிர்த்தெழுதல் பாடுகளின் மத்தியில் நிலையான நம்பிக்கையை வழங்குகிறது (மாற்கு 16:6). ஆகவே மாற்குவின் துன்ப இறையியல் இன்றும் சபைக்கு ஆறுதலையும் தைரியத்தையும் வழங்கும் உயிருள்ள செய்தியாகத் திகழ்கிறது.

அதிகாரம் 22

தலைமைத்துவமும் ஊழியக்காரனின் பண்பும்

மாற்கு நற்செய்தியில் தலைமைத்துவம் பற்றிய போதனை மிகவும் தனித்துவமானதாகும். உலகம் பொதுவாக தலைமைத்துவத்தை அதிகாரம், பதவி, செல்வாக்கு, மற்றும் ஆளுகை ஆகியவற்றோடு தொடர்புபடுத்துகிறது. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து தலைமைத்துவத்தை முற்றிலும் வேறுபட்ட கோணத்தில் விளக்குகிறார் (மாற்கு 10:42-45). அவருடைய பார்வையில் உண்மையான தலைமைத்துவம் மற்றவர்களை ஆளுவதில் அல்ல, அவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் உள்ளது. மாற்கு நற்செய்தி முழுவதும் இயேசு இந்தக் கொள்கையை வார்த்தைகளாலும் செயல்களாலும் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தேவகுமாரனாக இருந்தபோதிலும் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டு மக்களுக்காக ஊழியம் செய்தார். அவரது வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் உன்னத மாதிரியாக விளங்குகிறது. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் தலைமைத்துவம் என்பது அதிகாரத்தின் இறையியல் அல்ல; ஊழியக்காரத்தனத்தின் இறையியல் ஆகும். இவ்வுண்மை சமகால சபைக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது.

முதல் நூற்றாண்டின் யூத மற்றும் ரோம உலகில் தலைமைத்துவம் பெரும்பாலும் அதிகார மையமாக இருந்தது. அரசர்களும் ஆட்சியாளர்களும் தங்கள் அதிகாரத்தை மக்கள்மேல் செலுத்தினர். சமூகத்தில் உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள் சிறப்புரிமைகளை அனுபவித்தனர். இந்தப் பின்னணியில் இயேசுவின் தலைமைத்துவ போதனை மிகவும் புரட்சிகரமானதாக இருந்தது. அவர் தலைமைத்துவத்தின் அர்த்தத்தையே மறுவரையறை செய்தார். உயர்வு என்பது அதிகாரத்தில் இல்லை; பணிவில் உள்ளது என்று அவர் கற்றுக்கொடுத்தார். மகத்துவம் என்பது மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் உள்ளது என்று அறிவித்தார். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் தலைமைத்துவ இறையியலின் அடிப்படை உண்மையாகும்.

இயேசுவின் தலைமைத்துவ மாதிரி (Jesus' Model of Leadership)

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் வாழ்க்கை முழுவதும் தலைமைத்துவத்தின் ஒரு மாதிரியாகக் காணப்படுகிறது. அவர் மக்களை வெறும் கட்டளைகளால் வழிநடத்தவில்லை. மாறாக தமது வாழ்க்கையின் வழியாக வழிநடத்தினார். அவர் சீடர்களுடன் வாழ்ந்தார், அவர்களை போதித்தார், அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தார், மற்றும் அவர்களுடைய பலவீனங்களை பொறுமையுடன் சகித்தார் (மாற்கு 4:34; 8:17-21). இந்த அணுகுமுறை அதிகாரமிக்க தலைமைத்துவத்தை விட உறவுமுறை தலைமைத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் தலைவராக இருந்தாலும் அணுகு முடியாதவராக இருக்கவில்லை. மாறாக மக்களிடையே வாழ்ந்தார். இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படை அம்சமாகும்.

இயேசுவின் தலைமைத்துவம் கருணையால் நிரம்பியிருந்தது. ஐயாயிரம் பேரை அவர் கண்டபோது, “மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப் போல இருந்தார்கள்” என்று மாற்கு குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 6:34). இதனால் அவர் அவர்கள்மேல் மனதுருகினார். இந்த நிகழ்வு உண்மையான தலைமைத்துவம் மக்களைப் பற்றிய அக்கறையிலிருந்து பிறக்கிறது என்பதை காட்டுகிறது. அதிகாரத்திற்கான ஆசை தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படை அல்ல. மாறாக அன்பும் கருணையும் அதன் அடித்தளமாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் தலைமைத்துவம் மனிதர்களின் தேவைகளை உணர்ந்த தலைமைத்துவமாக இருந்தது. அவர் மக்களைப் பயன்படுத்தவில்லை; அவர்களுக்கு சேவை செய்தார்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு மக்களை வழிநடத்திய விதம் மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது. அவர் சீடர்களை உடனடியாக பரிபூரணமானவர்களாக மாற்றவில்லை. அவர்கள் பல தவறுகளைச் செய்தனர். அவர்கள் பலமுறை அவரது போதனைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை (மாற்கு 8:31-33). இருப்பினும் அவர் அவர்களை நிராகரிக்கவில்லை. மாறாக தொடர்ந்து பயிற்றுவித்தார். இந்த அணுகுமுறை வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட தலைமைத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உண்மையான தலைவர் மற்றவர்களை வளரச் செய்கிறார்.

இயேசுவின் தலைமைத்துவம் கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. அவர் தமது சொந்த மகிமையை நாடவில்லை. மாறாக பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் (மாற்கு 14:36).

கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர், “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்” என்று ஜெபித்தார். இந்த நிகழ்வு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதே உண்மையான தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர் மற்றவர்களை சரியாக வழிநடத்த முடியாது. ஆகையால் கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவம் முதலில் தேவனுடனான உறவில் வேருன்றியிருக்க வேண்டும்.

சேவையின் வழியாக மகத்துவம் (Greatness Through Service)

மாற்கு 10:35-45-ல் யாக்கோபும் யோவானும் இயேசுவின் இராஜ்யத்தில் உயர்ந்த பதவிகளை நாடுகிறார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் வலது மற்றும் இடது பக்கங்களில் உட்கார விரும்பினர் (மாற்கு 10:37). இந்த வேண்டுகோள் சீடர்களின் தவறான மகத்துவப் புரிதலை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் இன்னும் உலகத்தின் அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். அதிகாரமும் பெருமையும் மகத்துவத்தின் அடையாளங்கள் என்று கருதினர். ஆனால் இயேசு அவர்களுடைய சிந்தனையைத் திருத்துகிறார்.

இயேசு, “உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாக இருக்க விரும்பினால் அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக்கடவன்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 10:43). இந்த அறிக்கை கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் மையக் கொள்கையாகும். உலகத்தின் பார்வையில் பெரியவர் மற்றவர்களால் சேவை செய்யப்படுபவர். ஆனால் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பெரியவர் மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்பவர். இந்தக் கொள்கை உலகத்தின் மதிப்பீடுகளை முற்றிலும் தலைகீழாக மாற்றுகிறது. உண்மையான மகத்துவம் பதவியில் இல்லை. அது சேவையில் உள்ளது.

இயேசு தனது போதனைக்கு தம்மையே எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டுகிறார். “மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படியாக வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்புவினையாகக் கொடுக்கவும் வந்தார்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 10:45). இந்த வசனம் மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான இறையியல் வசனங்களில் ஒன்றாகும். இயேசுவின் முழு வாழ்க்கையும் சேவையால் வரையறுக்கப்பட்டது. அவர் மக்களுக்கு சுகமளித்தார். பசித்தவர்களுக்கு உணவளித்தார். துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். இறுதியில் தனது உயிரையே கொடுத்தார்.

சேவையின் வழியாக மகத்துவம் என்ற கொள்கை ஆரம்ப சபையின் வாழ்க்கையிலும் பிரதிபலித்தது. அப்போஸ்தலர்கள் அதிகாரத்தைத் தேடவில்லை. மாறாக சவிசேஷத்திற்காக தங்களை அர்ப்பணித்தனர். பலர் பாடுகளையும் மரணத்தையும் சந்தித்தனர். இருப்பினும் அவர்கள் உண்மையுடன் ஊழியம் செய்தனர். இதன் வழியாக இயேசுவின் போதனை நடைமுறையில் வெளிப்பட்டது. உண்மையான தலைமைத்துவம் தியாகத்தைத் தேவைப்படுத்துகிறது.

இன்றைய சபையிலும் இந்தக் கொள்கை மிகவும் பொருத்தமானதாக உள்ளது. பல சமயங்களில் தலைமைத்துவம் பதவி, புகழ், மற்றும் அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்படுகிறது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி தலைவர்களை சேவையின் பாதைக்கு அழைக்கிறது. மக்களின் தேவைகளை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும். தனிப்பட்ட உயர்வை அல்ல, தேவனுடைய மகிமையை நாட வேண்டும். இதுவே கிறிஸ்துவின் தலைமைத்துவ மாதிரியாகும்.

ஊழியத்தில் பணிவு (Humility in Ministry)

பணிவு என்பது மாற்கு நற்செய்தியில் கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் முக்கிய பண்பாகும். இயேசு தமது வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து பணிவைக் காட்டினார். அவர் தமது அற்புதங்களைப் பற்றி பெருமை பேசவில்லை (மாற்கு 1:44; 7:36). பல சமயங்களில் மக்களிடம் அமைதியாக இருக்கும்படி கூறினார். இந்த அணுகுமுறை அவரது பணிவான மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் மனித பாராட்டுகளைத் தேடவில்லை. மாறாக பிதாவின் மகிமையை நாடினார்.

மாற்கு 9:33-37-ல் சீடர்கள் யார் பெரியவர் என்று விவாதித்தனர். அதற்கு இயேசு ஒரு சிறு பிள்ளையை நடுவில் நிறுத்தி, அவர்களைப் போல பணிவாக இருக்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுத்தார். அந்தக் கால சமூகத்தில் குழந்தைகளுக்கு

அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இயேசு அவர்களை எடுத்துக்காட்டாகப் பயன்படுத்தினார். இதன் வழியாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பணிவு முக்கியமான மதிப்பாக இருப்பதை வெளிப்படுத்தினார். தங்களை உயர்த்துகிறவர்கள் அல்ல, தாழ்த்துகிறவர்களே தேவனுடைய பார்வையில் உயர்ந்தவர்கள்.

ஊழியத்தில் பணிவு என்பது தன்னைத் தாழ்வாக நினைப்பது அல்ல. மாறாக தன்னைப் பற்றிய சரியான பார்வையைப் பெற்றிருப்பதாகும். எல்லா வரங்களும் தேவனிடமிருந்து வருகின்றன என்பதை அறிதல் ஆகும். தலைவர்கள் தங்கள் திறமைகள், அறிவு, மற்றும் சாதனைகள் அனைத்தும் தேவனுடைய கிருபையின் விளைவுகள் என்பதை உணர வேண்டும். இந்த உணர்வு அவர்களை தற்பெருமையிலிருந்து பாதுகாக்கும். பணிவில்லாத தலைமைத்துவம் இறுதியில் சுயமையமாக மாறிவிடும்.

ஆரம்ப சபையின் பல தலைவர்கள் இவ்வுண்மையைப் புரிந்துகொண்டனர். அவர்கள் தங்களை தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களாகவே கருதினர். அவர்களுடைய நோக்கம் தங்களை உயர்த்துவது அல்ல; கிறிஸ்துவை உயர்த்துவதாக இருந்தது. இந்த அணுகுமுறை சபையின் வளர்ச்சிக்கும் ஒற்றுமைக்கும் உதவியது. இன்றும் அதே கொள்கை பொருந்துகிறது. பணிவான தலைமைத்துவம் சபையை ஆரோக்கியமாக வளரச் செய்கிறது.

மேய்ப்புப் பணிக்கான விளைவுகள் (Pastoral Implications)

மாற்கு நற்செய்தியின் தலைமைத்துவ போதனைகள் மேய்ப்புப் பணிக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொண்டவை. ஒரு மேய்ப்பர் முதலில் ஊழியக்காரராக இருக்க வேண்டும். அவர் மக்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துபவராக அல்ல, அவர்களை கவனித்துக்கொள்ளுபவராக இருக்க வேண்டும். இயேசு நல்ல மேய்ப்பனின் மாதிரியை வழங்கினார். அவர் ஆடுகளுக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணித்தார். அதுபோல சபைத் தலைவர்களும் மக்களுடைய நலனுக்காக தங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

மேய்ப்புப் பணியில் போதனை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் போதனை மட்டுமே போதுமானதல்ல. தலைவர்கள் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஈடுபட வேண்டும். அவர்களுடைய துன்பங்களில் பங்குகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இயேசு இதையே செய்தார். அவர் மக்களை வெறும் கூட்டமாகப் பார்க்கவில்லை; தனிப்பட்டவர்களாகக் கவனித்தார்.

மேலும், மேய்ப்புப் பணியில் முன்மாதிரி வாழ்க்கை அவசியம். மக்கள் தலைவர்களின் வார்த்தைகளை மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் கவனிக்கிறார்கள். ஆகையால் தலைவர்கள் நேர்மை, பரிசுத்தம், மற்றும் பணிவு ஆகியவற்றில் முன்மாதிரிகளாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் வாழ்க்கை வார்த்தைகளுக்கும் செயல்களுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தியது. இதுவே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ தலைவருக்கும் சவாலாக உள்ளது.

மாற்கு நற்செய்தி தலைமைத்துவத்தை உறவுகளின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. தலைவர்கள் வெறும் நிர்வாகிகளாக இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் ஆவிக்குரிய வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டும். மக்களை கிறிஸ்துவிடம் வளரச் செய்ய வேண்டும். இதுவே மேய்ப்புப் பணியின் உண்மையான நோக்கமாகும்.

நவீன சபையில் தலைமைத்துவம் (Leadership in the Modern Church)

இன்றைய சபை பல்வேறு தலைமைத்துவ சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. நிர்வாகப் பொறுப்புகள், வளர்ச்சி அழுத்தங்கள், மற்றும் சமூக மாற்றங்கள் தலைவர்களிடம் அதிக எதிர்பார்ப்புகளை உருவாக்குகின்றன. சில சமயங்களில் உலகின் வணிக மற்றும் அரசியல் தலைமைத்துவ மாதிரிகள் சபைக்குள் நுழைகின்றன. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி சபை வேறுபட்ட பாதையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைவூட்டுகிறது. கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவம் உலகின் தலைமைத்துவத்தைப் போல இருக்கக்கூடாது (மாற்கு 10:42).

நவீன சபையில் தலைவர்கள் சேவையை மையமாகக் கொண்ட தலைமைத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டும். அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல், அன்பினால் வழிநடத்த வேண்டும். சபை உறுப்பினர்களின் வரங்களை வளர்க்க வேண்டும். அவர்களை ஊழியத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். இதன் வழியாக முழு சபையும் தேவனுடைய பணியில் பங்கேற்கும்.

மேலும், தலைவர்கள் கணக்கொப்புவிக்கும் வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். அதிகாரம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது சபைக்கு பெரிய பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. பணிவு, வெளிப்படைத்தன்மை, மற்றும் நேர்மை ஆகியவை தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படை அம்சங்களாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் வாழ்க்கை இந்தப் பண்புகளின் உன்னத எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

சமகால உலகில் மக்கள் உண்மையான தலைவர்களைத் தேடுகின்றனர். அவர்கள் வெறும் திறமையான நிர்வாகிகளை அல்ல, நம்பகமான ஆவிக்குரிய வழிகாட்டிகளை விரும்புகின்றனர். மாற்கு நற்செய்தி அத்தகைய தலைமைத்துவத்திற்கான தெளிவான மாதிரியை வழங்குகிறது. இயேசுவின் வாழ்க்கை, அவரது பணிவு, மற்றும் அவரது தியாக சேவை ஆகியவை கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் நிலையான அடித்தளமாக இருக்கின்றன.

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் தலைமைத்துவம் அதிகாரத்தின் வழியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. அது சேவை, பணிவு, மற்றும் தியாகத்தின் வழியாக வரையறுக்கப்படுகிறது (மாற்கு 10:43-45). இயேசுவே இந்த தலைமைத்துவத்தின் உன்னத மாதிரியாக இருக்கிறார் (மாற்கு 10:45). உண்மையான மகத்துவம் மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் உள்ளது (மாற்கு 9:35). ஊழியத்தில் பணிவு அவசியமானது (மாற்கு 9:36-37). மேய்ப்புப் பணி அன்பும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட சேவையாக இருக்க வேண்டும் (மாற்கு 6:34). நவீன சபையும் இந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றும்போது மட்டுமே கிறிஸ்துவின் தலைமைத்துவத்தை உண்மையாக பிரதிபலிக்க முடியும். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் தலைமைத்துவ இறையியலின் மையச் செய்தியாகும்.

அதிகாரம் 23

மாற்கு நற்செய்தியில் நெறிமுறைகளும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையும்

மாற்கு நற்செய்தி முதன்மையாக இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை, ஊழியம், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை விவரிக்கும் நற்செய்தியாக இருந்தாலும், அது கிறிஸ்தவ நெறிமுறைகள் பற்றிய ஆழமான போதனைகளையும் கொண்டுள்ளது. இயேசுவின் போதனைகள் வெறும் இறையியல் உண்மைகளை மட்டுமல்ல, அன்றாட வாழ்க்கையை மாற்றும் நடைமுறை வழிகாட்டுதல்களையும் வழங்குகின்றன. தேவனுடைய அரசாட்சி பற்றிய அறிவிப்பு (மாற்கு 1:15) மனித வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளையும் பாதிக்கிறது. ஒருவரின் தேவனுடனான உறவு, பிறருடனான உறவு, செல்வம் பற்றிய அணுகுமுறை, குடும்ப வாழ்க்கை, மன்னிப்பு, மற்றும் பரிசுத்த வாழ்க்கை ஆகிய அனைத்தும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வெளிச்சத்தில் மறுபரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியில் நெறிமுறை என்பது சில விதிமுறைகளின் தொகுப்பு அல்ல. மாறாக இயேசுவைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடாகும். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது உள்ளார்ந்த மாற்றத்தின் வெளிப்புற விளைவாகும். இவ்வுண்மை மாற்குவின் நெறிமுறை இறையியலின் அடித்தளமாக அமைகிறது.

முதல் நூற்றாண்டின் யூத சமுதாயத்தில் மதச்சட்டங்குகள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. இருப்பினும் பல மதத் தலைவர்கள் வெளிப்புற கீழ்ப்படிதலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். இதற்கு மாறாக இயேசு இருதயத்தின் நிலையை வலியுறுத்தினார் (மாற்கு 7:6-8). அவர் நெறிமுறைகளை வெறும் சட்டங்களாகப் பார்க்கவில்லை. மாறாக தேவனை நேசிக்கும் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடாகக் கருதினார். இதன் வழியாக அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் ஆழமான நோக்கத்தை மீண்டும் வெளிப்படுத்தினார். உண்மையான நீதிமான்மை வெளிப்புறச் செயல்களில் மட்டுமல்ல, உள்ளார்ந்த மனநிலையிலும் காணப்பட வேண்டும். இந்தக் கொள்கை இன்று கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது.

தேவனையும் அயலானையும் நேசித்தல் (Love for God and Neighbor)

மாற்கு 12:28-34-ல் ஒரு வேதபாரகர் இயேசுவிடம் எல்லாவற்றிலும் பெரிய கற்பனை எது என்று கேட்கிறார். அதற்கு இயேசு உபாகமம் 6:4-5 மற்றும் லேவியராகமம் 19:18 ஆகியவற்றை மேற்கோள் காட்டி பதிலளிக்கிறார். “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழு பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 12:30). பின்னர் “உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவது போல உன் அயலானிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்று சேர்க்கிறார் (மாற்கு 12:31). இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் மாற்குவின் நெறிமுறை இறையியலின் மையமாக விளங்குகின்றன. எல்லா நெறிமுறைகளும் இந்த இரண்டு உறவுகளிலிருந்து புறப்படுகின்றன. தேவனை நேசிப்பதும் அயலானை நேசிப்பதும் பிரிக்க முடியாதவை.

இறையியல் ரீதியாக அன்பு என்பது வெறும் உணர்ச்சி அல்ல. அது அர்ப்பணிப்பு மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் வெளிப்பாடாகும். தேவனை நேசிப்பது அவரது சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவதைக் குறிக்கிறது. அவரது இராஜ்யத்தை முன்னுரிமைப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. அதேபோல் அயலானை நேசிப்பது அவர்களின் நலனில் அக்கறை கொள்வதைக் குறிக்கிறது. இந்த அன்பு சுயநலத்தைத் தாண்டிச் செல்கிறது. அது தேவனுடைய குணத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் வாழ்க்கை இந்த அன்பின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. அவர் நோயாளிகளமேல் மனதுருகினார் (மாற்கு 1:41). பசியுடன் இருந்த மக்களுக்கு உணவளித்தார் (மாற்கு 6:34-44). துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். இறுதியில் மனிதகுலத்திற்காக தமது உயிரையே கொடுத்தார் (மாற்கு 10:45). இந்த செயல்கள் அன்பு வெறும் வார்த்தைகளில் அல்ல, செயல்களில் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதை காட்டுகின்றன.

இன்றைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலும் இந்தக் கட்டளை அடிப்படையானதாக இருக்கிறது. தேவனை நேசிக்காமல் உண்மையான நெறிமுறை வாழ்க்கை சாத்தியமில்லை. அதேபோல் அயலானை நேசிக்காமல் தேவன்பக்தியும்

முழுமையடையாது. குடும்பம், சபை, மற்றும் சமுதாயத்தில் அன்பு கிறிஸ்தவ சாட்சியின் அடையாளமாக இருக்க வேண்டும். இதுவே இயேசுவின் நெறிமுறை போதனையின் இதயமாகும்.

செல்வமும் உடைமைகளும் (Wealth and Possessions)

மாற்கு நற்செய்தியில் செல்வம் பற்றிய இயேசுவின் போதனைகள் மிகவும் சவாலானவையாக உள்ளன. மாற்கு 10:17-31-ல் செல்வந்த இளைஞனின் சம்பவம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் நித்திய ஜீவனைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும் என்று இயேசுவிடம் கேட்கிறார். இயேசு அவருடைய இருதயத்தின் உண்மையான நிலையை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தனது உடைமைகளை விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின்பற்றத் தயாராக இல்லை. இதன் வழியாக செல்வம் அவரது வாழ்க்கையில் தேவனை விட முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது.

இயேசு, “ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது!” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 10:23). இந்த வசனம் செல்வம் தன்னிச்சையாக தீமையானது என்று போதிப்பதில்லை. ஆனால் செல்வத்தின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதன் ஆபத்தை எச்சரிக்கிறது. பணம் ஒரு நல்ல ஊழியக்காரனாக இருக்கலாம். ஆனால் அது மோசமான எஜமானனாக மாறக்கூடும். மனிதர்கள் தேவனை நம்புவதற்குப் பதிலாக தங்கள் செல்வத்தை நம்ப ஆரம்பிக்கலாம்.

முதல் நூற்றாண்டு யூத சமுதாயத்தில் செல்வம் பல நேரங்களில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இயேசு இந்த பொதுவான எண்ணத்தை சவாலுக்குள்ளாக்கினார். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் முக்கியமானது செல்வம் அல்ல; விசுவாசம் ஆகும். பொருளாதார நிலை அல்ல; இருதயத்தின் நிலை ஆகும். இதன் வழியாக அவர் அரசாட்சியின் மதிப்பீடுகளை வெளிப்படுத்தினார்.

சமகால உலகில் பொருளாதார வெற்றி பெரும்பாலும் வாழ்க்கையின் முக்கிய இலக்காகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் மாற்கு நற்செய்தி விசுவாசிகளை வேறுபட்ட அணுகுமுறைக்கு அழைக்கிறது. உடைமைகள் தேவனுடைய வரங்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். அவை தேவனுடைய மகிமைக்கும் பிறரின் நன்மைக்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பேராசை மற்றும் பொருள்முதல்வாதம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு ஆபத்தானவை. உண்மையான செல்வம் தேவனுடனான உறவிலேயே உள்ளது.

திருமணமும் குடும்பமும் (Marriage and Family)

மாற்கு 10:1-12-ல் திருமணத்தைப் பற்றிய இயேசுவின் போதனை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பரிசேயர்கள் விவாகரத்து பற்றிக் கேட்கும்போது, இயேசு படைப்பின் ஆரம்ப நோக்கத்தை நோக்கி அவர்களைத் திருப்புகிறார். “ஆதியிலே தேவன் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்தார்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 10:6). பின்னர், “இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்” என்று விளக்குகிறார் (மாற்கு 10:8). இதன் வழியாக திருமணம் தேவனால் நிறுவப்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கை உறவு என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

இறையியல் ரீதியாக திருமணம் ஒரு சமூக ஒப்பந்தம் மட்டுமல்ல. அது தேவனுடைய படைப்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். கணவன் மற்றும் மனைவி இடையேயான உறவு விசுவாசம், அன்பு, மற்றும் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். இயேசு திருமணத்தின் புனிதத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறார். அதேவேளையில் மனித இருதயத்தின் கடினத்தன்மையே குடும்பப் பிரச்சினைகளின் மூலக் காரணம் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

மாற்கு 10:13-16-ல் குழந்தைகளைப் பற்றிய இயேசுவின் அணுகுமுறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சீடர்கள் குழந்தைகளைத் தடுத்தபோது, இயேசு அவர்களைத் தம்மிடம் வர அனுமதித்தார். அவர் குழந்தைகளை ஆசீர்வதித்தார். இந்த நிகழ்வு குடும்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. குழந்தைகள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மதிப்புமிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது.

இன்றைய உலகில் குடும்பம் பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. விவாகரத்து, உறவுச் சிக்கல்கள், மற்றும் தலைமுறை இடைவெளிகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இந்த சூழ்நிலையில் மாற்கு நற்செய்தி தேவனுடைய ஆரம்ப நோக்கத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. குடும்பம் அன்பு, மன்னிப்பு, மற்றும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்பட வேண்டும். கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் மதிப்புகளை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

மன்னிப்பும் ஒப்புரவும் (Forgiveness and Reconciliation)

மாற்கு நற்செய்தியில் மன்னிப்பு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இயேசுவின் ஊழியம் பாவமன்னிப்பின் அறிவிப்போடு தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:4). பின்னர் கப்பர்நகூமில் பக்கவாதக்காரனிடம், “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 2:5). இதனால் மதத் தலைவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். ஏனெனில் பாவங்களை மன்னிப்பது தேவனுடைய அதிகாரமாகக் கருதப்பட்டது. இந்த நிகழ்வு இயேசுவின் தெய்வீக அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

மன்னிப்பு என்பது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மையக் கூறாகும். மாற்கு 11:25-ல், “நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது ஒருவர்மேல் ஒருவருக்குக் குறை இருந்தால் மன்னியுங்கள்” என்று இயேசு கூறுகிறார். தேவனிடமிருந்து மன்னிப்பைப் பெறுகிறவர்கள் பிறரையும் மன்னிக்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கை கிறிஸ்தவ உறவுகளின் அடிப்படையாகும். மன்னிப்பு இல்லாமல் உண்மையான ஒற்றுமை சாத்தியமில்லை.

ஒப்புரவு என்பது வெறும் சண்டைகளைத் தவிர்ப்பது அல்ல. அது உடைந்த உறவுகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியாகும். இயேசுவின் ஊழியம் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான ஒப்புரவை ஏற்படுத்தியது. அதேபோல் அவரது சீடர்களும் சமாதானத்தை உருவாக்குபவர்களாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். மன்னிப்பு பல நேரங்களில் கடினமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது கிறிஸ்தவ அழைப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

சமகால உலகில் வெறுப்பு, பழிவாங்குதல், மற்றும் பிரிவினைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மன்னிப்பின் சாட்சியம் மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்கள் சமாதானத்தை உருவாக்குபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இது இயேசுவின் வாழ்க்கையையும் போதனையையும் பிரதிபலிக்கிறது. மன்னிப்பு கிறிஸ்தவ நெறிமுறையின் முக்கிய அடையாளமாகும்.

பரிசுத்தமும் நேர்மையும் (Holiness and Integrity)

மாற்கு 7:1-23-ல் இயேசு பரிசுத்தம் பற்றிய முக்கியமான போதனையை வழங்குகிறார். பரிசேயர்கள் வெளிப்புற சுத்தத்தை வலியுறுத்தினர். ஆனால் இயேசு மனிதனை அசுத்தப்படுத்துவது வெளியில் இருந்து வருவது அல்ல, உள்ளிருந்து வருவது என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 7:20-23). அசுத்த சிந்தனைகள், பேராசை, பொறாமை, மற்றும் பெருமை ஆகியவை மனித இருதயத்திலிருந்து வருகிறது. இதன் வழியாக அவர் உண்மையான பரிசுத்தத்தின் தன்மையை விளக்குகிறார்.

இறையியல் ரீதியாக பரிசுத்தம் என்பது வெளிப்புற நடத்தையை மட்டுமல்ல. அது உள்ளார்ந்த மாற்றத்தையும் உள்ளடக்குகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி இருதயத்தை மாற்றுகிறது. அதன் விளைவாக வாழ்க்கையும் மாறுகிறது. ஆகையால் கிறிஸ்தவ நெறிமுறை உள்ளிருந்து வெளியே செல்லும் மாற்றமாகும். இது சட்டவாதத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது.

நேர்மை என்பது பரிசுத்த வாழ்க்கையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். ஒருவர் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் பொது வாழ்க்கையிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். இயேசு பரிசேயர்களின் போலித்தனத்தைக் கண்டித்தார் (மாற்கு 7:6). அவர்கள் வெளிப்புறமாக பக்தியுள்ளவர்களாகத் தோன்றினர். ஆனால் அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனிடமிருந்து தூரமாக இருந்தன. இந்த எச்சரிக்கை இன்றும் பொருளுகிறது.

சமகால சபையில் பரிசுத்தமும் நேர்மையும் மிகவும் அவசியமானவை. அறிவு, திறமை, மற்றும் வெற்றி ஆகியவை முக்கியமானவை. ஆனால் குணநலன் அதைவிட முக்கியமானது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளிலும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டும். இதுவே உண்மையான சாட்சியின் அடித்தளமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் கிறிஸ்தவ நெறிமுறை தேவனுடைய அரசாட்சியின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படுகிறது. தேவனையும் அயலானையும் நேசிப்பது எல்லா கட்டளகளின் சுருக்கமாகும் (மாற்கு 12:29-31). செல்வம் தேவனை விட உயர்ந்த இடத்தைப் பெறக்கூடாது (மாற்கு 10:23-25). திருமணமும் குடும்பமும் தேவனுடைய படைப்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும் (மாற்கு 10:6-9). மன்னிப்பும் ஒப்புரவும் கிறிஸ்தவ உறவுகளின் அடித்தளமாகும் (மாற்கு 11:25). பரிசுத்தமும் நேர்மையும் உள்ளார்ந்த மாற்றத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும் (மாற்கு 7:20-23). இந்த அனைத்தும் இயேசுவைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையின் பகுதிகளாகும். ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி வெறும் நம்ப வேண்டிய உண்மைகளை மட்டுமல்ல, வாழ வேண்டிய வாழ்க்கை முறையையும் சுற்றுக்கொடுக்கிறது. இதுவே மாற்குவின் நெறிமுறை இறையியலின் நிலையான செய்தியாகும்.

அதிகாரம் 24

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள்

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டின் மிகப் பழமையான நற்செய்தியாகக் கருதப்படுகிறது. இது வெறும் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மட்டும் பதிவு செய்யவில்லை; மாறாக ஆழமான இறையியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 1:1). மாற்கு இயேசுவின் செயல்கள், போதனைகள், அற்புதங்கள், பாடுகள், மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை விவரிப்பதன் வழியாக தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த நற்செய்தியில் பல முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. கிறிஸ்துவியல், இராஜ்ய இறையியல், சீடத்துவ இறையியல், இரட்சிப்பியல், கடைசிக்கால இறையியல் மற்றும் சபையியல் ஆகியவை மாற்குவின் சிந்தனையின் முக்கிய கூறுகளாக உள்ளன. இவை தனித்தனி தலைப்புகளாக இருந்தாலும் அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் முழுமையான செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள இந்த இறையியல் கருப்பொருள்களை ஆராய்வது அவசியமாகும். இந்த அதிகாரம் மாற்குவின் முக்கிய இறையியல் சிந்தனைகளை ஒருங்கிணைத்து விளக்குகிறது.

முதல் நூற்றாண்டு சபை பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டது. துன்புறுத்தல், பொய்ப் போதனைகள், மற்றும் சமூக எதிர்ப்புகள் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையை பாதித்தன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மாற்கு நற்செய்தி எழுதப்பட்டது. ஆகையால் அதன் இறையியல் வெறும் கல்விசார் விவாதத்திற்காக அல்ல. அது விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்தவும் ஊக்குவிக்கவும் எழுதப்பட்டது. மாற்கு தனது வாசிப்பவர்களுக்கு இயேசு யார், அவரது அரசாட்சி என்ன, சீடத்துவம் என்றால் என்ன, இரட்சிப்பு எவ்வாறு கிடைக்கிறது, எதிர்கால நம்பிக்கை என்ன, மற்றும் சபையின் பங்கு என்ன என்பவற்றை விளக்குகிறார். இந்த அனைத்து கருப்பொருள்களும் இன்றைய சபைக்கும் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன.

கிறிஸ்துவியல் (Christology)

மாற்கு நற்செய்தியின் மையத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் நபரும் பணியும் உள்ளன. நற்செய்தியின் தொடக்கமே “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று அறிவிக்கிறது (மாற்கு 1:1). இந்த அறிமுகம் முழு நற்செய்திக்கும் ஒரு இறையியல் அடித்தளமாக அமைகிறது. இயேசு ஒரு சாதாரண ஆசிரியரோ தீர்க்கதரிசியோ அல்ல. அவர் மேசியாவும் தேவகுமாரனும் ஆவார். இந்த அடையாளம் முழு நற்செய்தியிலும் படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. சீடர்களும் கூட்டங்களும் அவரை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினாலும், மாற்கு வாசிப்பவர்களுக்கு அவரது உண்மையான அடையாளத்தை தொடர்ந்து நினைவூட்டுகிறார். இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தின் போது பரலோகத்திலிருந்து, “நீர் என்னுடைய பிரியமான குமாரன்” என்ற குரல் கேட்கப்படுகிறது (மாற்கு 1:11). பின்னர் உருமாற்ற மலையிலும் அதே உண்மை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது (மாற்கு 9:7). இந்த நிகழ்வுகள் இயேசுவின் தெய்வீக மகன்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் தேவனுடன் தனித்துவமான உறவைக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த உறவு அவரது அதிகாரத்திற்கும் ஊழியத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. ஆகையால் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியல் உயர்ந்த கிறிஸ்துவியலாகக் கருதப்படுகிறது.

மாற்கு இயேசுவை “மனுஷகுமாரன்” என்றும் எடுத்துரைக்கிறார் (மாற்கு 2:10; 8:31; 13:26). இந்த பட்டம் தானியேல் 7:13-14-ல் காணப்படும் பரலோக நபருடன் தொடர்புடையது. இயேசு இந்த பட்டத்தை தமது அதிகாரம், பாடுகள், மற்றும் எதிர்கால மகிமை ஆகியவற்றோடு இணைக்கிறார். இதன் வழியாக அவர் மனிதத்தன்மையையும் தெய்வீக மகிமையையும் ஒருங்கிணைக்கிறார். இந்த இரட்டை உண்மை கிறிஸ்துவியலின் முக்கிய அம்சமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டத்தில் ரோம நூற்றுக்கதிபதி, “மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவகுமாரன்” என்று அறிக்கையிடுகிறார் (மாற்கு 15:39). ஆச்சரியமாக, இந்த அறிக்கை சிலுவையின் அடியில் வருகிறது. இதன் வழியாக மாற்கு உண்மையான கிறிஸ்துவியல் சிலுவையின் வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இயேசுவின் மகிமை அவரது தியாக அன்பின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. இன்றைய சபைக்கும் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியல் குறிப்பிடத்தக்கது. இயேசு ஒரு நெறிமுறை ஆசிரியர் மட்டுமல்ல. அவர் தேவகுமாரனும்

இரட்சகரும் ஆவார். அவருடைய நபரும் பணியும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முழுவதும் கிறிஸ்துமையமானதாக இருக்க வேண்டும்.

இராஜ்ய இறையியல் (Kingdom Theology)

மாற்கு நற்செய்தியில் தேவனுடைய அரசாட்சி முக்கிய கருப்பொருளாக உள்ளது. இயேசுவின் முதல் பிரசங்கமே, “காலம் நிறைவேறிற்று; தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று” என்ற அறிவிப்போடு தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:15). இந்த வசனம் அவரது ஊழியத்தின் மையச் செய்தியை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி என்பது தேவனுடைய ஆட்சி மற்றும் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாகும். அது ஒரு புவியியல் இடத்தை மட்டுமல்ல, தேவனுடைய செயல்பாட்டை குறிக்கிறது. இயேசுவின் வருகையின் வழியாக இந்த அரசாட்சி மனித வரலாற்றிற்குள் நுழைந்தது. இயேசுவின் அற்புதங்கள் அரசாட்சியின் அடையாளங்களாக இருந்தன. நோயாளிகள் சுகமடைந்தனர் (மாற்கு 1:34). பிசாசுகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன (மாற்கு 1:27). இயற்கையின் மீது அதிகாரம் வெளிப்பட்டது (மாற்கு 4:39). இந்த நிகழ்வுகள் தேவனுடைய அரசாட்சி வல்லமையோடு செயல்படுவதை காட்டுகின்றன. அரசாட்சி வெறும் எதிர்கால நம்பிக்கை அல்ல. அது நிகழ்கால யதார்த்தமும் ஆகும்.

இருப்பினும் அரசாட்சி இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை. மாற்கு 13-ல் இயேசு எதிர்கால நிறைவேற்றத்தைப் பற்றி பேசுகிறார். மனுஷகுமாரன் மகிமையோடு வருவார் (மாற்கு 13:26). ஆகையால் மாற்குவின் இராஜ்ய இறையியல் “ஏற்கனவே” மற்றும் “இன்னும் இல்லை” என்ற இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது. அரசாட்சி ஆரம்பித்துவிட்டது. ஆனால் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றம் இன்னும் எதிர்காலத்தில் உள்ளது. இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. விசுவாசிகள் ஏற்கனவே அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அதேவேளையில் அதன் முழுமையான வெளிப்பாட்டை எதிர்நோக்குகிறார்கள். இந்த எதிர்நோக்கு நம்பிக்கையையும் பொறுமையையும் உருவாக்குகிறது.

சீடத்துவ இறையியல் (Discipleship Theology)

மாற்கு நற்செய்தி சீடத்துவத்தை மிகவும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறது. இயேசு ஆரம்பத்திலேயே சீடர்களை அழைக்கிறார் (மாற்கு 1:16-20). அவர்கள் அனைத்தையும் விட்டு அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இந்த அழைப்பு வெறும் அறிவுசார் ஒப்புதலை அல்ல. அது வாழ்க்கை முழுவதையும் மாற்றும் அர்ப்பணிப்பாகும். சீடத்துவம் மாற்குவின் முக்கிய கருப்பொருள்களில் ஒன்றாகும். மாற்கு 8:34-ல் இயேசு, “தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன்” என்று கூறுகிறார். இந்த வசனம் சீடத்துவத்தின் மையத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது தியாகத்தை உள்ளடக்கியது. அது சுயநலத்தை மறுப்பதைக் கோருகிறது. உண்மையான சீடத்துவம் சிலுவையின் பாதையில் நடக்கிறது. மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைகிறார்கள். அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 4:40). அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள் (மாற்கு 8:17-21). அவர்கள் இயேசுவை விட்டுவிட்டு ஓடிப்போகிறார்கள் (மாற்கு 14:50). இருப்பினும் இயேசு அவர்களை நிராகரிக்கவில்லை. இவ்வுண்மை சீடத்துவம் கிருபையின் அடிப்படையில் உள்ளது என்பதை காட்டுகிறது. இன்றைய விசுவாசிகளுக்கும் இந்த இறையியல் பொருந்துகிறது. சீடத்துவம் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையில் பங்கேற்பதை விட அதிகமானது. அது தினசரி வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதாகும். கீழ்ப்படிதல், விசுவாசம், மற்றும் தியாகம் ஆகியவை அதன் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

இரட்சிப்பியல் (Soteriology)

மாற்கு நற்செய்தியில் இரட்சிப்பு கிறிஸ்துவின் பணியோடு நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. “மனுஷகுமாரன் அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்புவிலையாகக் கொடுக்க வந்தார்” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 10:45). இந்த வசனம் மாற்குவின் இரட்சிப்பியலின் இதயமாகும். இயேசுவின் மரணம் ஒரு விபத்து அல்ல. அது மீட்பின் செயலாகும். மாற்கு நற்செய்தியில் பாவமன்னிப்பு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது (மாற்கு 2:5-12). இயேசுவுக்கு

பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் உள்ளது. இது அவரது தெய்வீக அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இரட்சிப்பு வெறும் உடல் சுகத்தை மட்டுமல்ல. அது தேவனுடனான உறவின் மீட்பையும் உள்ளடக்குகிறது.

சிலுவை மாற்குவின் இரட்சிப்பியலின் மையமாக உள்ளது. அங்கு இயேசு மனிதகுலத்தின் பாவங்களுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்தார். அவரது இரத்தம் புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தமாக அறிவிக்கப்படுகிறது (மாற்கு 14:24). இந்த மொழி பலியீட்டு மற்றும் உடன்படிக்கை இறையியலை நினைவூட்டுகிறது. ஆகையால் இரட்சிப்பு தேவனுடைய கிருபையின் பரிசாகும். உயிர்த்தெழுதல் இரட்சிப்பின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 16:6). மரணமும் பாவமும் இறுதி அதிகாரம் அல்ல. கிறிஸ்து வெற்றி பெற்றுள்ளார். இவ்வுண்மை விசுவாசிகளுக்கு நம்பிக்கையையும் உறுதியையும் வழங்குகிறது.

கடைசிக்கால இறையியல் (Eschatology)

மாற்கு 13 அதிகாரம் கடைசிக்கால இறையியலின் முக்கிய ஆதாரமாகும். இயேசு எருசலேமின் அழிவையும் எதிர்கால நிகழ்வுகளையும் பற்றி பேசுகிறார் (மாற்கு 13:2). இந்த அதிகாரம் வரலாற்று மற்றும் எதிர்கால அம்சங்களை இணைக்கிறது. சில தீர்க்கதரிசனங்கள் கி.பி. 70-ல் நிறைவேறின. சிலவை இன்னும் எதிர்காலத்தை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மனுஷகுமாரனின் வருகை இந்த இறையியலின் மையமாக உள்ளது (மாற்கு 13:26). அவர் மகிமையோடு திரும்பி வருவார். இந்த நிகழ்வு தேவனுடைய அரசாட்சியின் முழுமையான வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கிறது. இது விசுவாசிகளுக்கு நம்பிக்கையையும் உறுதியையும் அளிக்கிறது.

மாற்கு விழிப்புடன் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார் (மாற்கு 13:33-37). எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஆர்வம் மட்டும் போதாது. விசுவாசமான வாழ்க்கையும் அவசியம். காத்திருப்பு மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளன. இன்றைய சபைக்கும் இச்செய்தி பொருந்துகிறது. கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்நோக்கும் வாழ்க்கை பரிசுத்தத்தையும் பொறுப்புணர்வையும் உருவாக்க வேண்டும். எதிர்கால நம்பிக்கை நிகழ்கால வாழ்க்கையை மாற்ற வேண்டும்.

சபையியல் (Ecclesiology)

மாற்கு நற்செய்தியில் “சபை” என்ற சொல் வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இருப்பினும் சபையின் அடித்தளக் கருத்துகள் இதில் காணப்படுகின்றன. இயேசு பன்னிரண்டு சீடர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார் (மாற்கு 3:13-19). அவர்கள் புதிய தேவஜனத்தின் பிரதிநிதிகளாக செயல்படுகின்றனர். இந்தக் குழு பின்னர் சபையின் அடிப்படையாக மாறுகிறது. சபை ஒரு சீடர் சமுதாயமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. அதன் உறுப்பினர்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற அழைக்கப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 8:34). அவர்கள் ஒன்றாகக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள், சேவை செய்கிறார்கள், மற்றும் சாட்சியளிக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டுத்தன்மை சபையின் முக்கிய அம்சமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தி மிஷனரி சபையின் காட்சியையும் வழங்குகிறது. நற்செய்தி எல்லா ஜாதிகளுக்கும் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் (மாற்கு 13:10; 16:15). சபை தன்னைப் பற்றியே வாழக்கூடாது. அது உலகிற்குள் அனுப்பப்பட்ட சமுதாயமாக இருக்க வேண்டும். சேவை மற்றும் பணிவும் சபையின் வாழ்க்கையில் முக்கியமானவை (மாற்கு 10:43-45). தலைமைத்துவம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் அல்ல, ஊழியக்காரத்தனத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கை இன்றைய சபைக்கும் வழிகாட்டுதலாக உள்ளது.

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள் அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவில் ஒன்றிணைகின்றன. கிறிஸ்துவியல் இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 1:1). இராஜ்ய இறையியல் அவரது பணியின் நோக்கத்தை விளக்குகிறது (மாற்கு 1:15). சீடத்துவ இறையியல் அவரைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையின் தன்மையை எடுத்துரைக்கிறது (மாற்கு 8:34). இரட்சிப்பியல் அவரது சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 10:45; 16:6). கடைசிக்கால இறையியல் எதிர்கால நம்பிக்கையை அளிக்கிறது (மாற்கு 13:26). சபையியல் தேவனுடைய மக்களின் அழைப்பையும் பொறுப்பையும் விளக்குகிறது (மாற்கு 13:10; 16:15).

ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி வெறும் வரலாற்று ஆவணம் அல்ல; அது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடிப்படை இறையியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் சக்திவாய்ந்த சாட்சியாகும். இன்றும் இந்த நற்செய்தி சபையை கிறிஸ்துவை அறியவும், அவரைப் பின்பற்றவும், அவரது இராஜ்யத்திற்காக வாழவும் அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

முடிவுரை மாற்கு நற்செய்தியின் நிலைத்திருக்கும் செய்தி

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் சவாலான நற்செய்திகளில் ஒன்றாகும். இது இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை வெறுமனே பதிவு செய்யவில்லை; மாறாக அவர் யார், ஏன் வந்தார், மனிதகுலத்திற்காக என்ன செய்தார் என்பதைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 1:1). இந்த நற்செய்தி தொடக்க கால சபைக்காக எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதன் செய்தி எல்லா காலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாக உள்ளது. மனிதனின் பாவப் பிரச்சினை, தேவனுடைய இரட்சிப்புத் திட்டம், சீடத்துவத்தின் அழைப்பு, தேவனுடைய அரசாட்சியின் நம்பிக்கை, மற்றும் கிறிஸ்துவின் வெற்றி ஆகியவை இதில் மையமாகக் காணப்படுகின்றன. மாற்கு தனது வாசகர்களை வெறும் தகவல்களை அறிய அழைக்கவில்லை. மாறாக இயேசுவை நம்பவும், அவரைப் பின்பற்றவும், அவரது இராஜ்யத்திற்காக வாழவும் அழைக்கிறார். இந்த காரணத்தினால் மாற்கு நற்செய்தி ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் உயிரோட்டமுள்ள தேவவார்த்தையாகவும் விளங்குகிறது. அதன் செய்தி இன்றும் சபையையும் விசுவாசிகளையும் மாற்றும் வல்லமையைக் கொண்டுள்ளது.

மாற்கு எழுதிய காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களை யும் எதிர்ப்புகளையும் சந்தித்தனர். குறிப்பாக ரோமப் பேரரசின் சூழலில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது எளிதான காரியமாக இருக்கவில்லை. இந்த நிலையில் மாற்கு இயேசுவின் வாழ்க்கையை முன்வைத்து, பாடுகளின் மத்தியில் விசுவாசமாக நிலைத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார். அவர் இயேசுவை வெற்றி பெற்ற ராஜாவாக மட்டுமல்ல, பாடுபட்ட ஊழியக்காரராகவும் எடுத்துரைக்கிறார் (மாற்கு 10:45). இந்த அணுகுமுறை அவரது வாசிப்பவர்களுக்கு ஆறுதலையும் சவாலையும் வழங்கியது. அதேபோல் இன்றைய உலகிலும் மாற்குவின் செய்தி மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. சவால்கள் மாறியிருக்கலாம், ஆனால் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் அழைப்பு மாறவில்லை. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் நிலையான செய்தியைப் புரிந்துகொள்வது ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் அவசியமாகும்.

மாற்குவின் இயேசு கிறிஸ்துவின் சித்திரம்

மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று அதன் கிறிஸ்துவியல் சித்திரமாகும். தொடக்கத்திலிருந்தே இயேசு “தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து” என்று அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார் (மாற்கு 1:1). இந்த அறிமுகம் முழு நற்செய்தியின் திசையை நிர்ணயிக்கிறது. இயேசு வெறும் ஒரு நல்ல ஆசிரியர் அல்ல. அவர் தேவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட மேசியா. அவர் தேவகுமாரன். இந்த அடையாளம் அவரது வார்த்தைகள், செயல்கள், அற்புதங்கள், மற்றும் அதிகாரத்தின் வழியாக தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

மாற்கு இயேசுவை வல்லமையுள்ளவராக எடுத்துரைக்கிறார். அவர் நோயாளிகளைச் சுகப்படுத்துகிறார் (மாற்கு 1:34). பிசாசுகளைத் துரத்துகிறார் (மாற்கு 1:27). இயற்கையின் சக்திகளை அடக்குகிறார் (மாற்கு 4:39). பாவங்களை மன்னிக்கிறார் (மாற்கு 2:5-12). இந்த செயல்கள் அனைத்தும் அவரது தெய்வீக அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் மாற்குவின் இயேசு வெறும் வல்லமையுள்ளவராக மட்டும் இல்லை. அவர் கருணையுள்ளவராகவும் காணப்படுகிறார். மக்களின் துன்பங்களைப் பார்த்து மனதுருகுகிறார் (மாற்கு 6:34). இந்த இரு அம்சங்களும் இணைந்து அவரது உண்மையான அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. மாற்கு இயேசுவை பாடுபடும் மேசியாவாகவும் எடுத்துரைக்கிறார். முதல் நூற்றாண்டு யூதர்கள் வெற்றிகரமான அரசியல் விடுதலையாளரை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இயேசு பாடுகளின் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தார் (மாற்கு 8:31). அவர் நிராகரிக்கப்பட்டார், அவமானப்படுத்தப்பட்டார், சிலுவையில் அறையப்பட்டார். இவ்வுண்மை சீடர்களுக்கு புரிந்துகொள்ள கடினமாக இருந்தது. ஆனால் மாற்கு உண்மையான மேசியாத்துவம் சிலுவையின் வழியாகவே வெளிப்படுகிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டம் சிலுவையின் கீழ் நிற்கும் ரோம நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கையாகும். “மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவகுமாரன்” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 15:39). இந்த அறிக்கை முழு நற்செய்தியின் இறையியல்

சுருக்கமாகக் காணப்படுகிறது. இயேசுவின் மகிமை அவரது தியாக அன்பின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. இதுவே மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மையச் செய்தியாகும்.

தீவிரமான சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு

மாற்கு நற்செய்தி வெறும் இயேசுவைப் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதற்காக எழுதப்படவில்லை. அது வாசகர்களை அவருடைய சீடர்களாக மாற அழைக்கிறது. ஆரம்பத்தில் மீனவர்களான பேதுரு, அந்திரேயா, யாக்கோபு, மற்றும் யோவான் ஆகியோரை இயேசு அழைக்கிறார் (மாற்கு 1:16-20). அவர்கள் உடனடியாக எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இந்த நிகழ்வு சீடத்துவத்தின் அடிப்படை தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது முழுமையான அர்ப்பணிப்பைக் கோருகிறது. மாற்கு 8:34-ல் இயேசு, “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று கூறுகிறார். இந்த வசனம் மாற்குவின் சீடத்துவ இறையியலின் மையமாகும். சீடத்துவம் என்பது சுகமான வாழ்க்கைக்கான அழைப்பு அல்ல. அது தியாகம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் வாழ்க்கைக்கான அழைப்பு. சிலுவையைச் சம்பபது துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வதையும் கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்வதையும் குறிக்கிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் சீடர்கள் பலமுறை தோல்வியடைகிறார்கள். அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 4:40). அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள் (மாற்கு 8:17-21). பேதுரு இயேசுவை மறுதலிக்கிறார் (மாற்கு 14:66-72). இந்த விவரங்கள் சீடர்களின் பலவீனங்களை நேர்மையாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் மாற்கு அவர்களுடைய தோல்விகளில் கதையியலை முடிக்கவில்லை. தேவனுடைய கிருபை அவர்களுடைய பலவீனங்களைவிட பெரியது என்பதை காட்டுகிறார். இன்றைய சபைக்கும் இந்த அழைப்பு பொருந்துகிறது. கிறிஸ்தவம் வெறும் மத அடையாளமாக இருக்கக்கூடாது. அது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும். சீடத்துவம் அறிவுசார் ஒப்புதலைத் தாண்டி வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளையும் உள்ளடக்க வேண்டும். இதுவே மாற்குவின் நிலையான சவாலாகும்.

அரசாட்சியின் நம்பிக்கை

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய கருப்பொருள்களில் ஒன்று தேவனுடைய அரசாட்சி ஆகும். இயேசுவின் முதல் பிரசங்கம், “தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபமாயிற்று” என்ற அறிவிப்போடு தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:15). இந்த அறிவிப்பு அவரது ஊழியத்தின் முழு நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி என்பது தேவனுடைய ஆட்சி மனித வாழ்க்கையில் செயல்படுவதைக் குறிக்கிறது. அது வெறும் எதிர்கால நம்பிக்கை மட்டுமல்ல. அது நிகழ்கால யதார்த்தமும் ஆகும். இயேசுவின் அற்புதங்கள் இந்த அரசாட்சியின் அடையாளங்களாக இருந்தன. நோய்கள் குணமாகின. பிசாசுகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. மரணத்தின் சக்தி சவாலுக்குள்ளாக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்வுகள் தேவனுடைய அரசாட்சி உலகிற்குள் நுழைந்துவிட்டதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும் அரசாட்சி இன்னும் முழுமையாக நிறைவேறவில்லை. ஆகையால் மாற்கு நிகழ்கால அனுபவத்தையும் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் இணைக்கிறார்.

மாற்கு 13-ல் இயேசு எதிர்காலத்தைப் பற்றி பேசுகிறார். மனுஷகுமாரன் மகிமையோடு வருவார் (மாற்கு 13:26). இந்த வருகை தேவனுடைய அரசாட்சியின் முழுமையான வெற்றியைக் குறிக்கிறது. அப்போது தீமை முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்படும். தேவனுடைய நீதி முழுமையாக நிலைநிறுத்தப்படும். இந்த நம்பிக்கை பாடுகளின் மத்தியில் விசுவாசிகளுக்கு ஆறுதலை வழங்குகிறது. இன்றைய உலகில் போர்கள், அநீதிகள், மற்றும் துன்பங்கள் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மாற்குவின் இராஜ்யச் செய்தி மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய அரசாட்சி இறுதியில் வெற்றி பெறும். இந்த நம்பிக்கை விசுவாசிகளை விசுவாசத்திலும் பொறுமையிலும் நிலைத்திருக்கச் செய்கிறது.

சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமை

மாற்கு நற்செய்தியின் மையத்தில் சிலுவையும் உயிர்த்தெழுதலும் உள்ளன. இயேசு தனது பாடுகளையும் மரணத்தையும் மூன்று முறை முன்கூட்டியே அறிவிக்கிறார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). இந்த மீண்டும் மீண்டும் வரும் அறிவிப்புகள் சிலுவை அவரது ஊழியத்தின் மையமாக இருந்ததை காட்டுகின்றன. அவரது மரணம் எதிர்பாராத விபத்து அல்ல. அது தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். மாற்கு 10:45-ல் இயேசு தமது உயிரை “அநேகருக்காக மீட்புவினையாக” கொடுக்க வந்ததாக கூறுகிறார். இந்த வசனம் அவரது மரணத்தின் இரட்சிப்பியல் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிலுவை மனித பாவங்களுக்கான பலியாகும். அங்கு தேவனுடைய அன்பும் நீதியும் சந்திக்கின்றன. இயேசு மனிதகுலத்தின் இடத்தில் நின்று தம்மை அர்ப்பணித்தார்.

ஆனால் மாற்குவின் செய்தி சிலுவையில் முடிவடைவதில்லை. காலியான கல்லறை உயிர்த்தெழுதலின் உண்மையை அறிவிக்கிறது (மாற்கு 16:6). மரணம் இறுதி வார்த்தையல்ல. கிறிஸ்து உயிரோடு இருக்கிறார். இவ்வுண்மை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடித்தளமாகும். உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமல் சிலுவையின் அர்த்தம் முழுமையடையாது. உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசிகளுக்கு புதிய நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. பாவம், மரணம், மற்றும் சாத்தானின் சக்திகள் தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் பயத்துடன் அல்ல, வெற்றியின் நம்பிக்கையுடன் வாழ முடியும். இதுவே மாற்குவின் நற்செய்தியின் மைய அறிவிப்பாகும்.

இன்று மாற்குவின் செய்தியை வாழ்தல்

மாற்கு நற்செய்தி வெறும் வரலாற்று ஆர்வத்திற்காக எழுதப்படவில்லை. அது வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்காக எழுதப்பட்டது. அதன் செய்தி முதல் நூற்றாண்டு சபைக்கு மட்டும் அல்ல. அது இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு விசுவாசிகளுக்கும் பொருந்துகிறது. இயேசுவின் அடையாளம், அவரது அரசாட்சி, அவரது சிலுவை, மற்றும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை இன்றும் அதே வல்லமையைக் கொண்டுள்ளன. இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள் மாற்குவின் இயேசுவை மீண்டும் கண்டறிய வேண்டும். அவர் வெறும் மதத் தலைவர் அல்ல. அவர் உயிருள்ள ஆண்டவர். அவரைப் பின்பற்றுவது வாழ்க்கையின் மைய அழைப்பாக இருக்க வேண்டும். சபைகள் அவரது போதனைகளை வெறும் அறிவாக மட்டும் கற்றுக்கொடுக்காமல், நடைமுறையில் வாழவும் உதவ வேண்டும்.

மாற்குவின் செய்தி சேவையையும் பணியையும் வலியுறுத்துகிறது (மாற்கு 10:43-45). ஆகையால் கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் அல்ல, ஊழியக்காரத்தனத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் விசுவாசிகள் சமூகத்தில் தேவனுடைய அன்பையும் நீதியையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கை அரசாட்சியின் மதிப்புகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். மாற்கு நற்செய்தி அருட்பணியின் முக்கியத்துவத்தையும் நினைவூட்டுகிறது. நற்செய்தி உலகம் முழுவதும் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் (மாற்கு 13:10). இந்தப் பொறுப்பு ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் சபை தனது பணியைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

மாற்கு நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவை தேவகுமாரனாகவும் பாடுபடும் மேசியாவாகவும் வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 1:1; 15:39). அது விசுவாசிகளை தீவிரமான சீடத்துவத்திற்கும் முழுமையான அர்ப்பணிப்பிற்கும் அழைக்கிறது (மாற்கு 8:34). தேவனுடைய அரசாட்சி ஏற்கனவே ஆரம்பித்துவிட்டது என்றும் ஒருநாள் முழுமையாக நிறைவேறும் என்றும் அறிவிக்கிறது (மாற்கு 1:15; 13:26). சிலுவை தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் மையமாகவும் உயிர்த்தெழுதல் வெற்றியின் உறுதிப்பாடாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது (மாற்கு 10:45; 16:6). இந்த நற்செய்தி விசுவாசம், நம்பிக்கை, மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் வாழ்க்கைக்கான அழைப்பாக இருக்கிறது. முதல் நூற்றாண்டில் இருந்ததைப் போலவே இன்று கூட அதன் செய்தி உயிரோட்டமுள்ளதாகவும் மாற்றும் வல்லமையுடையதாகவும் உள்ளது. ஆகையால் ஒவ்வொரு வாசகரும் மாற்குவின் சாட்சியத்தை கேட்டு, இயேசு கிறிஸ்துவை ஆண்டவராக ஏற்று, அவரது இராஜ்யத்திற்காக வாழ அழைக்கப்படுகிறார். இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் நிலைத்திருக்கும் மற்றும் என்றும் மாறாத செய்தியாகும்.

இணைப்பு A

மாற்கு நற்செய்தியில் நிகழ்வுகளின் காலவரிசை அட்டவணை

மாற்கு நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தை மிகவும் சுறுசுறுப்பான மற்றும் செயல்முகமான முறையில் பதிவு செய்கிறது. மற்ற நற்செய்திகளைப் போல விரிவான பிறப்பு வரலாற்றை வழங்காமல், இயேசுவின் பொது ஊழியத்திலிருந்து தனது பதிவைத் தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:1-11). மாற்கு நிகழ்வுகளை இறையியல் நோக்கத்தோடு ஒழுங்குபடுத்தினாலும், அவற்றின் பொதுவான காலவரிசையையும் கண்டறிய முடிகிறது. சீழே மாற்கு நற்செய்தியில் இடம்பெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளின் காலவரிசை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

காலப்பகுதி	நிகழ்வு	வேதாகமக் குறிப்பு
ஊழியத்திற்கு முன்	யோவான் ஸ்நானகனின் ஊழியம்	மாற்கு 1:1-8
ஊழியத்திற்கு முன்	இயேசுவின் ஞானஸ்நானம்	மாற்கு 1:9-11
ஊழியத்திற்கு முன்	வனாந்தரத்தில் சோதனை	மாற்கு 1:12-13
ஆரம்ப ஊழியம்	தேவனுடைய அரசாட்சி பற்றிய அறிவிப்பு	மாற்கு 1:14-15
ஆரம்ப ஊழியம்	முதல் சீடர்களின் அழைப்பு	மாற்கு 1:16-20
ஆரம்ப ஊழியம்	கப்பர்நகூமில் போதனை மற்றும் பிசாசைத் துரத்துதல்	மாற்கு 1:21-28
ஆரம்ப ஊழியம்	பேதுருவின் மாமியாரைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 1:29-31
ஆரம்ப ஊழியம்	பல நோயாளிகளைக் குணமாக்குதல்	மாற்கு 1:32-34
ஆரம்ப ஊழியம்	தொழுநோயாளியைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 1:40-45
ஆரம்ப ஊழியம்	பக்கவாதக்காரனைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 2:1-12
ஆரம்ப ஊழியம்	லேவியின் அழைப்பு	மாற்கு 2:13-17
ஆரம்ப ஊழியம்	உபவாசம் பற்றிய போதனை	மாற்கு 2:18-22
கலிலேயா ஊழியம்	ஓய்வுநாள் விவாதங்கள்	மாற்கு 2:23-3:6
கலிலேயா ஊழியம்	பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்	மாற்கு 3:13-19
கலிலேயா ஊழியம்	உவமைகளின் போதனை	மாற்கு 4:1-34
கலிலேயா ஊழியம்	புயலை அடக்குதல்	மாற்கு 4:35-41
கலிலேயா ஊழியம்	கெரசேய பிசாசுபிடித்தவனை விடுவித்தல்	மாற்கு 5:1-20
கலிலேயா ஊழியம்	இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண் குணமடைதல்	மாற்கு 5:25-34
கலிலேயா ஊழியம்	யாயீருவின் மகளை உயிர்ப்பித்தல்	மாற்கு 5:21-43
கலிலேயா ஊழியம்	நாசரேத்தில் நிராகரிக்கப்படுதல்	மாற்கு 6:1-6
கலிலேயா ஊழியம்	பன்னிருவரை அனுப்புதல்	மாற்கு 6:7-13
கலிலேயா ஊழியம்	யோவான் ஸ்நானகனின் மரணம்	மாற்கு 6:14-29
கலிலேயா ஊழியம்	ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்	மாற்கு 6:30-44
கலிலேயா ஊழியம்	தண்ணீர்மேல் நடத்தல்	மாற்கு 6:45-52
கலிலேயா ஊழியம்	மனித பாரம்பரியம் பற்றிய போதனை	மாற்கு 7:1-23
வடக்கு ஊழியம்	சீரோபெனீக்கிய பெண்ணின் விசுவாசம்	மாற்கு 7:24-30
வடக்கு ஊழியம்	செவிடும் திக்குவாயும் உள்ளவரைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 7:31-37
வடக்கு ஊழியம்	நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்	மாற்கு 8:1-10
வடக்கு ஊழியம்	பெத்தாயிதாவில் குருடனைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 8:22-26
திருப்புமுனை	பேதுருவின் அறிக்கை: “நீர் கிறிஸ்து”	மாற்கு 8:27-30
திருப்புமுனை	முதல் பாடு அறிவிப்பு	மாற்கு 8:31-33
திருப்புமுனை	சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளும் அழைப்பு	மாற்கு 8:34-38
திருப்புமுனை	உருமாற்றம்	மாற்கு 9:2-13

எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	இரண்டாம் பாடு அறிவிப்பு	மாற்கு 9:30-32
எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	பணிவு மற்றும் சேவை பற்றிய போதனை	மாற்கு 9:33-50
எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	திருமணம் பற்றிய போதனை	மாற்கு 10:1-12
எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	செல்வந்த இளைஞன்	மாற்கு 10:17-31
எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	மூன்றாம் பாடு அறிவிப்பு	மாற்கு 10:32-34
எருசலேம் நோக்கிய பயணம்	பர்த்திமேயுவைக் குணமாக்குதல்	மாற்கு 10:46-52
இறுதி வாரம்	வெற்றிகரமான எருசலேம் பிரவேசம்	மாற்கு 11:1-11
இறுதி வாரம்	அத்திமரத்தைச் சபித்தல்	மாற்கு 11:12-14
இறுதி வாரம்	ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தல்	மாற்கு 11:15-19
இறுதி வாரம்	அதிகாரம் பற்றிய விவாதங்கள்	மாற்கு 11:27-33
இறுதி வாரம்	திராட்சைத்தோட்டக் குத்தகைக்காரர் உவமை	மாற்கு 12:1-12
இறுதி வாரம்	பெரிய கட்டளை	மாற்கு 12:28-34
இறுதி வாரம்	ஏழை விதவையின் காணிக்கை	மாற்கு 12:41-44
இறுதி வாரம்	ஒலிவமலை உரை	மாற்கு 13:1-37
பாடுகளின் வாரம்	பெத்தானியாவில் அபிஷேகம்	மாற்கு 14:1-9
பாடுகளின் வாரம்	யூதாஸ் துரோகம் செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுதல்	மாற்கு 14:10-11
பாடுகளின் வாரம்	கடைசி இராப்போஜனம்	மாற்கு 14:12-26
பாடுகளின் வாரம்	கெத்செமனே ஜெபம்	மாற்கு 14:32-42
பாடுகளின் வாரம்	கைது	மாற்கு 14:43-52
பாடுகளின் வாரம்	யூத மன்ற விசாரணை	மாற்கு 14:53-65
பாடுகளின் வாரம்	பேதுருவின் மறுதலிப்பு	மாற்கு 14:66-72
பாடுகளின் வாரம்	பிலாத்துவின் முன் விசாரணை	மாற்கு 15:1-15
பாடுகளின் வாரம்	சிலுவையில் அறையப்படுதல்	மாற்கு 15:16-32
பாடுகளின் வாரம்	இயேசுவின் மரணம்	மாற்கு 15:33-41
பாடுகளின் வாரம்	அடக்கம்	மாற்கு 15:42-47
உயிர்த்தெழுதல்	காலியான கல்லறை	மாற்கு 16:1-8
உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்	உயிர்த்தெழுதல் அறிவிப்பு	மாற்கு 16:6-8
உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்	உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் தோற்றங்கள் மற்றும் அனுப்புதல்	மாற்கு 16:9-20

சுருக்கம்

மாற்கு நற்செய்தியின் காலவரிசை இயேசுவின் ஊழியத்தை மூன்று பெரிய கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறது. முதல் கட்டம் கலிலேயா ஊழியம் ஆகும் (மாற்கு 1-8). இரண்டாவது கட்டம் சீடத்துவம் மற்றும் சிலுவையை நோக்கிய பயணம் ஆகும் (மாற்கு 8-10). மூன்றாவது கட்டம் எருசலேமில் நிகழ்ந்த இறுதி வாரம், பாடுகள், மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகும் (மாற்கு 11-16). இந்த அமைப்பு மாற்குவின் முக்கிய இறையியல் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் வாழ்க்கையின் உச்சக்கட்டம் அவரது அற்புதங்களில் அல்ல, சிலுவையிலும் உயிர்த்தெழுதலிலும் உள்ளது (மாற்கு 10:45; 15:39; 16:6). ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் முழு வரலாறும் வாசகரை சிலுவைக்கும் காலியான கல்லறைக்கும் வழிநடத்துகிறது. இதுவே மாற்கு நற்செய்தியின் மையச் செய்தியாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் முக்கிய அற்புதங்கள்

மாற்கு நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் செயல்மிக்க ஊழியத்தை வலியுறுத்தும் நற்செய்தியாகும். மற்ற நற்செய்திகளைக் காட்டிலும் மாற்கு இயேசுவின் அற்புதங்களையும் வல்லமையான செயல்களையும் அதிக கவனத்துடன் பதிவு செய்கிறார். இந்த அற்புதங்கள் வெறும் ஆச்சரியப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் அல்ல. அவை இயேசுவின் அடையாளம், அதிகாரம், மற்றும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களாக இருக்கின்றன (மாற்கு 1:14-15). நோய்கள்மீது, பிசாசுகள்மீது, இயற்கை சக்திகள்மீது, மற்றும் மரணத்தின்மீது இயேசுவுக்குள்ள அதிகாரத்தை இந்த அற்புதங்கள் காட்டுகின்றன. மேலும், மனிதர்களின் உடல், மன, மற்றும் ஆவிக்குரிய தேவைகளின் மீது அவருடைய கருணையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. மாற்கு நற்செய்தியில் இடம்பெறும் முக்கிய அற்புதங்கள் கீழே காலவரிசைப்படி தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாற்கு நற்செய்தியில் முக்கிய அற்புதங்களின் பட்டியல்

எண்	அற்புதம்	வேதாகமக் குறிப்பு	அற்புதத்தின் வகை	இறையியல் முக்கியத்துவம்
1	அசுத்த ஆவியுள்ள மனிதனை விடுவித்தல்	மாற்கு 1:21-28	பிசாசைத் துரத்துதல்	பிசாசுகள்மீது இயேசுவின் அதிகாரம்
2	பேதுருவின் மாமியாரைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 1:29-31	சுகமாக்குதல்	கருணையுள்ள இரட்சகர்
3	பல நோயாளிகளையும் பிசாசுபிடித்தவர்களையும் குணமாக்குதல்	மாற்கு 1:32-34	சுகமாக்குதல் மற்றும் விடுதலை	அரசாட்சியின் வல்லமை
4	தொழுநோயாளியைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 1:40-45	சுகமாக்குதல்	அசுத்தத்தை நீக்கும் அதிகாரம்
5	பக்கவாதக்காரனைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 2:1-12	சுகமாக்குதல்	பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம்
6	சூம்பிய கையுள்ள மனிதனைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 3:1-6	சுகமாக்குதல்	ஓய்வுநாளின் ஆண்டவர்
7	புயலை அடக்குதல்	மாற்கு 4:35-41	இயற்கை அற்புதம்	படைப்பின்மீது அதிகாரம்
8	கெரசேய பிசாசுபிடித்தவனை விடுவித்தல்	மாற்கு 5:1-20	பிசாசைத் துரத்துதல்	சாத்தானின் அரசாட்சியின் தோல்வி
9	இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண் குணமடைதல்	மாற்கு 5:25-34	சுகமாக்குதல்	விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம்
10	யாயீருவின் மகளை உயிர்ப்பித்தல்	மாற்கு 5:21-43	மரித்தவரை உயிர்ப்பித்தல்	மரணத்தின்மீது அதிகாரம்
11	ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்	மாற்கு 6:30-44	உணவு பெருக்குதல்	மேய்ப்பனாகிய மேசியா
12	தண்ணீர்மேல் நடத்தல்	மாற்கு 6:45-52	இயற்கை அற்புதம்	தெய்வீக மகிமையின் வெளிப்பாடு
13	சீரோபெனீக்கிய பெண்ணின் மகளுக்கு விடுதலை	மாற்கு 7:24-30	பிசாசைத் துரத்துதல்	புறஜாதியருக்கான கிருபை

14	செவிடும் திக்குவாயும் உள்ளவரைக் குணமாக்குதல்	மாற்கு 7:31-37	சுகமாக்குதல்	மேசியானிய வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றம்
15	நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்	மாற்கு 8:1-10	உணவு பெருக்குதல்	தேவனுடைய பரிபூரண பராமரிப்பு
16	பெத்சாயிதா குருடனைச் சுகப்படுத்துதல்	மாற்கு 8:22-26	சுகமாக்குதல்	ஆவிக்குரிய பார்வையின் வளர்ச்சி
17	சந்திரவாதம் பிடித்த சிறுவனை விடுவித்தல்	மாற்கு 9:14-29	பிசாசைத் துரத்துதல்	ஜெபத்தின் அவசியம்
18	குருடனான பர்த்திமேயுவைக் குணமாக்குதல்	மாற்கு 10:46-52	சுகமாக்குதல்	உண்மையான விசுவாசத்தின் மாதிரி
19	அத்திமரத்தைச் சபித்தல்	மாற்கு 11:12-14, 20-25	நியாயத்தீர்ப்பு அற்புதம்	கனியற்ற மதத்தின் கண்டனம்

அற்புதங்களின் வகைப்பாடு

மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் அற்புதங்களை நான்கு முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

சுகமாக்கும் அற்புதங்கள்

இயேசுவின் அற்புதங்களில் பெரும்பாலானவை நோய்களைக் குணமாக்கும் அற்புதங்களாகும். தொழுநோயாளி (மாற்கு 1:40-45), பக்கவாதக்காரன் (மாற்கு 2:1-12), இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண் (மாற்கு 5:25-34), செவிடும் திக்குவாயும் உள்ளவர் (மாற்கு 7:31-37), பெத்சாயிதா குருடன் (மாற்கு 8:22-26), மற்றும் பர்த்திமேயு (மாற்கு 10:46-52) ஆகியோர் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக இருக்கின்றனர். இந்த அற்புதங்கள் மனித துன்பங்களின் மீது இயேசுவுக்குள்ள கருணையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், பாவத்தால் சேதமடைந்த படைப்பை மீட்டெடுக்கும் தேவனுடைய திட்டத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பிசாசுகளைத் துரத்தும் அற்புதங்கள்

மாற்கு நற்செய்தியில் பிசாசுகளைத் துரத்துதல் மிகவும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. கப்பர்நகூமில் அசுத்த ஆவியுள்ள மனிதனை விடுவித்தல் (மாற்கு 1:21-28), கெரசேய பிசாசுபிடித்தவன் (மாற்கு 5:1-20), சீரோபெனீக்கிய பெண்ணின் மகள் (மாற்கு 7:24-30), மற்றும் சந்திரவாதம் பிடித்த சிறுவன் (மாற்கு 9:14-29) ஆகிய நிகழ்வுகள் இதற்கான உதாரணங்களாகும். இவை தேவனுடைய அரசாட்சி சாத்தானின் இராஜ்யத்தைத் தோற்கடித்து வருவதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசுவின் வருகை ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில் ஒரு திருப்புமுனையாக இருக்கிறது.

இயற்கை அற்புதங்கள்

புயலை அடக்குதல் (மாற்கு 4:35-41), தண்ணீர்மேல் நடத்தல் (மாற்கு 6:45-52), ஐயாயிரம் பேருக்கும் நாலாயிரம் பேருக்கும் உணவளித்தல் (மாற்கு 6:30-44; 8:1-10) போன்ற அற்புதங்கள் இயற்கையின் மீது இயேசுவுக்குள்ள அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டில் யெகோவாவுக்கே உரிய அதிகாரத்தை இயேசு வெளிப்படுத்துகிறார் (சங்கீதம் 107:28-29). இதன் வழியாக அவர் வெறும் மனிதர் அல்ல என்பதை மாற்கு சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

மரணத்தின்மீது அதிகாரம்

யாயீருவின் மகளை உயிர்ப்பித்தல் (மாற்கு 5:21-43) மாற்கு நற்செய்தியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான அற்புதங்களில் ஒன்றாகும். இந்த நிகழ்வு மரணம்கூட இயேசுவின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. பின்னர் அவரது சொந்த உயிர்த்தெழுதலுக்கு இது ஒரு முன்னோட்டமாகவும் செயல்படுகிறது (மாற்கு 16:6).

மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்களின் இறையியல் முக்கியத்துவம்

மாற்கு நற்செய்தியில் அற்புதங்கள் இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களாக செயல்படுகின்றன. சீடர்கள் புயலை அடக்கிய பிறகு, “இவர் யார்?” என்று கேட்கிறார்கள் (மாற்கு 4:41). இந்தக் கேள்வி முழு நற்செய்தியின் மையக் கேள்வியாகும். அற்புதங்கள் அந்தக் கேள்விக்கான பதிலை வழங்குகின்றன. இயேசு தேவனுடைய குமாரன், வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியா, மற்றும் தேவனுடைய அரசாட்சியின் அரசர் ஆவார்.

அற்புதங்கள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையையும் அறிவிக்கின்றன. நோய்கள், பிசாசுகள், மற்றும் மரணம் ஆகியவை பாவத்தின் விளைவுகளாகும். இயேசுவின் அற்புதங்கள் இவற்றின் மீது வெற்றியை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் அவை எதிர்காலத்தில் வரப்போகும் புதிய படைப்பின் முன்னோட்டங்களாக இருக்கின்றன.

அற்புதங்கள் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண்ணிடம், “உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 5:34). பர்த்திமேயுவிடமும் அதே உண்மை கூறப்படுகிறது (மாற்கு 10:52). ஆகையால் அற்புதங்கள் வெறும் வல்லமையின் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. அவை விசுவாசத்திற்கு அழைப்புகளாகவும் இருக்கின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் இடம்பெறும் அற்புதங்கள் இயேசுவின் ஊழியத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாகும். அவை அவரது கருணை, அதிகாரம், மற்றும் தெய்வீக அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. நோய்கள், பிசாசுகள், இயற்கை சக்திகள், மற்றும் மரணம் ஆகிய அனைத்தின்மீதும் அவர் ஆண்டவராக இருப்பதை காட்டுகின்றன (மாற்கு 1:27; 4:41; 5:41-42). இந்த அற்புதங்கள் தேவனுடைய அரசாட்சி உலகிற்குள் நுழைந்துவிட்டது என்பதை அறிவிக்கின்றன (மாற்கு 1:15). மேலும், சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் வழியாக நிறைவேறப்போகும் இறுதி மீட்பின் முன்னோட்டங்களாகவும் செயல்படுகின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் அற்புதங்கள் வெறும் வரலாற்று நிகழ்வுகள் அல்ல; அவை இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையையும் அவரது இரட்சிப்பு பணியையும் வெளிப்படுத்தும் இறையியல் சாட்சிகளாகும்.

இணைப்பு C

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள உவமைகள்

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் போதனை முறைகளில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக உவமைகள் காணப்படுகின்றன. உவமை என்பது அன்றாட வாழ்க்கையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு கதையில் அல்லது உருவகத்தின் வழியாக ஆவிக்குரிய உண்மைகளை விளக்கும் போதனை முறையாகும் (மாற்கு 4:2). இயேசு தனது கேட்போரின் அனுபவங்களோடு தொடர்புடைய விவசாயம், குடும்ப வாழ்க்கை, விதைப்பு, அறுவடை போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய அரசாட்சியின் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினார். மாற்கு நற்செய்தியில் மற்ற நற்செய்திகளை விட குறைவான உவமைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவை மிகுந்த இறையியல் முக்கியத்துவம் கொண்டவையாக உள்ளன. குறிப்பாக மாற்கு 4-ஆம் அதிகாரம் இராஜ்ய உவமைகளின் முக்கியத் தொகுப்பாக விளங்குகிறது. இந்த உவமைகள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மை, மனிதர்களின் பதில், விசுவாசத்தின் அவசியம், மற்றும் இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆழமான உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. உவமைகள் வெளிப்படுத்தவும் மறைக்கவும் செய்கின்றன என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 4:11-12). ஆகையால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு விசுவாசமும் ஆவிக்குரிய உணர்வும் தேவைப்படுகிறது.

முதல் நூற்றாண்டு யூத சமுதாயத்தில் ஆசிரியர் கள் பல நேரங்களில் உருவகங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் பயன்படுத்தினர். ஆனால் இயேசுவின் உவமைகள் தனித்துவமானவை. அவை வெறும் ஒழுக்கப்பாடங்களை மட்டுமல்ல, தேவனுடைய அரசாட்சியின் வருகையையும் அறிவித்தன. மேலும், அவை கேட்பவர்களை ஒரு முடிவை எடுக்கத் தூண்டின. ஒருவர் அரசாட்சியின் அழைப்பை ஏற்கிறாரா அல்லது நிராகரிக்கிறாரா என்பதே முக்கியமான கேள்வியாக இருந்தது. இந்த வகையில் உவமைகள் வெறும் கதையியல்கள் அல்ல; அவை தேவனுடைய அழைப்பின் கருவிகளாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இடம்பெறும் முக்கிய உவமைகள்

எண்	உவமை	வேதாகமக் குறிப்பு	முக்கிய கருப்பொருள்
1	விதைப்பவன் உவமை	மாற்கு 4:3-20	தேவவார்த்தைக்கு மனிதர்களின் பதில்
2	விளக்கின் உவமை	மாற்கு 4:21-25	வெளிப்படுத்தப்படும் சத்தியம்
3	வளர்கிற விதையின் உவமை	மாற்கு 4:26-29	அரசாட்சியின் மறைவான வளர்ச்சி
4	கடுகு விதை உவமை	மாற்கு 4:30-32	சிறிய தொடக்கம், பெரிய முடிவு
5	திராட்சைத்தோட்டக் குத்தகைக்காரர் உவமை	மாற்கு 12:1-12	இஸ்ரவேலின் நிராகரிப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு

விதைப்பவன் உவமை (மாற்கு 4:3-20)

மாற்கு நற்செய்தியில் மிகவும் விரிவாக விளக்கப்பட்ட உவமை விதைப்பவன் உவமையாகும். ஒரு விவசாயி விதைகளை விதைக்கிறான். சில விதைகள் வழியருகே விழுகின்றன; சில பாறை நிலத்தில் விழுகின்றன; சில முள்ளுள்ள இடத்தில் விழுகின்றன; சில நல்ல நிலத்தில் விழுகின்றன (மாற்கு 4:3-8). ஒரே விதை வெவ்வேறு நிலங்களில் விழுந்தாலும் அதன் விளைவு வேறுபடுகிறது. இதன் வழியாக தேவவார்த்தைக்கு மனிதர்கள் அளிக்கும் பலவிதமான பதில்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

இயேசு இந்த உவமையின் அர்த்தத்தை தனது சீடர்களுக்கு விளக்குகிறார் (மாற்கு 4:13-20). விதை தேவவார்த்தையைக் குறிக்கிறது. வழியருகே விழுந்த விதை சாத்தானால் உடனடியாகப் பறிக்கப்பட்ட வார்த்தையைக் குறிக்கிறது. பாறை நிலம் தற்காலிக உற்சாகத்துடன் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களைக் குறிக்கிறது. முள்ளுள்ள நிலம் உலகக்

கவலைகள் மற்றும் செல்வத்தின் மயக்கத்தால் வார்த்தை பலனற்றதாக மாறுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. நல்ல நிலம் வார்த்தையைக் கேட்டு ஏற்று கனிகொடுக்கிறவர்களைக் குறிக்கிறது.

இறையியல் ரீதியாக இந்த உவமை அரசாட்சியின் செய்தி எல்லோருக்கும் அறிவிக்கப்படுகிறது என்பதை காட்டுகிறது. ஆனால் அனைவரும் ஒரே விதமாக பதிலளிப்பதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தையின் சக்தி குறைவதில்லை. மாறாக மனித இருதயத்தின் நிலையே முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த உவமை விசுவாசிகளுக்கு தங்கள் இருதயத்தை ஆராயும் அழைப்பாக இருக்கிறது.

விளக்கின் உவமை (மாற்கு 4:21-25)

விதைப்பவன் உவமைக்குப் பிறகு இயேசு விளக்கைப் பற்றிய உவமையை கூறுகிறார். ஒரு விளக்கு கொண்டு வரப்பட்டால் அதை மரக்காலுக்குக் கீழாகவோ படுக்கையின் கீழாகவோ வைக்க மாட்டார்கள். மாறாக அதை விளக்குத்தண்டின் மேல் வைப்பார்கள் (மாற்கு 4:21). இந்த எளிய உருவகம் தேவனுடைய சத்தியத்தின் நோக்கத்தை விளக்குகிறது.

இயேசு தனது ஊழியத்தின் வழியாக தேவனுடைய அரசாட்சியின் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தி வந்தார். சில காலம் அவை மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இறுதியில் அவை முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படும். “மறைவாயிருக்கிற ஒன்றும் வெளிப்படாமற்போகாது” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 4:22). இந்த வசனம் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் உறுதியை வலியுறுத்துகிறது.

மேலும், இந்த உவமை பொறுப்புணர்வையும் கற்பிக்கிறது. ஒருவர் தேவனுடைய வார்த்தையை எவ்வாறு கேட்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (மாற்கு 4:24). கேட்டு கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கு அதிக வெளிச்சம் வழங்கப்படும். ஆனால் புறக்கணிப்பவர்கள் தங்களிடம் இருப்பதையும் இழக்க நேரிடும். ஆகையால் இந்த உவமை ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வளர்கிற விதையின் உவமை (மாற்கு 4:26-29)

இந்த உவமை மாற்கு நற்செய்தியில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் நிலத்தில் விதையை விதைக்கிறான். பின்னர் அவன் உறங்கினாலும் விழித்திருந்தாலும் விதை தானாகவே முளைத்து வளர்கிறது (மாற்கு 4:26-27). விவசாயிக்கு அது எவ்வாறு நடக்கிறது என்பது தெரியாது. ஆனால் காலப்போக்கில் பயிர் வளர்ந்து அறுவடைக்குத் தயாராகிறது.

இந்த உவமை தேவனுடைய அரசாட்சியின் வளர்ச்சியை விளக்குகிறது. மனிதர்கள் விதைக்கலாம். அவர்கள் சாட்சியமளிக்கலாம். ஆனால் உண்மையான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது தேவனே. அரசாட்சியின் வளர்ச்சி மனித முயற்சியால் மட்டும் நிகழ்வதில்லை. அது தேவனுடைய செயலாகும்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த உவமை தேவனுடைய இறையாண்மையை வலியுறுத்துகிறது. அரசாட்சியின் வளர்ச்சி பல நேரங்களில் மறைவாகவும் மெதுவாகவும் நடைபெறுகிறது. இருப்பினும் அது நிச்சயமாக நடைபெறுகிறது. இவ்வுண்மை ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு மிகுந்த ஆறுதலை வழங்குகிறது. தேவன் தனது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகிறார்.

கடுகு விதை உவமை (மாற்கு 4:30-32)

கடுகு விதை மிகச் சிறிய விதைகளில் ஒன்றாகும். ஆனால் அது வளர்ந்து பெரிய செடியாக மாறுகிறது (மாற்கு 4:31-32). இந்த உருவகத்தைப் பயன்படுத்தி இயேசு தேவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மையை விளக்குகிறார். அதன் ஆரம்பம் சிறியதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அதன் முடிவு மிகப்பெரியதாக இருக்கும்.

இயேசுவின் ஊழியம் ஆரம்பித்தபோது அது மிகவும் சிறியதாகத் தோன்றியது. சில சீடர்கள், சிறிய கூட்டங்கள், மற்றும் குறைந்த வளங்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால் தேவனுடைய அரசாட்சி தொடர்ந்து வளர்ந்து உலகம் முழுவதும் பரவியது. இந்த உவமை அந்த வளர்ச்சியை முன்னறிவித்தது.

இன்றைய சபைக்கும் இந்த உவமை மிகுந்த ஊக்கத்தை அளிக்கிறது. சிறிய முயற்சிகள் தேவனுடைய கைகளில் பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும். ஒரு சிறிய சாட்சியம், ஒரு சிறிய ஊழியம், அல்லது ஒரு சிறிய விசுவாசச் செயல் கூட தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஆகையால் விசுவாசிகள் சிறிய தொடக்கங்களை அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது.

திராட்சைத்தோட்டக் குத்தகைக்காரர் உவமை (மாற்கு 12:1-12)

இந்த உவமை மாற்குவின் மிகவும் முக்கியமான தீர்க்கதரிசன உவமைகளில் ஒன்றாகும். ஒரு நில உரிமையாளர் திராட்சைத்தோட்டத்தை அமைத்து அதை குத்தகைக்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கிறார் (மாற்கு 12:1). பின்னர் அவர் தமது ஊழியக்காரர்களை கனிகளைப் பெற அனுப்புகிறார். ஆனால் குத்தகைக்காரர்கள் அவர்களைத் துன்புறுத்தி சிலரை கொன்றுவிடுகிறார்கள். இறுதியில் அவர் தமது மகனை அனுப்புகிறார். ஆனால் அவரையும் கொன்றுவிடுகிறார்கள்.

இந்த உவமை பழைய ஏற்பாட்டின் இஸ்ரவேல் வரலாற்றை நினைவூட்டுகிறது (ஏசாயா 5:1-7). நில உரிமையாளர் தேவனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். குத்தகைக்காரர்கள் இஸ்ரவேலின் மதத் தலைவர்களைக் குறிக்கின்றனர். ஊழியக்காரர்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் குறிக்கின்றனர். மகன் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறார்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த உவமை இஸ்ரவேலின் தலைவர்களின் நிராகரிப்பையும் வரப்போகும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அறிவிக்கிறது. அதேவேளையில் தேவனுடைய மீட்புத் திட்டம் தோல்வியடையாது என்பதையும் காட்டுகிறது. நிராகரிக்கப்பட்ட கல் மூலைக்கல்லாக மாறும் (மாற்கு 12:10-11). இந்த வசனம் கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் முன்னறிவிக்கிறது.

மாற்கு நற்செய்தியில் உவமைகளின் இறையியல் முக்கியத்துவம்

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள உவமைகள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன (மாற்கு 4:11). அவை அரசாட்சியின் வருகை, வளர்ச்சி, மற்றும் இறுதி வெற்றி ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன. மேலும், மனிதர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு எவ்வாறு பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதையும் கற்பிக்கின்றன. உவமைகள் விசுவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் அழைக்கின்றன. அவை வெறும் அறிவைப் பகிரும் கதையியல்கள் அல்ல. கேட்பவர்களை ஒரு முடிவெடுக்கத் தூண்டும் அழைப்புகளாகும். ஒருவர் அரசாட்சியின் செய்தியை ஏற்கிறாரா அல்லது நிராகரிக்கிறாரா என்பது அவருடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கிறது. மேலும், உவமைகள் இயேசுவின் அடையாளத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் வெறும் ஆசிரியர் அல்ல. அவர் அரசாட்சியின் அறிவிப்பாளரும் அதேவேளையில் அரசாட்சியின் அரசருமாவார். அவரது வார்த்தைகள் தேவனுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள உவமைகள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும், இறையியல் ஆழத்தில் மிகவும் செறிவானவையாக இருக்கின்றன. விதைப்பவன் உவமை தேவவார்த்தைக்கு மனிதர்களின் பதிலை விளக்குகிறது (மாற்கு 4:3-20). விளக்கின் உவமை தேவனுடைய சத்தியத்தின் வெளிப்பாட்டை எடுத்துரைக்கிறது (மாற்கு 4:21-25). வளர்கிற விதையின் உவமை அரசாட்சியின் மறைவான வளர்ச்சியை வலியுறுத்துகிறது (மாற்கு 4:26-29). கடுகு விதை உவமை சிறிய தொடக்கங்களிலிருந்து பெரிய விளைவுகள் உருவாகும் என்பதை காட்டுகிறது (மாற்கு 4:30-32). திராட்சைத்தோட்டக் குத்தகைக்காரர் உவமை கிறிஸ்துவின் நிராகரிப்பையும் இறுதி வெற்றியையும் அறிவிக்கிறது (மாற்கு 12:1-12). ஆகையால் மாற்குவின் உவமைகள் தேவனுடைய அரசாட்சியின் இயல்பையும் மனிதர்களின்

பொறுப்பையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான இறையியல் கருவிகளாக விளங்குகின்றன. அவை இன்றும் விசுவாசிகளை தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிய அழைக்கின்றன.

இணைப்பு D

மாற்கு நற்செய்தியில் பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் மற்றும் மறைமுகக் குறிப்புகள்

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மிகவும் சுருக்கமான நற்செய்தியாக இருந்தாலும், அது பழைய ஏற்பாட்டுடன் ஆழமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. மாற்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை, ஊழியம், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை திடீரென நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் அல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறார். மாறாக, அவை தேவன் பழைய ஏற்பாட்டில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றமாகும் (மாற்கு 1:1-3). ஆகையால் மாற்கு தனது நற்செய்தியில் நேரடி மேற்கோள்களையும் மறைமுகக் குறிப்புகளையும் பயன்படுத்துகிறார். சில இடங்களில் அவர் பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களை நேரடியாக மேற்கோள் காட்டுகிறார். மற்ற இடங்களில் அவர் குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள், உருவகங்கள், அல்லது சொற்களின் வழியாக பழைய ஏற்பாட்டு பின்னணியை நினைவூட்டுகிறார். இந்த மேற்கோள்கள் இயேசுவின் மேசியாத்துவம், தேவகுமாரத்துவம், ஊழியக்காரத்தனம், மற்றும் இரட்சிப்பு பணியை விளக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மாற்குவின் வாசிப்பவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் இயேசுவை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கமாகும்.

முதல் நூற்றாண்டு யூதர்களுக்கு பழைய ஏற்பாடு தேவனுடைய அதிகாரப்பூர்வ வெளிப்பாடாக இருந்தது. ஆகையால் இயேசுவைப் பற்றிய எந்தக் கூற்றும் வேத அடிப்படையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மாற்கு இந்தத் தேவையை நன்கு புரிந்துகொண்டார். அதனால் அவர் இயேசுவின் வாழ்க்கையை பழைய ஏற்பாட்டின் நிறைவேற்றமாக எடுத்துரைக்கிறார். இந்த அணுகுமுறை கிறிஸ்தவ இறையியலின் அடிப்படையான தொடர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் ஒரே தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் பகுதிகளாக இருக்கின்றன.

மாற்கு நற்செய்தியில் முக்கிய நேரடி மேற்கோள்கள்

மாற்கு நற்செய்தி	பழைய ஏற்பாட்டு ஆதாரம்	முக்கிய கருப்பொருள்
மாற்கு 1:2-3	மல்கியா 3:1; ஏசாயா 40:3	கர்த்தரின் வழியை ஆயத்தப்படுத்துதல்
மாற்கு 4:12	ஏசாயா 6:9-10	ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை
மாற்கு 7:6-7	ஏசாயா 29:13	போலியான ஆராதனை
மாற்கு 11:17	ஏசாயா 56:7; எரேமியா 7:11	ஆலயத்தின் நோக்கம்
மாற்கு 12:10-11	சங்கீதம் 118:22-23	நிராகரிக்கப்பட்ட கல்
மாற்கு 12:26	யாத்திராகமம் 3:6	உயிர்த்தெழுதல்
மாற்கு 12:29-30	உபாகமம் 6:4-5	பெரிய கட்டளை
மாற்கு 12:31	லேவியராகமம் 19:18	அயலானை நேசித்தல்
மாற்கு 12:36	சங்கீதம் 110:1	மேசியாவின் அதிகாரம்
மாற்கு 13:24-25	ஏசாயா 13:10; 34:4	கடைசிக்கால நிகழ்வுகள்
மாற்கு 13:26	தானியேல் 7:13-14	மனுஷகுமாரனின் வருகை
மாற்கு 14:18	சங்கீதம் 41:9	துரோகம்
மாற்கு 14:27	சகரியா 13:7	மேய்ப்பனை அடித்தல்
மாற்கு 14:62	தானியேல் 7:13; சங்கீதம் 110:1	மகிமையுள்ள மனுஷகுமாரன்
மாற்கு 15:24	சங்கீதம் 22:18	உடைகளைப் பங்கிடுதல்
மாற்கு 15:29	சங்கீதம் 22:7	கேலி செய்தல்
மாற்கு 15:34	சங்கீதம் 22:1	சிலுவையில் கூக்குரல்

தொடக்க மேற்கோள்: கர்த்தரின் வழியை ஆயத்தப்படுத்துதல்

மாற்கு நற்செய்தி பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோளுடன் தொடங்குகிறது (மாற்கு 1:2-3). இங்கு மல்கியா 3:1 மற்றும் ஏசாயா 40:3 ஆகிய வசனங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. “வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம்” என்ற தீர்க்கதரிசனம் யோவான் ஸ்நானகனில் நிறைவேறுகிறது. அவர் மேசியாவுக்கு முன் அனுப்பப்பட்ட முன்னோடியாகச் செயல்படுகிறார்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த மேற்கோள் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏசாயா 40-ல் வருகிறவர் யெகோவா தாமே. ஆனால் மாற்கு இந்த வசனத்தை இயேசுவோடு இணைக்கிறார். இதன் வழியாக இயேசுவின் தெய்வீக அடையாளத்தை ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக்காட்டுகிறார். அவர் வெறும் தீர்க்கதரிசி அல்ல. கர்த்தரின் வருகையின் நிறைவேற்றம் ஆவார்.

இந்த மேற்கோள் மாற்கு நற்செய்தியின் முழு இறையியல் திசையையும் நிர்ணயிக்கிறது. இயேசுவின் வருகை தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் உச்சக்கட்டமாகும். பழைய ஏற்பாட்டின் எதிர்பார்ப்பு புதிய ஏற்பாட்டில் நிறைவேறுகிறது.

ஏசாயாவின் தாக்கம்

மாற்கு நற்செய்தியில் ஏசாயா புத்தகத்தின் தாக்கம் மிகவும் ஆழமாக உள்ளது. மாற்கு 4:12-ல் இயேசு ஏசாயா 6:9-10-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். மக்கள் கேட்கிறார்கள், ஆனால் புரிந்துகொள்வதில்லை. பார்க்கிறார்கள், ஆனால் உணர்வதில்லை. இந்த வசனம் மனித இருதயத்தின் கடினத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மாற்கு 7:6-7-ல் இயேசு ஏசாயா 29:13-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். “இந்த ஜனங்கள் தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்களுடைய இருதயமோ எனக்குத் தூரமாயிருக்கிறது.” இந்த வசனம் மதத் தலைவர்களின் போலித்தனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் வெளிப்புற மதச்சடங்குகளைப் பின்பற்றினாலும், தேவனோடு உண்மையான உறவு இல்லாமல் இருந்தனர்.

மாற்கு 11:17-ல் இயேசு ஏசாயா 56:7-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். “என்னுடைய வீடு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஜெபவீடு எனப்படும்.” ஆலயத்தின் உண்மையான நோக்கம் எல்லா மக்களையும் தேவனிடத்திற்கு அழைப்பதாகும். ஆனால் மதத் தலைவர்கள் அதை வணிக மையமாக மாற்றியிருந்தனர். ஆகையால் இயேசு ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தார்.

சங்கீதங்களின் தாக்கம்

மாற்கு நற்செய்தியில் சங்கீதங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. குறிப்பாக சங்கீதம் 110 மற்றும் சங்கீதம் 22 அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாற்கு 12:36-ல் இயேசு சங்கீதம் 110:1-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். “கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி...” என்ற இந்த வசனம் மேசியாவின் உயர்ந்த நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சங்கீதம் 22 இயேசுவின் பாடுகளோடு நெருக்கமாக தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மாற்கு 15:34-ல் இயேசு, “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்று கூக்குரலிடுகிறார். இது சங்கீதம் 22:1-இன் நேரடி மேற்கோள் ஆகும். மேலும், அவரது உடைகளைப் பங்கிட்ட நிகழ்வு சங்கீதம் 22:18-ஐ நினைவூட்டுகிறது (மாற்கு 15:24).

இந்த மேற்கோள்கள் இயேசுவின் சிலுவை மரணம் ஒரு விபத்து அல்ல என்பதை காட்டுகின்றன. அது தேவன் முன்கூட்டியே வெளிப்படுத்திய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்கள் கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகின்றன.

தானியேல் மற்றும் மனுஷுகுமாரன்

மாற்கு நற்செய்தியில் “மனுஷுகுமாரன்” என்ற பட்டம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த பட்டத்தின் பின்னணியாக தானியேல் 7:13-14 காணப்படுகிறது. அங்கு மனுஷுகுமாரனைப் போன்ற ஒருவர் பரலோக மேகங்களோடு வந்து நித்திய இராஜ்யத்தைப் பெறுகிறார்.

மாற்கு 13:26-ல் இயேசு இந்த வசனத்தைத் தமக்குப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் மகிமையோடு திரும்பி வருவார் என்று அறிவிக்கிறார். மேலும், மாற்கு 14:62-ல் பிரதான ஆசாரியனின் முன் நின்றபோது, “மனுஷுகுமாரன் வல்லவருடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதையும் மேகங்களோடு வருவதையும் காண்பீர்கள்” என்று கூறுகிறார்.

இறையியல் ரீதியாக இந்த மேற்கோள்கள் இயேசுவின் எதிர்கால மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர் பாடுபடும் ஊழியக்காரராக மட்டுமல்ல. மகிமையுள்ள ராஜாவாகவும் வருவார். இந்த இரு அம்சங்களும் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

சகரியா மற்றும் மேய்ப்பன் உருவகம்

மாற்கு 14:27-ல் இயேசு சகரியா 13:7-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். “மேய்ப்பனை அடிப்பேன்; ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும்.” இந்த வசனம் அவரது கைது மற்றும் சீடர்களின் ஓட்டத்தை முன்னறிவிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் மேய்ப்பன் உருவகம் தேவனுடைய மக்களை வழிநடத்தும் தலைவர்களைக் குறிக்கிறது. இயேசு நல்ல மேய்ப்பனாக தனது சீடர்களைக் காத்து வந்தார். ஆனால் சிலுவையின் நிகழ்வுகளின் போது அவர்கள் தற்காலிகமாக சிதறிப்போகிறார்கள்.

இருப்பினும் இந்த வசனம் நம்பிக்கையற்ற செய்தி அல்ல. சகரியா புத்தகத்தின் சூழலில் மேய்ப்பன் மீண்டும் தனது மக்களைச் சேர்க்கிறார். அதேபோல் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு இயேசு தனது சீடர்களை மீண்டும் ஒன்று சேர்க்கிறார் (மாற்கு 16:7).

மாற்குவில் பழைய ஏற்பாட்டு மறைமுகக் குறிப்புகள்

மாற்கு பல இடங்களில் நேரடி மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தாமல் மறைமுகக் குறிப்புகளை வழங்குகிறார். உதாரணமாக, இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தில் பரலோகத்திலிருந்து வரும் குரல் சங்கீதம் 2:7 மற்றும் ஏசாயா 42:1 ஆகியவற்றை நினைவூட்டுகிறது (மாற்கு 1:11). இதன் வழியாக இயேசு ராஜாவாகவும் பாடுபடும் ஊழியக்காரராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்.

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்வு வனாந்தரத்தில் மன்னாவை வழங்கிய நிகழ்வை நினைவூட்டுகிறது (மாற்கு 6:30-44; யாத்திராகமம் 16). புயலை அடக்கிய நிகழ்வு யெகோவா கடலின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் சங்கீதங்களை நினைவூட்டுகிறது (மாற்கு 4:35-41; சங்கீதம் 107:28-29).

ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தல் பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளின் ஊழியத்தை நினைவூட்டுகிறது (மாற்கு 11:15-17). இந்த அனைத்து மறைமுகக் குறிப்புகளும் இயேசு பழைய ஏற்பாட்டின் கதையின் உச்சக்கட்டம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

இறையியல் முக்கியத்துவம்

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் மற்றும் மறைமுகக் குறிப்புகள் பல முக்கிய இறையியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. முதலில், அவை தேவனுடைய மீட்புத் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியை காட்டுகின்றன. பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் ஒரே தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் பகுதிகளாக இருக்கின்றன.

இரண்டாவதாக, அவை இயேசுவின் அடையாளத்தை விளக்குகின்றன. அவர் மேசியா, தேவகுமாரன், மனுஷகுமாரன், மற்றும் பாடுபடும் ஊழியக்காரன் ஆவார். இந்த அனைத்து உருவங்களும் பழைய ஏற்பாட்டில் முன்கூட்டியே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

மூன்றாவதாக, அவை சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இயேசுவின் பாடுகளும் மகிமையும் தேவனுடைய திட்டத்தின் பகுதிகளாகும். ஆகையால் கிறிஸ்தவ விசுவாசம் வரலாற்றிலும் வேதத்திலும் வேரூன்றியதாக இருக்கிறது.

மாற்கு நற்செய்தி பழைய ஏற்பாட்டின் அடித்தளத்தின் மீது கட்டப்பட்ட நற்செய்தியாகும். மல்கியா, ஏசாயா, சங்கீதங்கள், தானியேல், சகரியா, உபாகமம், மற்றும் லேவியராகமம் போன்ற நூல்களிலிருந்து பல மேற்கோள்களும் குறிப்புகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவே தேவனுடைய வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றம் என்பதை அறிவிக்கின்றன (மாற்கு 1:1-3). அவரது வாழ்க்கை, ஊழியம், பாடுகள், மரணம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் அனைத்தும் வேதத்தின் பெரிய கதையியல்க்குள் பொருந்துகின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள பழைய ஏற்பாட்டின் பின்னணியை அறிதல் மிகவும் அவசியமாகும். பழைய ஏற்பாட்டின் வாக்குறுதிகள் கிறிஸ்துவில் நிறைவேறுகின்றன; கிறிஸ்துவின் வழியாக அவை உலகம் முழுவதற்குமான இரட்சிப்பின் செய்தியாக அறிவிக்கப்படுகின்றன. இதுவே மாற்குவின் பழைய ஏற்பாட்டு பயன்பாட்டின் மைய இறையியல் செய்தியாகும்.

இணைப்பு E

மாற்கு நற்செய்தியில் முக்கியமான கிரேக்கச் சொற்கள்

மாற்கு நற்செய்தியை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு அதன் மூல மொழியான கிரேக்க மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கியமான சொற்களை அறிதல் மிகவும் பயனுள்ளதாகும். கிரேக்கச் சொற்கள் பல நேரங்களில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாத இறையியல் மற்றும் இலக்கிய நுணுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. மாற்கு, இயேசுவின் அடையாளம், தேவனுடைய அரசாட்சி, சீடத்துவம், விசுவாசம், இரட்சிப்பு, மற்றும் சிலுவையின் அர்த்தம் போன்ற கருப்பொருள்களை குறிப்பிட்ட சொற்களின் வழியாக வலியுறுத்துகிறார். சில சொற்கள் மாற்கு நற்செய்தியில் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி அவரது இறையியல் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக “உடனே” என்ற சொல்லின் தொடர்ச்சியான பயன்பாடு அவரது எழுத்து பாணியின் முக்கிய அம்சமாகும். இந்த இணைப்பில் மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் முக்கிய கிரேக்கச் சொற்கள், அவற்றின் அர்த்தங்கள், மற்றும் இறையியல் முக்கியத்துவங்கள் சுருக்கமாக வழங்கப்படுகின்றன.

1. Εὐαγγέλιον (Euangelion)

தமிழ்: நற்செய்தி / நற்செய்தி

குறிப்பு: மாற்கு 1:1, 1:14-15

மாற்கு தனது நூலை “இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று தொடங்குகிறார் (மாற்கு 1:1). *Euangelion* என்ற சொல் “நல்ல செய்தி” அல்லது “வெற்றிச் செய்தி” என்று பொருள்படும். ரோமப் பேரரசில் பேரரசரின் வெற்றி அல்லது பிறப்பை அறிவிக்கவும் இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் மாற்கு இந்தச் சொல்லை இயேசுவின் வருகைக்கும் இரட்சிப்புச் செய்திக்கும் பயன்படுத்துகிறார். இதன் வழியாக இயேசுவே உண்மையான ராஜா என்பதை அறிவிக்கிறார். கிறிஸ்தவ இறையியலில் இந்தச் சொல் இரட்சிப்பின் மையச் செய்தியைக் குறிக்கிறது.

2. Χριστός (Christos)

தமிழ்: கிறிஸ்து / மேசியா

குறிப்பு: மாற்கு 1:1; 8:29; 14:61

Christos என்பது எபிரேய மொழியில் உள்ள *Messiah* (மேசியா) என்ற சொல்லின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாகும். இதன் பொருள் “அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்” என்பதாகும். பழைய ஏற்பாட்டில் ராஜாக்கள், ஆசாரியர்கள், மற்றும் சில நேரங்களில் தீர்க்கதரிசிகள் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர். இயேசுவில் இந்த மூன்று பதவிகளும் நிறைவேறுகின்றன. பேதுரு, “நீர் கிறிஸ்து” என்று அறிக்கை செய்கிறார் (மாற்கு 8:29). ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய நோக்கம் இயேசுவே வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியா என்பதை நிரூபிப்பதாகும்.

3. Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Huios Tou Theou)

தமிழ்: தேவனுடைய குமாரன்

குறிப்பு: மாற்கு 1:1; 1:11; 15:39

இந்த பட்டம் மாற்கு நற்செய்தியின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் முக்கியமாக காணப்படுகிறது. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தில் பரலோகத்திலிருந்து, “நீர் என்னுடைய பிரியமான குமாரன்” என்று குரல் கேட்கிறது (மாற்கு 1:11). சிலுவையின் அடியில் ரோம நூற்றுக்கதிபதி, “உண்மையாகவே இந்த மனிதன் தேவனுடைய குமாரன்” என்று அறிக்கை செய்கிறார் (மாற்கு 15:39). இந்த சொல் பிதாவோடுள்ள இயேசுவின் தனித்துவமான தெய்வீக உறவை வெளிப்படுத்துகிறது. மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலில் இது மிகவும் முக்கியமான பட்டமாகும்.

4. Βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Basileia Tou Theou)

தமிழ்: தேவனுடைய அரசாட்சி

குறிப்பு: மாற்கு 1:15; 4:11; 10:14-15

Basileia என்பது “அரசாட்சி”, “ஆட்சி”, அல்லது “அரசாட்சி” என்று பொருள்படும். இயேசுவின் போதனையின் மையக் கருத்து தேவனுடைய இராஜ்யமாகும் (மாற்கு 1:15). இது ஒரு புவியியல் எல்லையைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக, தேவனுடைய இறையாண்மையான ஆட்சியைக் குறிக்கிறது. இயேசுவின் வருகையால் அரசாட்சி ஆரம்பமாகிவிட்டது; ஆனால் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றம் எதிர்காலத்தில் நிகழும். ஆகையால் இந்தச் சொல் நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

5. Μαθητές (Mathētes)

தமிழ்: சீடன் / மாணவன்

குறிப்பு: மாற்கு 1:17; 8:34; 10:21

Mathētes என்ற சொல் வெறும் மாணவனைக் குறிக்காது. அது ஆசிரியரின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றுகிற ஒருவரைக் குறிக்கிறது. இயேசு தனது சீடர்களை வெறும் அறிவைப் பெறுவதற்காக அல்ல, அவரைப் பின்பற்றுவதற்காக அழைத்தார் (மாற்கு 1:17). மாற்கு நற்செய்தியில் சீடத்துவம் என்பது தியாகம், கீழ்ப்படிதல், மற்றும் சிலுவையைச் சுமத்தல் ஆகியவற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது (மாற்கு 8:34). கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் அடையாளம் சீடத்துவமே ஆகும்.

6. Πίστις (Pistis)

தமிழ்: விசுவாசம்

குறிப்பு: மாற்கு 5:34; 10:52; 11:22

Pistis என்பது நம்பிக்கை, உறுதி, மற்றும் சார்ந்திருத்தல் ஆகிய கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளது. மாற்கு நற்செய்தியில் பல அற்புதங்கள் விசுவாசத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண்ணிடம், “உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 5:34). பார்த்திமேயுவும் தனது விசுவாசத்தின் வழியாக குணமடைந்தார் (மாற்கு 10:52). விசுவாசம் வெறும் அறிவார்ந்த ஒப்புதல் அல்ல; அது கிறிஸ்துவின் முழுமையான நம்பிக்கையை வைப்பதாகும்.

7. Μετάνοια (Metanoia)

தமிழ்: மனந்திரும்புதல்

குறிப்பு: மாற்கு 1:15

Metanoia என்ற சொல்லின் பொருள் “மனதை மாற்றுதல்” அல்லது “திசையை மாற்றுதல்” என்பதாகும். இயேசு, “மனந்திரும்பி நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்” என்று அறிவித்தார் (மாற்கு 1:15). இது வெறும் உணர்ச்சிபூர்வமான வருத்தம் அல்ல. மாறாக, வாழ்க்கையின் முழு திசையையும் தேவனை நோக்கித் திருப்புவதாகும். இராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதற்கு மனந்திரும்புதல் அவசியமானது.

8. ἁμαρτία (Hamartia)

தமிழ்: பாவம்

குறிப்பு: மாற்கு 2:5-10

Hamartia என்ற சொல் “இலக்கைத் தவறவிடுதல்” என்ற அடிப்படை அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. வேதாகமத்தில் இது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிராக வாழ்வதைக் குறிக்கிறது. பக்கவாதக்காரனிடம் இயேசு, “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 2:5). இதன் வழியாக பாவப் பிரச்சினை மனிதனின் அடிப்படை பிரச்சினை என்பதை மாற்கு வெளிப்படுத்துகிறார். இயேசுவின் இரட்சிப்பு ஊழியம் பாவ மன்னிப்பை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

9. Διάκονος (Diakonos)

தமிழ்: ஊழியக்காரன் / சேவகர்

குறிப்பு: மாற்கு 10:43

Diakonos என்பது பிறருக்குச் சேவை செய்கிற ஒருவரைக் குறிக்கிறது. இயேசு, “உங்களில் பெரியவனாக இருக்க விரும்புகிறவன் உங்களுக்குச் சேவைக்காரனாயிருக்கக்கடவன்” என்று கூறுகிறார் (மாற்கு 10:43). உலகத்தின் தலைமை முறை அதிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டது. ஆனால் இயேசுவின் இராஜ்யத்தில் சேவைதான் உண்மையான மகத்துவத்தின் அடையாளமாகும். இந்தச் சொல் கிறிஸ்தவ தலைமைத்துவத்தின் அடிப்படை கொள்கையை வெளிப்படுத்துகிறது.

10. Λύτρον (Lytron)

தமிழ்: மீட்புப் பொருள் / பரிகார விலை

குறிப்பு: மாற்கு 10:45

இது மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான இறையியல் சொற்களில் ஒன்றாகும். “மனுஷ்குமாரனும் பலருக்காகத் தமது ஜீவனை மீட்புப் பொருளாகக் கொடுக்க வந்தார்” என்று இயேசு கூறுகிறார் (மாற்கு 10:45). *Lytron* என்பது அடிமைகளை விடுவிக்க செலுத்தப்படும் விலையைக் குறிக்கிறது. இதன் வழியாக இயேசுவின் மரணம் பதிலீட்டு இரட்சிப்பின் செயலாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ மீட்பியல் (*Soteriology*) இந்தச் சொல்லின் மீது பெரிதும் அமைந்துள்ளது.

11. Σταυρός (Stauros)

தமிழ்: சிலுவை

குறிப்பு: மாற்கு 8:34; 15:21-32

Stauros என்பது சிலுவையைக் குறிக்கிறது. ரோமப் பேரரசில் இது மிகவும் அவமானகரமான மரணத் தண்டனையாக இருந்தது. ஆனால் இயேசு சிலுவையை இரட்சிப்பின் கருவியாக மாற்றினார். “தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று அவர் கூறுகிறார் (மாற்கு 8:34). ஆகையால் சிலுவை கிறிஸ்துவின் தியாகத்தையும் சீடனின் அர்ப்பணிப்பையும் குறிக்கிறது.

12. Ἀνάστασις (Anastasis)

தமிழ்: உயிர்த்தெழுதல்

குறிப்பு: மாற்கு 12:18-27; 16:1-8

Anastasis என்பது “மீண்டும் எழுதல்” என்று பொருள்படும். மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டம் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலாகும் (மாற்கு 16:6). உயிர்த்தெழுதல் மரணத்தின் மீது கிறிஸ்துவின் வெற்றியை அறிவிக்கிறது. இது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அடித்தளமாகும். உயிர்த்தெழுதல் இல்லையெனில் நற்செய்தியின் செய்தி முழுமையடையாது.

13. Εὐθύς (Euthys)

தமிழ்: உடனே

குறிப்பு: மாற்கு முழுவதும் (40-க்கும் மேற்பட்ட முறை)

இந்தச் சொல் மாற்குவின் தனித்துவமான இலக்கிய பாணியை வெளிப்படுத்துகிறது. *Euthys* என்பது “உடனே”, “உடனடியாக” என்று பொருள்படும். மாற்கு இந்தச் சொல்லை தொடர்ந்து பயன்படுத்துகிறார். இதனால் அவரது நற்செய்தி வேகமான மற்றும் செயல்மிக்க தன்மையைப் பெறுகிறது. மேலும், இயேசுவின் ஊழியத்தின் அவசரத்தன்மையையும் வலியுறுத்துகிறது.

சுருக்க அட்டவணை

கிரேக்கச் சொல்	தமிழ் அர்த்தம்	முக்கிய குறிப்பு
<i>Euangelion</i>	நற்செய்தி	மாற்கு 1:1
<i>Christos</i>	கிறிஸ்து / மேசியா	மாற்கு 8:29
<i>Huios Tou Theou</i>	தேவனுடைய குமாரன்	மாற்கு 1:11
<i>Basileia Tou Theou</i>	தேவனுடைய அரசாட்சி	மாற்கு 1:15
<i>Mathēēs</i>	சீடன்	மாற்கு 8:34
<i>Pistis</i>	விசுவாசம்	மாற்கு 5:34
<i>Metanoia</i>	மனந்திரும்புதல்	மாற்கு 1:15
<i>Hamartia</i>	பாவம்	மாற்கு 2:5
<i>Diakonos</i>	சேவகர்	மாற்கு 10:43
<i>Lytron</i>	மீட்புப் பொருள்	மாற்கு 10:45
<i>Stauros</i>	சிலுவை	மாற்கு 8:34
<i>Anastasis</i>	உயிர்த்தெழுதல்	மாற்கு 16:6
<i>Euthys</i>	உடனே	மாற்கு முழுவதும்

மாற்கு நற்செய்தியில் உள்ள இந்த முக்கிய கிரேக்கச் சொற்கள் அதன் இறையியல் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள முக்கியமான திறவுகோல்களாக உள்ளன. அவை இயேசுவின் அடையாளம், தேவனுடைய அரசாட்சி, விசுவாசம், மனந்திரும்புதல், சீடத்துவம், சிலுவை, மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய மையக் கருத்துகளை விளக்குகின்றன. இந்தச் சொற்களின் மூல அர்த்தங்களை அறிந்துகொள்வது மாற்கு நற்செய்தியின் ஆழமான செய்தியை மேலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. மாற்கு இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன், வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியா, பாடுபடும் ஊழியக்காரன், மற்றும் உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவர் என எடுத்துரைக்கிறார். இந்த அனைத்து உண்மைகளும் அவரது கிரேக்கச் சொல் பயன்பாட்டின் வழியாக வலுவாக வெளிப்படுகின்றன. ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தியை ஆராயும் ஒவ்வொரு வேதாகம மாணவரும் இந்த முக்கிய கிரேக்கச் சொற்களை அறிந்திருப்பது மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

இணைப்பு F

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள்

மாற்கு நற்செய்தி புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நற்செய்தியாக மட்டுமல்ல, ஆழமான இறையியல் செய்திகளை உள்ளடக்கிய ஒரு முக்கியமான வேதாகம நூலாகவும் விளங்குகிறது. வெளிப்படையாகப் பார்க்கும்போது இது இயேசுவின் செயல்கள் மற்றும் அற்புதங்களை மையமாகக் கொண்ட வரலாற்று பதிவு போலத் தோன்றலாம். ஆனால் அதன் உள்ளடக்கத்தை கவனமாக ஆராயும்போது பல முக்கியமான இறையியல் கருப்பொருள்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகின்றன. மாற்குவின் நோக்கம் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மட்டும் எழுதுவது அல்ல; அவர் யார், அவர் ஏன் வந்தார், மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுவது என்றால் என்ன என்பதைக் கற்பிப்பதே ஆகும் (மாற்கு 1:1). இந்த நற்செய்தி கிறிஸ்துவியல், தேவனுடைய அரசாட்சி, சீடத்துவம், இரட்சிப்பு, பாடுகளின் அர்த்தம், இறுதிக்கால நம்பிக்கை, மற்றும் சபையின் பணி போன்ற பல முக்கிய கருப்பொருள்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இவை அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவையாக இருந்து மாற்குவின் மையச் செய்தியை உருவாக்குகின்றன. இந்த இணைப்பில் மாற்கு நற்செய்தியில் காணப்படும் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள் சுருக்கமாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கிறிஸ்துவியல் (Christology)

மாற்கு நற்செய்தியின் மிக முக்கியமான கருப்பொருள் இயேசு கிறிஸ்துவின் அடையாளமாகும். நற்செய்தி தொடக்கத்திலேயே, “தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்” என்று அறிவிக்கப்படுகிறது (மாற்கு 1:1). இந்த அறிவிப்பு முழு நூலின் மையக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்லது ஆசிரியர் மட்டுமல்ல; அவர் தேவனுடைய குமாரனும் வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட மேசியாவும் ஆவார்.

மாற்கு இயேசுவுக்கு பல பட்டங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். “கிறிஸ்து” (மாற்கு 8:29), “தேவனுடைய குமாரன்” (மாற்கு 1:11; 15:39), “மனுஷகுமாரன்” (மாற்கு 2:10; 13:26), மற்றும் “ஆண்டவர்” (மாற்கு 12:36-37) போன்ற பட்டங்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இந்த பட்டங்கள் இயேசுவின் மனிதத்தன்மையையும் தெய்வீகத்தன்மையையும் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் தனித்துவம் என்னவெனில், இயேசுவின் உண்மையான மகிமை அவரது சிலுவையின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. உலகம் பலவீனமாகக் கருதிய சிலுவை, தேவனுடைய இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் உச்சக்கட்டமாக மாறுகிறது (மாற்கு 10:45; 15:39). ஆகையால் மாற்குவின் கிறிஸ்துவியல் சிலுவை மையமாகக் கொண்ட கிறிஸ்துவியலாகும்.

2. தேவனுடைய அரசாட்சி (Kingdom Theology)

இயேசுவின் ஊழியத்தின் மையச் செய்தி தேவனுடைய இராஜ்யமாகும். “காலம் நிறைவேறியது; தேவனுடைய அரசாட்சி சமீபித்திருக்கிறது” என்று அவர் அறிவித்தார் (மாற்கு 1:15). மாற்குவில் அரசாட்சி என்பது ஒரு புவியியல் பகுதி அல்ல; தேவனுடைய ஆட்சியின் வெளிப்பாடாகும்.

இயேசுவின் அற்புதங்கள், போதனைகள், மற்றும் பிசாசுகளைத் துரத்துதல் ஆகியவை அரசாட்சியின் வருகையை வெளிப்படுத்துகின்றன (மாற்கு 3:27). அரசாட்சி ஏற்கனவே ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆனால் அதன் முழுமையான நிறைவேற்றம் எதிர்காலத்தில் நிகழும் (மாற்கு 14:25).

கடுகு விதை உவமை மற்றும் வளர்கிற விதையின் உவமை அரசாட்சியின் வளர்ச்சியை விளக்குகின்றன (மாற்கு 4:26-32). ஆரம்பத்தில் சிறியதாகத் தோன்றினாலும், இறுதியில் அது மகத்தான வெற்றியை அடையும். ஆகையால் இராஜ்ய இறையியல் மாற்குவின் முழு நற்செய்தியிலும் பரவியுள்ளது.

3. சீடத்துவ இறையியல் (Discipleship Theology)

மாற்கு நற்செய்தியின் மற்றொரு முக்கிய கருப்பொருள் சீடத்துவமாகும். இயேசு மனிதர்களை வெறும் விசுவாசிகளாக அல்ல, சீடர்களாக அழைக்கிறார் (மாற்கு 1:17). அவரைப் பின்பற்றுவது என்பது வாழ்க்கையின் முழுமையான அர்ப்பணிப்பைத் தேவைப்படுத்துகிறது.

மாற்கு 8:34-38 சீடத்துவத்தின் மையப் பகுதி எனக் கருதப்படுகிறது. “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்ற விரும்பினால், தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று இயேசு கூறுகிறார். இங்கு சீடத்துவம் தியாகம், கீழ்ப்படிதல், மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

சீடர்கள் பல நேரங்களில் தோல்வியடைகிறார்கள். அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகிறார்கள் (மாற்கு 8:17-21). பேதுரு இயேசுவை மறுதலிக்கிறார் (மாற்கு 14:66-72). இருப்பினும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் அழைக்கப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 16:7). இதன் வழியாக தேவனுடைய கிருபை சீடத்துவத்தின் அடிப்படையாக இருப்பது வெளிப்படுகிறது.

4. இரட்சிப்பியல் (Soteriology)

மாற்கு நற்செய்தியில் இரட்சிப்பு என்பது ஒரு முக்கிய கருப்பொருளாகும். இயேசுவின் வருகையின் நோக்கம் மனிதர்களை இரட்சிப்பதாகும். இதன் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடு மாற்கு 10:45-ல் காணப்படுகிறது. “மனுஷகுமாரன் பலருக்காகத் தமது ஜீவனை மீட்புப் பொருளாகக் கொடுக்க வந்தார்.”

இந்த வசனம் பதிலீட்டு பரிகாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு மற்றவர்களுக்குப் பதிலாக மரிக்கிறார். அவரது மரணம் ஒரு தியாக மரணமாகும். இதன் வழியாக மனிதர்கள் பாவத்திலிருந்து மீட்கப்படுகிறார்கள்.

மாற்கு 2:5-10-ல் பாவ மன்னிப்பு இயேசுவின் அதிகாரத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. மனிதனின் மிகப் பெரிய தேவை உடல் சுகமல்ல; பாவ மன்னிப்பே ஆகும். ஆகையால் மாற்குவின் இரட்சிப்பியல் சிலுவை மற்றும் பாவ மன்னிப்பை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

5. பாடுகளின் இறையியல் (Theology of Suffering)

மாற்கு நற்செய்தியின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று பாடுகளின் மீது கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவமாகும். இயேசு மூன்று முறை தனது பாடுகளையும் மரணத்தையும் முன்னறிவிக்கிறார் (மாற்கு 8:31; 9:31; 10:33-34). மேசியாவின் பாதை மகிமைக்கான பாதை மட்டுமல்ல; பாடுகளின் பாதையும் ஆகும்.

இயேசுவின் வாழ்க்கை முழுவதும் எதிர்ப்பும் நிராகரிப்பும் காணப்படுகின்றன. இறுதியில் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார் (மாற்கு 15:24-39). இருப்பினும் இந்தப் பாடுகள் தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றன.

சீடர்களும் இதே பாதையில் நடக்க அழைக்கப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 8:34). கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை துன்பங்களற்ற வாழ்க்கை அல்ல. ஆனால் பாடுகளின் நடுவிலும் தேவன் செயல்படுகிறார் என்ற நம்பிக்கையை மாற்கு வழங்குகிறார்.

6. விசுவாசம் (Faith)

விசுவாசம் மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியமான நடைமுறை கருப்பொருளாகும். பல அற்புதங்களில் விசுவாசம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண் தனது விசுவாசத்தின் வழியாக குணமடைகிறார் (மாற்கு 5:34). பர்த்திமேயு தனது விசுவாசத்தின் வழியாக பார்வை பெறுகிறார் (மாற்கு 10:52).

இதற்கு மாறாக, சீடர்கள் பல நேரங்களில் விசுவாசக் குறைவைக் காட்டுகின்றனர் (மாற்கு 4:40). அவர்களின் போராட்டங்கள் மனிதர்களின் இயல்பான பலவீனத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும் இயேசு அவர்களைத் தொடர்ந்து கற்பித்து வழிநடத்துகிறார்.

மாற்குவில் விசுவாசம் என்பது வெறும் அறிவார்ந்த ஒப்புதல் அல்ல. அது இயேசுவின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையை வைப்பதாகும். இந்த விசுவாசம் சீடத்துவ வாழ்க்கையின் அடித்தளமாகும்.

7. இறுதிக்கால இறையியல் (Eschatology)

மாற்கு நற்செய்தியில் எதிர்கால நம்பிக்கைக்கும் முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக மாற்கு 13-ஆம் அதிகாரம் இறுதிக்கால போதனையின் முக்கியப் பகுதியாகும். எருசலேம் ஆலயத்தின் அழிவு, உலகளாவிய துன்பங்கள், மற்றும் மனுஷகுமாரனின் வருகை ஆகியவை இங்கு விவரிக்கப்படுகின்றன (மாற்கு 13:24-27).

மாற்குவின் இறுதிக்கால இறையியல் பயத்தை உருவாக்குவதற்காக அல்ல. மாறாக, விசுவாசிகளை விழிப்புடனும் நம்பிக்கையுடனும் வாழச் செய்வதற்காக உள்ளது. “விழித்திருங்கள்” என்பது இந்த அதிகாரத்தின் முக்கிய அழைப்பாகும் (மாற்கு 13:33-37).

இறுதியில் இயேசு மகிமையோடு திரும்பி வருவார். இந்த நம்பிக்கை விசுவாசிகளுக்கு உறுதியையும் ஆறுதலையும் வழங்குகிறது. ஆகையால் மாற்குவின் இறுதிக்கால இறையியல் நிகழ்கால விசுவாச வாழ்க்கையை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

8. சபை இறையியல் (Ecclesiology)

மாற்கு நற்செய்தியில் “சபை” என்ற சொல் நேரடியாக இடம்பெறவில்லை. இருப்பினும் சபையின் அடிப்படை அம்சங்கள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. இயேசு சீடர்களை அழைத்து ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறார் (மாற்கு 3:13-19).

இந்த சமுதாயம் சேவை, பணிவு, மற்றும் விசுவாசத்தின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது (மாற்கு 10:42-45). உலகத்தின் அதிகார அமைப்புகளுக்கு மாறாக, இந்த சமுதாயத்தில் சேவைதான் மகத்துவத்தின் அடையாளமாகும்.

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு சீடர்கள் நற்செய்தியை உலகம் முழுவதும் அறிவிக்க அழைக்கப்படுகிறார்கள் (மாற்கு 16:15). இதன் வழியாக சபையின் அருட்பணி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. சபை என்பது கிறிஸ்துவின் சாட்சியாக உலகில் வாழும் சமூகமாகும்.

9. சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்

மாற்கு நற்செய்தியின் உச்சக்கட்டம் சிலுவையும் உயிர்த்தெழுதலுமாகும். முதல் எட்டு அதிகாரங்கள் இந்த நிகழ்வுகளை நோக்கிச் செல்கின்றன. மாற்கு 8:27 முதல் 16:8 வரை இயேசுவின் பாடுகளும் உயிர்த்தெழுதலும் முக்கியமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

சிலுவை மாற்குவில் தோல்வியின் சின்னமாக அல்ல. அது வெற்றியின் சின்னமாகும். அங்கேயே தேவனுடைய அன்பும் நீதியும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன (மாற்கு 15:39).

உயிர்த்தெழுதல் இந்த வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 16:6). மரணம் இறுதி வார்த்தையல்ல. தேவனுடைய வல்லமை மரணத்தை வென்றுள்ளது. இதுவே கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் மையமாகும்.

மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள் அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்துவியல் இயேசுவின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 1:1). இராஜ்ய இறையியல் அவரது ஊழியத்தின் நோக்கத்தை விளக்குகிறது (மாற்கு 1:15). சீடத்துவ இறையியல் அவரைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையின் தன்மையை எடுத்துரைக்கிறது (மாற்கு 8:34). இரட்சிப்பியல் அவரது சிலுவை மரணத்தின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 10:45). பாடுகளின் இறையியல், விசுவாசம், இறுதிக்கால நம்பிக்கை, மற்றும் சபையின் பணி ஆகியவை இந்த மையச் செய்தியை மேலும் விரிவுபடுத்துகின்றன. இறுதியாக, சிலுவையும் உயிர்த்தெழுதலும் இந்த அனைத்து கருப்பொருள்களையும் ஒன்றிணைக்கின்றன (மாற்கு 15:39; 16:6). ஆகையால் மாற்கு நற்செய்தி இயேசு கிறிஸ்துவின் அடையாளத்தையும் அவரைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தையும் வெளிப்படுத்தும் ஆழமான இறையியல் ஆவணமாக விளங்குகிறது.

இணைப்பு G

ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்குமான ஆய்வுக் கேள்விகள்

இவ்வாய்வுக் கேள்விகள் மாற்கு நற்செய்தியின் இறையியல், வரலாறு, இலக்கிய அமைப்பு, மற்றும் நடைமுறைப் பயன்பாடுகளை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும் நோக்கத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தனிப்பட்ட வேதாகமப் படிப்பு, வகுப்பறை விவாதம், செமினரி பாடநெறி, சிறுகுழு ஆய்வு, மற்றும் தேர்வுத் தயாரிப்பு ஆகியவற்றிற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் சிந்தனையைத் தூண்டும் கேள்விகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சில கேள்விகள் வேதாகம விளக்கவுரையை மையமாகக் கொண்டுள்ளன; சில கேள்விகள் இறையியல் சிந்தனையை ஊக்குவிக்கின்றன; மற்றவை வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. மாணவர்கள் பதிலளிக்கும் போது தொடர்புடைய வேதாகம வசனங்களைப் பயன்படுத்துவது நல்லது. இந்தக் கேள்விகள் மாற்கு நற்செய்தியின் மையச் செய்தியை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

அதிகாரம் 1: மாற்கு நற்செய்திக்கான அறிமுகம்

1. மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
2. மாற்கு நற்செய்தி மற்ற நற்செய்திகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?
3. ஆரம்ப சபையில் மாற்கு நற்செய்தி ஏன் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது?
4. மாற்கு இயேசுவை எந்த விதத்தில் எடுத்துரைக்கிறார்?
5. இன்றைய சபைக்கு மாற்கு நற்செய்தியின் முக்கியத்துவம் என்ன?

அதிகாரம் 2: ஆசிரியர் , காலம், மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி

1. யோவான் மாற்கு யார்?
2. மாற்கு மற்றும் பேதுருவுக்கு இடையிலான தொடர்பு என்ன?
3. மாற்கு நற்செய்தி எப்போது எழுதப்பட்டிருக்கலாம்?
4. ரோமப் பேரரசின் சூழ்நிலை மாற்கு நற்செய்தியை எவ்வாறு பாதித்தது?
5. துன்புறுத்தப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு இந்த நற்செய்தி எவ்வாறு ஆறுதலாக இருந்தது?

அதிகாரம் 3: மாற்குவின் இலக்கிய அமைப்பு மற்றும் இறையியல்

1. மாற்கு நற்செய்தியின் இரண்டு முக்கியப் பிரிவுகள் யாவை?
2. “மேசியா இரகசியம்” (Messianic Secret) என்றால் என்ன?
3. மாற்குவின் எழுத்து பாணியின் தனித்துவங்கள் என்ன?
4. மாற்கு பயன்படுத்தும் முரண்பாட்டு (Irony) முறைகளுக்கு உதாரணங்கள் கூறுக.
5. இலக்கிய அமைப்பு மாற்குவின் இறையியலை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது?

அதிகாரம் 4: இயேசு தேவனுடைய குமாரன்

1. மாற்கு 1:1-ல் உள்ள தொடக்க அறிவிப்பின் முக்கியத்துவம் என்ன?
2. இயேசுவின் ஞானஸ்நானம் அவரது தேவகுமாரத்துவத்தை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துகிறது?
3. “தேவனுடைய குமாரன்” என்ற பட்டத்தின் இறையியல் அர்த்தம் என்ன?

4. நூற்றுக்கதிபதியின் அறிக்கை ஏன் முக்கியமானது? (மாற்கு 15:39)
5. தேவகுமாரத்துவம் சிலுவையோடு எவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது?

அதிகாரம் 5: இயேசு மேசியா

1. பழைய ஏற்பாட்டில் மேசியாவைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்புகள் என்ன?
2. பேதுருவின் அறிக்கையின் முக்கியத்துவம் என்ன? (மாற்கு 8:29)
3. மக்கள் மேசியாவைப் பற்றித் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட விதங்கள் என்ன?
4. பாடுபடும் மேசியா என்ற கருத்து ஏன் ஆச்சரியமாக இருந்தது?
5. இயேசுவின் மேசியாத்துவம் அவரது ஊழியத்தை எவ்வாறு வடிவமைத்தது?

அதிகாரம் 6: இயேசு மனுஷகுமாரன்

1. “மனுஷகுமாரன்” என்ற பட்டத்தின் பின்னணி என்ன?
2. தானியேல் 7 மற்றும் மாற்கு நற்செய்திக்கு இடையிலான தொடர்பு என்ன?
3. இந்த பட்டம் இயேசுவின் அதிகாரத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது?
4. மனுஷகுமாரனின் பாடுகளின் முக்கியத்துவம் என்ன?
5. அவரது எதிர்கால வருகை விசுவாசிகளுக்கு என்ன நம்பிக்கையை வழங்குகிறது?

அதிகாரம் 7: தெய்வீக ஊழியக்காரராக இயேசு

1. ஏசாயாவின் ஊழியக்காரர் பாடல்களுக்கும் இயேசுவுக்கும் என்ன தொடர்பு?
2. மாற்கு 10:45-ன் இறையியல் முக்கியத்துவம் என்ன?
3. சேவையும் தியாகமும் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன?
4. இயேசுவின் பணிவு இன்றைய தலைவர்களுக்கு என்ன பாடம் கற்பிக்கிறது?
5. கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் உண்மையான மாதிரி என்ன?

அதிகாரம் 8: தேவனுடைய அரசாட்சி

1. “தேவனுடைய அரசாட்சி” என்பதன் அர்த்தம் என்ன?
2. இயேசுவின் போதனையில் அரசாட்சி ஏன் மையமாக இருந்தது?
3. அரசாட்சியின் நிகழ்கால மற்றும் எதிர்காலப் பரிமாணங்கள் என்ன?
4. அரசாட்சியின் ஒழுக்க நெறிகள் என்ன?
5. சீடத்துவமும் இராஜ்யமும் எவ்வாறு தொடர்புடையவை?

அதிகாரம் 9: உவமைகளும் அரசாட்சியின் இரகசியமும்

1. இயேசு ஏன் உவமைகளில் பேசினார்?
2. விதைப்பவன் உவமை என்ன கற்பிக்கிறது?
3. கடுகு விதை உவமையின் செய்தி என்ன?

4. மனிதர்களின் பதில் இராஜ்யத்தில் ஏன் முக்கியமானது?
5. உவமைகள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றன?

அதிகாரம் 10: சீடத்துவத்திற்கான அழைப்பு

1. இயேசு சீடர்களை எவ்வாறு அழைத்தார்?
2. “என்னைப் பின்பற்று” என்ற அழைப்பின் அர்த்தம் என்ன?
3. சீடத்துவத்தின் விலை என்ன?
4. சிலுவையை எடுத்துக்கொள்வது என்றால் என்ன?
5. உண்மையான சீடத்துவத்தின் வெகுமதிகள் என்ன?

அதிகாரம் 11: சீடர்களின் தோல்வியும் மீட்டும்

1. சீடர்களின் ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது?
2. பேதுருவின் மறுதலிப்பிலிருந்து என்ன பாடம் கற்றுக்கொள்ளலாம்?
3. பயம் விசுவாச வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்கிறது?
4. சீடர்களின் தோல்வி ஏன் நமக்கு நம்பிக்கையளிக்கிறது?
5. மீட்பின் கிருபை எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது?

அதிகாரம் 12: இயேசுவும் மதத் தலைவர்களும்

1. பரிசேயர்கள், வேதபாரகர்கள், மற்றும் சதுசேயர்கள் யார்?
2. ஓய்வுநாள் விவாதங்களின் முக்கியத்துவம் என்ன?
3. இயேசுவின் அதிகாரம் எவ்வாறு சவால் செய்யப்பட்டது?
4. போலித்தனத்தை இயேசு ஏன் கண்டித்தார்?
5. இன்றைய ஊழியத்திற்கான எச்சரிக்கைகள் என்ன?

அதிகாரம் 13: ஆவிக்குரிய போராட்டமும் பிசாசுகளின் எதிர்ப்பும்

1. மாற்கு நற்செய்தியில் பிசாசுகளைத் துரத்துதல் ஏன் முக்கியமானது?
2. இயேசுவின் அதிகாரம் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?
3. சாத்தான் இராஜ்யத்தை எவ்வாறு எதிர்க்கிறான்?
4. விடுதலை ஊழியத்தின் நோக்கம் என்ன?
5. ஆவிக்குரிய போராட்டத்தைப் பற்றிய சமநிலையான கிறிஸ்தவ பார்வை என்ன?

அதிகாரம் 14: இயேசுவின் அற்புதங்கள்

1. அற்புதங்களின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
2. சுகமாக்கும் அற்புதங்கள் என்ன வெளிப்படுத்துகின்றன?
3. இயற்கை அற்புதங்கள் இயேசுவின் அடையாளத்தை எவ்வாறு காட்டுகின்றன?

4. மரித்தவர்களை உயிர்ப்பித்தல் என்ன கற்பிக்கிறது?
5. அற்புதங்களின் இறையியல் முக்கியத்துவம் என்ன?

அதிகாரம் 15: விசுவாசம், சுகமாக்குதல், மற்றும் இரட்சிப்பு

1. மாற்குவில் விசுவாசம் எவ்வாறு வரையறுக்கப்படுகிறது?
2. இரத்தப்போக்கு நோயுள்ள பெண்ணின் விசுவாசம் என்ன கற்பிக்கிறது?
3. பர்த்திமேயுவின் உதாரணம் ஏன் முக்கியமானது?
4. விசுவாசமும் சீடத்துவமும் எவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன?
5. இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு இந்த நிகழ்வுகளின் பயன்பாடு என்ன?

அதிகாரம் 16: பாடுகளின் முன்னறிவிப்புகளும் சிலுவையின் பாதையும்

1. இயேசு ஏன் தனது பாடுகளை முன்கூட்டியே அறிவித்தார்?
2. சிலுவையின் அவசியம் என்ன?
3. மீட்பின் விலை என்ன?
4. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் பாடுகளின் இடம் என்ன?
5. பாடுகளின் நடுவில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது எப்படி?

அதிகாரம் 17: இயேசுவின் மரணம்

1. கடைசி இராப்போஜனத்தின் முக்கியத்துவம் என்ன?
2. கெத்செமனே ஜெபம் இயேசுவைப் பற்றி என்ன வெளிப்படுத்துகிறது?
3. சிலுவை மரணத்தின் வரலாற்று மற்றும் இறையியல் அர்த்தம் என்ன?
4. மாற்குவின் பரிகார இறையியல் என்ன?
5. ஆலயத்திரையின் கிழிதல் எதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது?

அதிகாரம் 18: இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்

1. காலியான கல்லறையின் முக்கியத்துவம் என்ன?
2. உயிர்த்தெழுதல் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அடித்தளமாக இருப்பது ஏன்?
3. உயிர்த்தெழுதல் என்ன இறையியல் உண்மைகளை உறுதிப்படுத்துகிறது?
4. உயிர்த்தெழுதல் நம்பிக்கை எவ்வாறு வாழ்க்கையை மாற்றுகிறது?
5. உயிர்த்தெழுதலின் வெளிச்சத்தில் சபையின் பணி என்ன?

அதிகாரம் 19: ஒலிவமலை உரையும் கடைசிக்காலமும்

1. ஒலிவமலை உரையின் வரலாற்றுப் பின்னணி என்ன?
2. எருசலேம் ஆலயத்தின் அழிவு எவ்வாறு நிறைவேறியது?
3. கடைசிக்கால அடையாளங்களை எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்?

4. மனுஷுகுமாரனின் வருகை என்ன நம்பிக்கையை அளிக்கிறது?
5. “விழித்திருங்கள்” என்ற கட்டளையின் நடைமுறை அர்த்தம் என்ன?

அதிகாரம் 20: அருட்பணி, நற்செய்தி, மற்றும் சபை

1. இயேசுவின் அருட்பணி என்ன?
2. சீடர்களின் அருட்பணி எவ்வாறு அவரது மிஷனைத் தொடர்கிறது?
3. மாற்குவில் மகா கட்டளையின் முக்கியத்துவம் என்ன?
4. சவிசேஷ அறிவிப்பின் மையச் செய்தி என்ன?
5. இன்றைய சபை தனது மிஷனை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும்?

அதிகாரம் 21: பாடுகளின் வேதாகம இறையியல்

1. இயேசுவின் வாழ்க்கையில் பாடுகள் என்ன பங்கு வகித்தன?
2. சீடத்துவத்தில் பாடுகள் ஏன் தவிர்க்க முடியாதவை?
3. துன்புறுத்தலின் நடுவில் விசுவாசமாக இருப்பது எப்படி?
4. பாடுகளின் நடுவில் நம்பிக்கை எவ்வாறு நிலைத்திருக்கிறது?
5. இந்த இறையியல் இன்றைய உலகில் எவ்வாறு பொருந்துகிறது?

அதிகாரம் 22: தலைமைத்துவமும் சேவையும்

1. இயேசுவின் தலைமைத்துவ மாதிரி என்ன?
2. சேவையின் வழியாக மகத்துவம் பெறுவது என்றால் என்ன?
3. பணிவு ஏன் ஊழியத்தின் மையமாக இருக்க வேண்டும்?
4. மேய்ப்பர் ஊழியத்திற்கு மாற்குவின் போதனை என்ன?
5. நவீன சபை தலைவர்கள் என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்?

அதிகாரம் 23: ஒழுக்கமும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையும்

1. தேவனையும் அயலானையும் நேசிப்பதின் முக்கியத்துவம் என்ன?
2. செல்வம் பற்றிய இயேசுவின் போதனை என்ன?
3. திருமணம் மற்றும் குடும்பத்தைப் பற்றிய மாற்குவின் பார்வை என்ன?
4. மன்னிப்பு மற்றும் ஒப்புரவின் முக்கியத்துவம் என்ன?
5. பரிசுத்தமும் நேர்மையும் ஏன் அவசியமானவை?

அதிகாரம் 24: மாற்குவின் முக்கிய இறையியல் கருப்பொருள்கள்

1. மாற்குவின் கிறிஸ்துவியலின் மையம் என்ன?
2. தேவனுடைய அரசாட்சி மாற்குவில் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகிறது?
3. சீடத்துவ இறையியலின் முக்கிய அம்சங்கள் என்ன?

4. இரட்சிப்பியல் மற்றும் சிலுவை எவ்வாறு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன?

5. இறுதிக்கால இறையியல் மற்றும் சபை இறையியல் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன?

நிறைவுச் சிந்தனைக்கான கேள்விகள்

1. மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் எந்த அம்சம் உங்களை அதிகமாகத் தாக்குகிறது?

2. மாற்குவின் சீடத்துவ அழைப்பு உங்கள் வாழ்க்கையை எவ்வாறு சவாலுக்குள்ளாக்குகிறது?

3. சிலுவை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் உங்கள் விசுவாசத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன?

4. தேவனுடைய அரசாட்சியின் உண்மைகள் உங்கள் தினசரி வாழ்க்கையில் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன?

5. மாற்கு நற்செய்தியின் மையச் செய்தியை ஒரு பத்தியில் எவ்வாறு சுருக்குவீர்கள்?

இவ்வாய்வுக் கேள்விகள் மாணவர்கள், ஆசிரியர் கள், வேதாகம ஆசிரியர் கள், மற்றும் செமினரி மாணவர்கள் மாற்கு நற்செய்தியை ஆழமாக ஆராயவும், அதன் இறையியல் செய்தியை நடைமுறை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தவும் உதவும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

Bibliography

1. Bauckham, Richard. *Jesus and the God of Israel: God Crucified and Other Studies on the New Testament's Christology of Divine Identity*. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2008.
2. Beale, G. K. *A New Testament Biblical Theology: The Unfolding of the Old Testament in the New*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2011.
3. Blomberg, Craig L. *Jesus and the Gospels: An Introduction and Survey*. 2nd ed. Nashville, TN: B&H Academic, 2009.
4. Brooks, James A. *Mark*. New American Commentary 23. Nashville, TN: Broadman Press, 1991.
5. Carson, D. A., and Douglas J. Moo. *An Introduction to the New Testament*. 2nd ed. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2005.
6. Edwards, James R. *The Gospel According to Mark*. Pillar New Testament Commentary. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2002.
7. Evans, Craig A. *Mark 8:27–16:20*. Word Biblical Commentary 34B. Nashville, TN: Thomas Nelson, 2001.
8. France, R. T. *The Gospel of Mark*. New International Greek Testament Commentary. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2002.
9. Garland, David E. *Mark*. NIV Application Commentary. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1996.
10. Guelich, Robert A. *Mark 1–8:26*. Word Biblical Commentary 34A. Dallas, TX: Word Books, 1989.
11. Guthrie, Donald. *New Testament Introduction*. 4th ed. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1990.
12. Hurtado, Larry W. *Lord Jesus Christ: Devotion to Jesus in Earliest Christianity*. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2003.
13. Keener, Craig S. *The IVP Bible Background Commentary: New Testament*. 2nd ed. Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014.
14. Köstenberger, Andreas J., L. Scott Kellum, and Charles L. Quarles. *The Cradle, the Cross, and the Crown: An Introduction to the New Testament*. 2nd ed. Nashville, TN: B&H Academic, 2016.
15. Ladd, George Eldon. *A Theology of the New Testament*. Rev. ed. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1993.
16. Lane, William L. *The Gospel According to Mark*. New International Commentary on the New Testament. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1974.
17. Marcus, Joel. *Mark 1–8: A New Translation with Introduction and Commentary*. Anchor Yale Bible 27. New Haven, CT: Yale University Press, 2000.
18. Marcus, Joel. *Mark 8–16: A New Translation with Introduction and Commentary*. Anchor Yale Bible 27A. New Haven, CT: Yale University Press, 2009.
19. Schreiner, Thomas R. *New Testament Theology: Magnifying God in Christ*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2008.
20. Stein, Robert H. *Mark*. Baker Exegetical Commentary on the New Testament. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2008.